

A.No. 17678

உ-23

4

பன்னிரண்டாம் திருமுறை

பெரிய புராணம்

மூலம் உரையும்

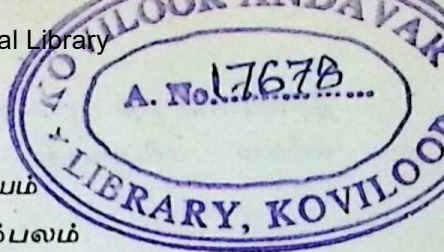

55

உ

சிவ மயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய

திருத்தொண்டர் புராணம்

என்னும்

பெரிய புராணம்

மூலமும் தெளிவுரையும்

நான்காம் தொகுதி

(2342 - 2988)

உரையாசிரியர் :

புலவர் அ. மாணிக்கனார் M.A.

தமிழ்ப் பேராசிரியர் (ஒய்வு)

அமா. ஜெயின் கல்லூரி, சென்னை - 114

தமிழ் நிலையம்,

ஏ.ஆர்.ஆர். காமப்பளக்ஸ்,

141, உஸ்மான் சாலை, தி. நகர்,

சென்னை - 600 017.

இரண்டாம் பதிப்பு : 1995

உரிமை பதிப்பகத்திற்கே

ஆறு தொகுதிகள் விலை ரூ. 400.00

அச்சிட்டோர் :

சங்கர் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை - 42

பதிப்புரை

சங்க இலக்கியங்களில் ஆன்மாவைப் பற்றியோ பக்தி பற்றியோ அதிகமான செய்திகள் இல்லை. காலந் தோறும் மாறி வரும் தமிழ் இலக்கியம், சங்ககாலத் திற்குப்பின், பக்திக்கு முதலிடம் கொடுத்து வளர்ந்தது. பக்தி நெறி தமிழ் இலக்கியத்தில் தோன்றிய காலம் நாயன்மார்—ஆழ்வார் காலம் எனலாம். இந்தப் பணியில் தலை சிறந்து விளங்குபவர் திருஞானசம்பந்த நாயனார் ஆவார். ‘தமிழ் ஞானசம்பந்தர்’ எனவும், ‘தமிழ் விரகர்’ எனவும் போற்றப்படும் இவரது பணி, இந்த நான்காம் தொகுதி முழுவதும் நிறைந்துள்ளது.

மனத்தைச் செம்மைப்படுத்தி வாழ்க்கையின் குறிக் கோளாகப் பக்தியைச் சுட்டிக்காட்டும் பாடல்கள் நெஞ்சை உருக்கும் பான்மைய.

வாழ்க பக்தி நெறி.

—பதிப்பகத்தார்

பொருளடக்கம்

35. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம்

(இந்தத் தொகுதி முழுவதும் இவரது
வரலாற்றையே கூறுகிறது)

திருத் தொண்டர் புராணம்

(கதை சுருக்கம்)

திருவாடுதுறையில் சில நாட்கள் ஞானசம்பந்தர் தங்கியிருந்தார். பின்பு திருநல்லம், திருவழுந்தூர், திருத்துருத்தி முதலிய தலங்களை வணங்கித் தருமபுரத்தை அடைந்தார். அவ்வூர் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரின் தாயார் பிறந்தவூர். அங்குள்ள அவரது சுற்றத்தார், “நீங்கள் ஞானசம்பந்தரின் பதிக்களை யாழில் இசைப்பதால் தான் அவற்றின் புகழ் வளர்கின்றது!” என்று உரைத்தனர். அதைக் கேட்ட பாணர் நடுங்கிச் சம்பந்தரை, “தம் யாழில் அடங்காத பதிகம் ஒன்றைப் பாடும்படி வேண்டினார். ஞானசம்பந்தர், ‘மாதர் மடப்பிடி’ என்னும் பதிகத்தைப் பாடினார். அது யாழில் அடங்கவில்லை, அதனால் பாணர் தம் யாழை உடைக்கப் போனார். சம்பந்தர் அவரைத் தடுத்து நிறுத்தினார். “இறைவரின் திருவருள் பெருமையெல்லாம் இதனுள் எவ்வாறு அடங்கும்?” என்று கூறி அமைதிப்படுத்தினார்.

அந்தத் தருமபுரத்தில் ஞானசம்பந்தரும் பாணரும் சில நாட்கள் தங்கியிருந்தனர். பின்பு அவர்கள் திருச்சாத்த மங்கை என்ற தலத்தை அடைந்தனர். அந்த ஊரானது திருநீல நக்கநாயனார் வாழும் ஊர். அவர் ஞானசம்பந்தர் முதலியவர்களை வரவேற்று விருந்தளித்தார். அதன்பின் அப்பதியை விட்டு நீங்கித் திருநாகைக்காரோணம் திருக்கீழ் வேளூர் வணங்கித் திருச்செங்காட்டங்குடி என்ற பதியை அடைந்தார். அவரது வருகையைச் செவியேற்ற சிறுத் தொண்ட நாயனார் எதிர்கொண்டு வரவேற்றார். அவரது தொண்டினை ஞானசம்பந்தர் தம் பதிகத்தில் போற்றிப்

பாடினார். சில நாட்கள் அங்குத் தங்கியிருந்த பின் புறப் பட்டுச் சென்று திருமருகல் என்ற தலத்தை அடைந்தார்.

அங்கு ஒரு வணிகன் கவினிப் பெண் ஒருத்தியுடன் வந்தான். அவனைப் பாம்பு கடிக்க இறந்தான். அவனுடன் வந்த கன்னி இறைவனை நோக்கிப் புலப்பலானாள். கோயிலுக்குச் சென்று கொண்டிருந்த ஞானசம்பந்தரின் செவியில் அவளது ஓலம் விழுந்தது. அவர் அவளை நெருங்கி 'உனக்குற்ற துயர் யாது?' என்று வினவினார். அவள் உற்றது உரைத்தாள். ஞானசம்பந்தர் 'சடையான் எனுமால்' என்ற பதிகத்தைப் பாடினார். அந்த வணிகன் உயிர் பெற்றெழுந்தான். அக்கவினிப் பெண் ஆளுடைய பிள்ளையை வணங்கினாள். அந்த இருவருக்கும் மணத்தை செய்து வைத்தார் சம்பந்தர்.

அதன் பின் சிறுத்தொண்டர்தம் பதிக்கு அவரை எழுந்தருளும்படி வேண்டினார். சம்பந்தரும் இசைந்து திருச் செங்காட்டங்குடிக்குச் சென்றார். அங்குச் சில நாட்கள் இருந்த பின்னர் திருப்புகலூர் சென்றார். அங்கு முருக நாயனார் அவரை வரவேற்றார். அவரது தொண்டினை ஞானசம்பந்தர் தம் பதிகத்தில் போற்றிப் பாடினார்.

அந்தப் பதியில் தங்கியிருந்தபோது நாவுக்கரசர் அந்தத் தலத்துக்கு வந்தார். அவரை எதிர் கொண்டு வரவேற்றார் சம்பந்தர். அப்பர் தாம் திருவாரூரில் கண்ட திருவாதிரை விழாவின் சிறப்பைச் சம்பந்தருக்குக் கூறினார். அதனால் திருவாரூரைக் கண்டு வணங்க வேண்டும் என்ற ஆவல் அவருக்கு ஏற்பட்டது. நாவரசரிடம் விடை பெற்றுச் சம்பந்தர் திருவாரூரை நோக்கிச் சென்றார்.

அவரது வருகையை அறிந்த திருவாரூர் சிவனடியார்கள் நகரை அலங்காரம் செய்து வரவேற்றனர். சம்பந்தர் கோயிலுள் சென்று வலம் வந்து திருமுன்பு நின்று ஆடிப் பாடி மகிழ்ந்தார். அங்கிருந்த நாள்களில் நாள்தோறும் திருவரநெறிக் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபடுவது அவர்க்கு

வழக்கமாக இருந்தது. சில நாட்கள் அங்குத்தங்கியிருந்தார் பின் நாவுக்கரசரைக் கண்டு வணங்க வேண்டும் என்ற ஆசை உண்டாயிற்று. அதனால் அவர் திருப்புகலூரை அடைந்தார். அங்கு நாவுக்கரசரும் முருக நாயனாரும் அவரை வரவேற்றனர். திருநீலநக்க நாயனாரும் சிறுத் தொண்டரும் அங்கு சம்பந்தரை வணங்கினர். அவர்கள் அளவளாவி மகிழ்ந்தனர்.

அதன் பின்பு சம்பந்தர் திருநாவுக்கரசருடன் பல பதிகளுக்கும் செல்லலானார். வழக்கம் போல் முத்துப்பல்லக்கில் செல்லவில்லை. நாவுக்கரசர் பக்கத்தில் நடந்து சென்றார். “இறைவர் உமக்கு முத்துப்பல்லக்கைத் தந்தார் ஆதலால் நீங்கள் அதில் அமர்ந்து செல்லுங்கள்” என்றார், நாவுக்கரசர். ஞானசம்பந்தர், “நீங்கள் இனி எல்லாத் தலங்களுக்கும் முதலில் செல்லுங்கள். நான் பின்னால் வருவேன்” என்றார். அன்றிலிருந்து ஞானசம்பந்தர், அப்பர் முன்னால் சென்றபின், அவர் எங்குச் சென்றார்?” எனக் கேட்டறிந்து போய்ச் சேருவது என்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

திருவம்பர் நகரை நாவுக்கரசர் அடைந்தார். ஞானசம்பந்தர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். இருவரும் அவ்வூர் மாடக் கோயிலுக்குப் போய் வணங்கினர். அக்கோயில் கோச் செங்கட் சோழரால் கட்டப்பட்டது. ஞானசம்பந்தர் கோச் செங்கட் சோழரைத் தம் பதிகத்துள் சிறப்பித்துப் பாடினார்.

அங்கிருந்து அவ்விருவரும் திருக்கடலூர் சென்றனர். அங்குக் குங்குலியக் கலய நாயனார் அவர்களை வரவேற்று உபசரித்தார். விருந்தளித்தார். பின் அவரிடம் விடை கொண்டு திருவீழி மிழவையை அடைந்தார், ஞானசம்பந்தர். அங்குச் சீகாழி அந்தணர் வந்து அவரைத் தம் ஊர்க்கு வருமாறு வோண்டினர். அவ்வாறு வருவது இறைவர்க்கு விருப்பமில்லை என்று ஞானசம்பந்தர் உரைத்தார்.

அவர் திருவீழிமிழலையில் தங்கியிருந்த போது பெரிசு பஞ்சம் ஏற்பட்டது. இருவரும் இறைவரிடம் வேண்டி அவர் அளித்த படிக்காசினால் பஞ்சத்தைப் போக்கினர்.

இருவரும் திருமறைக்காட்டிற்குச் செல்ல விரும்பிப் பல பதிகளையும் வணங்கியவாறு சென்றனர். அந்தப் பதியில் உள்ள கோயில் கதவு வேதத்தால் ஒதப்பட்டு மூடப்பட்டிருந்தது. பக்கத்தில் உள்ள சிறு வழியாய் மக்கள் உள்ளே சென்று இறைவரை வழிபடுவதாக அமைந்திருந்தது. அப்பர் பதிகத்தைப்பாடிச் சதவைத் திறக்கும்படியாய்ச் செய்தார். சம்பந்தர் அக்கதவு மூடும்படி பாடினார்.

அவ்விருவரும் திருமறைக் காட்டில் இருந்த போது பாண்டிய நாட்டின் அரசமாதேவி மங்கையர்க்கரசியார் ஞானசம்பந்தரைத்தம் நகரத்துக்கு வருமாறு வேண்டினார். அங்குச் செல்ல வேண்டா என்று நாவரசர் சம்பந்தரிடம் கூறினார். ஆயினும் சிவபெருமான் அருளால் தீங்கு ஏதும் வராது என்று கூறினார் சம்பந்தர். கூறி, 'வேயுறு தோளி பங்கன்' என்ற பதிகத்தைப் பாடினார். ஆகவே ஞான சம்பந்தர் பாண்டிய நாட்டுக்குச் செல்வதை நாவரசர் தடுக்கவில்லை. ஆயினும் தாமும் அங்கு வர விரும்புவதாக நாவுக்கரசர் உரைத்தார். அதனை ஞானசம்பந்தர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவரை வரவேண்டாம் என்று தடுத்து விட்டார்.

திருஞானசம்பந்தர் மதுரைக்குச்செல்லப் புறப்பட்டார். அவ்வளவில் மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்கின! சோழ நாட்டுத் தலங்களை வணங்கிய அவர் பாண்டிய நாட்டுத் தலங்களை வணங்கின வண்ணம் செல்லலானார். அப்போது சமணர்களுக்குத் தீய நிமித்தங்கள் தோன்றின. அவர்களின் மயிற்பீலி, பாய், தடுக்கு முதலியவை விழுந்தன. கைகால்கள் நடுக்கம் கொண்டன. தங்களுக்கு ஏற்பட்ட தீய நிமித்தங்களை மீன்னனுக்குத் தெரிவித்தனர்.

அதே சமயத்தில் மங்கையர்க்கரசியாருக்கும் குலச்சிறை நாயனார்க்கும் நன்னிமித்தங்கள் ஏற்பட்டன. ஞான சம்பந்தர் மதுரையை நெருங்குகின்றனர் என்ற செய்தி கிட்டிற்று. மங்கையர்க்கரசியார் ஞானசம்பந்தரை வர வேற்கும்படி குலச்சிறையார்க்குக் கூறினார்.

குலச்சிறையார் ஞானசம்பந்தரை வரவேற்றார். அரசியாரும் ஞானசம்பந்தரை நேரில் வரவேற்க வேண்டும் என்று எண்ணிக் கோவிலுக்குச் செல்வதாய் மன்னனிடம் கூறி விட்டுச் சென்றார். கோயிலில் ஓரிடத்தில் நின்று சம்பந்தரை எதிர் நோக்கிய வண்ணம் நின்றார். குலச்சிறையார் ஞான சம்பந்தரைக் கண்டு வணங்கினார். மங்கையர்க்கரசியார் வரவேற்குமாறுகூறியதைக் குலச்சிறையார் ஞானசம்பந்த ருக்கு உரைத்தார். “மங்கையர்க்கரசியார்க்கும் உமக்கும் இறைவர் அருள் உண்டாகுக!” என்று வாழ்த்தினார் சம்பந்தர். பின் சம்பந்தர் ஆலவாய்க்குள் சென்று ‘மங்கையர்க்கரசி’ எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி இறைவரை வணங்கி மகிழ்ந்தார். அப்போது மங்கையர்க்கரசியார் அவரைக் கண்டு வணங்கினார். அவர்க்குப் பிள்ளையார் உபசார மொழிகள் பலவற்றைக் கூறினார். குலச்சிறையார், “இந்நாட்டு மன்னன் சமணக் குழியில் விழுந்துள்ளான். பாண்டிய மக்கள் பெரும்பாலோர் சமணர் ஆயினர்” என்று விண்ணப்பம் செய்தார். அதன்பின் ஆளுடைய பிள்ளையாரை ஞான தேசிகர் மடத்தில் தங்கச் செய்தார்.

ஞானசம்பந்தரின் வருகை சமணர்க்குக் கலக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர்கள் மன்னனிடம் சென்றனர். வந்த காரணத்தை மன்னன் அவர்களிடம் வினவினான். அவர்கள் ஞானசம்பந்தர் மதுரைக்கு வந்திருப்பதையும், வாதத்தில் வெல்ல இருப்பதையும், மதுரை நகரை விட்டுத் துரத்த வேண்டிய இன்றியமையாத காரணத்தையும் கூறினார்கள். மன்னன் ‘அதற்கு யாது செய்ய வேண்டும்?’ என வினவிய போது ‘அவன் தங்கியுள்ள இடத்தில் மந்திரம் சபித்துத்

தீயை உண்டாக்க வேண்டும்" என்றனர். 'அப்படியே செய்க; என்று அவன் அனுமதி தந்தான்.

அவர்கள் சென்ற பின் மன்னன் கவலை கொண்டிருந்தான். அவன் துன்பம் அடைந்துள்ளதன் காரணத்தை மங்கையர்க்கரசியார் வினவினார். "ஓர் அந்தணிச் சிறுவன் சீகாழியினின்று வந்துள்ளான். அவன் சமணரை வாதாடி வெல்ல இருக்கின்றானாம். அவனைக் கண்டதால் அடி களுக்குக் 'கண்டு முட்டு'! கேட்டதால் எனக்குக் கேட்டு முட்டு! (கண்டுமுட்டு — கண்டதால் உண்டான தோஷம். கேட்டு முட்டு — கேட்டதால் உண்டான தோஷம்.) இதுவே என் துன்பம்!" என்றான் மன்னன். மங்கையர்க்கரசியார், "நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டா! வாதத்தில் வெல்வார் பக்கம் சேர்வதே நமக்கு உறுதியாகும்" என்றார். பின் அவர் குலச்சிறையாரைப் பார்த்து நிகழ்ந்த செய்தியை உரைத்தார். 'சமணர் கொடியர்' பிள்ளையாருக்குத் தீமையைச் செய்வர்! அவருக்குத் தீங்கு நேரின் நாம் உயிர் துறக்க வேண்டும்" என்றார்.

சமணர் மந்திரம் சபித்துச் சம்பந்தர் தங்கியுள்ள மடத்தில் தீயை யுண்டாக்க முனைந்தனர். ஆனால் அது பயன் அளிக்கவில்லை. ஆதலால் அம் மடத்துக்கு அவர்கள் தீயை இட்டனர். மடத்தில் தீப்பற்றி எரிந்தது. அதை அறிந்த அடியார்கள் தீயை அணைத்தனர். அதைச் சம்பந்த ருக்கு உரைத்தனர். அவர் பெரிதும் வருந்தினார். "செய்ய யனே" எனத் தொடங்கும் பதிகத்தில் 'இத் தீ மெல்லச் சென்று பாண்டியற் காகுக' என்ற பொருள் அமையப் பாடினார். அந்தத் தீ மெல்லச்சென்று பாண்டியனை அடைந்தது சமணர் செய்த கொடுஞ் செயல் ஞானசம்பந்தருக்கு ஊறு ஏற்படுத்த வில்லை என்பதை அறிந்து மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் ஆறுதல் அடைந்தனர்.

மன்னனுக்கு வெப்பு நோய் உண்டாயிற்று என்ற செய்தி மங்கையர்க்கரசியாருக்கும் குலச்சிறையாருக்கும் எட்டியது.

அவனது உடல் வெப்பம், நெருங்கியவரையும் வருத்தியது. மருத்துவர் தமக்குத் தெரிந்த மருத்துவத்தையெல்லாம் செய்தனர். நோய் மிக்கதே அன்றிக் குறையவில்லை. சமணர் தாம் செய்த செயலால் இவ்வாறு நோர்ந்ததோ என்று ஐயம் கொண்டனர். அவர்கள் மன்னனை அடைந்து மயிற்சீலியால் தடவினர். அம் மயிற்சீலி எரிந்தது. தம் கமண்டலத்தில் உள்ள நீரைத் தெளித்தனர். “அருகனே அருகனே! இவனைக் காப்பாய்!” என்றனர். அந்நீர் நெருப்பில் நெய் சொரிந்தாற் போல் ஆயிற்று. “மன்னன் நீங்கள் என்னருகில் வர வேண்டா! ஓடிப் போங்கள்!” என்றான். சமணர் செய்த செயலால்தான் வெப்பு நோய் உண்டாயிற்று. இதற்கு மருந்து சம்பந்தரின் அருள். அவரது நோக்குப் பட்டால் இது ஒழியும்!” என்று கூறினர். ஞான சம்பந்தர் என்ற பெயரைக் கேட்ட அளவில் மன்னனுக்குச் சோர்வு குறைந்தது. “ஞானசம்பந்தர் இங்குவர, இந்நோய் தீருமானால், அவரது சமயமே உண்மை எனக்கொள்வேன்!” என்றான் மன்னன். “நான் அடைந்த நோயை ஒழித்து வெற்றி கண்டவர் பக்கமே சேர்வேன். அவரை வரவழைக்க வழியுண்டானால் வரவழையுங்கள்!” என்றும் அவன் சொன்னான்.

மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தனர். அவ்விருவரும்போய் ஞானசம்பந்தரை அழைத்தனர். அவர் அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறி, ‘எல்லாரும் காணச் சமணரை வெல்வேன்’ என்று புறப்பட்டார். இறைவரை ‘வேத வேள்வியை’ என்ற பதிகத்தைப் பாடி வணங்கிப் பல்லக்கில் புறப்பட்டார். அரண்மனையை அடைந்தார். குலச்சிறையார் அவரது வருகையை அறிவித்து மன்னனின் இசைவு பெற்று அவனிடம் அழைத்துச் சென்றார். மன்னனின் தலைப் பக்கத்தில் இடப்பட்டிருந்த இருக்கையில் சம்பந்தர் அமர்ந்தார். பாண்டியனின் மேனியைச் சம்பந்தர் தம் கண் கொள்ளப் பார்த்தார். அப்போதே வெப்பு நோய் சற்று நீங்கியது.

அப்போது சமணர் அவரைச் சூழ்ந்து வாதுக்கு அழைத்தனர். அப்போது மன்னன் சமணரை நோக்கி, "நீங்களும் இவரும் என் நோயைத் தீருங்கள். பின் வாதிடலாம்!" என்றான். சம்பந்தர் மங்கையர்க்கரசியாரை நோக்கி "நீவிர் என்னைச் சிறுவன் என்று அஞ்ச வேண்டிய தில்லை! நான் சமணர்க்கு எளியன் அல்லன்" என்று பதிகம் பாடினார். "நீங்கள் இருவரும் வெப்பு நோயைத் தீருங்கள். தீர்த்துவரே வாதிட வென்றவர்!" என்று மன்னன் கூறச் சமணர் இடப்பக்கத்து வெப்பு நோயைத் தாம் தீர்ப்பதாகக் கூறினர். ஆனால் அவர்கள் மந்திரித்து மயிற்பீலியால் இடப்பக்கம் தடவிய போது நோய் குறையவில்லை; மிகுந்தது! சம்பந்தர் மந்திரமாவது நீறு என்று பதிகம் பாடித் திருநீற்றை வலப்பக்கத்தில் தடவினார். அப்பக்கம் நோய் நீங்கியது குளிர்ந்தது; அந்தப் பக்க வெப்பம், இடப்பக்கம் போய் மிக்கது. அவனது உடல் நீரும் வெப்பமும் போலாகியது. சமணர் தோற்றனர் ஆதலால் மன்னன் 'ஓடிப்போங்கள்' என்றான். சம்பந்தரைத் தன்வெப்பு நோய் முழுவதையும் போக்குமாறு வேண்டினான். சம்பந்தர் திருநீற்றை இடப்பக்கத்தில் பூசினார். அதனால் நோய் அப்போதே நீங்கியது. மன்னனும் குலச்சிறையாரும் மங்கையர்க்கரசியாரும் மகிழ்ந்தனர்.

சமணர் சம்பந்தரை வாதுக்கு அழைத்தனர். சொல்லால் அவரைவெல்ல இயலாது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தனர். அனல் வாதம், புனல் வாதம் நிகழ்த்த வேண்டும் என்றனர். தம் சமய உண்மையை எழுதித் தீயில் இட்டால் எரியாமல் இருப்பதும் நீரில் இட்டால் எதிர்த்துச் செல்வதும் ஆகியது எதுவோ அதுவே உண்மைச் சமயம் என்று முடிவு செய்தனர். சம்பந்தர் தம் திருநள்ளாற்றுப் பதிகமான 'போகமார்ந்த' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தையுடைய ஏட்டைத் தீயில் இட்டார். அது எரியாமல் இருந்தது! அது மட்டுமன்று, பச்சையாகவும் இருந்தது. சமணர் இட்ட

ஒலை தீயில் இட்ட பஞ்சைப் போல் எரிந்தது. தீயில் தாம்பி இட்ட ஏட்டை எடுத்தார் ஞானசம்பந்தர். சமணர் தாம்பி இட்ட ஏட்டை எடுக்க இயலாது வருந்தினர். .

பின்னரும் வாதம் நிகழ்த்த வேண்டும் என்றனர் சமணர். உண்மைப் பொருளை எழுதி ஆற்று நீரில் இட வேண்டும். அது ஆற்று நீர் ஓட்டத்துடன் ஓடாது இட்ட இடத்திலேயே இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு எச்சமய உண்மையையுடைய ஏடு இருக்கின்றதோ அதுவே உண்மைச் சமயமாகும்!'' என்றனர் சமணர். அப்போது குலச்சிறையார் ''இதைச் செய்வதற்கு முன் தோற்றவர் இன்னது செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு செய்த பின்னரே இது நிகழ்தல் வேண்டும்'' என்றார். ''நாங்கள் வாதத்தில் தோற்றால் இம்மன்னனே எங்களைக் கழுவிச் ஏற்றட்டும்'' என்றனர் சமணர்.

மன்னனும் அதற்கு இசைந்தான். யாவரும் வைகையாற்றுக்குச் சென்றனர். நகர மக்களும் அங்கு வந்து கூடினர். ''நீங்களும் சம்பந்தரும் வைகை நீரில் ஏட்டை விடுங்கள்!'' என்றான் மன்னன். சமணர் 'அத்திநாத்தி' என்று எழுதினர். (அத்தி நாத்தி என்பது கடவுள் உண்டு இல்லை என்று பொருள் படும்.) அந்த ஏட்டை வைகையாற்றில் சமணர் இட்டனர். அது கடலை நோக்கி விரைந்து ஓடிற்று. அந்த ஏட்டைத் தேடிப் பின்னால் சமணர் ஓடினர். ஏடு நெடுந்தொலைவு சென்று விட்டது. ஆதலால் சமணர் திரும்பி ஞானசம்பந்தரிடம் வந்து அவரது ஏட்டை விடும் படி யுரைத்தனர். சம்பந்தர் 'வாழ்க அந்தணர்' என்ற பதிகம் எழுதப்பட்ட ஏட்டை இட்டார். அந்த ஏடு இதுவே மெய்ப்பொருள் என்று காட்டிய வண்ணம் நீரை எதிர்த்துச் சென்றது. அதில் 'வேந்தனும் ஓங்குக' என்று எழுதப்பட்டிருந்ததால் பாண்டியனின் கூனானது நிமிர்ந்தது. அதை எடுக்கும் பொருட்டுக் குதிரை மீது ஏறிக் குலச்சிறையார் சென்றார். அந்த ஏடு நீரில் தங்கும் பொருட்டு 'வன்னியும்' எனத் தொடங்கும் பதிகம் பாடினார். அப்போது அந்த

ஏடு சிவாலயதிதுக்குப் பக்கத்தில் நீர் நடுவில் நின்றது. அதை எடுத்துக் கொண்டார் குலச்சிறையார். சம்பந்தரிடம் வந்து அவரை வணங்கினார். யாவரும் வியந்தனர்.

மன்னன் வாதத்தில் தோற்றச் சமணர்களைக் கழுவில் ஏற்றும்படி குலச்சிறையாருக்கு உரைத்தான். அச்செயலை ஞானசம்பந்தர் விலக்கவில்லை. ஞானசம்பந்தர் திருநீற்றைப் பாண்டியனுக்குத் தர அதனை அவன் வாங்கி அணிந்து கொண்டான். சைவன் ஆனான். மற்ற மக்களும் திருநீற்றை அணிந்து கொண்டனர். இங்ஙனம் சமணம் தாழ்ந்தது. சைவம் உயர்ந்தது! பிள்ளையாரின் புகழ் எங்கும் பரந்தது! ஞானசம்பந்தர் பின்னர் ஆலவாய்க்குச் சென்று இறைவரை வணங்கி 'வீடலாய வாயிலாய்' என்று திருப்பதிகம் பாடினார். மன்னன் தம் பேதைமையைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இறைவரிடம் வேண்டினான்.

ஞானசம்பந்தர் நிகழ்த்திய இந்த அற்புதத்தைச் செவியேற்ற சிவபாத இருதயர் மதுரைக்கு வந்தார். ஞானசம்பந்தர் தங்கியிருந்த மடத்தில் அவரைக் கண்டார். அவர் ஞானசம்பந்தரை வணங்க, சம்பந்தரும் தம் தந்தையை வணங்கினார். சீகாழி தோணியப்பரை நினைந்து 'மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்' என்ற பதிகத்தைப் பாடினார்.

சில நாட்கள் ஆனபின்பு சம்பந்தர், பாண்டியன் முதலியவர் உடன் வரச் சென்று திருப்பரங்குன்றம் முதலான தலங்களைப் பதிகம் பாடி வணங்கினார். பின்பு இராமேச்சரத்தை அடைந்து அங்குள்ள இறைவரை வணங்கிப் பதிகம் பாடி அங்கிருந்த வண்ணமே ஈழத்தில் உள்ள திருக்கோணமலை, திருக்கேதீச்சரத்தை வணங்கிப் பதிகம் பாடினார். சில நாட்கள் இராமேச்சரத்தில் தங்கிய பின்பு அதனை விடுத்துத் திருவாடானை, திருப்புவனவாயில் என்பனவற்றை வணங்கி குலச்சிறையாரின் ஊரான மணமேற்குடியினை அடைந்து அங்குத் தங்கியிருந்தார். பின்பு தம் சோழநாட்டுக்குப் புறப்பட எண்ணினார்.

மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் உடன் வர விரும்பு-
அவர்களை அங்கேயே தங்கியிருக்கும்படி கூறிவிட்டுப் புறப்-
பட்டார்.

சோழ நாட்டில் பல பதிகளை வணங்கி வந்தவர்
காவிரியில் நீர் நிலை கொள்ளாமல் ஓடியதைக் கண்டார்.
ஓட்டுபவர் ஓட்ட இயலாமல் ஓடத்தை விட்டுச் சென்றிருந்-
தனர். எதிரிலே திருக்கொள்ளம்புத்தூர். அங்குச் சென்று
இறைவனை வணங்க எண்ணி அடியார்களை ஓடத்தில்
ஏறுமாறு செய்து 'கொட்டமே கமழும்' எனத் தொடங்கும்
பதிகத்தைப் பாடினார். இறைவன் அருளால் ஓடம் மறுகரை
அடைந்தது. இறைவனை வணங்கிச் சிலநாள் அங்குத்
தங்கியிருந்து பின் திருநள்ளாற்றை அடைந்து, 'பாடக
மெல்லடி' எனத் தொடங்கும் பதிகம் பாடினார். அங்கேயும்
சில நாட்கள் தங்கிய பின் புறப்பட்டுத் திருதெளிச் சேரியை
அடைந்தார். போதிமங்கை என்ற ஊரில் பௌத்தர்
வாழ்ந்தனர். அவ்வூரை நெருங்கச் சிவனடியார்கள் ஆரவாரம்
செய்தனர்.

அவர்களின் ஆரவாரத்தைப் பௌத்தர்களால் பொறுக்க
இயலவில்லை. அவர்கள் புத்தநந்தி என்பவனிடம் போய்க்
கூறினர். அவன் சிவனடியாரிடம் வந்து, "எங்களை வெற்றி
பெற்ற பின் அன்றோ நீங்கள் வெற்றிச் சின்னங்களைத்
தாங்க வேண்டும்!" என்றான். அதனைச் சிவனடியார்கள்
ஞானசம்பந்தப் பெருமானிடம் உரைத்தனர். "புத்த நந்தி
வாதுக்கு வருமிடத்து அவனது கொள்கையைப் பொய்யென
ஆக்குவோம்!" என்றார். அதற்கு முன்னே, சம்பந்த
சரணாலயர் என்பவர் 'புத்தர் சமண' எனத் தொடங்கும்
தேவாரத்தைப்பாடி, "இப்புத்தனின் தலை உருண்டு விழும்
படி இடிக்கக் கடவது" என்றார். உடனே இடியிடித்துப்
புத்த நந்தியின் தலையையும் உடலையும் இரு கூறாக்கியது.
அதைக் கண்ட பௌத்தர் கூட்டம் அஞ்சி ஓடிவிட்டது.

அந்நிகழ்ச்சியை ஞானசம்பந்தருக்கு அடியார்கள் உரைத்-
தார்கள். "நமக்கு வந்த இடையூறு நீங்கச் செய்த சிவனருள்

அது," நீங்கள் 'அரகர' என்ற ஒலியை எழுப்புங்கள்"; என்றார். அந்த ஒலியைக் கேட்டுப் பௌத்தர் ஒன்று சேர்ந்தனர். சம்பந்தரிடம் போய் அவரைத் தருக்க வாதத் துக்கு அழைத்தனர். சாரிபுத்திரன் என்பவன் சம்பந்தருடன் வாதம் செய்ய வந்தான். சம்பந்தருடன் வந்த சம்பந்த சரணாலயர் தம்மை வாதிட அனுமதிக்க வேண்டினார். ஞானசம்பந்தர் அவ்வாறே அனுமதித்தார். சாரிபுத்திரன் வாதத்தில் சம்பந்த சரணாலயரிடத்தில் தோற்றான். அதனால் அந்தப் பௌத்தர்கள் எல்லாம் சைவச் சமயத் தைச் சார்ந்தனர்.

இது நிகழ்ந்த பின்பு சம்பந்தர் திருக்கடலுருக்குச் சென்றார். அங்கிருக்கும்போது நாவுக்கரசர் திருப்பூந்துருத்தியில் இருப்பதை அறிந்தார். ஆதலால் அவரைக் காணச் சென்றார். நாவுக்கரசர் ஞானசம்பந்தரின் வருகைப் பற்றி அறிந்து ஒருவரும் அறியாது கூட்டத்துள் மறைந்து சென்று ஞானசம்பந்தரின் பல்லக்கைச் சுமக்கலானார். திருப்பூந்துருத்தி நெருங்கியதும் 'நாவுக்கரசர் எங்கு இருக்கின்றார்?' என்று ஞானசம்பந்தர் வினவினார். "அடியேன் இங்குள்ளேன்! தங்கள் சிவிகையைத் தாங்கி வரும் பேறு பெற்றேன்!" என்று விடை பகர்ந்தார். இந்தச் சொல்லைக் கேட்டு அஞ்சிய சம்பந்தர் பல்லக்கினின்று இறங்கி 'இவ்வாறு செய்யலாமோ?' என்று கூறி நாவுக்கரசரை வணங்க, அவரும் சம்பந்தரை வணங்கினார். அக்காட்சியைப் பார்த்த அனைவரும் அவ்விருவரையும் வணங்கித் துதித்தனர்.

இருவரும் திருப்பூந்துருத்திக் கோயிலுக்குள் சென்று இறைவரை வணங்கினர். பாண்டிய நாட்டில் நிகழ்ந்த வற்றை ஞானசம்பந்தர் நாவுக்கரசருக்கு விளக்கினார். நாவுக்கரசர் சம்பந்தருக்குத் தாம் தொண்டை நாடு சென்றதைப் பற்றியும் ஏகாம்பரரை வணங்கியதைப் பற்றியும் விளக்கிக் கூறினார். பின்பு ஞானசம்பந்தர் தம் சிகாழிக்குச் சென்று தோணியப்பரை வணங்கினார். உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே' என்ற பதிகத்தை

பாடினார். தம்முடன் வந்த திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணருக்கும் அவருடைய மனைவியார் மதங்க் குளாமணியாக்கும் விடை தந்து அனுப்பினார். சில நாட்கள் சென்ற பின் தொண்டை நாட்டுக்குக் செல்ல அவர் புறப்பட்டார். அவருடைய தந்தையார் உடன் வருவது வழக்கம். அவ்வாறு வருவதை அவர் தடுத்து நிறுத்தித் தாம் மட்டும் தமிழராய்ப் புறப்பட்டார். ஆயின் அடியார் வழக்கம் போல் உடன் புறப்பட்டனர்.

தில்லை, திருமாணி குழி, திருப்பாதிரிப் புலியூர் சென்று திருவதிகையை அடைந்தார். அங்குப் பதிகம் பாடித் திருவாமாத்தூர், திருக்கோவலூர் முதலான தலங்களை வணங்கித் திருவண்ணாமலைக்கு வந்தார். அம்மலை எம்மபருமான் திருவுருவம்போல் காட்சி தந்தது. உடனே 'உண்ணாமுலையாள் உமையாள்' என்ற பதிகத்தைப் பாடினார். திருவண்ணாமலையினின்று வடதிசை நோக்கித் தொண்டை நாட்டுத் திருவோத்தூரை அடைந்தார். இறைவரை வணங்கிய வண்ணம் அங்குச் சில நாட்கள் தங்கியிருந்தார்; பதிகம் பாடினார்.

ஒருநாள் ஓர் அடியார் அவரிடம் வந்து தாம் சங்கரர்க் காக வைத்த பனை மரங்கள் ஆண் பலனகளாய் உள்ளன என்றும் இது குறித்துச் சமணர் இகழ்ந்து பேசுகின்றனர் என்றும் உரைத்தார். "அந்த ஆண்பனைகள் காய்க்குமாறு தாங்கள் அருள் செய்ய வேண்டும்", என வேண்டினார். ஞான சம்பந்தர் அவருக்காக இரங்கி 'பூத்தேர்ந்தாயன' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடினார். அவர் பதிகத்தைப் பாடியவுடனே அப் பனை மரங்கள் காய்களுடன் குலுங்கின. கண்டவர் உள்ளங்கள் களித்தன.

பின்னர்த் திருமாகரல், திருக்குரங்கணில், முட்டம் என்னும் பதிகளை வணங்கிக் காஞ்சிக்கு அருகில் வந்தார். அந்நகரினர் நகரை அணி செய்து அவரை வரவேற்றனர்.

ஆளுடைய பிள்ளையாரான சம்பந்தர் ஏகம்பவாணரின் கோயிலுக்குள் சென்று பணிந்தார்; ஆடினார்; பாடினார். அவரது உடல் புளகம் கொண்டது. பின் சில நாட்கள் தங்கியிருந்தார். அவர் அங்கிருந்தபோது பல பதிகங்களைப் பாடினார்.

பின் திருமாற்பேறு, திருவல்லம், திருவிற்கோலம், தக்கோலம் என்பனவற்றை வணங்கித் திருவாலங்காட்டை அடைந்தார். அப்பதி காரைக்கால் அம்மையார் தலையினால் நடந்த பதி. அதனால் அதை மிதிக்க அஞ்சி அப்பதியின் அருகே அன்றிரவு தங்கினார். “அன்பனே! என்னைப் பாட மறந்தனையோ!” என இறைவர் அவரது கனவில் தோன்றி வினவினார். ஞானசம்பந்தர் கண் விழித்துத் ‘துஞ்ச வருவாரும்’ என்ற பதிகத்தைத் தொடங்கிப் பாடினார்.

அங்கிருந்த பல பதிகளை வணங்கிக் காளத்தி மலையை வணங்கச் சென்றார். அவ்வூர் அடியவர் அவரை வரவேற்றனர். அவர் ‘வானவர்கள் தானவர்கள்’ என்ற தொடக்கம் கொண்ட பதிகத்தைப் பாடினார். அம்மலையில் சிலநாள் தங்கியிருந்தார். அவர் அங்கிருந்தபடியே திருக்கயிலை, திருக்கேதாரம், இந்திரநீலபர்வதம் முதலான பதிகளை நினைந்து பதிகம் பாடினார். அங்கிருந்த போது ‘திருவொற்றியூர் இறைவனை வணங்கவேண்டும்’ என்ற எண்ணம் தோன்றியது. திருவேற்காடு, திருவலி தாயம் முதலான பதிகளை வணங்கித் திருவொற்றியூரை அடைந்தார். திருவொற்றி இறைவர்க்குப் பாமாலை சாத்தி வணங்கினார்.

அக்காலத்தில் மயிலையில் ‘சிவநேசர்’ என்ற பெருஞ் செல்வர் வாழ்ந்திருந்தார். அவர் திருஞானசம்பந்தரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு அவரிடம் அன்பு பூண்டிருந்தார். அவர்க்குத் திருமகள் போல் ஒரு மகள் இருந்தாள். அவள் பெயர் பூம்பாவை. அவளையும் செல்வத்தையும் திருஞான

சம்பந்தருக்கு அளித்து விட்டதாகச் சிவநேசர் ஒருமுறை கூற்றத்தாரிடம் உரைத்தார். அவள் கன்னி மாடத்தில் இருந்தாள். ஒருமுறை பூப்பறிக்கச் சோலைக்குள் சென்றாள். ஒரு பாம்பு அவளைத் தீண்டியது. அவளது உடலை விட்டு உயிர் நீங்கியது. மருத்துவத்தால் பயன் இல்லாமல் போயிற்று. உறவினர் அழுதனர். சிவநேசர் ஒருவாறு தேறி, 'இவள் ஞானசம்பந்தருக்கு உரியவள் என்றதால் இவளது உடலை எரித்து அவர் வரும் வரை எலும்பையும் சாம்பலையும் பாதுகாத்து வைப்பேன்' என்று அவளுடைய உடலை எரித்து எலும்பையும் சாம்பலையும் குடத்தில் இட்டுக் கன்னி மாடத்தில் ஆடை அணிகள் அணிவித்துப் பஞ்சுணை மீது வைத்திருந்தார். நாள் தோறும் அதற்கு மலர் மாலைகள் சாத்தி வந்தார்.

இங்ஙனம் நிகழும் நாளில் ஞான சம்பந்தர் திருவொற்றி யூர் வந்திருக்கின்றார் என்ற செய்தியைச் சிவநேசர் அறிந்து அவரைக் காணச் செல்லலானார். அப்போது ஞான சம்பந்தரும் மயிலாப்பூருக்கு வந்து கொண்டிருந்தார். சிவநேசர் அவரை எதிர் கொண்டு வணங்கினார். சிவனடியார்கள் சிவநேசர் பற்றிக் கூறக் கேட்டார், ஞான சம்பந்தர். அவர் மகிழ்ந்து மயிலையை அடைந்தார். கபாலீச் சுவரரை வணங்கி ஞானசம்பந்தர் வெளியே வந்தார். சிவநேசரைப் பார்த்துப் பூம்பாவையின் எலும்புடைய குடத்தைக் கொணரும்படியாய்ச் சொன்னார். சிவநேசர் குடத்தைக் கபாலீச்சுவரர், கோயிலின் முன் வைத்தார்.

ஞான சம்பந்தர் 'மட்டிட்ட புன்னையும்' எனத் தொடக்கம் கொண்ட பதிகத்தைப் பாடினார். அப்பதிகப் பாடல் ஓசை குடத்து எலும்பில் பட்டது. அவ்வெலும்புகள் ஒன்று கூடிப் பெண் உருவம் பெற்றது. தாமரை அம்புகள் விரிந்து அதில் தோன்றும் திருமகள் போல் குடமானது உடைய, பூம்பாவை வெளிப்பட்டார்.

யெரிய புராணம்
என்னும்
திருத்தொண்டர் புராணம்

நான்காம் தொகுதி

22 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2342 தருமபுரம் பெரும்பாணர் திருத்தாயர்
 பிறப்பிடமாம் அதனாற் சார
 வருமவர்தஞ் சுற்றத்தார் வந்தெதிர்கொண்
 டடிவணங்கி வாழ்த்தக் கண்டு
 பெருமையுடைப் பெரும்பாணர் அவர்க்குரைப்பார்
 பிள்ளையார் அருளிச் செய்த
 அருமையுடைப் பதிகந்தாம் யாழினாற் பயிற்றும்பே
 றருளிச் செய்தார்.

2343 கிளைஞரும்மற் றதுகேட்டுக் கெழுவுதிருப்
 பதிகத்திற் கிளர்ந்த ஓசை
 அளவுபெறக் கருவியில்நீர் அமைத்தி
 யற்றும் அதனாலே அகிலம்எல்லாம்
 ளளரஇசை நிகழ்வதென விளம்புதலும் வளம்புகுவி
 மன்னர் பாதம்
 உளம்நடுங்கிப் பணிந்துதிரு நீலகண்டப்
 பெரும்பாணர் உணர்த்து கின்றார்.

2344 அலகில்திருப் பதிகஇசை அளவுபடா வகைஇவர்கள்
 அன்றி யேயும்
 உலகில்உளோ ருந்தெரிந்தங் குண்மையினை
 அறிந்துய் உணர்த்தும் பண்பால்
 பலர்புகழுந் திருப்பதிகம் பாடிஅரு ளப்பெற்றால்
 பண்பு நீடி
 இலகும் இசை யாழின்கண் அடங்காமை
 யான்காட்டப் பெறுவன் என்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 23

2342. அந்தத் தருமபுரம் திருநீல கண்டயாழ்ப் பாண நாயனாரின் தாயாரது பிறப்பிடம் ஆதலால், அப்பதியைச் சார வரும் அவருடைய சுற்றத்தார் வந்து எதிர்கொண்டு அவரது அடியை வணங்கி வாழ்த்தினர். வாழ்த்த, அதைப் பார்த்துப் பெருமையுடைய திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் அவர்களுக்குத் தம் நிகழ்ச்சியை எடுத்துக் கூறுவாராய். ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளிய அரிய திருப்பதிகங்களைத் தாம் யாழில் இட்டுப் பயிற்றப் பெறும் பேற்றைப் பெற்றார்.

(யாழினால் பாடுதல் — சம்பந்தர் தாளம் இட்டுப்பாட. அதனைப் பின் தொடர்ந்து யாழில், அப்பதிக இசையைப் பாடுதல்.)

2343. உறவினரும் அதைக் கேட்டு, கூடிய திருப் பதிகத்தில் பொதிந்த ஓசையானது அளவு பெறுப்படி யாழான “இசைக்கருவியில் நீவிர் பொருந்தும்படி வைத்து வாசிப்பதனால் உலகம் எல்லாம் அந்த இசை வளரும்படி நிகழ்கின்றது” எனக் கூறியதுமே, திருநீலகண்ட யாழ்ப் பாணர், உள்ளம் நடுக்கம் கொண்டு வளமுடைய சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையாரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கிச் சொல்லலானார்.

2344. “அளவுக்கு உட்படாத திருப்பதிக இசை. கருவியில் அளவுபடாத வகையை இவர்களை அல்லலாமல், உலகில் உள்ளவரும் அறிந்து அந்த வுண்மையை உணர்ந்து உய்யுமாறு உணர்த்தும் தன்மையினால், பல திறத்தவரும் புகழும் ஒரு திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளுகின்ற பேறு பெறுவேனானால், பண்பினால் நீண்டு விளங்கும் அந்த இசையானது யாழில் அடங்காத நிலையை நான் அவர்க்கு எடுத்துக் காட்டப் பெறுவேன்” என்று பிள்ளையாரிடம் சொன்னார்.

24 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3345 வேதநெறி வளர்ப்பவரும் விடையவர்முன்
தொழுது திருப்பதிகத் துன்மை
புதலத்தோர் கண்டத்தும் கலத்தினிலும்
நிலத்துநூல் புகன்ற பேத
நாதஇசை முயற்சிகளால் அடங்காத வகைகாட்ட
நாட்டு கின்றார்
மாதர் மடப் பிடி பாடி வணங்கினார் வானவரும்
வணங்கி ஏத்த.
- 3346 வண்புகலி வேதியனார் மாதர்மடப்பிடி எடுத்து
வனப்பிற்பாடிப்
பண்பயிலுந் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்த அணைந்து
பெரும் பாண னார்தாம்
நண்புடையாழ்க் கருவியினில் முன்புபோல்
கைக்கொண்டு நடத்தப் புச்சார்க்கு
எண்பெருகும் அப்பதிகத் திசைநரம்பில்
இடஅடங்கிற் றில்லை அன்றே.
- 3347 அப்பொழுது திருநீல கண்டஇசைப் பெருப்பாணர்
அதனைவிட்டு
மெய்ப்பயமும் பரிவும்உறப் பிள்ளையார்
கழலிணைவீழ்ந் தெழுந்துநோக்கி
இப்பெரியோர் அருள்செய்த திருப்பதிகத்
திசையாழில் ஏற்பன் என்னச்
செப்பியதிக் கருவியைநான் தொடுதலினன்
றோன்று தெளிந்து செய்வார்.
- 3348 வீக்குநரம் புடையாழி னால்விளைந்த திதுஎன்றங்
கதனைப் போக்க
ஓக்குதலுங் தடுத்தருளி ஐயரே உற்ற இசைஅளவி
னாலநீர்
ஆக்கியஇக் கருவியினைத் தாரும் எனவாங்கிக்
கொண்டவனிசெய்த
பாக்கியத்தின் மெய்வடிவாம் பாலறா வாயர்
பணித் தருளுகின்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 20

2345. வேத நெறியை வளர்ப்பவரான பிள்ளையாரும் காவளையை ஊர்தியாகக் கொண்ட இறைவர் திருமுன்பு நின்று திருப்பதிகத்தின் உண்மைத் திறமானது, உலகத்தவரின் கண்டப்பாட்டிலும் (வாய்ப்பாட்டிலும்) கருவியிலும் உலகில் வேதங்களில் இசை நூல்களாய் வருத்த நாத வகைகளின் முயற்சியினால் அடங்காத வகையினை அறியக் காட்டுமாறு நிலைநாட்டுபவராய்த் 'தேவர்களும் வணங்கிப் போற்றும்படி 'மாதர் மடப்பிடி' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தை வணங்கிப் பாடினார்.

(மாதர் மடப்பிடி — என்பது பதிகத்தின் தொடக்கம்)

2346 வளமான சோழியில் தோன்றிய பிள்ளையார் 'மாதர் மடப்பிடி' எனத் தொடங்கி அழகு பொருந்தப் பாடிப் பண்டியில்கின்ற திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி முடித்தார். முடிக்கத், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் அங்குச் சேர்ந்து யாழ்க்கருவியில் அமைத்து முன் போல் அந்தப் பதிகத்தின் இசையினை இசைக்கப் புகுந்த அவர்க்கு, எண்ணில் பெருகும், அப்பதிகத்தின் இசை, யாழ் நரம்பில் வைத்து வாசிக்க அடங்காமல் போயிற்று.

2347. அப்போது திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் யாழ் வாசிப்பதைக் கைவிட்டு உடலில் நடுக்கமும் உள்ளத்தில் வருத்தமும் பொருந்தப், பிள்ளையாரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து நின்று, அவரைப் பார்த்து, "இந்தப் பெரியவர் அருளிச் செய்த திருப்பதிகத்தின் இசையை யாழில் இசைப்பேன் என்று மேற்கொள்ளச் செய்தது இந்த யாழ்க்கருவியை நான் தொடுவதால் உண்டானதன்றோ! என்று உள்ளத்தில் தெளிந்து அதற்கேற்ற செயல் செய்வாராய்,

2348. "முறுக்கிக் கட்டப்பட்ட நரம்பையுடைய யாழால் இக்குற்றம் உண்டானது!" எனக் கூறி, அதனை முரிப்பதற்குக் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர் முயன்றபோது உலகம் செய்த பாக்கியத்தின் மெய் வடிவாய் உள்ள பிள்ளையார்பணாரின் அச்செயலைத் தடுத்து, "ஐயோ! பொருந்திய இசை நூலில் விதித்த அளவுப்படி நீவிர் இயற்றும் இந்த யாழ்க் கருவியைத் தாரும்," என்று பணித்து அதனைத் தம் கையில் பெற்றுக்கொண்டு மேலும் ஆணையிடுபவராய்,

116 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

119 ஐயர்நீர் யாழ்இதனை முரிக்குமதென் ஆளுடையா
 ஞடனேகூடச்
 செய்யசடை யார்அளித்த திருவருளின்
 பெருமையெலாந் தெரிய நம்பால்
 எய்தியஇக் கருவியினில் அளவுபடு மோநந்தம்
 இயல்புக் கேற்ப
 வையகத்தோர் அறிவுறிக் கருவிஅளவையின்
 இயற்றல்வழக்கே என்றார்.

120 சிந்தையால் அளவுபடா இசைப்பெருமை செயல
 ளவில் எய்துமோநீர்
 இந்தயா முனைக்கொண்டே இறைவர்திருப்
 பதிகஇசை இதனில்எய்த
 வந்தவா ரேபாடி வாசிப்பீர் எனக்கொடுப்பப்
 புகலிமன்னர்
 தந்தயா முனைத் தொழுது கைக்கொண்டு
 பெரும்பாணர் தலைமேற் கொண்டார்.

121 அணைவுறும்அக் கிளைஞருடன் பெரும்பாணர்
 ஆளுடைய பிள்ளையார்தம்
 துணைமலர்ச்சே வடிபணிந்து துதித்தருளத்
 தோணிபுரத் தோன்ற லாரும்
 இணையில்பெருஞ் சிறப்பருளித் தொண்டருடன்
 அப்பதியில் இனிதுமேவிப்
 பணைநெடுங்கை மதயானை உரித்தவர்தம்
 பதிபிறவும் பணியச் செல்வார்.

122 பங்கயப்பா சடைத்தடஞ்சூழ் பழனநாட்
 டகன்பதிகள் பலவும் நண்ணி
 மங்கையொரு பாகத்தார் மகிழ்கோயில் ஏனைப்
 பலவும் வணங்கிப் போற்றித்
 தங்கிசையாழ்ப் பெரும்பாண ருடன்மறையோர்
 தலைவனார் சென்று சார்ந்தார்
 செங்கைமான் மழுவேந்தும் சினவிடையார் அமர்ந்
 தருளுந் திருநள் ளாறு.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 27

2349. “ஐயரே! இந்த யாழை முரிப்பது ஏன்? ஆளுடைய பிராட்டியுடன் கூடிச் சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் அளித்த திருவருளின் பெருமையெல்லாம் தெரிவதற்கு நம்மிடத்தில் பொருந்திய இந்தக் கருவியின் அளவில் அடங்குமோ? நம் இயல்புக்குத் தக்கவாறு இந்த உலகத்தவர் அறியும்படியாக இந்தக் கருவியின் அளவுக்குள் அமையும் நிலையில் இயற்றுவதே வழக்கமாகும்”, என்று அருளி,

2350. “உள்ளத்தினால் அளவுபடுத்தப் படாத இசையின் பெருமை செயலுள் பொருந்தச் செய்ய வருமோ? இந்த யாழைக் கருவியாய்க் கொண்டு இறைவர் திருப்பதி சுத்தை இதனுள் பொருந்த வந்த அந்த அளவில் பாடி இசைப்பீராக!” எனப் பாணனாரின் கையில் கொடுக்க, சீகாழிப் பிள்ளையார் அங்ஙனம் பணித்துக் கொடுத்தயாழை அவரைத் தொழுது கையில் பெற்றுக் கொண்டு திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் அதனைத் தலைமீது வைத்து ஏற்றுக் கொண்டார்.

2351. சேர்ந்த சுற்றத்தாருடன் பெரும் பாணர், ஆளுடைய பிள்ளையாரின் இரண்டு மலர் போன்ற திருவடிகளையும் வணங்கித் துதித்திடச் சீகாழியில் தோன்றிய தலைவரும் ஒப்பில்லாத பெருஞ்சிறப்புகளை அவர்களுக்கு அளித்துத் தொண்டர்களுடனே அந்தப்பதியில் இனிதாய் அமர்ந்திருந்தார். பின் அவர் பெரிய நீண்ட துதிக்கையை யுடைய யானையை உரித்த இறைவரின் பிற பதிகளையும் வணங்கச் செல்பவராய்.

2352. இலைகள் பொருந்திய தாமரைப் பொய்கைகள் குழிந்த வயல்களையுடைய சோழ நாட்டின் பெரிய பதிகள் பலவற்றையும் அடைந்து, உமையம்மையாரை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் தலங்கள் பலவற்றையும் வணங்கித் துதித்து, சிவந்த கைகளில் மானையும் மழுவையும் ஏந்தும் சிவமுடைய விடையினரான இறைவர் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் ‘திரு நள்ளாற்றினை’ இசை பொருந்திய பாணருடனே அந்தணர் தலைவரான பிள்ளையார் போய் அடைந்தார்.

28 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2353 நள்ளாற்றில் எழுந்தருள நம்பர்திருத் தொண்டர்
குழாம் நயந்து சென்று
கொள்ளாற்றில் எதிர்கொண்டு குலவியுடன்
குழந்தையைக் குறுகிக்கங்கைத்
தெள்ளாற்று வேணியர்தந் திருவளர்கோ
புரம்இறைஞ்சிச் செல்வக் கோயில்
உள்ளாற்ற வலங்கொண்டு திருமுன்பு தாழ்ந்
தெழுந்தார் உணர்வின மிக்கார்.
- 2354 உருகியஅன் புறுகாதல் உன்னருகி நனைசரம்
பெற்றார் போல
மருவுதிரு மேனிஎலாம் முகிழ்த்தெழுந்த
மயிர்ப்புளகம் வளர்க்கு நீராய்
அருவிசொரி திருநயனத் தானந்த வெள்ளம் இழிந்
தலைய நின்று
பொருவில்பதி கம்போக மார்த்தபூண் முலையாள்
என் றெடுத்துப் போற்றி.
- 2355 யாழ்நரம்பில் ஆரஇயல் இசைகூடப் பாடியே
எண்ணில் கற்பச்
சேணளவு படஒங்குந் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திச்
செங்கண் நாகப்
பூணகலத் தவர்பாதம் போற்றிசைத்துப் புறத்
தணைந்து புலனம் ஏத்தும்
பாணானார் யாழிலிடப் பாலறா வாயர் அருள்
பணிதித போது.
- 2356 பிள்ளையார் திருத்தாளங் கொடுபாடப்
பின்புபெரும் பாண னார்தாம்
தெள்ளமுத இன்னிசையின் தேம்பொழிதந்
திரியாழைச் சிறக்க வீக்கிக்
கொள்ளஇடும் பொழுதின்கட் குவலயத்தோர்
களிகூர்க் குலவு சண்பை
வள்ளலார் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்துதிருத்
தொண்டருடன் மருவுங் காலை..

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 29

2353. திருநள்ளாற்றில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் தொண்டர் கூட்டமானது விரும்பிச் சென்று எதிர் கொண்டு வரவேற்கும் முறையில் எதிர் கொண்டு மகிழ்வுடன் சூழ்ந்து வரச் சென்று அடைந்து, தெளிவான கங்கையாற்றைச் சூடிய சடையுடைய இறைவரின் செல்வம் வளரும் கோபுரத்தை வணங்கி அருள் செல்வம் மிக்க கோயிலுள்ளே மிகுதியாய் வலம் வந்து ஞானவுணர்வுடைய பிள்ளைப் பெருமான், திருமுன்பு வணங்கி எழுந்தார்.

2354. உருகுதற்கு காரணமான அன்பு முதிர்ந்த பெரு விருப்பத்துடன் மனம் உருக, அதனால் பெருகும் ஈரத்தைப் பெற்றது போல், பொருந்திய திருமேனி முழுதும் எழுந்த மயிர்ப் புளகத்தை வளர்க்கும் நீர் போல அருவி போன்று வழிகின்ற ஆனந்தக் கண்ணீர் வெள்ளம் பெருகி அலைய நின்று, ஒப்பில்லாத பதிகத்தைப் 'போக மார்த்த பூண் முலையாள்' என்று தொடங்கித் துதித்தார்.

2355. யாழ் நரம்பில் பொருந்த இயல் தமிழும் இசைத் தமிழும் கூடும்படி பாடி அளவற்ற கற்பகாலங்கள் விண்ணுக்கு அப்பாலும் நிலைபெறுமாறு ஒங்கும் திருக் கடைக் காப்புச் சாத்தியருளி, சிவந்த கண்ணையுடைய பாம்பணியுடைய மார்பரான இறைவரின் திருவடிகளைத் துதி செய்து, புறமுற்றத்தை அடைந்து பாலறா வாயரான ஞான சம்பந்தர் உலகம், துதிக்கும் பெரும் பாணனாரை யாழில் இயற்றும்படி ஆணையிட்டருளியருளினார்

2356. ஞானப் பிள்ளையார் திருத்தாளத்தைக் கொண்டு அளவு ஒத்து அறுத்து அப்பதிகத்தைப் பாட, அதைப்பின் தொடர்ந்து பெரும் பாணனாரும் தெள்ளிய அமுதமான இனிய இசைத் தேன் பொழியும் நரம்புகளையுடைய யாழைப் பண் அமைதி மிகுமாறு செய்து, பதிக இசையை அமைத்துப் பாடும் போது, உலகத்தவர் யாவரும் மகிழ்ச்சியடைய, விளங்கும் சீகாழிப் பெருவள்ளலாரான பிள்ளையார் திருவுள்ளம் கொண்டு மகிழ்ந்து தொண்டர் களுடனே அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

30 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2357 மன்னுதிரு நள்ளாற்று மருந்தைவணங் கிப்போந்து
வாச நன்னீர்ப்
பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புறம்பணைசூழ்
திருப்பதிகள் பலவும் போற்றிச்
செந்நெல்வயற் செங்கமல முகமலருந் திருச்சாத்த
மங்கைமுதூர்
தன்னில்எழுந் தருளினார் சைவசிகா
மணியார்மெய்த் தவத்தோர்குழ.
- 2358 நிறைசெல்வத் திருச்சாத்த மங்கையினில்
நீலநக்கர்தாமுஞ் சைவ
மறையவனார் எழுந்தருளும் படிகேட்டு
வாழ்ந்துவழி விளக்கி எங்கும்
துறைமலிதோ ரணங்கதலி கமுகுநிறை குடந்துப
தீபம் ஆக்கி
முறைமையில்வந் தெதிர்கொள்ள உடனணைந்து
முதல்வனார் கோயில் சார்ந்தார்.
- 2359 அயவந்தி அமர்ந்தருளும் அங்கணர்தங்
கோயில்மருங் கணைந்து வானோர்
உயவந்தித் தெழுமுன்றில் புடைவலங்கொண்
டுட்புக்காறு ஒழுகுஞ் செக்கர்
மயவந்தி மதிச்சடையார் முன்தாழ்ந்து
மாதவம்இவ் வைய மெல்லாஞ்
செயவந்த அந்தணனார் செங்கைமேற்
குவித்தெழுந்து திருமுன் நின்றார்.

2357. பின், நிலையான திருநள்ளாற்றில்வீற்றிருக்கும் மருந்தான இறைவரை வணங்கி, விடை பெற்றுச் சென்று, மணமுடைய நல்ல நீர் பொருந்திய காவிரியாறானது பல வளங்களையும் தருகின்ற சோழ நாட்டின் புறப்பணை சூழ்ந்த பல தலங்களையும் வணங்கி வழிபட்டு, மெய் அடியார்கள் சூழச் சைவ சிகாமணியாரான பிள்ளையார் செந்நெல் வயல்களிலே செந்தாமரை மலர்கள் மாதர் முகம் போன்று பூப்பதற்கு இடமான 'திருச்சாத்த மங்கை' என்ற பழம்பதியை நெருங்கினார்.

2358. நிறைந்த செல்வத்தையுடைய சாத்த மங்கையில் வாழ்கின்ற 'திருநீல நக்க நாயனாரும்' சைவ அந்தணரான பிள்ளையார் எழுந்தருளும் நல்ல செய்தியைக் கேட்டுப் பெருவாழ்வு அடைந்தவராய் வழி எல்லாம் விளக்கம் செய்து எங்கும் இடையிடையே நெருங்கிய தோரணங்களையும் வாழை பாக்கு மரங்களையும் அங்கங்கே நிறைகுடம் தூப தீபம் முதலானவற்றையும் அமைத்து வரவேற்க வேண்டிய முறைப்படி வந்து எதிர் கொள்ள, ஞானசம்பந்தர் இறைவரது கோயிலை அடைந்தார்.

2359. 'அயவந்தி' என்னும் அந்தக் கோயிலில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருக்கோயிலின் பக்கத் தைச் சார்ந்து தேவர்கள் உய்யும் பொருட்டு வந்தனைகள் செய்து திருமுன்றிலின் பக்கமாக வந்து உள்ளே புகுந்து கங்கையாறு ஒழுகுவதற்கு இடமான சிவப்பு மயமான அந்தி மாலையில் தோன்றும் மதியினைச் சூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானின் முன் தாழ்ந்து வணங்கி, இந்தப் பூவுலகம் முழுதும் பெருந்தவம் செய்ததன் பயனாய், இங்கு வந்து தோன்றிய அந்தணரான சம்பந்தர் தம் செங்கையினைத் தலை மீது குவித்து வணங்கி எழுந்து நின்றார்.

32 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2360 போற்றிசைக்கும் பாடலினாற் பொங்கிஎழும்
 ஆதரவுபொழிந்து விம்ம
 ஏற்றின்மிசை இருப்பவர்தம் எதிர்நின்று
 துதித்துப்போந்தெல்லை இல்லா
 நீற்றுநெறி மறையவனார்நீல நக்கர்
 மனையில்எழுந்தருளி அன்பால்
 ஆற்றும்விருந்தவர் அமைப்ப அன்பருடன்
 இன்புற்றங் கழுது செய்தார்.
- 2361 நீடுதிரு நீலநக்கர் நெடுமனையில் விருந்தமுது
 செய்துநீர்மைப்
 பாடுமியாழ்ப் பெரும்பாண ருந்தங்க அங்கிரவு
 பள்ளி மேவி
 ஆடுமவர் அயலந்தி பணிவதனுக் கன்பருடன்
 அணைந்து சென்று
 நாடியநண் புடைநீலநக்கடிக ளுடன்நாதர் கழலில்
 தாழ்ந்து.
- 2362 கோதிலா ஆரமுதைக் கோமளக்கொம் புடன்கூடக்
 கும்பிட் டேத்தி
 ஆதியாம் மறைப்பொருளால் அருந்தமிழின்
 திருப்பதிகம் அருளிச் செய்வார்
 நீதியால் நிகழ்கின்ற நீலநக்கர் தம்பெருஞ்சீர்
 நிகழ வைத்துப்
 பூதிகா தனர்பரவும் புனிதஇய லிசைப்பதிகம்
 போற்றி செய்தார்.
- 2363 பரவியகா தலிற்பணிந்து பாலறா வாயர்புறத்
 தணைந்துபண்பு
 விரவியநண் புடையடிகள் விருப்புறுகா தலில்தங்கி
 மேவும் நாளில்
 அரவணிந்தார் பதிபிறவும் பணியஎழும் ஆதரவால்
 அணைந்து செல்வார்
 உரவுமனக் கருத்தொன்றாம் உள்ளமுடை
 யவர்க்குவிடை உவந்து நல்கி.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 33

2360. காளையூர்தியின் மீது வீற்றிருக்கும் இறையவர் திருமுன்பு நின்று போற்றிச் செய்கின்ற பாடல்களால் மேன்மேலும் பொங்கி எழும் அன்பு பெருகிக் கண்ணீர் விட்டு னம்மத் துதி செய்து வெளியே வந்து, அளவுட் படாத திருநீற்று நெறியான சைவ நெறியை விளக்கும் அந்தணரான பிள்ளையார் திருநீல நக்க நாயனாரின் இல்லத்தில் தங்கியிருந்து அன்பால் செய்யப்படுகின்ற வீருந்து இயல்புக் குரியவற்றை அவர் அமைக்க, அன்பர்களோடு இன்பம் பொருந்தி உண்டருளினார்.

2361. நீடும் திருநீலநக்க நாயனாரின் பெரிய இல்லத்தில் வீருந்து அழுது உண்டு நல்ல நீர்மையுடன் பாடும் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரும் உடன் தங்க, அங்குப் பள்ளியமர்ந்து ஆடும் இறைவரின் 'அயவந்தியினைப்' பணிவதற்கு அன்பர்களுடனே சேர்ந்து சென்று, நாடிய நட்பையுடைய நீலநக்கநாயனாருடன் இறைவனது திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார்.

2362. குற்றம் அற்ற அரிய அமிழ்தத்தைப் போன்ற இறைவரை அழகிய இளம் கொம்பைப் போன்ற அம்மையாருடன் வணங்கி ஏத்தி, பழைய மறைகளின் பொருள் பற்றி அரிய தமிழின் திருப்பதிகம் பாடுவராகி வேதாகம விதிப்படி ஒழுகும் திருநீல நக்கரின் பெருஞ்சிறப்புகள் விளங்க வைத்துத் திருநீற்று நெறித் தொண்டர்கள் போற்றும் தூய இயல் இசை உடைய பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்.

(திருச்சாத்த மங்கைப் பதிகம் 'திருமலர்க் கொன்றை' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

2363. பாலறா வாயரான திருஞான சம்பந்தர் போற்றிய அன்பு மிகுதியால் கோயிலின் வெளியே வந்து, அன்புடன் பொருந்திய நட்புக் கொண்ட திருநீலநக்க அடிகளின் விருப்புடைய ஆசையினால் அங்குத் தங்கியிருந்த நாட்களில், பாம்பை அணிந்த இறைவரது மற்றப் பதிகளையும் வணங்க எழுந்த அன்பினால், அங்கங்கும் செல்வாராய் அறிவால் உள்ளத்தில் எழும் கருத்து ஒன்றேயான மனத்தை உடைய திருநீல நக்கரிடம் மகிழ்ச்சியுடன் விடைபெற்றுப் புறப்பட்டார்.

34 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2364 மற்றவர்தம் பெருங்கேண்மை மகிழ்ந்து கொண்டு
மாலயனுக் கரியபிரான் மருவுதானம்
பற்பலவுஞ் சென்றுபணிந் தேத்திப் பாடிப்
பரமர்திருத் தொண்டர்குழாம் பாங்கின் எய்தக்
கற்றவர்வாழ் கடல்நாகைக் காரோணத்துக்
கண்ணுதலைக் கைதொழுது கலந்த ஓசைச்
சொற்றமிழ்மா லைகள் பாடிச் சிலநாள் வைகிச்
தொழுதகன்றார் தோணிபுரத் தோன்ற
லார்தாம்.

2365 கழுக்கானல் மருங்கணையுங் கடல்நாகை
யதுநீங்கிக் கங்கையாற்றுச்
சுழிக்கானல் வேணியர்தம் பதிபலவும் பரவிபோய்த்
தோகை மார்தம்
விழிக்காவி மலர்பழனக் கீழ்வேனூர் விமலர்கழல்
வணங்கி ஏத்தி
மொழிக்காதல் தமிழ்மாலை புனைந்தருளி
அங்ககன்றார் மூதூர் நின்றும்.

2366 அருகணையுந் திருப்பதிகள் ஆனவெலாம் அங்கண
ரைப் பணிந்து போற்றிப்
பெருகியஞா னம்பெற்ற பிள்ளையார் எழுந்தருளும்
பெருமை கேட்டுத்
திருமருவு செங்காட்டங் குடிநின்றுஞ்
சிறுத்தொண்ட ரோடிச் சென்றங்
குருகுமனங் களிசிறப்ப எதிர்கொண்டு தம்பதியுட்
கொண்டு புக்கார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 35

2364. பிள்ளையார், அந் நீலநக்கரின் பெரு நட்பை மகிழ்ந்து மனத்துள் தாம் வைத்துக் கொண்டு, நான்முகன் திருமால் என்பவர்க்கும் அரிய சிவபெருமானின் பதிகள் பலவும் போய் வணங்கித் துதித்துப் பாடி, இறைவரின் தொண்டர் கூட்டமானது உடன் சூழ்ந்து வரப் போய்க் கற்றவர் வாழும் 'திருநாகைக் கரோணம்' என்ற பதியில் வீற்றிருக்கும் இறைவரை வணங்கி இசையுடன் கூடிய சொல் நிறைந்த தமிழ் மாலைகளைப் பாடிச் சில நாட்கள் அங்குத் தங்கி வணங்கி விடை பெற்று நீங்கினார்.

2365. உப்பங்கழி சூழ்ந்த சோலைகளின் பக்கங்களில் உள்ள நாகப் பட்டினத்தை நீங்கிச் சென்று, கங்கையாற்றின் சுழிகளில் ஒலித்தல் பொருந்திய சடையையுடைய இறைவரின் பதிகள் பலவும் வணங்கிச் சென்று, மயில் போன்ற நீலோற்பல மலர்கள் மலர்வதற்கு இடமான வயல்கள் சூழ்ந்த 'திருக்கீழ் வேளூரில்' வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து, அன்பு மிகுதியால் தமிழ்ப் பதிகங்களான மாலைகளைப் பாடி அந்தப் பழைய பதியினின்று புறப்பட்டார்.

(திருக்கீழ்வேளூர்ப் பதிகம் 'மின்னுலாவிய' என்னும் தொடக்கமுடையது.)

2366. பெருகிய ஞானத்தையுடைய பிள்ளையார் அங்குப் பக்கங்களில் எல்லாம் இறைவரை வணங்கிப் போற்றி எழுந்தருளி வருகின்ற செய்தியைச் செவியேற்றுச் செல்வம் பொருந்திய திருச்செங்காட்டங்குடி என்ற பதியினின்றும், சிறுத்தொண்ட நாயனார், அங்குச் சென்று, அன்பால் உருகும் மனம் மகிழ்ச்சி மிக, எதிர்கொண்டு வரவேற்றுத் தம் பதியுள் அழைத்துக் கொண்டு போனார்.

36 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2367 சிறுத்தொண்ட ருடன்கூடச் செங்காட்டங்
குடியில் எழுந்தருளிச் சீர்த்தி
நிறுத்தெண்டிக் கிலுநிலவுந் தொண்டரவர்
நண்பமர்ந்து நீல கண்டம்
பொறுத்தண்டர் உயக்கொண்டார் கணபதிச்
சரத்தின்கட் போகம் எல்லாம்
வெறுத்துண்டிப் பிச்சை நுகர் மெய்த்தொண்ட
ருடன் அணைந்தார் வேத கீதர்.

2368 அங்கணைந்து கோயில்வலங் கொண்டருளி
அரவணிந்தார் அடிக்கீழ் வீழ்ந்து
செங்கண்அரு விகள்பொழியத் திருமுன்பு
பணிந்தெழுந்து செங்கை கூப்பித்
தங்கள் பெருந் தகையாரைச் சிறுத்தொண்டர்
தொழிஇருந்த தன்மை போற்றிப்
பொங்கி எழும் இசைபாடிப் போற்றி சைத்தங்
கொருபரிசு புறம்பு போந்தார்.

2369 போந்துமா மாத்திரர்தம் போரேற்றின் திரு
மனையிற் புகுந்து சிந்தை
வாய்ந்தமா தவரவர்தாம் மகிழ்ந்தருள அமர்ந்
தருளி மதில்கள் மூன்றும்
காய்ந்தமால் விடையார்தங் கணபதிச் சாம்பரவு
காதல் கூர
ஏந்துநூல் அணிமார்பர் இன்புற்றங் கன்பருடன்
இருந்த நாளில்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 37

2367. சிறுத் தொண்ட நாயனாருடன் கூடத் திருச் செங்காட்டங் குடியில் எழுந்தருளிப் போய், தம் சிறப்பை எட்டுத் திக்குகளிலும் நிறுத்தி நிலை பெறும் தொண்டரான அவருடைய நட்பை விரும்பி, எல்லாப் போகங்களையும் வெறுத்துத் துறந்து பிச்சை ஏற்ற உண்டியை அனுபவிக்கும் மெய்த் தொண்டர்களுடனே சேர்ந்து, நீலகண்டத்தைத் தாம் தாங்கித் தேவர்களை உய்யுமாறு கொண்ட இறைவரின் கணபதிச்சரம்' என்ற கோயிலில் வேதப் பொருளை இசைப் பாடல்களாகப் பாடும் சம்பந்தர் போய் அடைந்தார்.

2368. பிள்ளையார் அங்குக் கோயிலைச் சேர்ந்து, அதனைவலமாக வந்து, பாம்பை யணிந்த இறைவரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கிக் கண்களிலிருந்து கண் நீர் அருவி இழிய, திருமுன்பு பணிந்து எழுந்து, சிவந்த கைகளைக் குவித்து வணங்கித், தம்மை ஆண்ட இறைவரைச் சிறுத் தொண்டநாயனார் தொழுமாறு வீற்றிருந்த தன்மையைப் பற்றி, மேலும் மேலும் பொங்கி எழுமின்ற பதிகத்தைப் பாடிப் பரவி, அங்கிருந்து ஒருவாறாக அரிதாய் நீங்கி வெளியே வந்தார்.

[இங்குப் பாடிய பதிகங்கள் 'பைங் கோட்டு' 'நறை கொண்ட' என்னும் தொடக்கங்கள் கொண்ட பதிகங்கள்.]

2369. பிள்ளையார், கோயிலைவிட்டு வெளியே வந்து, மாமாத்திரர் மரபில் அவதரித்த போர் ஏறு போன்ற சிறுத் தொண்ட நாயனாரின் இல்லத்தில் புகுந்து, மாதவம் வாய்ந்த அவர் மனத்தில் மகிழ்ச்சியுடைய, விரும்பி அங்குத் தங்கியிருந்தார். பின் திரிபுரங்களையும் எரித்த, திருமாலைக் காளையாகக் கொண்ட இறைவரின் கணபதிச்சரத்தைத் துதிக்கும் அன்பு மேலும் மேலும் அதிகரிக்கப் பூனூலை அணிந்த அழகிய மார்பினையுடைய சம்பந்தர் இன்பம் அடைந்து அங்கு அன்பர்களுடன் தங்கியிருந்தார். அந்நாள்களில்,

38 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2370 திருமருகல் நகரின்கண் எழுந்தருளித் திங்களுடண்
செங்கட்பாம்பு
மருவுநெடுஞ் சடைமவுலி மாணிக்க வண்ணர்கழல்
வணங்கிப் போற்றி
உருகியஅன் புறுகாதல் உள்ளலைப்பத்
தெள்ளும்இசை யுடனே கூடப்
பெருகுதமிழ்த் தொடைசாத்தி அங்கிருந்தார்
பெரும் புகலிப் பிள்ளை யார்தாம்.

2371 அந்நாளில் ஒருவணிகன் பதிக னாகி
அணைவானோர் கன்னியையும் உடனேகொண்டு
பொன்னார்மே ருச்சிலையார் கோயில் மாடு
புறத்திலொரு மடத்திரவு துயிலும்போது
மின்னார்வெள் எயிற்றரவு கவ்வுதலும் கிளர்ந்து
விடவேகங் கடிதுதலை மீக்கொண் டேறத்
தன்னாவி நீங்குமவன் தன்மை கண்டு சாயலிளங்
கன்னிநிலை தளர்ந்து சோர்வாள்.

2372 வாளரவு டண்டவுந்தான் தீண்ட கில்லாள்
மறுமாற்றம் மற்றொருவர் கொடுப்பா ரின்றி
ஆளரியே றனையானை அணுக விழ்த்தே
அசைந்தமலர்க் கொடிபோல்வாள் அரற்றும்
போது
கோளுமும் புள்ளரசும் அனையார் எல்லாக்
கொள்கையினாலுந் தீர்க்கக் குறையா தாக
நீளிரவு புலர்காலை மாலை வாச
நெறி குழலாள் நெடிதயர்ந்து புலம்புகின்றாள்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 39

2370. 'திருமருகல்' என்ற நகரத்தில் எழுந்தருளி பிறைச் சந்திரனுடன் சிவந்த கண்களையுடைய பாம்பு தங்குவதற்கு இடமான நீண்ட சடையுடைய மாணிக்க வண்ண நாதரின் திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து, உருகிய அன்பு பெருகிய ஆசையானது உள்ளத்தில் பொருந்தி அலைக்க, தெளிந்த இசையுடன் பொருந்தப் பெருகும் தமிழ் மாலையைச் சாத்தி அந்தப் பதியில் சீகாழித் தலைவர் தங்கியிருந்தார்.

2371. அக் காலத்தில் வாணிகன் ஒருவன் வழிச் செல்பவனாய்த் தன்னுடன் ஒருகன்னிப் பெண்ணையும் அழைத்துச் செண்டு செல்பவன், பொன்மலையான மேருவை வில்லாய் உடைய சிவபெருமானின் கோயிலின் பக்கத்தில் உள்ள ஒரு மடத்தில் இரவில் தங்கியுறங்கினான். அப்போது ஒளி பொருந்திய பற்களையுடைய பாம்பு அவனைத் தீண்டியதால் நஞ்சின் வேகமானது விரைவாய்த் தலையில் ஏறிடத் தன் உயிர் நீங்கும் அவனுடைய நிலைமையைப் பார்ந்து அவனுடன் வந்த மென்மையான சாயலைக் கொண்ட இளங்கன்னி நிலை கலங்கித் தளர்ந்து சோர்பவளாய்,

2372. கொடிய பாம்பானது அவனைக் கடிக்கவும், அவனை மெய் தொட்டுத் தீண்டும் உரிமை பெற்றத (மணமாகாத) அப் பெண், தனக்கு விடையருளிப்பார் என்றும் இல்லாமல், ஆண் சிங்கம் போன்ற அந்த வணிகனை நெருங்கிப் பக்கத்தில் விழுந்து அசைந்து வீழ்ந்த மலர்க் கொம்பைப் போல்வாளான அவள் புலம்பும் போது, வலிய ஆடியையும் பறவை மன்னனான கருடனையும் போன்ற மந்திர வாதிகள் எல்லா வகைக் கொள்கை மூலமாகவும் தீர்க்க முயன்றனர். முயலவும், அந்த நஞ்சு தீர்க்கப்படாது நின்றது. நீண்ட அந்த இரவில் விடியற்காலம் வரையிலும் மணமுடைய மாலை சூடிய நெறிந்த கூந்தலையுடைய அப்பெண் பெரிதும் தளர்ந்து புலம்பலானாள்.

40 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3373 அன்னையையும் அத்தனையும் பிரிந்து நின்னை
அடைவாக உடன்போந்தேன் அரவால் வீடி
என்னையிர் விட்டகன்றாய் யானென் செய்கேன்
இவ்விடுக்கண் தீர்க்கின்றார் யாரு மில்லை
மன்னியசீர் வணிகர்குல மணியே யானும்
வாழேன் என் றென்றயர்வான் மதியினாலே
சென்னிஇளம் பிறைஅணிவார் கோயில் வாயில்
திசைநோக்கித் தொழுதழுதான்
செயலொன்றில்லாள்.

3374 அடியாராம் இமையவர்தங் கூட்டம் உய்ய
அலைகடல் வாய் நாசுண்ட அமுதே செங்கண்
நெடியானும் நான்முகனும் காணாக் கோல
நீலவிட அரவணிந்த நிமலா வெந்து
பொடியான காமன்உயிர் இரதிவேண்டப்
புரிந்தளித்த புண்ணியனே பொங்கர் வாசக்
கடியாரும் மலர்ச்சோலை மருங்கு குழங்
கவின்மருகற் பெருமானே காவாய் என்றும்.

3375 வந்தடைந்த சிறுமறையோன் உயிர்மேற் சிறி
வருங்காலன் பெருங்கால வலயம் போலும்
செந்தறுகண் வெள்ளெயிறறுக் கரிய கோலம்
சிதைந்துருள உதைத்தருளுஞ் செய்ய தாளா
இத்தவிடக் கொடுவேகம் நீங்குமாறும்
யான்இடுக்கட்குழி நின்றும் ஏறுமாறும்
அந்திமதிக் குழவிவளர் செய்ய வேணி
அணிமருகற் பெருமானே அருளாய் என்றும்.

2373. “அன்னையையும் தந்தையையும் பிரிந்து உன்னையே சார்வாய் அடைந்து உன்னுடனே வந்தேன். பாம்பு திண்டப் பேற்று உயிர் நீங்க என்னை விட்டு அகன்றாய்! நான் என்ன செய்வேன்? இந்தத் துன்பத்தைத் தீர்ப்பவர் எவரும் இல்லை! நிலையான சிறப்பையுடைய வணிகர் குல மணியே! நானும் இனிமேல் வாழமாட்டேன்!” என்று வருந்தும் அப் பெண், தன் அறிவால், தலையில் இளம்பிறையை அணிந்த இறைவரின் திருக்கோயில் வாயில் திசையை நோக்கி, கைகூப்பித்தொழுபவளாய், வேறு செயல் ஒன்றும் இல்லாதவளாய்.

2374. “அடியாரான தேவர்களின் கூட்டம் முழுதும் உய்யும் பொருட்டாய்ப் பாற் கடலில் தோன்றிய நஞ்சையுண்டருளிய அமுதமே! சிவந்த கண்களையுடைய நீண்ட திருமாலும் நான்கு முகங்களையுடைய நான்முகனும் காணாத கோலம் உடைய நீலநிற நச்சுப் பாம்புகளை அணியாய் அணிந்த வீமலனே! வெந்து சாம்பாலாய் விட்ட காமனின் உயிரை அவன் மனைவியான இரதியின் வேண்டுதலுக்கு இணங்க மீண்டும் அளித்த புண்ணியனே! பூக்களின் மணம் மிக்க சோலைகள் பக்கங்களில் எங்கும் குழிந்துள்ள அழகுடைய திருமருகலில் வீற்றிருக்கும் இறைவரே! காப்பீராக!” என்று அவள் கூறினாள். மேலும்,

2375. “உன்னிடம் வந்தடைந்த சிறு மறையவனான மார்க்கண்டேயரின் உயிர்மீது சினந்து வந்த இயமனின் பெரிய நஞ்சின் சூழ்வு போன்ற சிவந்த கருங் கண்ணையும் வெண்மையான புற்களையும் கொண்ட கரிய கோலம் சிதைந்து உருளுமாறு உதைத்தருளிய சிவந்த திருவடி யையவரே! இந்த நஞ்சின் கொடிய வேகம் நீங்கிப் போகும் படியும் நான் துன்பமான குழியினின்று மேல் ஏறும்படியும் பிறைச் சந்திரன் வளர்வதற்கு இடமான சிவந்த சடையை உடைய அழகிய மருகலில் வீற்றுள்ள பெருமானே! அருள் செய்வீராக!” என்றாள். மேலும்,

48 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2376 இத்தன்மை சிவனருளே சிந்தித் தேங்கும்
 இளங்கொடி போல் நுடங்கும்இடை ஏழை
 ஏத்தும்
 அத்தன்மை ஓசைஎழுந் தெங்கள் சண்பை
 ஆண்டகையார் கும்பிடவந் தணைகின் றார்தம்
 மெய்த்தன்மை விளங்குதிருச் செவியிற்சார
 மேவுதலுந் திருவுள்ளக் கருணை மேன்மேல்
 வைத்தன்மை எனஅயர்வாள் மாடுநீடு
 மாதவத்தோர் குழைமுந் தருளி வந்தாரீ.

2377 சிரபுரத்து மறையவனார் சென்றுநின்று
 சிவபெருமான் அருள்போற்றிச் சிந்தை நைந்து
 பரிவுறுவாள் தானநோக்கிப் பயப்படேல்நீ
 பருவரலும் நும்பரிசும் பகர்வாய்என்னைக்
 கரமலர்கள் உச்சியின்மேற் குவித்துக்கொண்டு
 கண்ணருவி சொரிந்திழிக் காழிவேதப்
 புரவலவார் சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்து தாங்கள்
 போந்ததுவும் புகுந்ததுவும் புகல லுற்றாள்.

2378 வளம்பொழில்குழ் வைப்பூர்க்கோன் தாமன் எந்நை
 மருமகன்மற் றிவன்அவற்கு மகளிர் நல்ல
 இளம்பிடியார் ஓரெழுவர்இவரில் மூத்தாள்
 இவனுக்கென் றுரைசெய்தேஏதி லானுக்
 குளம்பெருகத் தனம்பெற்றுக் கொடுத்தபின்னும்
 ஓரொருவ ராகஎனை ஒழிய ஈந்தான்
 தளர்ந்தழியும் இவனுக்காத் தகவுசெய்தங்
 கவரைமறைத் திவன்தனையே சார்ந்து
 போந்தேன்.

2376. இங்ஙனம் சிவபெருமானின் அருளையே எண்ணிய வண்ணமாய் வருந்தும் இளங் கொடியைப் போன்ற துவளும் இடை கொண்ட ஏழையான அம்மங்கை துதிக்கின்ற அந்தத் தன்மையானது, எழுந்து எம் இறைவரான சீகாழி ஆண்டகையார் இறைவரைக் கும்பிடும் பொருட்டு வந்து சேர்கின்றவரின் மெய்த்தன்மையுடைய செவிகளில் சேரப் போய்ப் பொருந்தவும், திருவுள்ளத்தில் கருணை மிகக் கொண்டு, அன்னப் பறவை போன்று வருந்துகின்றவள் பக்கத்தில், அடியார்கள், சூழ்ந்துவர எழுந்தருளி வந்தார்.

2377. சீகாழியில் தோன்றிய அந்தணரான பிள்ளையார் அப் பெண்ணின் பக்கத்தில் சென்று, சிவபெருமானின் அருளையே எண்ணித் துன்பம் அடையும் அப் பெண்ணை நோக்கி, “நீ அஞ்ச வேண்டா! உன் துன்பத்தையும் உங்கள் தன்மைகளையும் கூறுவாயாக!” என்று வினவினார். கையாகிய மலர்களைத் தலைமீது குவித்து வணங்கிக் கண்களினின்று நீர் அருவி சொரிந்து வழியச் சீகாழியில் வந்த அந்தணரின் சேவடியில் விழுந்து வணங்கித் தாங்கள் அங்கு வந்த வரலாற்றையும் அத்துன்பம் நிகழ்ந்ததையும் சொல்ல லானாள்.

2378. “வளம் உடைய சோலை சூழ்ந்த வைப்பூரின் தலைவனான ‘தாமன்’ என் தந்தையாவான். இவன் அவனுடைய மருமகன். என் தந்தையான அவனுக்கு இளம் பிடி போன்ற ஏழு பெண் மக்கள், அந்த ஏழு பெண்களில் முத்தவளை இவனுக்கு மணம் செய்வதென்று சொல்லி இவனிடமிருந்து நிறையப் பணம் பெற்றுக் கொண்டு, இவனுக்கு மணம் செய்து தாராது, அயலானுக்கு மணம் செய்து தந்து அதன் பின்னரும் ஒவ்வொருவராய் என்னைத் தவிர மற்ற பெண்கள் அறுவரையும் அங்ஙனமே மணம் செய்து தந்து விட்டான். மணம் தளர்ந்து வருந்தும் இவனுக்காக அன்பு பூண்டு அங்கு அவர்களை விட்டு நீங்கி இவனையே சார்பாகக் கொண்டு நான் வந்தேன்.

44 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2379 மற்றிவனும் வாளரவு தீண்ட மாண்டான்
 மறிகடலிற் கலங்கவிழ்த்தார் போல நின்றேன்
 சுற்றத்தார் எனவந்து தோன்றி என்பால்
 துயரமெலாம் நீங்கஅருள் செய்தீர்என்னைக்
 கற்றவர்கள் தொழுதேத்துங் காழிவேந்தர்
 கருணையினாற் காரிகையாள் தனக்கு நல்கப்
 பற்றியவாள் அரவுவிடந் தீருமாறு
 பணைமருகற் பெருமானைப் பாட லுற்றார்.

2380 சடையானை எவ்வுயிர்க்குத் தாயா னானைச்
 சங்கரனைச் சசிகண்ட மவுலியானை
 விடையானை வேதியனை வெண்ணீர் றானை
 விரவாதார் புரமுன்றும் எரியச் செற்ற
 படையானைப் பங்கயத்து மேவி னானும்
 பாப்பணையில் துயின்றாலும் பரவுங் கோலம்
 உடையானை உடையானே தகுமோ இந்த
 ஒள்ளிழையாள் உள்மெலிவு என்றெடுத்துப்
 பாட.

2381 பொங்குவிடந் தீர்ந்தெழுந்து நின்றான் சூழ்ந்த
 பொருவிஸ்திருத் தொண்டர்குழாம் பொலிய
 ஆர்ப்ப
 அங்கையினை உச்சியின்மேற் குவித்துக்கொண்டங்
 கருட்காழிப் பிள்ளையார் அடியில் வீழ்ந்த
 நங்கைஅவள் தனைநயந்த நம்பியோடு
 நானிலத்தில் இன்புற்று வாழும் வண்ணம்
 மங்குல்தவழ் சோலைமலி புகலிவேந்தர்
 மணம்புணரும் பெருவாழ்வு வகுத்து விட்டார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 45.

2379. "என்னுடன் வந்த இவனும் ஒளியுடைய பாம்பு தீண்டப் பெற்று இறந்தான். மடிந்து விழும் அலைகளையுடைய கடலின் நடுவில் கப்பல் கவிழ்ந்தது போல் நின்றேன். என் உறவினர் போல் தோன்றி என்னிடம் உற்ற துன்பங்கள் எல்லாம் நீங்குமாறு அருள் செய்வீர்!" எனக் கூறினாள். கற்றவர் வணங்கித் துதிக்கும் சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையார் அருள் மிக்கதனால் அந்தப் பெண்ணுக்கு நல்குமாறு தீண்டிய பாம்பின் நஞ்சு தீருமாறு வயல்கள் சூழ்ந்த திருமருகல் இறைவரைப் பாடலானார்.

2380. சடையை உடையவரை, எல்லாவுயிர்களுக்கும் தாயானவரை, சங்கரரை, பிறைச் சந்திரன் தங்கும் முடியுடையவரை. காளையூர்தியுடையவரை, லேதியரை, திரு வெண்ணீற்றை உடையவரை, பகைவரின் முப்புரங்கள் எரியுமாறு அழித்த படைக்கலம் உடையவரை, தாமரையில் வீற்றிருக்கும் நான்முகனும் பாம்பணையில் துயிலும் திருமாலும் துதிக்கின்ற கோலமுடையவரை "உடையவரே! இந்த ஒளி பொருந்திய அணிகளை அணிந்த பெண்ணின் உள்ளம் மெலிவதான துன்பம் உனக்குத் தகுதியாமோ?" என்று தொடங்கிப் பாடினார்.

2381. அவ்வளவில், வணிகன் நஞ்சு நீங்கப் பெற்று எழுந்து நின்றான். குழ இருந்த ஒப்பில்லாத தொண்டரின் கூட்டம் மிகுந்த ஆரவாரம் செய்தது. கைகளை உச்சி மீது குவித்துக் கொண்டு அங்கு அருளுடைய சீகாழிப் பிள்ளையாரின் திருவடிகளில் வீழ்ந்தவர்களான, நங்கையான அப் பெண்ணை அன்புச் செய்த நம்பியான அந்த வணிகனோடும் இவ்வுலகத்தில் இன்பம் பொருந்தி வாழுமாறு மேகம் தவழும் சோலை மிகச் சூழ்ந்த சீகாழித் தலைவர் மணம் புணர்கின்றபெருவாழ்வைச் செய்து வகுத்து விட்டார்.

(இங்கு அவர் பாடியது 'சடையான் எனுமால்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

46 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2382 மற்றவர்க்கு விடைகொடுத்தங் கமரு நாளில்
மருகல்நக ரினில்வந்து வலியபாசம்
செற்றபுகழ்ச் சிறுத்தொண்டர் வேண்ட மீண்டுஞ்
செங்காட்டங் குடியில்எழுந் தருளவேண்டிப்
பற்றியெழுங் காதல்மிக மேன்மேற் சென்று
பரமனார் திறத்துன்னிப் பாங்கர் எங்குஞ்
சுற்றும்அருந் தவரோடும் கோயில் எய்திச்
சுடர்மழுவான் டவர்பாதந் தொழுவான்
புக்கார் .
- 2383 புக்கிறைஞ்சி எதிர்நின்று போற்று கின்றார்
பொங்குதிரை நதிப்புனலும் பிறையுஞ் சேர்ந்த
செக்கர்முடிச் சடைமலிவுவெண்ணீற் றார்தந்
திருமேனி ஒருபாகம் பசுமையாக
மைக்குலவு கண்டத்தார் மருகற் கோயில்
மன்னுநிலை மனங்கொண்டு வணங்கு வார்முன்
கைக்கனலார் கணபதீச் சரத்தின் மேவுங்
காட்சிகொடுத்த தருளுவான் காட்டக் கண்டார் .
- 2384 மருகல் அமர்ந்து நிறைந்த கோலம் மல்குசெங்
காட்டங் குடியின் மன்னிப்
பெருகு கணபதி யீச்சரத்தார் பீடுடைக் கோலமே
யாகித் தோன்ற
உருகிய காதலும் மீது பொங்க உலகர்முன்
கொள்ளும் உணர்வு நீட
அருவிகண் வார்வுறப் பாட லுற்றார் அங்கமும்
வேதமும்என்றெ டுத்து .
- 2385 கண்டெதிர் போற்றி வினவிப் பாடிச் கணபதி
யீச்சரங் காத வித்த
அண்டர் பிராணை வணங்கி வைகும் அப்பதி
யிற்சில நாள்கள் போற்றித்
தொண்ட ருடன்அருள் பெற்று மற்றத் தொல்லைத்
திருப்பதி எல்லை நீங்கிப்
புண்டரி கத்தடஞ் சூழ்பழனப் பூம்புக லூர்தொழப்
போதுகின்றார் .

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 47

2382. அந்த வணிகனுக்கும் அப்பெண்ணுக்கும் விடை தந்து, சீகாழித் தலைவர், திருமருகலில் தங்கியிருந்தார். அந்நாளில் வலிய மலத்திண்மையினை அழித்த புகழுடைய சிறுத்தொண்ட நாயனார் திருமருகல் நகரில் வந்து வேண்டிக்கொள்ள, மீண்டும் பிள்ளையார் திருச்செங்காட்டங் குடியில் எழுந்தருளுவதற்காக, மேலும் மேலும் தொடர்ந்து எழுகின்ற இறைவரின் திருவருளைப் பெற எண்ணி. எப் பக்கத்திலும் சூழ்ந்த அடியார் கூட்டத்தோடும் திருக் கோயிலை அடைந்து ஒளியுடைய மழுப்படையையுடைய இறைவரின் திருவடிகளைத் தொழுவதன் பொருட்டு உள்ளே புகுந்தார்.

2383. கோயிலுக்குள் புகுந்து வணங்கித் துதிக்கின்ற பிள்ளையார், பொங்கும் அலைகளையுடைய நீர் நிறைந்த கங்கையும் பிறைச் சந்திரனும் கூடிய சிவந்த சடையான கிரீடம் உடைய திருவெண்ணீர்றையுடைய இறைவரின் திரு மேனி ஒரு பாகம் பசுமையாக, நஞ்சு விளங்கும் கழுத்தை யுடைய இறைவர் திருமருகல் கோயிலில் பொருந்தியிருந்த நிலைபையினை உள்ளத்தில் எண்ணிக் கொண்டு வணங்குப வரான அவர் முன்பு, கையில் தீயையுடைய இறைவர் கணபதிச்சரத்தில் பொருந்திய காட்சியை இங்குத் தந்த ருளும் பொருட்டுக் காட்டியருளக் கண்டார்.

2384. திருமருகலில் விரும்பி நிறைந்த கோலமானது பொருந்திய திருச்செங்காட்டங்குடியில் நிலைபெற்றுக் கணபதிச்சரத்தாரின் பெருமையுடைய கோலமேயாகித் தோன்ற, உள்ளம் உருகுவதால் உள்ளதான காதல் மேலும் மேலும் பொங்கவும், உலகத்தார்க்கு அறிவுறுத்தும் கருணை உணர்வு நீடவும், கண்களிலிருந்து ஆனந்தக்கண்ணீர் அருவிபோல வடிய, 'அங்கமும் வேதமும்' என்று தொடங்கிப் பாடுபவராய்.

2385. அங்ஙனமே தோன்றப் பார்த்து, நேரே போற்றி அருள் வினவிய கருத்துப்படப் பாடிக் கணபதிச் சரத்தை விரும்பி எழுந்தருளிய தேவ தேவரைச் சென்று வணங்கி அத்திருப்பதியில் சில நாட்கள் தங்கித் துதித்துத், தொண்டர்களுடன் விடைபெற்று அந்தப் பழைய பதியை நீங்கித் தாமரைப் பொய்கைகள் சூழ்ந்த வயல்களை யுடைய 'பூம்புகலூரினைப்' போய் வணங்குவதற்காக,

48 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2386 சீரின்மலிந்த சிறப்பின் மேவுஞ் சிறுத்தொண்டர்
 நண்புடன் செல்ல நல்ல
 வேரி நறுந்தொங்கல் மற்றவரும் விடையரு
 ளப்பெற்று மீண்ட பின்பு
 நீரின் மலிந்த சடையர் மேவி நிகழும் பதிகள்
 பலப ணிந்து
 பாரின் மலிந்து நிறைந்த செல்வம் பயில்புக
 லூர்நகர்ப் பாங்க ணைந்தார்
- 2387 திருப்புக லூர்த்திருத் தொண்ட ரோடுஞ் செம்மை
 முருகனார் மெய்ம்ம கிழந்த
 வீருப்பொடு சென்றேதிர் கொள்ள வந்து வேத
 முதல்வர்தங் கோயி லெய்திப்
 பொருப்புறழ் கோபுரத் துட்பு குந்துபூமி முன்றில்
 புடைவ லங்கொண்
 டொருப்படு சிந்தையொ டுள்ள ணைந்தார்
 ஓதாது ஞானமெ லாப உணர்ந்தார்.
- 2388 புக்கெதிர் தாழ்ந்து விழுந்தெ முந்துபூம்புக
 லூர்மன்னு புண்ணியரை
 நெக்குரு குஞ்சிந்தை அன்பு பொங்க நிறைமலர்க்
 கண்ணீர் அருவி செய்ய
 மிக்க தமிழ்த்தொடை மாலை சாத்திமேவிய
 ஏழிசை பாடிப் போந்து
 திக்கு நிறைசீர் முருகர் முன்புசெல்ல அவர்மடஞ்
 சென்று புக்கார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 49

2386. சீரால் பெருகிய சிறப்புடைய சிறுத்தொண்டர் நட்புடனே தம்மோடு வர, நல்ல தேன் பொருந்திய மணமுடைய மாலையைச் சூடிய அந்நாயனாரும் விடைகொடுக்கப் பெற்றுத் தம் நகருக்குத் திரும்பிய பின்பு, கங்கை பொருந்திய சூடையையுடைய இறைவர் எழுந்தருளியிருக்கும் பல பதிகளையும் பணிந்து போய்ப் பிள்ளையார், உலகில் பெருகி நிறைந்த செல்வம் மிக்க புகலூர்த் திருநகரின் பக்கத்தில் சென்று சேர்ந்தார்.

2387. திருப்புகலூரில் வாழ்கின்ற தொண்டர்களுடன் கூடிச் செம்மையால் மிக்க முருக நாயனார் மெய்ம்மை மிக்க விருப்பத்துடனும் நகரின் வெளியே வந்து தம்மை எதிர்கொண்டு வரவேற்க, நகரத்தின் உள்ளே வந்து, ஒதாமல் வேதங்களையெல்லாம் உணர்ந்த ஞானசம்பந்தர், வேதங்களையுணர்ந்த முதல்வரான சிவபெருமானின் கோயிலை அடைந்து, மலை போன்ற கோபுரத்துள் புகுந்து, அழகிய திருமுன்றிலின் பக்கத்தில் வலமாக வந்து, ஒன்றுபட்ட உள்ளத்துடன் கோயிலுக்குள் புகுந்தார்.

2388. கோயிலுக்குள் புகுந்து இறைவரின் திருமுன்பு வணங்கி, நிலத்தில் விழுந்து எழுந்து பூம்புகலூரில் நிலைத்து எழுந்தருளிய புண்ணியரான சிவபெருமானை நெகிழ்ந்து உருகும் உள்ளத்தில் அன்பானது பெருக, மலர்க் கண்களில் நிறைந்த நீர் அருவிபோல வடிய மிக்க தமிழ்த் திருப்பதிகத்தைப் பொருந்திய ஏழிசையுடன்பாடி வெளியே வந்து எல்லாத்திக்குகளிலும் நிறையும் சிறப்புடைய முருக நாயனார் முன்னே அழைத்துச் செல்ல, அவரது திருமடத்தில் சம்பந்தர் சென்று சேர்ந்தார்.

50 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 8389 ஆங்கவர் போற்றுஞ் சிறப்பின்மேவி அப்பதி
தன்னில் அமரு நாளில்
வாங்கு மலர்ச்சிலை யார்ம கிழ்ந்த வர்த்தமா
னீச்சரந் தான்வணங்கி
ஓங்கிய அன்பின் முருக னார்தம் உயர்திருத்
தொண்டு சிறப்பித் தோங்கும்
பாங்குடை வண்டமிழ் பாடி நானும் பரமர்தம்
பாதம் பணிந் திருந்தார்.
- 2390 மற்றத் திருப்பதி வைகு நாளில் வாக்கின்
பெருவறல் மன்ன னார்தாம்
புற்றிடங் கொண்டாரை வந்தி றைஞ்சிப்
பொன்மதில் ஆரூர் புகழ்ந்து போற்றிச்
சிறற்றிடப் பொற்றொடி பங்கர் தங்குந் திருப்புக
லூர்தொழச் சிந்தை செய்து
கொற்றவ னார்அருள் பெற்ற தொண்டர்
குழாத்துடன் அவ்வூர் குறுக வந்தார்.
- 2391 நாவுக் கரசர் எழுந்த ருளும் நல்ல திருவார்த்தை
கேட்ட போதே
சேவில் திகழ்ந்தவர் மைந்த ரான திருஞான
சம்பந்தர் சிந்தை அன்பு
மேவுற்ற காதல் மிகப்பெருக விரைந்தெதிர்
கொள்ளமெய் யல்ப ரோடும்
பூவிற் பொலி பொய்கைகுழ்புக லூர்ப் புறம்பனை
எல்லை கடந்து போந்தார்.
- 2392 அங்கணர் ஆரூர் வணங்கிப் போந்த அரசும்
எதிர்வந் தனையவாசப்
பொங்கு புனற்றண் புகலி வந்த பூசுரர் சிங்கமும்
பொற்பின் எய்தித்
தங்களின் அன்பின் முறைமையாலே தாழ்ந்து
வணங்கித் தனிதனியே
மங்கல மாகிய நல்வரவின் வாய்மை வினவி
மகிழும்போது.

84. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 51

2389. அந்த மடத்தில் பிள்ளையார் அவர் வழிபட்டு உபசரிக்கின்ற சிறப்பைப் பெற்றுத் தங்கியிருந்தார். அந்நாள்களில், வளைத்த மலையான வில்லையுடைய இறைவர் மகிழ்ந்து எழுந்தருளுகின்ற 'வர்த்த மாளீச்சரத்தை' வணங்கி, பெருகிய அன்பினால் முருகநாயனார் அங்குச் செய்கின்ற உயர்ந்த தொண்டைச் சிறப்பித்துப்பாராட்டி, ஓங்கிய பண்பையுடைய வளமான தமிழ்ப் பதிகத்தைப் பாடிச் சிவபெருமான் திருவடிகளை வணங்கி இருந்து வந்தார்.

(திருப்புகலூர்ப் பதிகம் 'வெங்கள் விம்மு' எனத் தொடங்குவதாகும். திருப்புகலூர் வர்த்த மாளீச்சரத்துப் பதிகம், 'பட்டம் பானிற' எனத் தொடங்கும் பதிகம்)

2390. அந்தப் பதியில் பிள்ளைப் பெருமான் தங்கியிருந்த நாள்களில், திருநாவுக்கரசர் வந்து புற்றிடம்கொண்ட இறைவரை வணங்கி அழகிய மதில்களையுடைய திருவாருரைப் புகழ்ந்து போற்றி, சிறிய இடையையும் பொன்னால் ஆன தொடியையும் உடைய பார்வதியம்மையாரை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட இறைவர் வீற்றிருக்கின்ற திருப்புகலூரைச் சென்று வணங்க உள்ளம் கொண்டு, இறைவரின் திருவருள் பெற்ற தொண்டர் கூட்டத்துடன் அவ்லூரை அடைய வந்தார்.

2391. திருநாவுக்கரசர் அந்தப் பதிக்கு வருகின்றார் என்ற நல்ல திருவார்த்தையைக் கேட்ட போதே, காளை யூர்தியையுடைய சிவபெருமானின் மகனாரான திருஞான சம்பந்தர், தம் உள்ளத்தில அன்பு பொங்கியதால் ஆசை மிகுதியாக விரைவாய் எதிர் கொள்ளும் பொருட்டு மெய்யன் பார்களுடனே மலர்களால் பொல்கின்ற வானிகள் சூழ்ந்த திருப்புகலூரின் புறம்பணையின் எல்லையைக் கடந்து சென்றார்.

2392. சிவபெருமானின் திருவாருரை வணங்கி வந்த திருநாவுக்கரசரும் எதிரில் வந்து சேர, மணம் கமழும் நீரையுடைய சீகாழியில் அவதரித்த அந்தணர்களின் தலைவரான திருஞானசம்பந்தரும் அணிதிகழக் கூடிய, ஒருவருகி கொருவர் தன் அன்பின் முறைமையால் எதிர் கொண்டு தாழ்ந்து வணங்கி, அவரவர் தனித்தனி மங்கலம்பொருந்திய நல்வரவின் மெய்மையான நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்த போது,

58 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2393 மெய்த்திரு ஞானசம் பந்தர் வாக்கின் வேந்தரை
நோக்கி விருப்பினாலே
அப்பரை இங்கணைய யப்பெ றும்பே ரருளுடை
யோமியாம் அந்தண ஆரூர்
எப்பரி சாத்தொழு தயந்தது என்று வினவிட
ஈறில் பெருந்த வத்தோர்
செப்பிய வண்டமிழ் மாலை யாலே திருவா
திரைநிகழ் செல்வஞ் சொன்னார்.

2394 அரசரு ளிச்செய்த வாய்மை கேட்ட அப்பொழு
தேஅருள் ஞானம் உண்ட
சிரபுர வேந்தருஞ் சிந்தை யின்கண் தென்திரு
வாரூர் வணங்குதற்கு
விரவிய காதலிற் சென்று போற்றி மீண்டும்வந்
தும்முடன் மேவுவன் என்று
உரவு கடற்கல் மிதப்பின் வந்தார்க் குரைத்துடன்
பாடுகொண் டொல்லை போந்தார்.

2395 சொற்பெரு வேந்தருந் தோணி மூதூர்த் தோன்றல்
பின் காதல் தொடரத் தாமும்
பொற்புக லூர்தொழச் சென்றணைந்தார் புகலிப்
பிரானும் புரிந்த சிந்தை
விற்குடி வீரட்டஞ் சென்று மேவி விடையவர்
பாதம் பணிந்து போற்றிப்
பற்பல ஆயிரந் தொண்ட ரோடும் பாடல
னான்மறை பாடிப் போந்தார்

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் [53

2393. மெய்ம்மையின் வடிவான திருஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசரை நோக்கி, “விருப்பினால் திருநாவுக்கரசரான தங்களை இங்கு வந்து அணையப் பெறுவதான பேரருளை யார் பெற்றோம். அழகிய குளிர்ச்சியையுடைய திருவாரூரினை எவ்வாறு வணங்கியருளினீர்?” என்று வினவியருள, எல்லையில்லாத பெருந்தவத்தையுடைய திருநாவுக்கரசர் அதற்கு விடையாகக் கூறியருளி வளமான தமிழ் மாலைத் திருப்பதிகத்தினால் திருவாரூரில் திருவாதிரைத் திருவிழா நிகழும் செல்வத்தை எடுத்துக் கூறினார்.

2394. திருநாவுக்கரசரும் திருப்பதிகத்தால் விடை கூறியதைக் கேட்ட அப்போதே, அவ்விடத்தில் திருவருளாவி ஞானமுது உண்டருளிய சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையாரும், தென் திருவாரூரை அடைந்து வணங்குவதற்கு மனத்தில் உண்டான காதலால், “அங்குச் சென்று ஆதித்து மீண்டும் வந்து உம்மை அடைந்து” என்று வலிய கடவைக் கல்லான மிதவையால் கடந்துவந்த அரசுகளுக்குச் சொல்லி, அவரது உடன் பாட்டைப் பெற்று விரைந்து போனார்.

2395. திருநாவுக்கரசரும் சீகாழிப் பதியில் தோன்றிய பெருந்தகையரான சம்பந்தரின் பின்னால் தம் காதல் தொடர்ந்து செல்லத் திருப்புகலூரில் தொழுவதற்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையாரும் இடைவிடாது நினைவுடைய மனத்துடன் ‘திருவிற்குடி வீரட்டானத்தை’ அடைந்து காளையூர்தியையுடைய சிவ பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கினார். பின்பு, பலப்பல ஆயிரம் தொண்டர்களுடனே ‘பாடலனான் மறை’ எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடியபடி திருவாரூரை நோக்கிச் சென்றார்.

(திருவிற்குடி வீரட்டப்பதிகம். ‘வடிகொள்’ எனத் தொடங்குவதாகும்.)

54 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2396 துணரிணர்ச் சோலையுஞ் சாலி வேலித் துறைநீர்ப்
பழனமுஞ் சூழ்க ரும்பின்
மணமலி கானமும் ஞானம் உண்டார் மருங்குற
நோக்கி மகிழ்ந்தருளி
அணைபவர் அள்ளற் கழனி ஆரூர் அனடவோம்
என மொழிந் தன்பு பொங்கப்
புணரிசைப் செந்தமிழ் கொண்டு போற்றிப்
பொன்மதில் ஆரூர்ப் புறத்த ணைந்தார்.

2397 வானுயர் செங்கதிர் மண்டி லத்து மருங்கணை
யுங்கொடி மன்னும் ஆரூர்
தானொரு பொன்னுல கென்னத்தோன்றுந்
தயங்கொளி முன்கண்டு சண்பை வந்த
பானிறநீற்றர் பருக்கை யானைப் பதிகத்
தமிழிசை பாடியாடித்
தேனொடு வண்டு முரலுஞ் சோலைத் திருப்பதி
மற்றதன் எல்லை சேர்ந்தார்.

2398 பொங்கிய சிந்தை விருப்பின் வெள்ளம் பொழிந்து
புவிமேற் பொலிவ தென்ன
எங்குங் குளிரொளியீசு முத்தின்இலங்கு சிவிகை
இழிந்தருளிச்
செங்கை நிறைமலர் கொண்டுதூவித் திருவிருத்
குக்குறள் பாடி ஏத்தித்
தங்கள் பிரான்அர சானும்ஆரூர் தனைப்பணி
வுற்றார் தமிழ்விசை.

2399 படியில் ஞானமுண் டருளிய பிள்ளையைப்
பணிதற்கு
அடியர் சென்றெதிர் கொள்ளமுந் தருளும்அஞ்
ஞான்று
உடிகொள் சூலத்தர் மன்னிய பொன்மதில்
ஆரூர்க்
கடிகொள் பேரணிப் பொலிவையார் முடிவுறக்
காண்பார்.

2396. மலர்க் கொத்துக்களையுடைய சோலைகளையும் நெல்லை வேலியைப் போல் கொண்ட நீர்த்துறைகளையுடைய வயல்களையும், மணம் பொருந்திய கரும்புக்காடுகளையும், ஞானமுண்ட பிள்ளையார், பக்கங்கள் எங்கும் கண்டு மிழிந்து, அணைபவராய் 'அள்ளகன் கழனியாரூர் அடைவோமே' கூனக் கூறி, அன்பு மேன் மேல் பொங்க இசையுடன் கூடியசெந்தமிழ்ப் பதிகத்தால் போற்றி அழகிய மதியையுடைய திருவாரூரின் பக்கத்தை அடைந்தார்.

(செல்லும் வழியில் பாடியது 'பாடலனான். மறை' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

2397. வானத்தே உயரத்தில் செல்கின்ற சிவந்த கதிர்களையுடைய ஞாயிற்று மண்டிலத்தின் பக்கத்தில் அணையும் நீண்ட கொடிகள் பொருந்திய திருவாரூர் நகர் ஒரு பொன் உலகம் போல் தோன்றி விளங்கும் ஒளியினை முன்னே கண்டு 'சீகாழியில் தோன்றிய பால் போன்ற வெண்மையான நிறம் உடைய திருநீற்றினை அணிந்த சம்பந்தர் 'படுக்கை யானை' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத் தமிழ் இசையினைப் பாடிப் பாடிச் சென்று தேனுடன் வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற சோலைகள்கூழ்ந்த அந்தப் பதியின் எல்லையை அடைந்தார்.

2398. உள்ளத்தினின்றும் பெருகிய பெருங் காதலால் வெள்ளம் சொரிந்து நிலவுலகத்தின் மீது விளங்குவதைப் போன்று எல்லாப்பக்கமும் குளிர்ந்த ஒளியை வீசும் முத்துப் பல்லக்கினின்றும் இறங்கித்தமிழ் வல்லுநரான பிள்ளையார், சிவந்த திருக்கைகளில் நிறைய மலர்களைத் தூவி வழிபட்டுத் திருவிருக்கும் குறட் பதிகத்தைப் பாடி வணங்கித் தம் பெருமான் ஆட்சி செய்கின்ற திருவாரூர் நகரைப் பணிந்தார்.

(திருவிருக்குக் குறள்பதிகம் 'சித்தம் தெளிவீர்காள்' என்ற தொடக்கம் கொண்டது.)

2399. ஒப்பில்லாத ஞான அமுதத்தை உண்ட சம்பந்தரைப் பணிவதற்காக அடியார்கள் போய் எதிர்கொள்ள வரும் அந்நாளில், வடித்தலைக் கொண்ட சூலத்தையுடைய இறைவர் நிலையாய் எழுந்தருளிய பொன் மதிலைக் கொண்ட திருவாரூரின் ஒளியுடைய பேரலங்காரத்தின் அழகை முழுதுமாகக் காணவல்லவர் யார்? ஒருவரும் இவர்.

56 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2400 நான மான்மத நளிர்பெருஞ் சேற்றிடை
நறும்பொண்
தூந றுந்துகள் சொரிதலிற் சுடரொளிப் படலை
யானை வீதிகள் அடிவலித் தவைகரைந் தலைய
வான மாரியிற் பொழிந்தது மலர்மதுமாரி.
- 2401 ஆடல் நீடுவ துகிற்கொடி அணிசூழற் கொடிகள்
தோடு சூழ்வன சுரும்பொடு தமனியத் தசம்பு
காடு கொண்டன கதலிதோ ரணநிறைக் கமுகு
மாட மாளிகை மண்டபங் களின்மருங் கெல்லாம்.
- 2402 மாலை சூழ்புறங் கடைகளின் மணிநிறை விளக்கின்
கோல நீள்கடர் ஒளியுடன் கோத்திடை தூக்கும்
நீல மாமணி நிழல்பொர நிறம்புகர் படுக்கும்
பால வாயின பவளவே திகைமலர்ப் பந்தர்.
- 2403 தழைம லர்த்தடஞ் சாலைகள் தெற்றிகள் சதுக்கம்
குழைமு கத்தவர் ஆடரங் கிமையவர் குழாமும்
விழைசி றப்பின வியலிடம் யாவையும் மிடைந்து
மழைமு முக்கென இயம்பின மங்கல இயங்கள்.
- 2404 விரவு பேரணி வேறுவே றின்னன விளங்கும்
பிரச மென்மலர்ச் சோலைசூழ் பெருந்திரு வாருர்
அரச ளிப்பவர் அருளினால் அடியவர் குழுவும்
புரிச னங்களும் புறத்தணைந் தெதிர்கொளும்
பொழுது.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 57

2400. புனுகும் கத்தூரியும் கலந்த குளிர்ந்த பெருஞ்
சேற்றில் உயர்ந்த பொன்னைப் போன்ற தூய குண
முடைய சுண்ணப் பொடிகளைத் தூவுவதலால், ஒளியுடைய
படலை அணி செய்யப்பட்ட தெருக்கள் அடி வழுக்குமாறு,
அந்தச் சேறும் துகளும் கரைந்து போக, வானத்தினின்று
விழும் மழைபோல் பூக்களிலிருந்து தேன்மாரி பொழிந்தது.

2401. மாடங்கள் மாளிகைகள் மண்டபங்கள்
இன்னும் இவற்றின் பக்கங்களில் எல்லாம் துணிக் கொடி
களும் அழகான கூந்தலையுடைய கொடி போன்ற பெண்
களும் ஆடலில் நீடுவன. வண்டுகளும் பொன் குடங்களும்
மலர் இதழ்கள் சூழ்வன, வாழைகளும் தோரணங்களும்
வரிசையான பாக்குகளும் காட்டைப் போன்ற காட்சியுடன்
விளங்குவன.

2402. அத்தகைய பக்கங்களைச் சூழ்ந்த புற வாயில்
களில் மாலைப் போதில் மணிகளையுடைய வரிசையாய்த்
தொங்க விடப்பட்ட விளக்குகளின் அழகிய நீண்ட சுடர்
ஒளியுடன் தொடர்புபடுமாறு கோவை செய்து இடை
யிடையே தொங்கவிட்ட பெரிய நீலமணிகளின் நிழலானது
கூடி அலைத்தலால் பவள நிறமுடைய திண்ணைகளின்
மேல் உள்ள பூம்பந்தல்களின் செந்நிறம் புகர் நிறத்தை
யுடையனவாய் ஆயின.

2403. தழைத்த பூம் பொய்கைகளும் சாலைகளும்
தெற்றிகளும் சதுக்கங்களும் காதணிகளை அணிந்த
பெண்கள் ஆடும் அரங்குகளும் ஆகிய, தேவர் கூட்டம்
விரும்பும் சிறப்புடைய அகன்ற இடங்கள் யாவையும்
கொருங்கி மேக ஒலி போல மங்கல வாத்தியங்கள் ஒலித்தன.

2404. மேல் கூறப்பட்டவாறு பொருந்திய வெவ்வேறு
வகைப்பட்ட இத்தகைய பேரலங்காரமுடன் விளங்கும்
தேனையுடைய மென்மையான மலர்கள் நிறைந்த பூஞ்
சோலைகள் சூழ்ந்த பெருமையைக் கொண்ட திருவாரூரில்,
அரசாரும் தியாகராசப் பெருமான் திருவருளால் அடியார்
கூட்டமும் மற்ற மக்களும் நகரத்தின் வெளியே வந்து
அணைந்து பிள்ளையாரை எதிர் கொள்கின்ற போது,

58 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2405 வந்தி றைஞ்சமெய்த் தொண்டர்தங் குழாத்தெதிர்
வணங்கிச்
சந்த முத்தமிழ் விரகராஞ் சண்பையர் தலைவர்
அந்த மாயுல காதியாம் பதிகம்அங் கெடுத்தே
எந்தை தான்எனை ஁ன்றுகொ ணங்கொல்என்
றிசைத்தார்.
- 2406 ஆன அத்திருப் பதிகமுன் பாடிவந் தணையும்
ஞான வித்தகர் மெய்த்தவர் குழஅந் நகரார்
தூந் றஞ்சண்ண மலர்பொரி தூஉய்த்தொழு
தேத்த
வான நாயகர் கோயில்வா யிலின்மருங்
கணைந்தார்.
- 2407 மன்னு தோரண வாயில்முன் வணங்கியுள்
புகுவார்
தன்னுள் எவ்வகைப், பெருமையுந் தாங்கிய
தகைத்தாம்
பன்னெ டஞ்சடர்ப் படலையின் பரப்பினைப்
பார்த்துச்
சென்னி தாழ்ந்துதே வாசிரி யன்தொழு
தெழுந்தார்.
- 2408 மாடு சூழ்திரு மாளிக்க வலங்கொண்டு வணங்கிக்
கூடு காதலிற் கோபுரம் பணிந்துகை குவித்துத்
தேடு மாலயர்க் கரியராய்ச் செழுமணிப் புற்றில்
நீடு வார்முன்பு நிலமுறப் பலமுறை பணிந்தார்.
- 2409 பணிந்து வீழ்ந்தனர் பதைத்தனர் பரவிய புளகம்
அணிந்த மேனியோ டர்டினர் பாடினர் அறிவில்
துணிந்த மெய்ப்பொரு ளானவர் தமைக்கண்டு
துதிப்பார்
தணிந்த சிந்தையின் வீரைந்தெழு வேட்கையில்
தாழ்ந்தார்

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 59

2405. தம் எதிரே வணங்கும் மெய்த் தொண்டரி கூட்டத்தின் முன்னம் தாமும் எதிர் வணங்கி, சந்தமுடைய முத்தமிழ் வல்லுநரான சீகாழித் தலைவர், "அந்தமாயுடை காதியாம்" எனத் தொடங்குகின்ற திருப்பதிகத்தை அங்குறி தொடங்கி, "எம் பெருமான் தான் என்னை ஏற்றுக் கொள்வாரோ?" என்ற கருத்துடன் பாடி முடித்தார்.

2406. அத்தகைய திருப்பதிகத்தைப் பாடி வந்து சேர்கின்ற ஞானவித்தகரான பிள்ளையார் மெய்யடியார்க்குத் தம்மைச் சூழ்ந்து வரவும் அந்தத் திருவாரூர் நகர மக்கள் தூய்மையான மணமுடைய சுண்ணப் பொடியையும், மணிகளையும், பொரியினையும் தூவித் தொழுது வணங்கவும் (இவ்வாறு நகரத் தெருக்களைக் கடந்து போய்) தேவர்தலைவரான சிவபெருமான் கோயிலின் வாயிலை அடைந்தார்.

2407. தோரணங்கள் நிலைபெற அமைக்கப்பட்டு விளங்கும் வாயிலின் முன்பு வணங்கிக் கோயிலுக்குள் புகுந்த வரான பிள்ளையார், தமக்குள் எல்லா வகையான பெருமையும் கொண்ட தன்மையுடைய பல நீண்ட ஒளி வரிசையின் பரப்பினைக் கண்டு, தலை வணங்கித் தேவாசிரிய மண்டபத்தை வணங்கினார்.

2408. பக்கத்தில் சுற்றிலும் சூழ்ந்த திருமாளிகைகளை வலங் கொண்டு வந்து வணங்கிக், கூடும் அன்பு மிகுதியாக் கோபுரத்தைப் பணிந்து கைகூப்பித் தொழுது, தம்மைத் தேடிய திருமாலுக்கும், நான்முகனுக்கும் அறிவதற்கு அரிவ செழுமையான மணிப்புற்றுள் இடம் கொண்டு நீடி எழுந்த ருளியுள்ள இறைவரைப் பல முறையும் நிலத்தில் விழுந்து வணங்கினார்.

2409. ஞானசம்பந்தர் பணிந்து விழுந்தார்; பதைத்தார்; உடல் முழுதும் மயிர்ப் புளகம் பரவிய நிலையில் ஆடினார்; பாடினார்; தம் அறிவினுள்ளே துணிந்து கண்டு கொண்டிருந்த மெய்ப்பரம்பொருளான சிவபெருமானை வெளியேயும் பார்த்துத் துதிப்பவராய்த் தம் தணிந்த உள்ளத்துள் விரைந்து எழும் விருப்புடன் வணங்கினார்.

60 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2410 செஞ்சொல் வண்டமிழ்த் திருப்பதி கத்திசை
எடுத்து
நஞ்சு போனகம் ஆக்கிய நம்பர்முன் பாடி
மஞ்சு சூழ்திரு மாளிகை வாயிலின் புறம்போந்து
அஞ்செ முத்தின்மெய் யுணர்ந்தவர் திருமடத்
தணைந்தார்.

2411 அங்க ணைந்தமர்ந் தருளுவார் அரனெறி அமர்ந்த
செங்க ணேற்றவர் சேவடி வணங்கிமுன் திளைத்துப்
பொங்கு பேரொளிப் புற்றிடங் கொண்டவர்
புனிதப்
பங்க யப்பதந் தொழுதுகா லந்தொறும் பணிந்தார்.

2412 புற்றி டங்கொளும் புனிதரைப் போற்றிசை பெருகப்
பற்றும் அன்பொடு பணிந்திசைப் பதிகங்கள் பாடி
நற்ற வத்திருத் தொண்டர்க ளொடுநலஞ் சிறப்ப
மற்ற வண்பதி தன்னிடை வைகும்அந் நாளில்.

2413 மல்லல் நீடிய வலிவலங் கோளிலி முதலாத்
தொல்லை நான்மறை முதல்வர்தம் பதிபல
தொழுதே
எல்லை யில்திருப் பதிகங்க ளாற்பணிந் தேத்தி
அல்லல் தீர்ப்பவர் மீண்டும்ஆ ரூர்தொழ
அணைந்தார்.

2414 ஊறு காதலில் ஒளிவளர் புற்றிடங் கொண்ட
ஆறு லாவிய சடைமுடி ஐயரைப் பணிந்து
நீறு வாழ்வென நிகழ்திருத் தொண்டர்க ளோடும்
ஈறி லாத்திரு ஞானசம் பந்தர்அங் கிருந்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 61

2410. செஞ்சொல்லாலான வண்தமிழ்ப் பதிகத்தைத் தொடங்கி, நஞ்சை அமுதமாய் ஆக்கிய இறைவர் திருமுன்பு பாடி முடித்து, மேகங்கள் சூழ்கின்ற மாளிகையின் வாயில் பக்கத்தை அடைந்து திருவைந்தெழுத்தின் மெய்ப் பொருளை யுணர்ந்தவரான பிள்ளையார் திருமடத்தைச் சேர்ந்தார்.

2411. அத்திரு மடத்தில் தங்கியிருந்த பிள்ளையார் 'திருவரனெறி' என்ற கோயிலில் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள சிவந்த கண்ணையுடைய காளை வாகனான இறைவரின் சேவடிகளை வணங்கித் திளைத்துப் பெருகும் பேரொளியுடைய புற்றிடம் கொண்ட பெருமானின் தூய்மையான தாமரை போன்ற திருவடிகளைக் காலந்தோறும் தொழுது வந்தார்.

(அரனெறி — திருவாரூர்க் கோயிலில் தென் கிழக்குத் திசையில் உள்ள தனிக் கோயில்.)

2412. புற்றில் கோயில் கொண்டருளும் தூயவரான இறைவரைப் பணிந்து துதிக்கும் இசைபெருகுமாறு பற்றும் அன்புடனே வணங்கி இனிய இசையால் திருப்பதிகங்களைப் பாடி, நல்ல தவத்தினை மேற் கொண்ட தொண்டர்களுடன் நன்மை சிறந்து ஒங்குமாறு அந்த வளம் உடைய ஊரில் தங்கியிருக்கும் நாளில்,

2413. உலகில் துன்பம் தீர்க்க வந்த பிள்ளையார் செழிப்பால் சிறந்த 'திருவலிவலம்', 'திருக்கோளிலி' முதலாய் உள்ளனவான நான்மறைகளின் முதல்வரான இறைவரின் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் தொழுது, அளவில்லாத திருப்பதிகங்களைப் பாடி, திரும்பவும் 'திருவாரூரில் தொழுவதன் பொருட்டாய் வந்தார்.

(திருவலி வலத்தில் பாடியது 'பூவியல்' என்ற தொடக்கம் உடையதும், திருக்கோளிலியில் பாடியது 'நாளாய்' என்ற தொடக்கம் உடையதுமாகும்.)

2414. மிகுகின்ற அன்பால், ஒளிவீசும் புற்றில் வீற்றிருக்கும் கங்கை உலாவுதற்கு இடமான சடையையுடைய ஐயரான இறைவரை வணங்கித் 'திருநீரே தம் வாழ்வாகும்' என்னும் திருத்தொண்டர்களுடனே இறுதியில்லாத சிவஞானமுடைய ஞானசம்பந்தர் அங்கு எழுந்தருளினார்.

62 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

ஃ

415 அங்கு நன்மையில் வைகும்அந் நாள்சில அகல
நங்கள் தந்திரு நாவிலுக் கரசரை நயந்து
பொங்கு சீர்ப்புக லூர்தொழ அருளினாற்
போவார்
தங்கும் அப்பதிப் புறம்பணை சார்ந்தருள்
செய்வார்.

2416 புவனவா ழூரினில் புறம்போந் ததனையே நோக்கி
நின்றே
அவமிலா நெஞ்சமே அஞ்சல்நீ உய்யுமா றறிதி
அன்றே
சிவனதா ழூர்தொழ நீமற வாதுஎன்று
செங்கை கூப்பிப்
பவனமாய்ச் சோடையாய் எனுந்திருப் பதிகமுன்
பாடினாரே.

2417 காழியார் வாழவந் தருள்செயுங் கவுணியப்
பிள்ளையார்தாம்
ஆழியான் அறியொணா அண்ணல்ஆ ழூர்பணிந்
தரிது செல்வார்
பாழிமால் யானையின் உரிபுனைந் தார்பனை
யூர்ப் பணிந்து
வாழிமா மறைஇசைப் பதிகமும் பாடிஅப் பதியில்
வைகி.

2418 அங்குநின் றரிதெழுந் தருளுவார் அகிலகா ரணமும்
ஆனார்
தங்குநற் பதிகளும் பிறபணிந் தருளிவண் டமிழ்பு
னைந்தே
எங்குமெய்த் தவர்குழாம் எதிர்கொளத் தொழு
தெழுந் தருளி வந்தார்
பொங்குதண் பாசடைப் பங்கயப் புனல்வயற்
புகலூர் சார.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 63

2415. அந்தத் திருவாருரில் அவ்வாறு நன்மையில் தங்கிய அந்நாள்கள் சில கழிந்தன. கழிய, நம் திருநாவுக் கரசரை விரும்பி, பொங்கும் சிறப்பைக் கொண்ட திருப் புகலூரினை வணங்குவதற்கு விடை பெற்றுக் கொண்டு செல்பவராய்த் தங்கிய அத்திருவாருர்ப் பதியின் புறம் பணையைச் சேர்ந்து அருள் செய்பவராய்,

2416. மண் உலகத்தில் சிறந்த திருவாருரின் நகர்ப் புறத்தில் மருத நிலத்தில் போய்ச் சேர்ந்து, அந்த நகரத் தைய நோக்கி நின்றவண்ணம், “பயனில்லாது கழிந்து போகாத மனமே! நீ அஞ்சாதே! உய்யும் வகையினை அறிவாய் அல்லையோ! சிவபெருமானின் திருவாருரை நீ மறக்காது தொழுவாயாக!”, எனச் சொல்லிச் சிவந்த கையைத் தலைமீது குவித்துக் கொண்டு ‘பவனமாய்ச் சோடையாய்’ எனத் தொடங்கும் பதிகத்தை முன்னே பாடியருளினார்.

2417. சீகாழி வாழ்வதன் பொருட்டாய்த் தோன்றிய கவுணியர், திருமாலும் அறிய முடியாத இறைவரின் திருவாருரினைப் பணிந்து மேற் செல்பவராய் வலிமையும் மத மயக்கமும் உடைய யானையின் தோலைப் போர்த்த சிவபெருமானின் ‘திருப்பனையூரைப்’ பணிந்து, வாழ்வுடைய பெரிய மறைகளின் பொருளையும் இசையினையுமுடைய திருப்பதிகத்தையும் பாடி அந்தப் பதியில் தங்கியிருந்து,

2418. அந்தப் பதியினின்று அரிதாய்ப் புறப்பட்டுச் செல்வாராய், உலகம் எல்லாவற்றிற்கும் காரணர் ஆன சிவபெருமான் எழுந்தருளும் நன்மையுடைய பிற பல பதிகளையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடி, எவ்விடத்தும் உண்மைத் தவமுடைய அடியார்கள் தம்மை எதிர்கொள்ளத் தொழுது பொங்கும் குளிர்ச்சியான இலைகளையுடைய தாமரைத் தடங்கள் சூழ்ந்த திருப்புகலூரை அடையச் சென்றார்.

64 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2419 நாவினுக் கரசரும் நம்பிசீர் முருகரும் மற்று நாமச்
சேவுகைத் தவர்திருத் தொண்டரா னவர்கள்முன்
சென்று சீதப்
பூவினிற் பொலிபுனற் புகலியார் போதகத் தெதிர்ப்
ணிந்தே
மேவமற் றவருடன் கூடவே விமலர்கோ யிலைஅ
டைந்தார்.
- 2420 தேவர்தம் தலைவனார் கோயில்புக் கணைவருஞ்
சீர்நிலத் துறவணங்கிப்
பாவருந் தமிழிசைப் பதிகமும் பாடிமுன் பரவுவார்
புறம்ப ணைந்தே
தாவில்சீர் முருகனார் திருமனைக் கெய்திஅத்
தனிமுதல் தொண்டர்தாமே
யாவையுங் குறைவறுத் திடஅமர்ந் தருளுவார்
இனிதினஅங் குறையு நாளில்.
- 2421 நீலநக் கடிகளும் நிகழ்சிறுத் தொண்டரும் உடன்
அணைந் தெய்து நீர்மைச்
சீலமெய்த் தவர்களுங் கூடவே கும்பிடுஞ் செய்கை
நேர் நின்று வாய்மை
சாலமிக் குயர்திருத் தொண்டின்உண் மைத்திறந்
தன்னையே தெளிய நாடிக்
காலமுய்த் தவர்களோ டளவளா விக்கலந் தருளி
னார் காழி நாடர்.
- 2422 கும்பிடுங் கொள்கையிற் குறிகலந்திசை எனும்
பதிகமுன் னான பாடல்
தம்பெருந் தலைமையால் நிலைமை சால் பதியதன்
பெருமைசால் புறவி ளம்பி
உம்பரும் பரவுதற் குரியசொற் பிள்ளையார்
உள்ளமெய்க் காதல் கூர
நம்பர்தம் பதிகளா யினஎனைப் பலவுமுன்
நண்ணியே தொழந யந்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 65

2419. திருநாவுக்கரசரும் ஆடவருள் சிறந்த முருக நாயனாரும், மற்றும், காளைக் கொடியையுடைய உயர்ந்த சிவ பெருமானின் திருத்தொண்டர்களும் எதிர் கொண்டு முன்பு போய்க் குளிர்ந்த பூக்களால் பொலிவு பெற்ற நீர் வளம் கொண்ட சீகாழித் தலைவரின் ஆனைக் கன்றின் திரு முன்பு பணிந்து சேர, அவர்களுடன் சம்பந்தர் சென்று இறைவரின் திருக்கோயிலைச் சேர்ந்தார்.

2420. தேவரின் தலைவரின் கோயிலுள் புகுந்து எல்லாரும் நிலத்தில் பொருந்த விழுந்து வணங்கி, பாக்களின் பாகுபாட்டுக்கு இணங்கத் தமிழிசை பொருந்திய திருப் பதிகத்தைப் பாடித் திருமுன்பு நின்று துதிப்பவரான சம்பந்தர் வெளியில் வந்து, குற்றமற்ற சிறப்பையுடைய முருக நாயனாரின் இல்லத்தில் சேர்ந்து, அந்த ஒப்பில்லாத முதன்மை கொண்ட திருத்தொண்டரே திருவமுது உறையுள் முதலான எல்லாவற்றையும் குறைவில்லாது அமைக்க அங்கு விரும்பித் தங்கியிருந்தார். அவ்வாறு தங்கியிருக்கும் நாளில்,

2421. செய்தியைக் கேட்டு வந்த நீலநக்கநாயனாரும் புகழுடைய சிறுத் தொண்ட நாயனாரும் கூடிப் பொருந்திய நீர்மையுடைய சீலமுடைய மற்ற மெய்த்தவர்களான தொண்டர்களும், தம்முடன் இறைவரை வழிபடும் செய்கையில் ஓடுப்பட்டு நின்று, வாய்மையில் மிகவும் உயர்வுடைய திருத்தொண்டின் உண்மைத் திறங்களையே தெளிவாக நாடிச் சீகாழித் தலைவரான பள்ளையார் அவர்களுடன் கூடிக் கலந்து காலம் போக்கி உரையாடி

2422. கும்பிடும் கொள்கையின் குறிப்பை உள்ளடக்கி, 'குறி கலந்திசை' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைத் தம் பெருந்தலைமைப் பாட்டினால் நன்னிலைமை நிறைந்த அந்தப் பதியின் பெருமையை எடுத்துக் கூறி, தேவர்களும் போற்றுவதற்குரிய சொல்லையுடைய பள்ளையார் உள்ளத்தில் உண்மை அன்பு பெருகியதால் இறைவரின் பதிகளான பிறவற்றையும் போய்ப் பொருந்தி வணங்க விருப்பம் கொண்டார்.

66 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2423 புள்ள லம்புதண் புணற்புக லூர்உறை புனிதனார்
அருள்பெற்றுப்
பிள்ளை யாருடன் நாவினுக் கரசரும் பிறபதி
தொழச்செல்வார்
வள்ள லார்சிறுத் தொண்டரும் நீலநக்கரும்வளம்
பதிக்கேக
உள்ளம் அன்புறம் முருகர்அங் கொழியவும்
உடன்பட இசைவித்தார்.

2424 கண்ண கன்புக லூரினைத் தொழுதுபோம்
பொழுதினிற் கடற்காழி
அண்ண லார்திரு நாவினுக் கரசர்தம் அருகுவிட்
டகலாதே
வண்ண நித்திலச் சிவிகையும் பின்வரவழிக்கொள
உறுங்காலை
எண்ணில் சீர்த்திரு நாவினுக்கரசரும் மற்றவர்க்
கிசைக்கின்றார்.

2425 நாய னார்உமக் களிந்தருள் செய்தஇந் நலங்கிளர்
ஒளிமுத்தின்
தூய யானத்தின் மிசைஎழுந் தருளுவீர் என்றலுஞ்
சுடர்த் திங்கள்
மேய வேணியார் அருளும்இவ் வாறெனில்
விரும்புதொண் டர்களோடும்
போயதெங்குநீர் அங்குயான் பின்வரப் போவதென்
றருள்செய்தார்.

2426 என்று பிள்ளையார் மொழிந்தருள் செய்திட
யுருந்தவத் திறையோரும்
நன்று நீர்அருள் செய்ததே செய்வன்என்
றருள்செய்து நயப்புற்ற
அன்றை நாள்முதல் உடன்செலு நாளெலாம்
அவ்வியல் பிணிறசெல்வார்
சென்று முன்னுறத் திருவம்பர் அணைந்தவர்
செய்தவக் குழாத்தோடும்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 67

2423. நீர்ப்பறவைகள் ஒலிப்பதற்கு இடமான குளிர்ந்த நீர்நிலை சூழ்ந்த திருப்புகலூரில் எழுந்தருளிய புனித இறைவரின் அருளைப் பெற்றுப் பிள்ளையாருடன் திருநாவுக்கரசரும் இறைவரின் மற்றப் பதிகளையும் தொழும் பொருட்டாய்ச் செல்பவராய். வள்ளலான சிறுத் தொண்ட நாயனாரும் திருநீலநக்க நாயனாரும் தம் வளம் பொருந்திய பதிகளுக்குச் செல்லவும், உள்ளத்தில் அன்பு கொண்ட முருக நாயனார் அங்கே தங்கியிருக்கவும், அவர்கள் உடன் தாழும் இசைந்தார்.

2424. இடம் அகன்ற திருப்புகலூரைத் தொழுது மேலே செல்கின்ற போதில், கடற்கரையில் உள்ள சீகாழிப் பதியில் தோன்றிய பிள்ளையார் திருநாவுக்கரசரின் பக்கத்தை விட்டு நீங்காது அழகிய முத்துச் சிவிகையும் பின்னே வரவும், வழியில் போகத் தொடங்கியபோது, ஞானியரின் எண்ணத்தில் நிற்கும் சிறப்புடைய திருநாவுக்கரசரும் சம்பந்தருக்கு எடுத்துக் கூறுபவராய்.

2425. “நம் இறைவன் உமக்கு அருள் செய்த இந்த நன்மை பொருந்திய அழகிய ஒளியுடைய தூய முத்துச் சிவிகையின் மீது ஏறி வருவீராக!” எனக் கூறினார். “ஒளியுடைய பிறைச்சந்திரன் பொருந்திய சடையையுடைய இறைவரின் திருவருளும் இவ்வாறே பொருந்துவதாயின், விரும்பும் தொண்டர்களுடனே நீவிர் முன் செல்வது எந்தப் பதியோ, அங்கு யான் பின் தொடர்ந்து வரும்படியாகப் போவது” என விடையளித்தார்.

2426. என்று சம்பந்தர் உரைத்திடவும், பெரிய தவ வேந்தரான திருநாவுக்கரசரும் “நல்லது! நீவிர் அருளிய படியே செய்வேன்?” என்று அருள் செய்து, விரும்பிய அந்நாள் முதற்கொண்டு பிள்ளையாருடன் போகும் எல்லா நாட்களிலும், அந்த இயல்பில் செல்பவராய்ச் செய்தவக் கூட்டமான தொண்டர்களுடும் முன் செல்லத் திருவம்பர் என்ற நகரை அடைந்தார்.

68 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2427 சண்பை மன்னருந் தம்பிரான் அருள்வழி நிற்பது
தலைச் செல்வார்
பண்பு மேம்படு பணிக்கதிர் நித்திலச் சிவிகையிற்
பணிந்தேறி
வண்பெ ரும்புக லூரினைக் கடந்துபோய்வரும்பரி
சனத்தொடும்
திண்பெ ருந்தவர் அணைந்ததெங் கென்றுபோய்த்
திருவம்பர் நகர்புக்கார்.

2428 அம்பர் மாநகர் அணைந்துமா காளத்தில்
அண்ணலார் அமர்கின்ற
செம்பொன் மாமதிற் கோயிலை வலங்கொண்டு
திருமுன்பு பணிந்தேத்தி
வம்பு லாமலர் தூவிமுன் பரவியேவண்டமி
ழிசைமாலை
உம்பர் வாழநஞ் சுண்டவர் தமைப்பணிந்
துருகும்அன் பொடுதாழ்ந்தார்.

2429 தாழ்ந்து நாவினுக் கரசுடன் தம்பிரான் கோயில்முன்
புறமெய்திச்
குழ்ந்த தொண்டரோ டப்பதி யமர்பவர் சுரநதி
முடித்து
வீழ்ந்த வேணியர் தமைப்பெருங் காலங்கள்
விருப்பினாற் கும்பிட்டு
வாழ்ந்தி ருந்தனர் காழியார் வாழவந் தருளிய
மறைவேந்தர்.

2430 பொருவி லாதசொற் புல்குபொன் னிறம்முதற்
பதிகங்க ளாற்போற்றித்
திருவி னார்ந்தகோச் செங்சணான் அந்நகர்ச்
செய்தகோ யிலைச்சேர்ந்து
மருவு வாய்மைவண் டமிழ்மலர் மாலைஅவ்
வளவனைச் சிறப்பித்துப்
பெருகு காதலிற் பணிந்துமுன் பரவினார் பேணிய
உணர்வோடும்.

2427. சீகாழிப் பதியில் தோன்றிய பிள்ளையாரும் தம் இறைவன் அருள் வழியே ஒழுகுவதை மேற்கொண்டு போவாராய்ச் சிவப் பண்பினால் மேம்படும் குளிர்ந்த கதிர் களையுடைய முத்துச் சிவிகையில் அமர்ந்து வண்மையும் பெருமையும் கொண்ட திருப்புகலூரைக் கடந்து போய்த் திண்ணிய பெருமையுடைய தவ முனிவரான அரசு எங்கு சென்றனர் எனக் கேட்டுக் கொண்டு போய் அவர் சேர்ந்த திருவம்பர் நகரத்தை அடைந்து புகுந்தார்.

2428. திருவம்பர் என்ற பதியை அடைந்து மாகா ளத்தில் (கோயிலில்) இறைவர் விரும்பி எழுந்தருளிய செம் பொன்னால் ஆன பெரு மதியையுடைய கோயிலை வலம் வந்து, இறைவரின் திருமுன்பு தாழ்ந்து வணங்கித் துதித்து, மணமுடைய மலர்களைத் தூவியும் விதிப்படி வழிபட்டும், வண்மையுடைய தமிழிசை மாலை பாடித் துதித்துத், தேவர் வாழும் பொருட்டு நஞ்சையுண்ட இறைவரை வணங்கி, உள்ளம் உருகிய அன்பினால் நிலத்தில் விழுந்து வணங்கினார்.

2429. சீகாழியினர் வாழ்வு அடையுமாறு அவதரித்த மறைத் தலைவரான பிள்ளையார் வணங்கிப்பின் திருநாவுக் கரசு நாயனாருடன் திருக் கோயிலின் வெளியே வந்து, தம்மைச் சூழ்ந்த தொண்டருடனே அந்தத் தலத்தில் விரும்பித் தங்குபவராய், கங்கை தங்கிய சடையுடைய சிவ பெருமானைப் பெருங்காலங்கள் தோறும் விருப்பத்துடன் கும்பிட்டுப் பெருவாழ்வு அடைந்திருந்தார்.

2430. ஒப்பற்ற சொற்களையுடைய 'புல்கு பொன் நிறம்' என்ற தொடக்கம் கொண்ட பதிகம் முதலான பல பதிகங்களினால் துதித்து, சைவ மெய்த்திருவால் நிறை வுடைய கோச்செங்கட் சோழர், அந்தத் திரு அம்பர் நகரத்தில் செய்த மாடக் கோயிலை அடைந்து வாய்மையுடைய வண்மையான தமிழ் மாலையில் அந்தச் சோழரைச் சிறப்பாகக் கூறிப் பெருகும் ஆசையினால் பணிந்து பேணிக் கொண்ட உணர்வுடன் திருமுன்பு நின்று துதித்தார்,

(இங்குப் பாடிய பதிகங்கள் 'புல்குபொன்னிறம்' 'அடையார்' 'படியுளார்' 'எரிதர' என்ற தொடக்கம் உடையவை)

70 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2481 இன்ன வாறுசொன் மாலைக ளாற்றுதித் திறைஞ்சி
அங்கமர்நாளில்
கன்னி மாமதில் திருக்கட லூர்தொழக் காதல்செய்
தருளிப்போய்
மன்னு கோயில்கள் பிறபதி வணங்கிமுன்
வாக்கின்மன் னவரோடும்
அந்நெ டும்பதி அணைவுறக் கலயரோ டடியவர்
எதிர்கொண்டார்.

2482 மற்ற வண்பதி அணைந்துவி ரட்டத்து மழவிடை
யார்கோயில்
சுற்று மாளிகை வலங்கொண்டு காலனை
யுதைத்துருட் டியசெய்ய
பொற்சி லம்பணி தாமரை வணங்கிமுன்
போற்றியுய்த் தெதிர்நின்று
பற்ற றுப்பவர் சடையுடையான் எனும் பதிகஇன்
னிசைபாடி.

2483 பரவி ஏத்திஅங் கரிதினிற் போந்துபார் பரவுசீர்
அரசோரு
விரவு நண்புடைக் குங்குலி யப்பெருங் கலயர்தம்
மனைமேலிக்
கரையில் காதல்மற் றவர்அமைத் தருளியவிருந்தினி
தமர்ந்தங்குச்
சிரபு ரத்தவர் திருமயா னமும்பணிந் திருந்தனர்
சிறப்பெய்தி.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 71

2431. இங்ஙனம் சொல் மாலைகளினால் துதித்துப் பணிந்துஅங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் நாட்களில், பகைவரால் அழிக்கப்படாத பெருமதில் சூழ்ந்த திருக்கடலூரினைத் தொழுதுவதற்கு மிகவும் விருப்பம் கொண்டு சென்று, வழியில் பிற பதிகளில் உள்ள கோயில்களில் இறைவரை வணங்கிய வண்ணம், திருநாவுக்கரசருடனே அந்தப் பெரும் பதியான 'திருக்கடலூரை' அடையும் போது, குங்குலியக் கலய நாயனாருடன் அடியார்கள் வந்து வரவேற்றனர்.

2432. முன் சொல்லப்பட்ட அந்த வளம் பொருந்திய பதியைச் சேர்ந்து இளமையுடைய காளையுடைய இறைவரின் வீரட்டத் திருக்கோயிலின் சுற்று மாளிகையை வலமாகச் சுற்றி வந்து இயமனை உதைத்து உருட்டிய செம்பொன் சிலம்பணிந்த திருவடித் தாமரைகளைத் தொழுது துதித்து உயர்ந்து, திருமுன்பு நின்று, பற்றுகளை அறுப்பவராய்ச் சடையுடையான் எனத் தொடங்கும் இனிய இசையுடைய திருப்பதிகம் பாடி.

2433. வணங்கித் துதித்து அங்கிருந்து அரிதாக வெளியே வந்து, உலகம் போற்றும் சிறப்புடைய திருநாவுக்கரசருடனே, பொருந்திய நட்புடைய குங்குலியக் கலய நாயனாரின் இல்லத்தில் எழுந்தருளி எல்லையில்லாத அன்பினால் அவர் அமைத்தளித்த விருந்தை இனிதாய் உண்டு, பிள்ளையார் அங்குத் திருக்கடலூர் திருமயானத்தையும் பணிந்து சிறப்பு எய்தித் தங்கியிருந்தார்.

(திருக்கடலூர்த் திருவீட்டப் பதிகம் 'சடையுடைய யானும்' எனத் தொடங்குவது. திருக்கடலூர்த் திருமயானப் பதிகம், 'வரிய மறையார்' என்ற தொடக்கம் கொண்டது.)

72 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2434 சிறப்பு டைத்திருப் பதிஅத னிடைச்சில நாளமர்ந்
தருளோடும்
விறற்பெ ருங்கரி உரித்தவர் கோயில்கள்
விருப்பொடும் தொழச்செல்வார்
மறைப்பெ ருந்திருக் கலயரும் உடன்பட வணங்கிய
மகிழ்வொடும்
அறம்பெ ரும்பயன் அணையஅத் தொண்டரோ
டணைந்தனர் திருவாக்கூர்.

2435 தக்க அந்தணர் மேவும்அப் பதியினில் தான்தோன்றி
மாடத்துச்
செக்கர் வார்சடை அண்ணலைப் பணிந்திசைச்
செந்தமிழ்த் தொடைபாடி
மிக்க கோயில்கள் பிறவுடன் தொழுதுபோய்
மீயச்சூர் பணிந்தேத்திப்
பக்கம் பாரிடம் பரவநின் றாடுவார் பாம்புர
நகர்சேர்ந்தார்.

2436 பாம்பு ரத்துறை பரமரைப் பணிந்துநற் பதிகஇன்
னிசைபாடி
வாம்பு னற்சடை முடியினார் மகிழ்விடம்
மற்றுமுள் ளான போற்றிக்
காம்பி னில்திகழ் கரும்பொடு செந்நெலின்
கழனியம் பணைநீங்கித்
தேம்பொ ழில்திருவிழிநன் மிழலையின் மருங்குறச்
செல்கின்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 73

2434. பிள்ளையார், சிறந்த திருப்பதியில் சில நாட்கள் விரும்பித் தங்கி வலிய பெரிய யானையை உரித்த சிவபெருமான் எழுந்தருளிய பிற கோயில்களையும் தொழுவதற்கு அருள் பெற்றுச் செல்பவராய் வேதங்களைப் பயின்ற பெரிய சைவ மெய் வடிவுடைய குங்குலியக் கலய நாயனாரும் உடன்பட, வணங்கும் பொருட்டுக் கொண்ட பெருமகிழ்வுடன் அறத்தின் பெரும் பயன் போன்ற அந்தத் தொண்டருடன் திருவாக்கூரினைச் சென்றடைந்தார்.

2435. தகுந்த அந்தணர் வாழ்கின்ற அந்தத் தலத்தில் தான் தோன்றி மாடக் கோயிலில் சிவந்த நீண்ட சடையை யுடைய இறைவரைப் பணிந்து, இசையையுடைய செந்தமிழ்ப் பதிக மாலையைப் பாடிப் பெருமை பொருந்திய மற்றக் கோயில்களையும் உடனே தொழுது சென்று, 'திருமீயச்சூரினையும்' வணங்கி, பூத கணங்கள் பக்கங்களில் சூழ்ந்து துதிக்க நின்று ஆடும் இறைவரின் 'திருப் பாம்புர' நகரத்தை அடைந்தார்.

(திரு ஆக்கூர் தான்தோன்றி மாடப்பதிகம் 'அக்கிருந்த' எனத் தொடங்குவது. திருமீயச் சூர்ப் பதிகம் 'காயச் செவ்வி' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

2436. பிள்ளையார், திருப்பாம்புரத்தில் வீற்றிருக்கும் இறைவரை வணங்கி நல்ல இனிய இசை பொருந்திய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளி, தாவும் அலையுடைய கங்கையாற்றைச் சூடிய முடியுடைய இறைவர் மகிழ்ந்து எழுந்தருளியுள்ள மற்றப் பதிகளைத் துதித்து, மூங்கில் போல் விளங்கும் கரும்பும் செந்நெல்லும் விளைந்த வயல் இடங்களைக் கடந்து தேனையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த திருவீழி மிழலையின் பக்கத்தில் செல்கின்றவராகி,

2437 அப்பொழுதின் ஆண்ட அரசை எதிர்கொண்ட
மெய்ப்பெருமை அந்தணர்கள் வெங்குருவாழ்
வேந்தனார்
பிற்படவந் தெய்தும் பெரும்பேறு கேட்டுவப்பாரி
எப்பரிசி னால்வந் தணைந்தங் கெதிர்கொண்டார்.

2438 நிறைகுடத் தூபந்தீபம் நீட நிரைத் தேந்தி
நறைமலர்ப் பொற்சுண்ணம் நறும்பொரியுந் தூவி
மறையொலிபோய் வானளப்ப மாமுரசம் ஆர்ப்ப
இறைவர்திரு மைந்தர்தமை எதிர்கொள்வர
வேற்றார்.

2439 வந்து திருவீழி மிழலை மறைவல்ல
அந்தணர்கள் போற்றிசைப்பத் தாமும் மணிமுத்தின்
சந்த மணிச்சிவிகை நின்றிழிந்து தாழ்ந்தருளி
உய்ந்த மறையோ ருடனணைந்தங் குள்புகுவார்.

2440 அப்போது அரைபார் விரிகோ வணஆடை
ஒப்போ தரும்பதிகத் தோங்கும் இசைபாடி.
மெய்ப்போதப் போதமர்ந்தார் தங்கோயில்
மேவினார்
கைப்போது சென்னியின்மேற் கொண்டு
கவுணியனார்.

84. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 75

2437. அவ்வாறு பிள்ளையார் போகும் போது முன் வந்த திருநாவுக்கரசரை எதிர் கொண்ட உண்மைத் தன்மையின் மிக்க பெருமையுடைய அந்தணர்கள், சீகாழித் தலைவர் (பிள்ளையார்) பின்னர் வந்து சேர இருக்கும் செய்தியைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, எல்லா வகையாலும் ஒருங்கு கூடிவந்து அங்கு எதிர் கொண்டவராய்.

(திருப்பாம்புரப் பதிகம் 'சீரணி' எனத்தொடங்குவது.)

2438. நிறைகுடம் தூபம் தீபம் என்ற இவற்றைத் தொடர்ந்து வரிசை பெற ஏந்திய வண்ணம், தேவ பொருந்திய புதிய மலர்களையும் பொன் சுண்ணத்தையும் மணமுடைய பொரிகளையும் தூவி மறையின் ஒலி மிகுந்து வானத்தில் நிறையவும், பெரிய முரசுகள் ஒலிக்கவும், இவ்வாறாக இறைவரின் மகனாரான பிள்ளையாரை எதிர் கொள்ளும் வகையால் வரவேற்றனர்.

2439. திருவீழி மிழலை என்ற பதியில் உள்ள மறைகளில் வல்ல அந்தணர்கள் வந்து துதிக்கப் பிள்ளையார், தாமும் மணிகளுள் சிறந்த முத்துக்களால் ஆன புகழ்த்தக்க அழகிய பல்லக்கினின்றும் இறங்கி வணங்கித், தம் வருகையால் உய்வு பெற்ற அந்தணர்களுடனே சேர்ந்து அந்த நகரத்துள் புகுபவராய்.

2440. சம்பந்தர், அப்போது 'அரையார் விரிகோவண ஆடை' எனத் தொடங்கும் ஒப்புக் கூற இயலாத திருப் பதிகத்தில் ஒங்கும் இசையைப் பாடியருளிக் கைம்மலர்களைத் தலை மீது குவித்துக் கொண்டு, உண்மை ஞானத் தால் பூசிக்கும் தத்துவம் முப்பத்தாறாலும் அமைந்த இதய புண்டரீகத்தில் விரும்பி ஷீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருக்கோயிலுள் சென்றார்.

[திரு வீழிமிழலைப் பதிகம் 'அரையார்' எனத் தொடங்குவது]

2441 நாவின் தனிமன்னர் தாமும் உடன்நண்ண
மேவிய விண்ணிழிந்த கோயில் வலங்கொள்வார்
பூவியலும் உந்தியான் போற்றப் புவிக்கிழிந்த
தேவியலு மெய்கண்டு சிந்தையிப் பெய்தினார்.

2442 வலங்கொண்டு புக்கெகிதீர வந்து வரநதியின்
சலங்கொண்ட வேணித் தனிமுதலைத் தாழ்ந்து
நிலங்கொண்ட மேனியராய் நீடுபெருங் காதல்
புலங்கொண்ட சிந்தையினார் பொங்கிஇசை
மீப்பொழிந்தார்.

2443 போற்றிச் சடையார் புனலுடையான்
என்றெடுத்துச்
சாற்றிப் பதிகத் தமிழ்மாலை சந்தஇசை
ஆற்ற மிகப்பாடி ஆனந்த வெள்ளத்தில்
நீற்றழகர் சேவடிக்கீழ் நின்றலைந்து நீடினார்.

2444 நீடியப ரண்புகு உள்ளலைப்ப நேர் தின்று
பாடி எதி ராடிப் பரவிப் பணிந்தெழுந்தே
ஆடிய சேவடிகள் ஆர்வமுற உட்கொண்டு
மாடுயர் கோயிற் புறத்தரிது வந்தணைந்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 77

2441. நாவால் ஒப்பற்ற அரசரான திருநாவுக்கரசர் தம்முடன் பொருந்தியிருக்க, நான்முகன் தோன்றிய் கொப் பூழ்த் தாமரையையுடைய திருமால் வணங்கி வழிபடும் பொருட்டு விண்ணுலகத்தினின்றும் இம்மண் உலகத்தில் இறங்கிய விராட் புருடனின் மெய்யின் உருவமான அந்த விமானத்தைக் கண்டு உள்ளத்தில் வியப்பை அடைந்தார் ஆளுடைய பிள்ளையார்.

2442. அப்பிள்ளையார், வலமாக வந்து கோயிலுக் குள்ளே புகுந்து, திருமுன்பு சென்று வானுகங்கை நீர் தங்கிய சடையையுடைய ஒப்பில்லாத முழுமுதலான இறை வரைத் திருமேனி முழுதும் நிலத்திலே பொருந்த விழுந்து வணங்கிப், பெருகிய அன்பு வெள்ளமானது உள்ள இடம் முழுதும் கொண்டு நிறைந்ததால் அது வழிவதைப் போன்று இசையாய் மேலே பொழிவார் ஆனார்.

2443. அவர் துதித்துச் 'சடையார் புனலுடையான்' எனத் தொடங்கிப் பெருமானின் புகழ்களை எடுத்துச் சொல்லிப் பதிகமான தமிழ்மாலையைப் பாடி, நீற்று அழகரான இறைவரின் திருவடிகளின் கீழ் ஆனந்த வெள்ளத் தினுள் நின்று அதன் கரை காண மாட்டாது அலைந்து நீடியிருந்தார்.

(திருவீழி மிழலைப் பதிகம் 'சடையார் புனல்' எனத் தொடங்குவது.)

2444. நீடிய பேரன்பு உருகுதலால் மனத்துள் எல்லாம் அலையச் செய்யத் திருமுன்பு நேர்நின்று பாடியும் எதிரிலே ஆனந்தக் கூத்தாடியும் துதித்தும் பணிந்தும் எழுந்து அருட்பெருங் கூத்து ஆடிய திருவடிகளை அன்பு பொருந்த மனத்துள் வைத்தவராய் உயர்ந்த திருக் கோயிலின் வெளியே பக்கததில் அரிதாய் வந்து சம்பந்தரும் நாவுக்கரசரும் சேர்ந்தனர்.

78 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2445 வந்தணைந்து வாழ்ந்து மதிப்புறத்தோர்
 மாமடத்துச்
 செந்தமிழ்ச்சொல் வேந்தருஞ் செய்தவருஞ்
 சேர்ந்தருளச்
 சந்தமணிக் கோபுரத்துச் சார்ந்தவட பாற்சண்பை
 அந்தணர்கு ளாமணியார் அங்கோர்
 மடத்தமர்ந்தார்.

2446 அங்கண் அமர்வார் அரனார் அடியிணைக்கீழ்த்
 தங்கிய காதலிற் காலங்கள் தப்பாமே
 பொங்குபுகழ் வாசே ருங்கூடப் போற்றிசைத்தே
 எங்கும் இடர்தீர்ப்பார் இன்புறி றுறைகின்றார்.

2447 ஒங்குபுனற் பேணு பெருந்துறையும் உள்ளிட்ட
 பாங்கார் திலதைப் பதிமுற்ற மும்பணிந்து
 வீங்கொலிநீர் வீழி மிழலையினில்
 மீண்டும்அணைந்து
 ஆங்கினிது கும்பிட் டமர்ந்தொழுகும் அந்நாளில்.

2448 சேனையர் மாடப் புகலி யுள்ளார் திருஞான
 சம்பந்தப் பிள்ளை யாரைக்
 காணும் விருப்பிற் பெருகும் ஆசை கைம்மிது
 காதல் கரையி கப்பப்
 பூணு மனத்தொடு தோணிமேவும் பொருவிடை
 யார்மலர்ப் பாதம் போற்றி
 வேணு புரத்தை அகன்று போந்து வீழி மிழலையில்
 வந்த ணைந்தார்.

2445. அங்ஙனம் வந்து சேர்ந்து வாழ்வைப் பெற்றுத் திருமதில் புறத்தில் உள்ள ஒரு பெருமடத்தில் செந்தமிழ்ச் சொல் அரசரான திருநாவுக்கரசரும் தவத்தையுடைய திருத்தொண்டர்களும் சேர்ந்திருப்ப, சீகாழியில் தோன்றிய அந்தணர் பெருமானான சம்பந்தர் அழகிய மணிகளையுடைய கோபுரத்தைச் சார்ந்த வடபகுதியில் அங்கு ஒரு திருமடத்தில் விரும்பி எழுந்தருளினார்.

2446. சம்பந்தர் அங்கு விரும்பி எழுந்தருளுவாராகிச் சிவபெருமான் திருவடிகளின் கீழ்ப் பொருந்திக் கிடந்த பெருவிருப்பத்தினால் வழிபாட்டுக்குரிய காலம் தவறாமல், பொங்கும் புகழையுடைய திருநாவுக்கரசரும் கூடிச் சென்று வழிபட்டுத் துதித்து எங்கும் துன்பம் தீர்ப்பவராய் இன்பமுடன் விரும்பித் தங்கியிருந்தனர்.

2447. பெருகும் நீர் வளம் கொண்ட 'திருப்பேணு பெருந்துறையையும்', அதனை உள்ளிட்ட தாய்ப் பக்கத்தே உள்ள 'திலதைப் பதிமதிமுத்தத்தினையும்' போய் வணங்கிப்பெருகும் ஒலியுடைய நீர் சூழ்ந்த திருவீழி மிழலையினில் மீண்டும் எழுந்தருளி அங்கு இனிதாய் வணங்கி விருப்புடனே இருந்து வந்தனர். அத்தகைய நாட்களில்,

(திருப்பேணு பெருந்துறைப் பதிகம் 'பைம்மா நாகம்' எனத் தொடங்கும் தொடக்கம் உடையது. திருத்திலதைப் பதிமதி முத்தப் பதிகம் 'பொடிகள்' எனத் தொடங்கும் தொடக்கம் கொண்டது)

2448. வானத்தில் உயர்ந்த மாடங்களை உடைய சீகாழியில் வாழ்கின்ற மறையவர்கள் 'திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையாரைப் போய்க் காண வேண்டும்' என்ற விருப்பத்தால் பெருகும் ஆசை உள்ளம் பற்றி அதிகரித்தலால் உள்ள பெரு விருப்பம் எல்லையில்லாது செல்லப் பூண்டுகொண்ட மனத்துடனே, திருத்தோணியில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் மலரடிகளை வணங்கி விடை பெற்றுச் சீகாழியை நீங்கிப் போய்த் திருவீழி மிழலையை அடைந்தார்.

80 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2449 ஊழி முடிவில் உயர்ந்த வெள்ளத் தோங்கிய காழி
உயர்பதியில்
வாழி மறையவர் தாங்கள் எல்லாம் வந்து
மருங்கணைந் தார்கள் என்ன
வீழி மிழலையின் வேதியர்கள் கேட்டுமெய்து
ஞானமுண் டாரை முன்னா
ஏழிசை சூழ்மறை எய்த ஓதி எதிர்கொள்
முறைமையிற் கொண்டு புக்கார்.
- 2450 சண்பைத் திருமறை யோர்க ளெல்லாம் தம்பிரா
னாரைப் பணிந்து போந்து
நண்பிற் பெருகிய காதல் கூர்ந்து ஞானசம் பந்தர்
மடத்தில் எய்திப்
பண்பிற் பெருகுங் கமுக லத்தார் பிள்ளையார்
பாதம் பணிந்து பூண்டே
எண்பெற்ற தோணி புரத்தில் எம்மோ டெழுந்தரு
ளப்பெற வேண்டும் என்றார்.
- 2451 எஹவர் விண்ணப்பஞ் செய்த போதில் ஈறில் சிவ
ஞானப் பிள்ளை யாரும்
நன்றிது சாலவுந் தோணி மேவும் நாதர் கழலிணை
நாமி றைஞ்ச
இன்று கழித்து மிழலை மேவும் இறைவர்
அருள்பெற்றுப் போவ தென்றே
அன்று புகலி அருமறையோர்க் கருள்செய்
தவர்க்கு முகம்அ ளித்தார்.
- 2452 மேற்பட்ட அந்தணர் சண்பை மேவும் வேதியர்க்
காய விருந்த ளிப்பப்
பாற்பட்ட சிந்தைய ராய்ம கிழ்ந்து பரம்பொரு
ளானார் தமைப்பரவும்
சீர்ப்பட்ட எல்லை இனிது செல்லத் திருத்தோணி
மேவிய செல்வர் தாமே
கார்ப்பட்ட வண்கைக் கவுணி யர்க்குக் கனவிடை
முன்னின் றருள் செய் கின்றார்.

2449. ஊழிக் காலத்தில் பெருகும் நீர் வெள்ளத்தில் ஆழாமல் மிதந்த சிகாழியில் வாழ்வையுடைய அந்தணர்கள் எல்லாம் வந்து தம் பதியின் பக்கத்தில் சேர்ந்தனர் என திருவீழி மிழலையில் வாழும் மறையோர்கள் செவியேற்று, மெய்ஞ்ஞான அமுது உண்ட பிள்ளையாரை எண்ணி மனத்துள் கொண்டு, ஏழிசை குழும் மறைகளில் வல்ல அந்தச் சிகாழி மறையவர் பால் சேர்ந்து, முறைப்படி எதிர் கொண்டு வரவேற்று, அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு நகரத்துள் புகுந்தனர்.

2450. சிகாழியினைச் சேர்ந்த மறையவர்கள் எல்லாம் கோயிலுள் சென்று தம் இறைவரை வணங்கிச் சென்று நட்பால் பெருகிய பெரு வீருப்பம் மிக்கு ஞான சம்பந்தரின் திருமடத்தைச் சேர்ந்தனர். நற்பண்பினால் பெருகும் சிகாழியர்க்கு உரிமையுடைய சம்பந்தரின் திருவடிகளை வணங்கித் தலைமீது கொண்டு “மேன்மையுடைய திருத்தோணிபுரத்தில் எங்களுடனே எழுந்தருளும் பேறு யாங்கள் பெற வேண்டும்” என வேண்டிக் கொண்டனர்.

2451. என அவர்கள் இங்ஙனம் வேண்டிக் கொண்ட போது, எல்லையில்லாத சிவஞானம் பெற்ற சம்பந்தரும் “மிகவும் நல்லது! ஆனால் திருத்தோணியில் எழுந்தருளிய இறைவரின் திருவடிகளை நாம் வணங்குவதற்கு இன்று கழிந்து நாளைத் திருவீழிமிழலை இறைவரின் அருளைப் பெற்று நாம் போகலாம்!” எனக் கூறி அன்று அவர் சிகாழி மறையவர்களுக்கு அருள் செய்தார்.

2452. மேன்மையுடைய திருவீழி மிழலை அந்தணர்கள், சிகாழியினின்று வந்த அந்தணர்களுக்கு விருந்தை அளிக்க, அவர்கள் அன்பு கொண்ட உள்ளம் உடையராதி, மகிழ்ந்து இறைவரை வழிபட்டுத் துதிக்கும் சீர் பொருந்திய கால எல்லை இனிதாய்க் கழியத் திருத்தோணியில் வீற்றிருக்கும் இறைவர். தாமே மேகம் போன்ற வண்மையுடைய கவுணியர்க்கு (சம்பந்தருக்கு) கனவில் தோன்றி யருள் செய்வாராய்.

82 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

8453 தோணியில் நாமங் கிருந்தவண்ணம் தூமறை வீழி
 மிழலை தன்னுள்
 சேனுயர் விண்ணின் நிழிந்த இந்தச் சீர்கொள்
 விமானத்துக் காட்டு கின்றோம்
 பேனும் படியால் அறிதி என்று பெயர்ந்தருள்
 செய்யப் பெருந்த வங்கன்
 வேணு புரத்தவர் செய்ய வந்தார் விரவும் புளகத்
 தொடும் உணர்ந்தார்.

8454 அறிவுற்ற சிந்தைய ராய்எ முந்தே அதிசயித் துச்சி
 மேல் அங்கை கூப்பி
 வெறியுற்ற கொன்றையி னார்ம் கிழந்த விண்ணிழி
 கோயிலிற் சென்று புககு
 மறியுற்ற கையரைத் தோணி மேல்முன் வணங்கும்
 படிஅங்குக் கண்டு வாழ்ந்தது
 குறியிற் பெருகுந் திருப்பதிகங் குலவி
 கொள்கையிற் பாடு கின்றார்.

8455 மைம்மரு பூங்குழல் என்றெ டுத்துமாரில் பெருந்
 திருத் தோணி தன்மேற்
 கொம்மை முலையினாள் கூடநீடு கோலங் குலவு
 மிழலை தன்னிடு
 செம்மை தருவிண் ணிழிந்த கோயில் திகழ்ந்த
 படிஇது என்கொல் என்று
 மெய்ம்மை விளங்குந் திருப்பதிகம் பாடி மகிழ்ந்தனர்
 வேத வாயர்.

2453. அச்சிகாழியில் 'தோணியில் நாம் இருந்த காட்சியை இங்குத் தூய ஷேத வடிவாகிய திருவீழி மிழலையுள் விண்ணினின்றும் இழிந்த இந்தச் சிறப்புடைய விமானத்திடம் காணும்படி காட்டுகின்றோம். கண்டு வழி படும் வகையினால் அறிவாயாக!' என்று கூறி மறைந்து போக, சிகாழிப் பதியினர் முன்னம் செய்த தவத்தால் வந்து தோன்றிய பிள்ளையார் தம் உடலில் தோன்றிய புளக முடன் துயிலுணர்ந்து எழுந்தார்.

2454. விழிப்புக் கொண்ட சிந்தையுடையவராய் எழுந்து அதிசயம் அடைந்து, தலையின் மேலே அழகிய கைகளைக் கூப்பித் தொழுது, மணம்பொருந்திய கொன்றை மலரைச் சூடிய இறைவர் மகிழ்ந்து எழுந்தருளும் விண் இழி விமானம் உடைய கோயிலுக்குள் புகுந்து, மாண் ஓந்திய கையையுடைய இறைவரைத் திருத்தோணியின் மேல் முன் வணங்கும் அந்த வண்ணமே அங்குக் கண்டு வாழ்வடைந்து அக்குறிநிலையின் பெருமை காட்டும் திருப் பதிகத்தைப் பொருந்திய கொள்கையால் பாடுபவராய்.

2455. 'மைம்மரு பூங்குழல்' எனத் தொடங்கி ஒப்பில்லாத பெருந்திருத்தோணி மீது இளங் கொங்கையை யுடைய பெரிய நாயகி அம்மையாருடன் கூட நீடும் திருக். கோலம், விளக்கம் உடைய திருவீழி மிழலையில் செம்மை தருகின்ற விண்ணிழி விமானத்தில் விளங்க இருந்த வண்ணம் இது என்!' என வினவும் பொருளுடன், உண்மை விளங்கும் திருப்பதிகத்தை வேத வாயினரான சம்பந்தர் பாடியருளினார்.

84 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2456 செஞ்சொல் மலர்ந்த திருப்பதிகம் பாடித்
 திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி
 அஞ்சலி கூப்பி விழுந்தெழுவார் ஆனந்த வெள்ளம்
 அலைப்பப் போந்து
 மஞ்சிவர் சோலைப் புகலி மேவும் மாமறை
 யோர்தமை நோக்கி வாய்மை
 நெஞ்சில் நிறைந்த குறிப்பில் வந்த நீர்மைத்
 திறத்தை அருள்செய் கின்றார்.
- 2457 பிரம புரத்தில் அமர்ந்த முக்கட் பெரிய பிரான்பெரு
 மாட்டி யோடும்
 விரவிய தானங்கள் எங்குஞ் சென்று விரும்பிய
 கோலம் பணிந்து போற்றி
 வருவது மேற்கொண்ட காதல் கண்டங் கமர்ந்த
 வகைஇங் களித்த தென்று
 தெரிய உரைத்தருள் செய்து நீங்கள் சிரபுர மாநகர்
 செல்லும் என்றார்.
- 2458 என்று கவுணியப் பிள்ளை யார்தாம் இயம்பப்
 பணிந்தருள் ஏற்றுக் கொண்டே
 ஒன்றிய காதலின் உள்ளம் அங்கண் ஒழிய ஒருவா
 றகன்று போந்து
 மன்றுள் நடம்புரிந் தார்ம கிழ்ந்த தானம் பலவும்
 வணங்கிச் சென்று
 நின்ற புகழ்த்தோணி நீடு வாரைப் பணியும் நியதிய
 ராயு றைந்தார்.
- 2459 சிரபுரத் தந்தணர் சென்ற பிள்ளைத் திருவீழி
 மேவிய செல்வர் பாதம்
 பரவுதல் செய்து பணிந்து நாளும் பண்பின்
 வாழாத்திருத் தொண்டர் சூழ
 உரவுத் தமிழ்த்தொடை மாலை சாத்தி ஒங்கிய
 நாவுக் கரச ரோடும்
 விரவிப் பெருகிய நன்பு கூர மேவி இனிதங்
 குறையு நாளில்.

2456. செஞ்சொற்கள் பொருந்திய திருப்பதிகத்தைப் பாடிக்கடைக்காப்பும் பாடி முடித்துக் கைகளை அஞ்சலியாய்க் கூப்பி, நிலத்தில் விழுந்து எழுபவரான பிள்ளையார், மிக்க ஆனந்தம் பரவித் தம்மை அலைப்ப வெளியே வந்து, மேகங்கள் தவழும் சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழியினின்றும் வந்த மறையவர்களை நோக்கி, உண்மை வடிவாய்த் தம் உள்ளத்தில் நிறைந்த திருவருள் குறிப்பால் உணர்த்தப் பெற்ற அருள் இயல்பை அருளிச் செய்பவராய்.

2457. "சீகாழியில் வீற்றிருக்கின்ற மூன்று கண்களையுடைய பெரியபிரான் தம் பெருமாட்டியுடன் பொருந்திய இடங்கள் எங்கெங்கும் சென்று அங்கங்கும் விரும்பி மேற்கொண்ட கோலங்களைப் பணிந்து துதித்து வருதலை நாம் கொண்ட ஆசையை, அப்பெருமான் தாம் அறிந்து கொண்டு அங்குத் திருத்தோணியில் வீற்றிருந்த வகையினை இங்குக் காணுமாறு அளித்தார்" என்று அறியுமாறு கூறி, "நீங்கள் சீகாழிக்குச் செல்லுங்கள்" என்றுரைத்தார்.

2458. என்று கவுணியர் குலத் தோன்றலான பிள்ளையார் சொல்ல, வணங்கி, அவர் உரைத்த கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்டு, பொருந்திய பெருவிருப்பத்தால் தங்கள் மனம் நிற்க, நீங்காத இயல்பிலே ஒருவாறாக அரிதின் நீங்கிச் சென்று, அம்பலக் கூத்தர் மகிழ்ந்து அருவிய பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிச் சென்று, நிலையாவ புகழையுடைய தோணி மேல் வீற்றிருக்கும் இறைவரைப் பணியும் நியதியுடையவராய் விளங்கினார்.

2459. சீகாழி அந்தணர் விடை பெற்றுச் சென்ற பின்பு திருவிழி மிழலையில் மேவிய இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி எந்நாளும் அடிமைப் பண்பினின்றும் நீங்காமல் ஒழுகும் திருத்தொண்டர் சூழ்ந்து இருக்க, சிறந்த தமிழால் தொடுக்கப்பட்ட திருப்பதிகத்தைச் சாத்தி, அன்பு மிக்க திருநாவுக்கரசருடன் கூடிப் யெருகிய நட்பு மிக்கு ஓங்க, பொருந்தி இனிதாய் அந்தப் பதியில் தங்கியிருந்தனர். அந்நாளில்

86 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2460 மண்ணின்மிசை வான்பொய்த்து நதிகள் தப்பி
 மன்னுயிர்கள் கண்ணாம்பி உணவுமாறி
 விண்ணவர்க்குஞ் சிறப்பில்வரும் பூசை யாற்றா
 மிக்கபெரும் பசிஉலகில் விரவக் கண்டு
 பண்ணமரு மொழியுமையாள் முலையின்ஞானப்
 பாலறா வாயருடன் அரசும் பார்மேல்
 கண்ணுதலான் திருநீற்றுச் சார்வினோர்க்குங்
 கவலைவருமோ என்று கருத்திற் கொண்டார்.

2461 வானாகி நிலனாகி அனலு மாகி
 மாருதமாய் இருசுடராய் நீருமாகி
 ஊனாகி உயிராகி உணர்வு மாகி
 உலகங்கள் அனைத்துமாய் உலகுக் கப்பால்
 ஆனாத வடிவாகி நின்றார் செய்ய
 அடிபரவி அன்றிரவு துயிலும்போது
 கானாடு கங்காளர் மிழலை மூதூர்
 காதலித்தார் கனவில்அணைந் தருளிச்
 செய்வார்.

2462 உலகியல்பு நிகழ்ச்சியால் அணைந்த தீய
 உறுபசினோய் உமைஅடையா தெனினும்
 உம்பால்
 நிலவுசிவ நெறிசார்ந்தோர் தம்மை வாட்டம்
 நீக்குதற்கு நித்தமொரோர் காசு நீடும்
 இலகுமணிப் பீடத்துக் குணக்குமேற்கும்
 யாமளித்தோம் உமக்கு இந்தக் காலந் தீர்ந்தால்
 அலகில்புக ழீர்தவிர்வ தாகும்என்றே
 அருள்புரிந்தார் திருவீழி மிழலை ஐயர்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 87

2460. இந்த மண் உலகில் மழை மறுத்து அதனால் ஆறுகளில் பருவ வெள்ளம் பாயாமல் தவறி, அது காரண மாய் உலகத்து உயிர்கள் வருந்தி உணவின்றி நின்றமையால், தேவர்களுக்கும் சிறப்புக்களிலே வருகின்ற பூசைகள் செய்யப் படாமல் மிக்க பெரும் பசியின் கொடுமை உலகில் பொருந்திய நிலையைக் கண்டு, பண் பொருந்திய சொல்லை யுடைய உமையம்மையாரின் கொங்கையின் பால் நீங்காத வாயினரான பிள்ளையாருடன் திருநாவுக்கரசரும், 'உலகில் நெற்றிக் கண்ணரான திருநீற்றுச் சார்புடைய தொண்டர் களுக்கும் கவலை வருமா?' என்று தம் உள்ளங்களில் எண்ணினர்

2461. வானமும் மண்ணும் தீயும் காற்றும் சூரிய சந்திரர் என இரு சுடர்களும் நீரும் ஆகியும் ஊனும் உயிரும் உணர்வுமாகியும், உலகங்கள் எல்லாம் ஆகியும், உலகங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட கேடில்லாத வடிவாகி நின்ற இறைவரின் சிவந்த திருவடிகளைத் துதித்து உறங்கும் போது, சுடுகாட்டில் ஆடும் கங்காளராய் (எலும்பு அணிந்த வராய்) திருவீழி மிழலை என்ற முதிய ஊரினை விரும்பி வீற்றிருக்கும் இறைவர் அவர்களின் கனவில் தோன்றி அருள் செய்வாராய்.

2462. "இந்த உலக இயல்பு நிகழ்வினால் வந்து அணைந்த தீமை பொருந்திய பசி நோய் உங்களை அடையாது என்றாலும், உங்களைச் சேர்ந்த அடியார் களின் வருத்தம் நீங்குவதற்காக, நித்தமும் ஒவ்வொரு பொன் காசினைக் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் விளங்கும் அழகிய பனிபீடங்களில் உங்களுக்கு அளிப்போம். அளவற்ற புகழை உடையவர்களே; இந்தப் பஞ்ச காலம் நீங்கினால் அது நிறுத்தப்படும்" எனத் திருவீழி மிழலை இறைவர் உரைத் தருவினார்.

88 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2463 தம்பிரான் அருள்புரிந்து கனவின் நீங்கக்
சண்பையார் இளவேறுதாமு ணர்ந்து
நம்பிரான் அருளிருந்த வண்ணம்என்றே
நாவினிசை அரசரொடுங் கூட நண்ணி
வம்புலா மலரிதழி வீழிநாதர்
மணிக்கோயில் வலஞ்செய்யப் புகுந்தவேலை
அம்பிகா பதிஅருளால் பிள்ளை யார்தாம்
அபிமுகத்துப் பீடிகைமேற் காசு கண்டார்.

2464 காதலொடுந் தொழுதெடுத்துக் கொண்டு நின்று
கைகுவித்துப் பெருமகிழ்ச்சி கலந்து பொங்க
நாதர்விரும் படியார்கள் நானும் நானும்
நல்விருந்தா யுண்பதற்குவருக என்று
தீதில்பறை நிகழ்வித்துச் சென்ற தொண்டர்
திருவமுது கறிநெய்பால் தயிரென் றின்ன
ஏதமுறா தினிதுண்ண ஊட்டி அங்கண்
இருதிறத்துப் பெருந்தவரும் இருந்த நாளில்.

2465 நாவினுக்கு வேந்தர்திரு மடத்தில் தொண்டர்
நாட்கூறு திருவமுது செய்யக் கண்டு
சேவுகைத்தார் அருள்பெற்ற பிள்ளை யார்தந்
திருமடத்தில் அமுதாக்கு வாரைநோக்கித்
திவினைக்கு நீரென்றும் அடைவி லாதீர்
திருவமுது காலத்தால் ஆக்கி இங்கு
மேவுமிக்க அடியவருக் களியா வண்ணம்
விளைந்தவா நென்கொலோ விளம்புமன்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 89

2463. தம் இறைவர் இங்ஙனம் கனவில் உரைத்து நீங்கிடவும், சிகாழியில் தோன்றி இளைய ஏறு போன்ற சம்பந்தர் துயில் உணர்ந்து “நம் இறைவரின் அருள் இருந்த வண்ணம் இவ்வாறு!” என்று வியப்புக் கொண்டவராய், (அவ்வாறே இறைவர் அருளப் பெற்றுத் துயிலுணர்ந்த) நாவுக்கரசரோடு கூடச் சேர்ந்து, மணம் கமழும் கொன்றை மலர் சூடிய திருவீழி நாதரின் மணிக் கோயிலை வலமாக வரப் புகுந்த போது, உமையம்மையாரை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட இறைவரின் திருவருளால், பிள்ளையார் தாம் கிழக்குத்திசையில் உள்ள பலிபீடத்தின் மீது பொன்காசைக் கண்டார்.

2464. பக்தியுடனே வணங்கி அந்தப் பொற் காசை எடுத்துக் கொண்டு, நின்று கைகளைக் குவித்து வணங்கிப், பெரு மகிழ்ச்சி உள் றுறைந்து பொங்க; “இறைவர் விரும்பும் அடியார்கள் ஒவ்வொரு நாளும் நல்ல விருந்தாய் உணவு உண்பதற்கு வருக!” என்று, தீமை இல்லாத பறையறைந்து, அங்ஙனம் வந்த தொண்டர் திருவமுதும் கறிகளும் நெய்யும் பாலும் தயிரும் என்று உள்ள இவற்றைக் குறைவில்லாதபடி இனிதாய் உண்ணும்படி உண்பித்து அத் திருநகரில் இருபக்கத்துப் பெருந்துறவியரும் தங்கியிருந்தனர். அந்நாட்களில்,

2465. திருநாவுக்கரசரின் மடத்தில் தொண்டர் உச்சிப் போதிற்கு முன் திருவமுது செய்து முடிப்பதைப் பார்த்துக் காளையையுடைய சிவபெருமானின் திருவருள் பெற்ற சம்பந்தர் தமது மடத்தில் உணவு சமைக்கும் பரிவாரங்களை நோக்கி, “நய தொழிலுக்கு நீங்கள் எப்போதும் இடம் அளிக்க மாட்டீர் அல்லீரோ! ஆனால் காவத்தால் உணவு சமைத்து இங்கு வரும் அடியவர்களுக்கு அளிக்காதபடி விளைந்த காரணம்தான் என்ன? சொல்லுங்கள்!” என வினவினார்.

90 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2466 திருமறையோர் தலைவர்தாம் அருளிச் செய்யத்
 திருமடத்தில் அமுதமைப்போர் செப்பு வார்கள்
 ஒருபரிசும் அறிந்திலோம் இதனை உம்மை
 உடையவர்பாற் பெறுப்படிக்கா சொன்றுங்
 கொண்டு
 கருதியஎல் லாங்கொள்ள வேண்டிச் சென்றால்
 காசுதனை வாசிபட வேண்டும் என்பார்
 பெருமுனிவர் வாசீசர்பெற்ற காசு
 பேணியே கொள்வர்இது பிற்பாடு என்றார்.

2467 திருஞான சம்பந்தர் அதனைக் கேட்டுச்
 சிந்திப்பார் சிவபெருமான் நமக்குத் தந்த
 ஒருகாசு வாசிபட மற்றக் காசு
 நன்றாகி வாசிபடா தொழிவான் அந்தப்
 பெருவாய்மைத் திருநாவுக் கரசு தொண்டாற்
 பெறுங்காசாம் ஆதலினாற் பெரியோன் தன்னை
 வருநாள்கள் தருங்காசு வாசி தீரப்
 பாடுவன் என்றெண்ணியது மனத்துட்
 கொண்டார்.

2468 மற்றைநாள் தம்பிரான் கோயில் புக்கு
 வாசிதீர்த் தருளும்எனப் பதிகம் பாடிப்
 பெற்றபடி நற்காசுகொண்டு மாந்தர்
 பெயர்ந்துபோய் ஆவணவீ தியினிற்காட்ட
 நற்றவத்தீர் இக்காசு சால நன்று
 வேண்டுவன நாந்தருவோம் என்று நல்க
 அற்றைநாள் தொடங்கிநாட் கூறுதன்னில்
 அடியவரை அமுதுசெய்னித் தார்வம் மிக்கார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 91

2466. அந்தணர்களின் தலைவரான பிள்ளையார் மேற்கண்ட வண்ணம் உரைசெய்ய, மடத்தில் உணவைச் சமைப்பவர் சொல்வார், “இதை நாங்கள் ஒருவிதத்திலும் அறியோம்! உம் இறைவரிடம் பெறுகின்ற படிக்காசு ஒன்றைக் கொண்டு அமுது ஆக்க வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் வாங்குதற்குச் சென்றால், கடை வீதியில் உள்ள வணிகர்கள் காசுக்கு வட்டம் தரவேண்டும் என்று உரைக்கின்றனர். பெரு முனிவரான திருநாவுக்கரசர் பெற்ற காசினை அங்ஙனம் கூறாது, மிக்க விருப்புடனே ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இதுவே கால தாமதம் ஆவதற்குக் காரணம்,” என்று உரைத்தனர்.

(வாசிபட — வட்டம் தந்து செலுத்தப்படுதல்)

2467. திருஞான சம்பந்தர் உணவுச்சமைப்பவர் கூறிய அதனைக் கேட்டு, எண்ணுபவராய், “இறைவர் நமக்குத் தந்த ஒரு காசு வாசிபட, மற்ற ஒருகாசு வாசிபடாததற்குக் காரணம், அந்தப் பெருவாய்மையுடைய திருநாவுக்கரசர் கைத் தொண்டினால் பெறும் காசாகும். ஆதலால் இனி வரும் நாளில் தரும் காசு வாசிபடாது தீர்வதற்காக இறைவரைப் பாடுவேன்!” எனத் துணிந்து அதைத் தம் மனத்துள் கொண்டார்.

2468. அடுத்த நாளில் ஞானசம்பந்தர் தம் இறைவரின் கோயிலுள் புகுந்து “வாசிதீர்த்தருளும்” என்று வேண்டிப் பதிகம் பாடினார். அதன் பயனாகப் பிள்ளையார் பெற்ற நல்ல படிக்காசினைக் கைக் கொண்டு பரிவாக மக்கள் கடைத் தெருவுக்குச் சென்று வணிகர்களிடம் காட்டினர். அதைக் கண்ட வணிகர், “நல்ல தவத்தைச் செய்தவர்களே! இந்தக் காசு மிக நல்லது! நீங்கள் வேண்டுவனவற்றை நாங்கள் தருவோம்!” எனச் சொல்லி அங்ஙனமே வேண்டும் எல்லாப் பண்டங்களையும் தர, அந்த நாள் தொடங்கி நாள் பகுதியான முற்பகலில் அடியவர்களுக்கு உணவு உண்ணும்படிச் செய்வித்து அன்பு பெருக்கினர்.

(ஞானசம்பந்தர் பாடியது ‘வாசி தீரவே’ எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

92 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2469 அருவிலையிற் பெருங்காசும் அவையேயாகி
 அமுதுசெய்யத் தொண்டரள விறந்து பொங்கி
 வருமவர்கள் எல்லார்க்கும் வந்தா ருக்கும்
 மகிழ்ந்துண்ண இன்னடிசில் மாளா தாகத்
 திருமுடிமேல் திங்களொடு கங்கை குடுஞ்
 சிவபெருமான் அருள்செய்யச் சிறப்பின் மிக்க
 பெருமைதரு சண்பைநகர் வேந்தர் நாவுக்
 கரசர்இவர் பெருஞ்சோற்றுப் பிறங்கல் ஈந்தார்.

2470 அவனிமிசை மழைபொழிய உணவு மல்கி
 அனைத்துயிருந் துயர்நீங்கி அருளி னாலே
 புவனமெலாம் பொலிவெய்துங் காலம் எய்தப்
 புரிசடையார் கழல்பலநாள் போற்றி வைகித்
 தவமுனிவர் சொல்வேந்த ரோடுங் கூடத்
 தம்பிரான் அருள்பெற்றுத் தலத்தின்மீது
 சிவன்மகிழுந் தானங்கள் வணங்கப் போவார்
 தென்திருவாஞ் சியமூதூர் சென்று சேர்ந்தார்.

2471 நீடுதிரு வாஞ்சியத்தில் அமர்ந்த முக்கண்
 நீலமிடற் றருமணியை வணங்கிப் போற்றிப்
 பாடொலிநீர்த் தலையாலங் காடு மாடு
 பரமர்பெரு வேளூரும் பணிந்து பாடி
 நாடுபுகழ்த் தனிச்சாத்தங் குடியில் நண்ணி
 நம்பர்திருக் கரவீரம் நயந்து பாடித்
 தேடுமறைக் கரியார்தம் விளமர் போற்றித்
 திருவாரூர் தொழ ிறினைந்து சென்று புக்கார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 93

2469. அரிய விலைக்கும் பெறுவதற்குரிய காகம் அவைகளேயாகி, அமுது செய்வதற்குரிய தொண்டர்கள் அளவில்லாது மேலும் மேலும் அதிகரித்து வருபவர்கள் எல்லாருக்கும் முன்பு வந்தவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சியுடன் உணவு உண்ண இனிய அடிசில் குறைவின்றி இருக்குமாறு, சடையில் திங்களும் பாம்பும் அணியும் இறைவர் திருவருள் செய்ய, சிறப்பால் மிக்க சீகாழி நகரின் அரசரான பிள்ளையாரும் வாக்கின் அரசரான திருநாவுக்கரசரும் என்ற இருவரும் பெருஞ்சோற்று மலைகளை அமுதமாய்த் தந்தருளினார்.

2470. இவ்வுலகத்தில் மழை பெய்ததால் உணவுப் பொருள்கள் பெருகி, அதனால் எல்லா ஜார்களும் துன்பம் நீங்கித் திருவருளினால் உலகம் முற்றும் செழிப்பு அடையும் நற்காலம் வரவே, பிள்ளையார், சுருண்ட சடையையுடைய இறைவரின் திருவடிகளைப் பல நாட்கள் போற்றி அங்கு எழுந்தருளியின்பு, தவமுனிவரான நாவுக்கரசரோடும் கூடத் தம் இறைவர் திருவருள் பெற்றுக் கொண்டு, உலகத்தில் சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள இடங்கள் பல வற்றையும் வணங்கச் செல்பவராய் அழகிய திருவாஞ்சியம் என்ற பழைய பதியைப் போயடைந்தனர்.

2471. நிலை பெறும் 'திருவாஞ்சியத்தில்' விரும்பி எழுந்தருளிய மூன்று கண்களும் திருநீலகண்டமும் உடைய அரிய மணியான இறைவரை வணங்கித் துதித்துப் பாடு பெறும் ஒலியுடைய நீர் சூழ்ந்த 'திருத்தலையாலங்காடும்' அதன் பக்கத்தில் உள்ள இறைவரின் 'திருப்பெருவேளூரும்' பாடி, நாடும் புகழையுடைய ஒப்பில்லாத 'திருச்சாத்தங் குடியில்' போய் அடைந்து இறைவரின் 'திருக்கர வீரத்தையும்' விரும்பிப் பாடியருளித் தேடுகின்ற மறைகளுக்கும் எட்டாத இறைவரின் 'திருவிளமரையும்' துதித்துப் பின் திருவாருரைத் தொழுவதற்கு நினைந்து சென்று அவர் நகரத்தினுள் புகுந்தார்.

(திருவாஞ்சியப் பதிகம் 'வன்னி கொன்றை' என்ற தொடக்கமுடையது. பெருவேளூர்ப் பதிகம் 'அண்ணாவும்' என்ற தொடக்கமுடையது. திருக்கரவீரப்பதிகம் 'அரியுநம் வினை' என்ற தொடக்கம் உடையது. திருவிளமர் பதிகம் 'மத்தக' என்ற தொடக்கம் கொண்டது.)

94 [1] திருத்தொண்டர் புராணம்

2472 நம்பர்மகிழ் திருவாரூர் வணங்கிப் போந்து
நலங் கொள்திருக் காறாயில் நண்ணி ஏத்திப்
பைம்புனல்மென் பணைத்தேலூர் அணைந்து
போற்றிப்

பரமர்திரு நெல்லிக்காப் பணிந்து பாடி
உம்பர்பிரான் கைச்சினமும் பரவித் தெங்கூர்
ஒங்குபுகழ்த் திருக்கொள்ளிக்காடும் போற்றிச்
செம்பொன்மதில் கோட்டுரும் வணங்கி ஏத்தித்
திருமலி வெண் டுறைதொழுவான் சென்று
சேர்ந்தார்.

2473 மற்றவ்வூர் தொழுதேத்தி மகிழ்ந்து பாடி
மாலயனுக் கரியபிரான் மருவுந் தானம்
பற்பலவுஞ் சென்றுபணிந் தேத்திப் பாடிப்
பரவுதிருத் தொண்டர்குழாம் பாங்கின் எய்தக்
கற்றவர்வாழ் சண்டலைநீள் நெறியுள் ளிட்ட
கலகமதில் திருக்களருங் கருதார் வேள்வி
செற்றவர்சேரி பதிபிறவுஞ் சென்று போற்றித்
திருமறைக்காட் டதன் மருங்கு சேர்ந்தார்
அன்றே.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 95

2472. சிவபெருமான் மகிழும் திருவாரூரை வணங்கிப் போய், நன்மை கொண்ட 'திருக்காறாயிலைச்' சேர்ந்து வணங்கி, பசுமையான நீரையுடைய மென்மையான வயல்கள் சூழ்ந்த 'திருத்தேவூரினை' அணைந்து போற்றி இறைவரின் 'திருநெல்லிக் காவினைப்' பணிந்து திருப்பதிகத்தைப் பாடிச் சென்று, தேவ தேவரின் கைச்சின்னத்தையும் துதித்துச் சென்று மிக்க புகழையுடைய 'திருக் கொள்ளிக் காடும்' போற்றி, மேலே சென்று, செம்பொன்னால் அழகுபடுத்தப்பட்ட மதில்களையுடைய 'திருக்கோட்டூரினை' வணங்கிச் சென்று, திருமலிகின்ற 'திருவெண்துறையினைத்' தொழும் பொருட்டுப் போய்ச் சேர்ந்தார்.

(திருக்காறாயிலில் 'நீராணை' என்ற தொடக்கமுடைய பதிகமும், திருத்தேவூரில் 'பண்ணிலாவிய' என்ற தொடக்கமுடைய பதிகமும், திருத்தேவூரில் 'காடுபயில்' என்ற தொடக்கமுடைய பதிகமும், திருநெல்லிக்காவில் 'அறத்தாலுயிர்கா' என்ற தொடக்கம் உடைய பதிகமும், திருக்கைச்சின்னத்தில் 'தையலோர்' என்ற தொடக்கமுடைய பதிகமும், திருத்தேங்கூரில் 'புரைசெய்' என்ற தொடக்கமுடைய பதிகமும், திருக்கொள்ளிக்காட்டில் 'நீணம்படு' என்ற பதிகமும், திருக்கோட்டூரில் 'நீலமார்தரு' என்ற பதிகமும் பாடப்பெற்றன.)

2473. அந்தத் 'திருவெண்துறை' என்ற நகரத்தை வணங்கித் துதித்து மகிழ்ந்து பதிகம் பாடி, நான்முகன் திருமால்களுக்கு அறிவதற்கு அரியவரான இறைவர் வீற்றிருக்கும் தலங்கள் பலவற்றையும் சென்று துதித்துப் பதிகங்களும் பாடி, பரவும் தொண்டர் கூட்டம் பக்கத்தில் வர, சுற்றவர் வாழ்வதற்கு இடமான 'திருத்தண்டலை நீநெறி' முதலான தலங்களும் பொன் மதிலையுடைய 'திருக்களரும்' பகைவரின் வேள்வியை அழித்த இறைவர் எழுந்தருளிய மற்றப் பதிகளையும் சென்று போற்றி அப்போதே திருமறைக்காடு என்ற தலத்தின் பக்கத்தைச் சேர்ந்தனர்.

(திருவெண்துறையில் 'ஆதிய', என்ற தொடக்கமுடைய பதிகமும், திருத்தண்டலை நீணெறியில் 'விரும்பும் திங்களும்' என்ற தொடக்கமுடைய பதிகமும், திருக்கனரில் 'நீருளார்' என்ற தொடக்கமுடைய பதிகமும் பாடப்பட்டன.)

96 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2474 காரமண்வெஞ் சுரம் அருளால் கடந்தார் தாமும்
கடற்காழிக் கவுணியர்தந் தலைவர் தாமும்
சேரளமுந் தருளிய அப் பேறு கேட்டுத்
திருமறைக்காட் டகன்பதியோர் சிறப்பிற்
பொங்கி
ஊரடைய அலங்கரித்து விழவு கொள்ள
உயர்க்குரு கதலிநிறை குடந்தீ பங்கள்
வார்முரசு மங்கலநா தங்கள் மல்க
எதிர்கொள்ள அடியருடன் மகிழ்ந்து வந்தார்.
- 2475 முன்னணைந்த திருநாவுக் கரசர் தம்மை
முறைமையால் எதிர்கொண்டு களிப்பின் மூழ்கிப்
பின்னணைய எழுந்தருளும் பிள்ளையார்தம்
பெருகியபொற் காளத்தின் ஓசை கேட்டுச்
சென்னிமிசைக் கரங்குவித்து முன்பு சென்று
சேணிலத்து வணங்குதலுந் திருந்து சண்பை
மன்னவரும் மணிமுத்தின் சிவிகை நின்று
வந்திழிந்து வணங்கியுடன் மகிழ்ந்து போந்தார்.
- 2476 சொல்லரசு குடன்கூடப் பிள்ளை யாரும்
தூமணிநீர் மறைக்காட்டுத் தொல்லை மூதூர்
மல்குதிரு மறுகின்கட் புகுந்த போது
மாதவர்கள் மறையவர்கள் மற்றும் உள்ளோர்
எல்லையில்லா வகை அர என் றெடுத்த ஓசை
இருவிசும்பும் திசைஎட்டும் நிறைந்து பொங்கி
ஒல்லொலிநீர் வேலையொலி அடக்கி விண்மேல்
உம்பர் நாட் டப்புறத்தும் உற்ற தன்றே.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 97

2474. கரிய சமணரான கொடிய பாவை நிலத்தைத் திருவருள் துணைக் கொண்டு கூடந்து வந்த திருநாவுக்கரசரும், கடலின் சார்பையுடைய சீகாழிப் 'பதியினர்க்குத் தலைவரான சம்பந்தரும் ஒன்றாய் எழுந்தருளி வருகின்றதைச் செவியேற்றுத் திரும்றைக் காடு என்ற பதியில் உள்ளவர்கள் சிறப்பால் மிக்கவராய் ஊரை முற்றும் அலங்காரம் செய்து, திருவிழாக் கொண்டாடும்படி எதிர் கொள்ள, உயர்ந்த பாக்கு மரங்களும், வாழை மரங்களும், நிறைந்த நீர்க்குடங்களும், விளக்குகளும், வார் முரசும் முதலான மங்கல ஒலிகளும் பெருகி வரவேற்க, அடியார் களுடனே கூட மகிழ்ந்து வந்தனர்.

2475. அந்தகரில் முன்னால் வந்த திருநாவுக்கரசரை முறைப்படி எதிர்கொண்டு வரவேற்றுப் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்து, பின்னால் சேர வருகின்ற சம்பந்தரின் பெருகிய காளம் முதலான சின்னங்களின் ஓசையினைக் கேட்டுத் தலைமீது கைகளைக் குவித்துக் கொண்டு போய்த் தொலைவில் நிலத்தின் மேல் விழுந்து வணங்குதலும். திருந்தும் சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரும் அழகான முத்துப் பல்லக்கினின்று இறங்கி வணங்கி, அவர்களுடன் மகிழ்ச்சியுடன் சென்றார்.

2476. திருநாவுக்கரசருடன் ஞானசம்பந்தரும் தூய மணிகளையுடைய நீர் சூழ்ந்த திருமறைக்காடு என்ற பழம் பதியின் திருவிதியில் புகுந்தபோது, மாதவர்களும் அந்தணர்களும் மற்றும் உள்ளர்களும் அளவில்லாதபடி 'அரகர' என்று முழங்கிய ஒலியானது, பெரிய வானமும் எட்டுத் திக்குகளும் நிறைந்து, மேல் எழுந்து, ஒலி பொருந்திய நீரையுடைய கடல் ஒலியையும் அடக்கி வானத்தின் மேல் உள்ள வின் உலகத்தின் அப்பாலும் அப்போதே சென்றது.

98 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2477 அடியவரும் பதியவரும் மருங்கு போற்ற
 அணிமறுகி னூடெய்தி அருகு சூழ்ந்த
 கொடிநுடங்கு செழுந்திருமா ளிகையின் முன்னர்க்
 கோபுரத்தைத் தாழ்ந்திறைஞ்சிக் குறுகிப் புக்கு
 முடிவில்இமை யவர்முனிவர் நெருங்குந் தெய்வ
 முன்றில்வலங் கொண்டுநேர் சென்று முன்னாள்
 படியின்மறை அருச்சித்துக் காப்புச் செய்த
 பைம்பொன் மணித் திருவாயிற் பாங்கு
 வந்தார்

2478 அருமறைகள் திருக்காப்புச் செய்து வைத்த
 அக்கதவந் திறந்திடஅம் மறைகள் ஓதும்
 பெருகியஅன் புடைஅடியார் அணைந்து நீக்கப்
 பெறாமையினால் அன்றுமுத லாகப் பின்னை
 ஒருபுடைஓர் வாயில்அமைத் தொழுகுந் தன்மை
 உள்ளபடி கேட்டருளி உயர்ந்த சண்பைத்
 திருமறையோர் தலைவர்வியப் பபய்தி நின்று
 திருநாவுக் கரசருக்குச் செப்பு கின்றார்.

2479 அப்பரே வேதவனத் தையர் தம்மை
 அபிமுகத்துத் திருவாயில் திறந்து புக்கே
 எப்பரிசும் நாம் இறைஞ்ச வேண்டும் நீரே
 இவ்வாயில் திருக்காப்பு நீங்கு மாறு
 மெய்ப்பொருள்வண் டமிழ்பாடி அருளும் என்ன
 விளங்குமொழி வேந்தர்அது மேற்கொண்டு
 என்னை
 இப்பரிசு நீர்அருளிச் செய்தி ராகில்
 இதுசெய்வேன் எனப்பதிகம் எடுத்துப் பாட.

84. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 99

2477. அடியவர்களும் ஊர்மக்களும் பக்கத்திலே துதித்த வாறு வர, அழகிய தெருக்களின் வழியே வந்து சேர்ந்து, பக்கத்தில் சுற்றியுள்ள கொடிகள் திகழும் செழிப்பான திருமானிகையின்முன் உள்ள பெரிய கோபுரத்தின் முன் தாழ்ந்து வணங்கி உள்ளே புகுந்து, முடிவற்ற தேவர்களும் முனிவர்களும் நெருங்கும் தெய்வத்தன்மையுடைய திருமுன்றிலை வலமாய் வந்து, திருமுன்பு நேராகச் சென்று, முற்காலத்தில் இம்மண்ணுலகத்தில் வேதங்கள் வழிபாடு செய்து திருக்காப்புச் செய்து வைத்த பசும்பொன் அணிந்த மணிகளையுடைய வாயிலின் பக்கத்தில் வந்தனர்.

2478. அரிய மறைகள் காப்புச் செய்து முடிவைத்த அத்திருக்கதவைத் திருக்காப்பு நீக்கித் திறப்பதற்கு, அந்த மறைகள் ஓதும் பெருமையுடைய அன்புடைய அடியார்கள் வந்து சேர்ந்து, கதவு காப்பு நீக்கப் பெறாத காரணத்தால் அந்நாள் தொடங்கி, ஒரு பக்கத்தில் வேறு ஓர் வாயில் அமைத்துக்கொண்டு வழிபட்டு ஒழுகும் இயல்பை உள்ளபடியாய்க் கேட்டு, உயர்வான சீகாழித் தலைவரான ஞான சம்பந்தர் வியப்புக் கொண்டு திருநாவுக்கரசரிடம் சொல்லலானார்.

2479. “அப்பரே! திருமறைக் காட்டின் இறைவரை, நேர் முன் உள்ள திருவாயிலைத் திறந்து புகுந்து எவ்வகையானும் நாம் வணங்க வேண்டும். இந்த வாயில் காப்பு நீங்கும்படி நீரே மெய்ப் பொருளில் அமைந்த வண்மையுடைய தமிழைப் பாடுக!” என்றார். விளங்கும் சொல்லரசும் அதைச் சம்மதித்து ஏற்றுக்கொண்டு “என்னை இது செய்யும்படி கூறுவீரானால் அதனைச் செய்வேன்!” எனக் கூறித் திருப்பதிகத்தைத் தொடங்கிப் பாடினார்.

100 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2480 பாடியஅப் பதிகப்பாட் டான பத்தும்
 பாடல்நிரம் பியபின்னும் பைம்பொன் வாயிற்
 சேடுயர்பொற் கதவு திருக் காப்பு நீங்காச்
 செய்கையினால் வாசீசர் சிந்தை நொந்து
 நீடுதிருக் கடைக்காப்பில் அரிது வேண்டி
 நின்றெடுக்கத் திருக்காப்பு நீக்கங் காட்ட
 ஆடியசே வடியார்தம் அடியார் விண்ணோர்
 ஆர்ப்பெழுந்த தகிலாண்டம் அனைத்தும் மூழ்க.
- 2481 மற்றது கண்ட போதே வாக்கின்மன் னவரை
 நோக்கிப்
 பொற்புறு புகலி மன்னர் போற்றிட அவரும்
 போற்றி
 அற்புத நிலையி னார்கள் அணிதிரு மறைக்கா
 டாளும்
 கொற்றவர் கோயில் வாயில் நேர்வழு குறுகிப்
 புக்கார்.
- 2482 கோயிலுட் புகுவார் உச்சி குனத்தசெங் கைக
 ளோடும்
 தாயினும் இனிய தங்கள் தம்பிரா னாரைக்
 கண்டார்
 பாயுநீர் அருவி கண்கள் தூங்கிடப் படியின் மீது
 மேயின் மெய்ய ராகி விதிர்ப்புற்று விரைவின்
 வீழ்ந்தார்.
- 2483 அன்பினுக் களவு காணார் ஆனந்த வெள்ளம்
 மூழ்கி
 என்புநெக் குருக நோக்கி இறைஞ்சினேர் விழுந்து
 நம்பர்
 முன்புநிற் பதுவும் ஆற்றார் மொழிதடு மாற ஏத்தி
 மின்புரை சடையார் தம்மைப் பதிகங்கள் விளம்பிப்
 போந்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 101

2480. பாடிய அந்தத் திருப்பதிகத்தின் தொகையான பத்துப் பாடல்களும் நிரம்பிய பின்னும் பசும் பொன் அணிந்த திருவாயிலின் பெருமையுடைய பொன் கடவு நீங்காதிருந்த செய்கையால், அப்பதிகத்தின் திருக் கடைக் காப்பில், அரிதாக வருந்தி வேண்டிக் கொண்டு நின்று பாடத், திருக் காப்பு நீங்குவதைக் காட்டவே, அருள் திருக் கூத்து ஆடிய திருவடிகளையுடைய சிவபெருமானின் அடியார்களும் விண்ணோர்களும் எழுப்பிய அரவொலி முழக்கம் அகிலாண்டங்கள் எல்லாம் முழ்குமாறு எழுந்தது.

2481. இறைவர் திருக்காப்பு நீங்கும் அதனைக் காட்ட, அதனைக்கண்டபொழுதே, நாவுக்கரசரை நோக்கி, அழகிய சீகாழியரசு போற்ற அவரும் போற்ற, அற்புதம் அடைந்த நிலையுடையவர் ஆயினர், ஆகி, திருமறைக் காட்டில் ஆளும் இறைவரின் திருக்கோயில் வாயில் முன்புள்ள நேர்வழியால் உள்ளே சென்றனர்.

2482. அங்ஙனம் கோயினுள் புகுந்து இருபெரும் மக்களும் தலைமீது கூப்பிய கைகளுடன் போய்த் தாயினும் இனிமையான தம் இறைவரைக் கண்டனர். அவர்களின் கண்களினின்றும் அருவியைப் போல் பாயும் நீர் வழிந்திட நிலத்தின் மீது பொருந்திய திருமேனியையுடையவர்களாய் உடல் விதிர்ந்து விரைவில் எழுந்த வணங்கினர்.

2483. அன்புக்கு எல்லை காணாதவர் ஆகி, ஆனந்தமாகிய வெள்ளத்துள் மூழ்கி எலும்பும் நெகிழ்ந்து உருக நோக்கி, மீண்டும் எழுவதும் திருமுன்பு விழுவதுமாய்ப் பின் இறைவரின் திருமுன்பு நிற்பதுங் கூட இயலாதவராய்ச் சொல் தடுமாறும் நிலையில் துதித்து, மின்னல் போல் விளங்கும் சடையுடைய இறைவரைத் திருப்பதிகங்களினால் துதித்து வெளியே வந்தனர்.

102 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2484 புறம்புவந் தணைந்த போது புகலிகா வலரை
நோக்கி
நிறங்கிளர் மணிக்க பாடம் நீக்கமும் அடைப்பும்
நிற்கத்
திறந்தவா றடைக்கப் பாடி அருளும்நீர் என்றார்
தீய
மறம்புரி அமணர் செய்த வஞ்சனை கடக்க
வல்லார்.
- 2485 அன்றர சருளிச் செய்ய அருமறைப் பிள்ளை
யாரும்
வென்றிவெள் விடையார் தம்மை விருப்பினால்
சதுரம் என்னும்
இன்றமிழ்ப் பதிகப் பாடல் இசைத்திட இரண்டு
பாலும்
நின்றஅக் கதவு காப்பு நிரம்பிட அடைத்த தன்றே.
- 2486 அடைத்திடக் கண்டு சண்பை ஆண்டகை யாரும்
அஞ்சொல்
தொடைத்தமி ழானி யாரும் தொழுதெழத்
தொண்டர் ஆர்த்தார்
புடைப்பொழிந் திழிந்த தெங்கும் பூமழை புகலி
வேந்தர்
நடைத்தமிழ்ப் பதிக மாலை நிரம்பிட நவின்று
போற்றி.
- 2487 அத்திரு வாயில் தண்ணில் அற்றைநாள் தொடங்கி
நேரே
மெய்த்திரு மறைகள் போல மேதினி புக்குப்
போற்ற
வைத்தெதிர் வழக்கஞ் செய்த வரம்பிலாப்
பெருமை யோரைக்
கைத்தலங் குவித்துத் தாழ்ந்து வாழ்ந்தது
கடல்குழி வையம்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ '108

3484. வெளியே வந்து சேர்ந்த போதுகோழித் தலைவரான பிள்ளையாரை நோக்கி, பொல்லாத மறச் செயல்களைச் செய்கின்ற சமணர்கள் செய்த வஞ்சனைகளை எல்லாம் கடக்க வல்லவரான நாவுக்கரசர், "பல நிறங்களையுடைய மணிகள் பதித்த கதவு திறத்தலும் அடைத்தலுமாகியசெயல்கள் எப்போதும் வழங்கும் பொருட்டாய்த்திறந்தவாரே அடைக்கும் படி பாடியருளிக!" என்று கூறியருளினார்.

3485. அன்று அப்படி நாவுக்கரசர் கூறியருள, அரிய மறையில் வல்ல சம்பந்தரும் வெற்றியுடைய காளையை ஊர்தியாய்க் கொண்ட ஓறைவரை வேண்டிய விறுப்பத்துடன் 'சதுரம் மறை' எனத் தொடங்கும் இனிமையான தமிழ்ப் பதிகத்தின் முதல் பாட்டை அருளிச் செய்தவுடனே, இரண்டு பக்கத்தும் திறந்து நின்று அந்தக் கதவு காப்பு நிரம்பிட அடைத்தது.

2486. அவ்வாறு அடைபடக் கண்டு, கோழிப் பெருந்தகையரான ஞானசம்பந்தரும் அழகிய சொல் தொடைத் தமிழை ஆள்கின்றவராகிய நாவுக்கரசரும் தொழுது நின்றார். அப்போது அடியார்கள் ஆரவாரம் செய்தனர், பக்கங்களில் எங்கும் கற்பகமலர் மழைபெய்தது. கோழித் தலைவரான சம்பந்தரும் நல்ல நடையை உணர்த்தும் தம் தமிழ்த்திருப்பதிக மாலையை மேல் பத்துப் பாடல்களும் நிரம்புமாறு பாடி முடித்தார்.

2487. அன்றிலிருந்து அந்த வாயில் வழியாக நேரே போய் மெய் வடிவான மறைகளைப் போலவே உலகத்தவர்களும் புகுந்து துதிக்கும்படி கூட்டிவைத்து எதிர்காலத்திலும் இவ்வாறு வழங்குமாறு செய்த எல்லையில்லாத பெருமையுடைய அந்த இருபெரு மக்களையும் கைகூப்பி வணங்கி உடல் சூழ்ந்த உலகம் வாழ்வை அடைந்தது.

104 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2488 அருமறை யான வெல்லாம் அகலிரு வினம்பில்
ஆர்த்துப்
பெருமையின் முழங்கப் பஞ்ச நாதமும் பிறங்கி
ஒங்க
இருபெருந் தகையோர் தாமும் எதிரெதிர்
இறைஞ்சிப் போந்து
திருமடங் களின்முன் புக்கார் செழும்பதி விழவு
கொள்ள.
- 2489 வேதங்கள் எண்ணில் கோடி மிடைந்துசெய்
பணியை மிக்க
ஏதங்கள் நம்பால் நீப்பார் இருவருஞ் செய்து
வைத்தார்
நாதங்கொள் வடிவாய் நின்ற நதிபொதி சடை
யார் செய்ய
பாதங்கள் போற்றும் மேலோர் பெருமையார்
பகரும் நீரார்.
- 2490 திருமறை நம்பர் தாம்முன் பருள்செய்த அதனைச்
செப்பும்
ஒருமையில் நின்றதொண்டர் தம்பிரா னார்பால்
ஒக்க
வரும் அருட் செய்கை தாமே வகுத்திட
வல்லோர் என்றால்
பெருமறை யுடன்மெய்த் தொண்டர்க் கிடையீடு
பெரிதா மன்றே.
- 2491 இவ்வகை திருமறைக்காட் டிறையவர் அருளையுன்னி
மெய்வகை தெரிந்த வாக்கின் வேந்தர்தாம்
துயிலும் போதில்
மைவளர் கண்டர் சைவ வேடத்தால் வந்து
வாய்மூர்
அவ்விடை யிருந்தும் அங்கே வா என்றங் கருளிப்
போக.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ '105'

2488. அரிய மறைகளும் அவற்றின் வழியாயினவும் ஆகிய எல்லாம் இடம் அகன்ற பெரிய வானத்தில் ஆரவாரித்துப் பெருமையுடன் முழங்க, ஐந்து துந்துபிகள் என்னும் தேவ வாத்தியங்களும் விளங்க ஒலிக்க, பெருந்தகையினரான அவ்விரு பெரியார்களும் எதிர் எதிர் வணங்கிச் சென்று செழுமையான அந்த நகரம் விழா எடுக்கத் தத்தமக்கு அமைந்த மடங்களிலே புகுந்தனர்.

2489. எண்ணற்ற மறைகள் ஒன்றுகூடி நெருங்கிச் செய்த பணியை (திருக்கவும் மூடவுமான பணியை) உயிர்களான நம்மிடம் வரும் குறைபாடுகளை யெல்லாம் நீக்குபவர்களாகி அரசும் பிள்ளையாரும் செய்து வைத்தனர். தாம் மேற்கொள்ளும் திருமேனி நாதமேயாகக் கொண்ட கங்கை தங்கிய சடையையுடைய இறைவரின் திருவடிகளைப் போற்றும் இப் பெரியவரின் பெருமையை யார் அளவிட்டுச் சொல்ல வல்லார்? எவருமில்ர்!

2490. வேதங்களின் இறைவர் முன்காலத்தில் இயற்றிய யருளிய வேதத் தொகுதியையே சொல்லும் ஒன்றித்த உணர்வுடன் நின்ற தொண்டர்கள், தம் பெருமானிடம் உள்ள அருட்செய்கை போல் தாமே செய்ய வல்லவர் ஆவார் என்றால் பெரிய வேதங்களுடன் மெய்த் தொண்டர்களுக்கு உள்ள ஒற்றுமை மிகவும் பெரிதே அன்றோ!

2491. இவ்வாறு நினைத்துத் திருமறைக் காட்டு இறைவரின் திருவடிகளின் இயல்பை நினைந்து கொண்டு மெய்மைத் திறம் தெரிந்து ஒழுகும் நாவுக்கரசர் உறங்கும் போதில், திருநீலகண்டரான சிவபெருமான் சைவக் கோலத்தில் எழுந்தருளி, அவருக்குக் காட்சியளித்துத் 'திருவாய் மூரில் நாம் இருப்போம்! அங்குத் தொடர வா!' எனக் கூறி முன்னே போக,

'106 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2492 கண்டஅப் போதே கைகள் குவித்துடன் கடிது
செல்வார்
மண்டிய காத லோடு மருவுவார் போன்றுங்
காணார்
எண்டிசை நோக்கு வாருக் கெய்துவார் போல
எய்தா
அண்டர்தம் பிரானார் தம்பின் போயினார்
ஆர்வத் தோடும்

2493 அங்கவர் ஏகச் சண்பை ஆண்டகை யாரும் அப்பர்
எங்குற்ற தென்று கேட்ப எய்தினார் திருவாய்
மூரில்
பொங்கிய காத லால்என் றுரைத்திடப் போன
தன்மை
சங்கையுற்று என்கொல்என்று தாமும்அங்
கணையப் போந்தார்.

2494 அந்நிலை அணைந்த போதில் அம்பிகை யுடனே
கூட
மன்னிய ஆடல் காட்டத் தளரிளவளரும் பாடிச்
சென்னியால் வணங்கி வாய்மூர்
அரசொடுஞ்சென்றுபுக்கங்
கின்னியல் புறமுன் கூடி இருவரும் போற்றி
செய்தார்.

2495 நீடுசீர்த் திருவாய் மூரில் நிலவிய சிவனார்
தம்மைப்
பாடுசொற் பதிகந் தன்னாற் பரவிஅப் பதியில்
வைகிக்
கடுமெய் அன்பு பொங்க இருவருங் கூடி மீண்டு
தேடுமா மறைகள் கண்டார் திருமறைக் காடு
சேர்ந்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 107

2492. அவ்வாறு கண்ட அப்போதே எழுந்த கைகளைக் கூப்பி விரைவாக உடன் செல்பவரான நாவுக் கரசர், நிரம்பிய பேரன்புடன் பொருந்துவார் போன்றிருந்தும் காணாதவராய் எட்டுத்திசையிலும் தேடிப் பார்த்தவருக்குக் கிட்டுவார் போலிருந்து கிட்டாதவராய் நின்ற தேவ தேவரான பெருமானின் பின்பு மிகுந்து எழுகின்ற அன்புடனே சென்றார்.

2493. திருநாவுக்கரசர் அந்த இடத்துக்குச் செல்ல, சீகாழித் தலைவரான சம்பந்தரும் அப்பர் எங்குச் சென்றுள்ளார் என்று வினவினார். அறிந்தவர் "மேன் மேல் பொங்கிய அன்பின் மேலீட்டால் திருவாய் மூருக்குச் சென்றார்" என்று கூறினர். அப்பர் அங்ஙனம் போன காரணம் தான் என்னவோ என்று ஐயம் கொண்டு அங்குத் தாமும் சேரச் செல்லானார்.

2494. அவ்வாறுபோய் நாவுக்கரசர் இருந்த இடத்தை அடைந்தபோது இறைவர் அம்மையுடனே கூடிய திருக் கூத்தைக் காட்டியருளவே, "தளரிளவளர்" என்ற தொடர் கூத்தையுடைய பதிகத்தைப் பாடியருளித் தலை சாய்த்து வணங்கி அரசோடும் திருவாய் மூரிலே போய்ப் புருந்து திருத்தொண்டின் இனிய இயல்பு பொருந்தக் கூடி இருவரும் இறைவரைத் துதித்தனர்.

2495. மிக்க இயல்புடைய திருவாய்மூரில் நிலைபெற்றெழுந்தருளிய இறைவரைப் பாடும் சொல் பதிகத்தாழ் துதித்து, அந்தப் பதியில் தங்கி, பொருந்திய அன்பு மேன்மேலும் அதிகரிக்க இருப்பரு மக்களும் கூடித் தங்கியிருந்து பின் அங்கிருந்து மீண்டு, தேடும் பெரிய மறையினால் வணங்கிக் காணப் பெற்ற இறைவரின் திருமறைக் காட்டில் சேர்ந்தனர்.

108 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2496 சண்பைநா டுடைய பிள்ளை தமிழ்மொழித்
தலைவரோடு
மண்பயில் சீர்த்திச் செல்வ மாமறைக் காட்டு
வைகிக்
கண்பயில் நெற்றி யார்தங் கழலினை பணிந்து
போற்றிப்
பண்பயில் பதிகம் பாடிப் பரவிஅங் கிருந்தார்
அன்றே.
- 2497 இவ்வகை இவர்கள் அங்கண் இருந்தன
ராகஇப்பால்
செய்வகை இடையே தப்பும் தென்னவன்
பாண்டிநாட்டு
மெய்வகை நெறியில் நில்லா வினைஅமண்
சமயம் மிக்குக்
கைவகை முறைமைத் தன்மை கழியமுன் கலங்குங்
காலை.
- 2498 தென்னவன் தானும் முன்செய் தீ வினைப் பயத்தி
னாலே
அந்நெறிச் சார்வு தன்னை அறமென நினைந்து
நிற்ப
மன்னிய சைவ வாய்மை வைதிக வழக்க மாகும்
நன்னெறி திரிந்து மாறி நவைநெறி நடந்த
தன்றே.
- 2499 பூழியர் தமிழ்நாட் டுள்ள பொருவில்சீர்ப் பதிகள்
எல்லாம்
பாழியும் அருகர் மேவும் பள்ளிகள் பலவு மாகிச்
குழிருட் குழுக்கள் போலத் தொடைமயிற் பீலி
யோடு
முழிநீர் கையிற் பற்றி அமணரே யாகி மொய்ப்ப.
- 2500 பறிமயிர்த் தலையும் பாயும் பீலியும் தடுக்கும்
மேனிச்
செறியுமுக் குடையு மாகித் திரிபவர் எங்கு மாகி
அறியும்அச் சமய நூலின் அளவினில் அடங்கிச்
சைவ
நெறியினிற் சித்தஞ்செல்லா நிலைமையில் நிகழுங்
காலை

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 109

2496. சீகாழிப் பதியினரான ஞானசம்பந்தர் தமிழ் மொழித் தலைவரான நாவுக்கரசருடன் கூடி உலகில் பொருந்திய பெருஞ்சிறப்புடைய செல்வம் நிறைந்த திருமறைக் காட்டில் தங்கியிருந்து, நெற்றிக் கண்ணையுடைய இறைவரின் திருவடியை வணங்கிப் பண் பொருந்திய திருப் பதிகங்களைப் பாடித் துதித்துக் கொண்டே அங்கு எழுந்ருளியிருந்தனர்.

(சிருமறைக் காட்டில் அப்போது பாடிய பதிகம் 'சிலை தனை' 'பொங்கு' 'கற்பொலி' என்ற தொடக்கம் கொண்டவை)

2497. இங்ஙனம் இந்த இருபெரு மக்களும் அந்தப் பதியில் தங்கியிருந்தனர். இஃது இவ்வாறாக, இனி இந்நாளில் இயற்றும் நல்லொழுக்க நெறியினின்றும் இடைக்காலத்தே தவறிய பாண்டியனின் நாட்டில், உண்மை நெறியில் நில்லாத தீவினைப் பகுதியான சமண சமயம் மிகுந்து, நல்லொழுக்க நெறிமுறை நீங்கியதால் முன் கலங்கிய காலத்திலே,

2498. பாண்டியனும் முன் செய்த தீவினையின் பயனால் அந்தச் சமண நெறியின் சார்பையே நல்ல அறம் என எண்ணி அந்த வழியிலே ஒழுங்கினான். ஒழுக, நிலை பெற்ற வைதிக வழக்கமாதம் சைவத்தின் மெய்மையுடைய நல்ல நெறி மக்களிடம் வழக்கில் இல்லாதுமாறி, அப்போதே குற்றம் பொருந்திய தீயநெறி ஒழுக்கம் பரவியது;

2499. பாண்டியரின் நாடானதமிழ் நாடானபாண்டிய நாட்டின் ஒப்பில்லாத சிறப்பையுடைய எல்லாத் தலங்களிலும் குழந்த இருள் கூட்டம் போல் கட்டிய மயில் பீலியுடன் நீர்க்க மண்டலங்களையும் கையில் கொண்டு சமணர்களே எங்கும் காணும்படி மொய்க்க,

2500. மயிர் பறித்த தலையுடனே பாயையும் தடுக்கையும் தாங்கி உடலின் மேல் செறிந்த முக்குடையையும் கொண்டு திரியும் சமண ஆசாரியர்கள் எங்கும் நிறைந்து தத்தம் அறிவில் அறிந்தவாறே அச்சமயத்தினது நூல் அளவில் அடங்கிச் சைவநெறியிலே உள்ளம் செல்லாத நிலையில் அந்த நாட்டில் உள்ளவர் வாழ்கின்ற காலத்திலே,

110 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- ஊ501 வரிசிலைத் தென்ன வந்தான் உய்தற்கு வளவர்
கோமான்
திருவுயிர்த் தருளுஞ் செவ்வப் பாண்டிமா தேவி
யாரும்
குரைகழல் அமைச்ச னாராங் குலச்சிறை யாரும்
என்னும்
இருவர்தம் பாங்கு மன்றிச் சைவம்அங் கெய்தா
தாக.
- ஊ502 ஆங்கவர் தாங்கள் அங்கண் அரும்பெறல் தமிழ்நா
டுற்ற
தீங்கினுக் களவு தேற்றாச் சிந்தையிற் பரிவு
கொண்டே
ஒங்கிய சைவ வாய்மை ஒழுக்கத்தில் நின்ற தன்மை
பூங்கழற் செழியன் முன்பு புலப்படா வகைகொண்
டுய்த்தார்.
- ஊ503 இந்நெறி யொழுகு கின்றார் ஏழுல குய்ய வந்த
மன்னிய புகலி வேந்தர் வைநிக வாய்மைச் சைவச்
செந்நெறி விளக்கு கின்றார் திருமறைக் காடு
சேர்ந்த
நன்னிலை கன்னி நாட்டு நல்வினைப் பயத்தாற்
கேட்டார்.
- ஊ504 கேட்டஅப் பொழுதே சிந்தை கிளர்ந்தெழு மகிழ்ச்சி
பொங்க
நாட்பொழு தலர்ந்த செந்தா மரைநகைமுகத்த
ராசி
வாட்படை அமைச்ச னாரும் மங்கையர்க்கரசி
யாரும்
சேட்படு புலத்தா ரேனுஞ் சென்றடி பணிந்தார்
ஓத்தார்.

2501. கட்டப்பட்ட வில்லையுடைய பாண்டிய மன்னன் உய்யும் பொருட்டுச் சோழன் பெற்ற மங்கலமான செல்வம் பொருந்திய பாண்டியமா தேவியான 'மங்கையர்க்கரசியாரும்' ஒலிக்கும் வீரக்கழலை அணிந்த அமைச்சரான 'குலச்சிறையாரும்' ஆகிய இந்த இருவருடைய பக்கத்தே அல்லாமல் அந்நாட்டில் சைவநெறி வழங்கவில்லை.

2502. அந்த நிலையில் அந்த இருவரும் பெறுதற்கு அரிய தமிழ்நாடு அடைந்த தீமையின் பொருட்டுத் தங்கள் உள்ளத்தில் அளவற்ற துன்பம் கொண்டவர்களாகித் தாங்கள் ஒங்கிய சைவ நெறியில் நின்று ஒழுகிய தன்மை, கழலை அணிந்த பாண்டியன் முன்பு வெளிப்படா வகையில் கொண்டு செலுத்தினர்.

2503. இவ்வாறு ஒழுகி வந்த மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும், உழலகம் உய்யுமாறு தோன்றிய நிலை பெற்ற சீகாழியில் தோன்றிய ஞானசம்பந்தர் நிலையான வேத உள்ளுறையைக் கொண்ட சைவமான செந்நெறியை உலகில் விளங்கச் செய்பவராய், விளங்கித் திருமறைக் காட்டில் அப்போது தங்கியிருக்கும் நன்மைதரும் நிலையைத் தம் பாண்டி நாட்டின் நல்வினைப் பயனால் கேட்டு அறிந்தனர்.

2504. அங்ஙனம் கேட்ட போதே வானையுடைய குலச்சிறையார் என்ற அமைச்சரும் அரசமாதேவியாரான மங்கையர்க்கரசியாரும், உள்ளத்தில் பொங்கி எழுகின்ற மகிழ்ச்சி மேலும் மிகுவதால் அன்று காலை மலர்ந்த தாமரை போன்ற முகத்தையுடையவர்களாகி, தொலைவில் உள்ளவர்களாயினும் நேரில் சென்று அவருடைய திருவடி களை வணங்கியவரைப் போன்றவர் ஆயினர்.

- 2505 காதலால் மிக்கோர் தாங்கள் கைதொழுங் கருத்தி
 னாலே
 போதவிழ் சோலை வேலிப் புகலிகா வலனார்
 செய்ய
 பாதங்கள் பணிமின் என்று பரிசன மாக்கள் தம்மை
 மாதவஞ் சுருதி செய்த மாமறைக் காட்டில்
 விட்டார்.
- 2506 ஆங்கவர் விடமுன் போந்த அறிவுடை மாந்தர்
 அங்கண்
 நீங்குவண் டமிழ்நாட் டெல்லை பிற்பட நெறியின்
 ஏகி
 ஞாங்கர்நீர் நாடும் காடும் நதிகளும் கடந்து வந்து
 தேங்கமழ் கைதை நெய்தல் திருமறைக் காடு
 சேர்ந்தார்.
- 2507 திருமறைக் காடு நண்ணிச் சிரபுர நகரில் வந்த
 அருமறைப் பிள்ளை யார்தாம் அமர்ந்தினி தருளுஞ்
 செல்வப்
 பெருமடத் தணைய வந்து பெருகிய விருப்பில்
 தாங்கள்
 வருமுறைத் தன்மை எல்லாம் வாயில்கா வலர்க்குச்
 சொன்னார்
- 2508 மற்றவர் சென்றுபுக்கு வளவர்கோன் மகளார்தென்
 னர்
 கொற்றவன் தேவி யாரும் குலச்சிறை யாரும்
 ஏவப்
 பொற்கழல் பணிய வந்தோம் எனச்சிலர் புறத்து
 வந்து
 சொற்றனர் என்று போற்றித் தொழுதுவிண்
 ணப்பஞ் செய்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 113

2505. மிக்க விருப்பம் கொண்ட அந்த இருவரும் தாங்கள் நேரே கண்டு தொழும் கருத்தால் “மலர்கள் மலர் தற்கு இடமான சோலைகள் குழந்த சீகாழித்தலைவரான சம்பந்தரின் திருவடிகளைச் சென்று வணங்கி வேண்டிக் கொள்ளுங்கள்,” என்று ஆணையிட்டுத், தம் பரிவார மக்களை வேதங்கள் மாதவம் செய்து வழிபட்ட திருமறைக் காட்டிற்குச் செல்லுமாறு அனுப்பினர்.

2506. அங்ஙனம் அந்த இருவரும் அனுப்ப, முன்சென்ற அந்த அறிவுடைய ஏவல்மக்கள், அந்த இடத்தினின்றும் நீங்கிச் சென்று, வளமையுடைய தமிழ்நாட்டின் எல்லை பின் நிற்குமாறு வழியில் போய்ச் சோழ நாட்டில் மருத நிலங்களையும் காடுகளையும் ஆறுகளையும் கடந்து வந்து, தேன் பொருந்திய தாழைகள் பூக்கும் நெய்தல் நிலப் பகுதியான திருமறைக் காட்டின் வெளிப்பகுதியை அடைந்தனர்.

2507. திருமறைக் காட்டில் சேர்ந்து, சீகாழிப் பதியில் தோன்றிய அரிய மறையவரான பிள்ளையார் விரும்பி இனிதாய் எழுந்தருளியிருக்கும் செல்வப் பெருமடத்தை அடைந்து, மேல்மேல் பெருகிய விருப்பினால் தாங்கள் வரும் முறைமையுடைய தன்மைகளையெல்லாம் அறியுமாறு வாயில் காவலர்களிடம் கூறினர்.

2508. அந்த வாயிற்காவலர்கள் மடத்துக்குள்போய்த் திருஞானசம்பந்தரிடம் “சோழன் மகளாரும் பாண்டிய மன்னரின் மனைவியாருமான மங்கையர்க்கரசியாரும் அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் அனுப்பத் தங்களின் பொற்குழல் அணிந்த திருவடிகளை வணங்குதற்கு வந்தோம்” என்று சிலர் வெளியே வந்து கூறினர்” என்று வணங்கி விண்ணப்பம் செய்து கொண்டனர்.

- 2509 புகலிகா வலர்தாங் கேட்டுப் பொருவிலா அருள்முன்
 அகமலர்ந்து அவர்கள் தம்மை அழையும்
 என்றருளிச் செய்ய
 நகைமுகச் செவ்வி நோக்கி நற்றவ மாந்தர் கூவத்
 தகவுடை மாந்தர் புக்குத் தலையினால் வணங்கி
 நின்றார்.
- 2510 நின்றவர் தம்மை நோக்கி நிகரில்சீர்ச் சண்பை
 மன்னர்
 மன்றலங் குழலி யாராம் மானியார் தமக்கும்
 மானக்
 குன்றென நின்ற மெய்ம்மைக் குலச்சிறை யார்த்
 மக்கும்
 நன்றுதான் வினவக் கூறி நற்பதம் போற்று
 வார்கள்.
- 2511 கன்னிநா டமணர் தம்மால் கட்டழிந் திழிந்து
 தங்கள்
 மன்னனும் அவர்கள் மாயத் தழுந்தமா தேவி
 யாரும்
 கொன்னவில் அயில்வேல் வென்றிக் குலச்சிறை
 யாரும் கூடி
 இந்நிலை புகலி வேந்தர்க் கியம்பும் என் றிறைஞ்சி
 விட்டார்.
- 2512 என்றவர்கள் விண்ணப்பஞ் செய்த பின்னர்
 . ஏறுயாத்த சிவபெருமான் தொண்டர் எல்லாம்
 நன்றுநமை ஆளு டையநாதன் பாதம்
 நண்ணாத எண்ணில்அமண் குண்டர் தம்மை
 வென்றருளி வேதநூல் நெறியே யாக்கி
 வெண்ணீறு வேந்தனையும் இடுவித் தங்கு
 நின்ற செயல் சிவனடியார் செயலே யாக
 நினைந்தருள வேண்டும் என நின்று போற்ற.

84. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ '115

2509. சீகாழிப்பதியில் அவதரித்த ஞானசம்பந்தர் வாயில் காவலர் கூறியதைச் செவியேற்று ஒப்பில்லாத அருள் மிததலால் உள்ளம் மிக மகிழ்ந்து "அவர்களை இங்கு அழைத்து வாருங்கள்!" என்று அருள் செய்தார்; செய்ய, ஞானசம்பந்தரின் நகை முகத்தின் செம்மையான இயல்பைப் பார்த்து, நல்ல தவ மக்களான தொண்டர்கள் சென்று அழைக்க, நல்ல தன்மை பொருந்திய பாண்டிய நாட்டு ஏவலர் உள்ளே புகுந்து சம்பந்தரைத் தலையால் வணங்கி எழுந்து நின்றனர்.

2510. மேற் கூறிய வண்ணம் வணங்கி எழுந்து நின்ற அவர்களைப் பார்த்துச் சீகாழித்தலைவரான ஞானசம்பந்தர் மங்கையர்க்கரசியார்க்கும் பெருமையுடைய மலை போன்ற மெய்யடிமைத் திறத்தில் ஒழுகி நின்ற குலச்சிறையார்க்கும் நன்மை பொருந்திய நிலையைப் பற்றி வினவ, அந்த நன்மை நிலையைப் பற்றிக் கூறி, பின் பிள்ளையாரின் நல்ல திருவடிகளைத் துதிப்பவராய்.

2511. "சமணர்களால் பாண்டிய நாடு தன் நிலைமை அழிந்து தங்கள் மன்னனும் அவர்களின் மாயத்துக்குட்பட்டு அழுந்த, அதைப் பார்த்து மாதேவியாரும் அச்சம் தரும் கூர் வேலை ஏந்திய வெற்றியுடைய குலச்சிறையாரும் கூடி இந்த நிலைமையைச் சென்று சீகாழி மன்னவருக்குச் சொல்லுங்கள் எனக் கூறி வணங்கி எங்களை அனுப்பினர்"

2512. என்று இங்ஙனம் அவர்கள் சொன்ன பின்னர் காளைக் கொடியையுயர்த்திய சிவபெருமானின் தொண்டர் எல்லாம் "நன்றாக நம்மை ஆளுடைய இறைவரின் திருவடிகளைச் சாராத அளவற்ற சமணர்களாகிய குண்டர்களை வெற்றி கொண்டு, வேத நெறியே எங்கும் விளங்கச் செய்து, அங்கு நிகழும் ஒழுக்கங்கள் எல்லாம் சிவனடியார்களின் செயல்களே ஆகும்படி தங்கள் திருவுள்ளத்தில் எண்ணங் கொள்ளல் வேண்டும்" என்று வேண்டிக் கொண்டு நின்ற துதித்தனர்.

116 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2513 மற்றவர்கட் கருள்புரிந்து பிள்ளை யாரும்
 வாசீச முனிவ ருடன்கூடச் சென்று
 பெற்றம்உயர்த் தவர்பாதம் பணிந்து போந்து
 பெரியதிருக் கோபுரத்துள் இருந்து தென்னா
 டுற்ற செயல் பாண்டிமா தேவி யாரும்
 உரிமைஅமைச் சரும்உரைத்து விட்ட வார்த்தை
 சொற்றனிமன் னவருக்குப் புகலி மன்னர்
 சொல்லிஎழுந் தருளுதற்குத் துணிந்தபோது.

2514 அரசருளிச் செய்கின்றார் பிள்ளாய் அந்த
 அமண்கையர் வஞ்சனைக்கோர் அவதி யில்லை
 உரைசெய்வ துளதுறுகோள் தானுந் தீய
 எழுந்தருள உடன்படுவ தொண்ணாது என்னப்
 பரசுவது நம்பெருமான் கழல்கள் என்றால்
 பழுதணையாது எனப்பகர்ந்து பரமர்செய்ய
 விரைசெய்மலர்த் தாள்போற்றிப் புகலி வேந்தர்
 வேயுறு தோளியை எடுத்து விளம்பி னாரே.

2515 சிரபுரத்துப் பிள்ளையார் அருளிச் செய்த
 திருப்பதிகங் கேட்டதற்பின் திருந்து நாவுக்
 கரசம்அதற் குடன்பாடு செய்து தாமும்
 அவர் முன்னே எழுந்தருள அமைந்தபோது
 புரமெரித்தார் திருமகனார் அப்பர்இந்தப்
 புனல்நாட்டில் எழுந்தருளி இருப்பீர்என்று
 கரகமலங் குவித்திறைஞ்சித் தவிர்ப்ப வாக்கின்
 காவலருந் தொழுதிரிதாங் கருத்தில் நேர்ந்தார்

2513. இவ்வாறு வேண்டிக் கொண்ட அந்த இரு திறத்தவர்க்கும் அருள் செய்து, சம்பந்தரும் நாவுக்கரசருடன் போய்ச் காளைக் கொடியையுயர்த்திப் இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி வெளியேவந்து, பெரிய கோபுரத்துள் இருவரும் எழுந்தருளியிருந்து கொண்டு, பாண்டிய நாடு அடைந்த நிலையைப் பற்றிப் பாண்டிமாதேவியாரும் அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் தமக்குக் கூறியனுப்பிய சொல்லை ஒப்பில்லாத நாவுக்கரசர்க்குக் கூறி, அதன் பொருட்டாகப் பாண்டி நாட்டுக்குத் தாம் செல்வதற்குத் துணிந்த போது,

2514. திருநாவுக்கரசரும் “ஐயனே! சமண வஞ்சரின் வஞ்சகச் செயல்களுக்கு ஓர் அளவு இல்லை. மேலும் யாம் சொல்வது ஒன்றுண்டு. கோள் நிலைகளும் தீயனவாய் உள்ளன. அங்கே செல்வதற்குச் சம்மதிப்பது தகாது!” என்று உரைத்து இறைவனின் திருவடிகளைத் துதித்தார். ஓகாழித் தலைவரான பிள்ளையார் ‘வேயுறு தோளி பங்கன்’ என்று திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார். (‘வேயுறு தோளி பங்கன்’ என்ற தொடக்கம் கொண்ட பதிகம் ‘கோளறு பதிகம்’ என்று கூறப்படும்).

2515. சோழியில் அவதரித்த பிள்ளையார் பாடியருளிய அப்பதிகத்தைக் கேட்ட பின்னர், திருந்திய திருவுள்ளம் கொண்ட திருநாவுக்கரசரும் பிள்ளையார் பாண்டிய நாட்டுக்குச் செல்ல உடன்பட்டார். முன்னெல்லாம் நிகழ்வது போல் தாம் முன்னாகச் செல்ல அவர் எண்ணும் போது, திரிபுரம் எரித்த இறைவரின் மகனாரான பிள்ளையார், “அப்பரே! இந்த நீர் நாடான சோழ நாட்டில் எழுந்தருளியிருப்பீர்!” எனக் கூறிக் கைம் மலர்களைக் கூப்பி வணங்கி அவரது செயலைத் தவிருமாறு செய்தார். நாவுக்கரசர் தாமும் எதிர் வணங்கி அரிய திருவுள்ளத்துடன் இசைந்தார்.

118 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2516 வேதம்வளர்க் கவுஞ்சைவம் விளக்கு தற்கும்
 வேதவனத் தருமணியை மீண்டும் புக்குப்
 பாதமுறப் பணிந்தெழுந்து பாடிப் போற்றிப்
 பரசியருள் பெற்றுவிடை கொண்டு போந்து
 மாதவத்து வாசீசர் மறாத வண்ணம்
 வணங்கிஅருள் செய்துவிடை கொடுத்து மன்னுங்
 காதலினால் அருமையுறக் கலந்து நீங்கிக்
 கதிர்ச்சிவிகை மருங்கணைந்தார் காழி நாதர்.

2517 திருநாவுக் கரசரும்அங் கிருந்தார் இப்பால்
 திருஞான சம்பந்தர் செழுநீர் முத்தின்
 பெருநாமச் சிவிகையின்மீதேறிப் பெற்றம்
 உயர்த்தவர்தாள் சென்னியின்மேற் பேணும்
 உள்ளத்
 தொருநாமத் தஞ்செழுத்தும் ஓதிவெண்ணீர்
 றொளிவிளங்குந் திருமேனி தொழுதார்
 நெஞ்சில்
 வருநாமத் தன்புருகுங் கடலாம் என்ன
 மாதவர்ஆர்ப் பொலிவையம் நிறைந்த தன்றே.

2518 பொங்கிஎழுந் திருத்தொண்டர் போற்றெடுப்பார்
 நாற்றிசையும்
 மங்கலதூ ரியந்தழங்க மறைமுழங்க மழை
 முழங்கும்
 சங்கபட கம்பேரி தாரைகா ளந்தாளம்
 எங்கும் எழுந் தெதிரியம்ப இருவிசம்பு கொடி
 தூர்ப்ப.

2519 மலர்மாரி பொழிந்திழிய மங்கலவாழ்த் தினி
 திசைப்ப
 அலர்வாசப் புனற்குடங்கள் அணிவிளக்குத்
 தூபமுடன்
 நிலைநீடு தோரணங்கள் நிரைத்தடியார் எதிர்
 கொள்ளச்
 கலைமாலை மதிச்சடையார் இடம்பலவுங்
 கைதொழுவார்.

25'16. வேத நெறியை வளரச் செய்வதற்கும் சைவத்தை விளக்கம் செய்வதற்கும் திருமறைக்காட்டின் இறைவரை மீண்டும் புகுந்து நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து பாடியும் போற்றியும், அவரது அருள் விடையைப் பெற்றுக் கொண்டு வெளியே வந்து, மாதவமுடைய நாவுக்கரசர் மறுக்க ஒண்ணாதபடி அவரைவணங்கி, அருள் செய்துவிடை தந்து நிலைபெற்ற விருப்பத்துடன், அருமை பொருந்த அளவளாவி நீங்கிச் சென்று ஒளியுடைய முத்துச் சிவிகையின்பக்கத்தில் சீகாழித் தலைவர் வந்தார்.

25'17. திருநாவுக்கரசரும் அங்கேயே தங்கியிருந்தார். இங்குத் திருஞானசம்பந்தர் செழுமையான தன்மையுடைய முத்துக்கள் நிறைந்த பெரும்புகழையுடைய சிவிகையின் மீது ஏறிக், காளைக் கொடியை உயர்த்திய இறைவரின் திருவடிகளைத் தலை மேற்கொண்டு, பேணும் உள்ளத்துடன் இறைவரின் ஒப்பில்லாத பெயரான திருவைந்தெழுத்தை ஒதி இறைவரின் திருநீற்றுடன் விளங்கும் திருமேனியை எண்ணிக் கை தொழுதனர். உள்ளத்தில் எப்போதும் வரும் இறைவர் பெயரால் அன்பு உருகிப் பெருக, கடல் ஓசை போல அடியார்களின் அரகர ஒலியான ஆரவார ஒலி அப்போதே உலகம் எங்கும் நிறைந்தது.

25'18. பெருகி எழுகின்ற திருத்தொண்டர்கள் துதிகளைப் போற்றவும், நான்கு திக்குகளிலும் மங்கல வாத்தியங்கள் ஒங்கி இசைக்கவும், மேகம் போல் ஒலிக்கும் சங்குகளும் படகங்களும் எதிரே முழங்கவும், பெரிய வான வெளியைக் கொடிகள் மறைக்கவும்,

25'19. மங்கல மலர் மழையைப் பொழிந்தும், மங்கல வாழ்த்துகளை இனிதாக இசைத்தும், பூக்கள் இட்ட மணமுடைய நீர்நிறைந்த குடங்களையும், அழகிய விளக்குகளையும், தூபங்களுடனே ஏந்தி நிலைகளில் நீண்ட தோரணங்களை வரிசையாய் அமைத்து, அடியார்கள் வரவேற்கச் சென்று, கலையுடைய மாலை மதியத்தைச் சூடிய இறைவரின் பதிகள் பலவற்றையும் வணங்குவாரானார்.

120 □ திருத்தொண்டர்புராணம்

2620 தெண்டிரைகூழ் கடற்கானல் திருவகத்தி யான்
பள்ளி
அண்டர்பிரான் சழல்வணங்கி அருந்தமிழ்மா
மறைபாடிக்
கொண்டல் பயில் மணற்கோடு சூழ்கோடிக்
குழகர் தமைத்
தொண்டருடன் தொழுதணைந்தார் தோணிபுரத்
தோன்றலார்.

2521 கண்ணார்ந்த திருநுதலார் மகிழ்ந்தகடிக் குள
மிறைஞ்சி
எண்ணார்ந்த திருவிடுப்பா வனமேத்தி எழுந்தருளி
மண்ணார்ந்த பதிபிறவும் மகிழ்தரும்அன் பால்
வணங்கிப்
பண்ணார்ந்த தமிழ்பாடிப் பரவியே செல்கின்றார்.

2522 திருவுசாத் தானத்துத் தேவர்பிரான் சழல்பணிந்து
மருவியசெந் தமிழ்ப்பதிக மால்போற்றும் படிபாடி
இருவினையும் பற்றறுப்பார் எண்ணிறந்த
தொண்டருடன்
பெருகுவிருப் பினராகிப் பிறபதியும் பணிந்தருள்
வார்.

2523 கருங்கழிவே லைப்பாலைக் கழிநெய்தல் கடந்
தருளித்
திருந்தியசீர்ப் புனல்நாட்டுத் தென்மேல்பால்
திசைநோக்கி
மருங்குமிடை தடஞ்சாலி மாடுசெறி குலைத்
தெங்கு
நெருங்கிவளர் கமுகுடுத்த நிறைமருத வழிச்
சென்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 121

2520. தெளிவான அலைகள் சூழ்ந்த கடற்கரையில் உள்ள 'திருவகத்தியான் பள்ளியில்' வீற்றிருக்கும் தேவதேவரான இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, அரிய தமிழ்ப் பெருமறையான தேவாரப் பதிகத்தைப் பாடி, மேகங்கள் தங்குவதற்கு இடமான மணற்குன்றுகள் சூழ்ந்த 'திருக்கோடிக் குழகரை' அடியார்கள் சூழத்தொழுது கொண்டு சீகாழித் தலைவர் மேலே சென்றார்.

(திரு அகத்தியான் பள்ளியில் பாடியது 'வாடிய' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

2521. விழியுடைய நெற்றியுடைய இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் 'திருக்கடிக் குளம்' என்ற பதியை வணங்கி, மக்களின் எண்ணம் நிறைந்த 'திரு இடும் பாவனம்' என்ற பதியையும் ஏத்திச் சென்று, இவ்வுலகத்தில் நிறைந்துள்ள பிற பதிகளையும் மகிழ்வுடன் கூடிய அன்பினால் வணங்கி, அங்கங்குப் பண் பொருந்திய தமிழ்ப் பதிகங்களைப் பாடி வணங்கிய வண்ணமே செல்பவராய்,

2522. 'திருஉசாத்தானம்' என்ற பதியில் இறைவரின் திருவடிகளைப் பணிந்து, பொருந்திய செந்தமிழ்ப் பதிகங்களை அப்பதியில் திருமால் வழிபட்ட விதத்தை வைத்துப் பாடித், தம்மை வந்து அடையும் அடியார்களுக்கு நல்வினை தீவினை என்ற இரண்டும் பற்றுதலை அறுக்கும் ஞானசம்பந்தர், அளவில்லாத திருத் தொண்டர்களுடனே, பெருகும் விருப்பத்தை உடையவராய், மற்ற பதிகளையும் வணங்கிப் போவாராய்,

2523. கருமையான உப்பங்கழிகளையும் கடலின் பக்கத்தில் உள்ள நெய்தல் நிலத்தையும் கடந்து போய்த், திருந்திய சிறப்புடைய காவிரி நாடான சோழ நாட்டின் தென் மேற்குத் திசையை நோக்கிப், பக்கங்களில் நெருங்கிய தூறு கொண்டு எழும் பெரிய சாலி என்னும் நெற்பயிர்களையும், எவ்விடத்தும் நெருங்கிய காய்க்குலைகளையுடைய தென்னைகளையும், நெருக்கமாக வளரும் பாக்கு மரங்களையும், சூழக் கொண்ட நிறைந்த மருதநிலத்தின் வழியே போனார்.

(ஞான சம்பந்தர் திருக்கடிக் குளத்தில் 'பொடி கொள்' என்று தொடங்கும் பதிகத்தையும், திரு இடும் பாவனத்தில் 'மனமார்தரு' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தையும் திருஉசாத்தானத்தில் 'நீரிடை' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தையும் பாடினார்.)

122 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2524 சங்கங்கள் வயல்எங்கும் சாலிகழைக் கரும்பெங்கும்
கொங்கெங்கும் நிறைகமலக் குளிர்வாசத் தடம்
எங்கும்
அங்கங்கே உழவர்குழாம் ஆர்க்கின்ற ஒலிஎங்கும்
எங்கெங்கும் மலர்ப்படுகர் இவைகழிய எழுந் தருளி.

2525 தடமெங்கும் புனல்குடையுந் தையலார் தொய்யில்
நிறம்
இடமெங்கும் அந்தணர்கள் ஒதுகிடை யாகநிலை
மடமெங்கும் தொண்டர்குழாம் மனைஎங்கும்
புனைவதுவை
நடமெங்கும் ஒலியோவா நற்பதிக ளவைகடந்து.

2526 நீர்நாடு கடந்தருளி நெடும்புறவிற் குறும்புதல்கள்
கார்நாடு முகை முல்லைக் கடிநாறு நிலங்கடந்து
போர்நாடுஞ் சிலைமறவர் புள்புலவைப் பிடை
போகிச்
சீர்நாடும் தென்பாண்டி நன்னாடு சென்றனை
வார்.

2527 மன்றல்மலர்ப் பிறங்கல்மருங் கெறிந்துவரு நதிகள்
பல
சென்றனைந்து கடந்தேறித் திரிமருப்பின் கலை
புணர்மான்
கன்றுதெறித்தன வுகைக்குங் கானஅதர் கடந்
தனைந்தார்
கொன்றைநறுஞ் சடைமுடியார் மகிழ்ந்ததிருக்
கொடுங் குன்றம்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 123

2524. சங்குகள் நிரம்பியவயல்களில் எங்கும் நெல்லும் கரும்பும் உள்ளன. மணம் எங்கும் கமழும் பரவி வீசும் தாமரைகள் நிறைந்த குளிர்ந்த மணமுடைய பொய்கைகள் எங்கும் உள்ளன. அங்கங்கே உழவர் கூட்டங்கள் ஆரவாரம் செய்யும் ஒலி எங்கும் நிறைந்துள்ளன. பூக்கள் நிறைந்த பள்ளமான நிலங்கள் எங்கெங்கும் உள்ளன. இவற்றையெல்லாம் ஞானசம்பந்தர் நீங்கி,

2525. பொய்கைகள் எங்கும் நீராடும் மகளிரின் தொய்யில் குழம்பின் நிறம், நகர்ப்புறத்தின் இடங்கள் எங்கும் அந்தணர் ஓதும் கிடைகள், வேள்விச் சாலைகள் தொண்டரின் கூட்டங்கள், இல்லங்களில் எங்கும் செய்கின்ற மணங்கள், ஆடலின் உடன் எங்கும் பாடலின் ஒலிகள். இவ்வாறுள்ள தன்மைகள் எல்லாம் நீங்காமல் நிறைந்துள்ள நல்ல ஊர்களையும் ஞானசம்பந்தர் கடந்து சென்றார்.

2526. இங்ஙனம் சென்று நீர் நாட்டைக் கடந்து போய், அதன் பின்னர், பெரிய புறவங்களில் சிறு புதர்களில் கார் காலத்தை நாடும் முல்லையரும்புகளின் மணம் கமழும் முல்லை நிலங்களைக் கடந்து, போரை நாடும் வில் ஏந்திய மறவர் பயின்று வாழுகின்ற புன் புலங்களான பாலை சார்ந்த இடங்களின் நடுவே போய், கீரை விரும்பும் தென் பாண்டி நல்ல நாட்டைப் போய் அடைவாராய்.

2527. மணமுடைய பூக்குவியல்களை இரண்டு பக்கங்களிலும் அலைவீசி வருகின்ற பல ஆறுகளையும் சென்றடைந்து கடந்து போய், முறுக்குடைய கொம்புகள் பொருந்திய கலை மான்களும் அவற்றுடன் இணைந்து வரும் பெண் மான்களும் அவற்றின் கன்றுகளும் கூட்டமாய்த்துள்ளிப் பாய்கின்ற நாடுகளின் இடையே உள்ள வழிகளைக் கடந்து, கொன்றை மலர்களின் மணமுடைய சடையை யுடைய இறைவர் வீற்றிருக்கும் 'திருக்கொடுங்குன்றத்தைச்' சேர்ந்தார்.

(திருக்கொடுங்குன்றம் — 'பிரான் மலை')

124 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2528 கொடுங்குன்றத் தினிதமர்ந்த கொழும்பவளச்செழுங்
குன்றை
அடுங்குன்றம் உரித்தானை வணங்கி அருந்தமிழ்
பாடி
நெடுங்குன்றம் படர்கானும் நிறைநாடுங் கடந்துமதி
தொடுங்குன்ற மதில்மதுரைத் தொன்னகர்வந்
தணைகின்றார்.

2529 இந்நிலை இவர்வந்தெய்த எண்பெருங் குன்றம்
மேவும்
அந்நிலை அமணர் தங்கட் கழிவுமுன் சாற்ற
லுற்றுப்
பன்முறை வெருக்கொண் டுள்ளம் பதைப்பத்தீக்
கனாக்க ளோடும்
துன்னிமித் தங்கள் அங்கு நிகழ்ந்தன சொல்ல
லுற்றாம்.

2530 பள்ளிகள் மேலும் மாடு பயில் அமண் பாழி
மேலும்
ஒள்ளிதழ் அசோகின் மேலும் உணவுசெய் கவளங்
கையில்
கொள்ளுமண் டபங்கள் மேலும் கூகையோ
டாந்தை தீய
புள்ளின மான தம்மிற் பூசலிட் டழிவு சாற்றும்.

2531 பீலியும் தடுக்கும் பாயும் பிடித்தகை விழுவி வீழக்
கால்களுந் தடுமா றாடிக் கண்களும் இடமே ஆடி
மேல்வரும் அழிவுக் காக வேறுகா ரணமுங்
காணார்
மாலுழந் தறிவு கெட்டு மயங்கினர் அமணர்
எல்லாம்

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 125

2528. திருக்கொடுங் குன்றத்தில் இனிதாய் விரும்பி வீற்றிருக்கும் கொழுவிய பவளமலை போன்றவரான, யானையை உரித்த இறைவரை வணங்கி, அரிய தமிழ் மாலைகளைப் பாடி, நீண்ட குன்றுகளையும் படர்ந்த காடுகளையும் நிறைந்த நாடுகளையும் கடந்து போய்ச், சந்திரனைத் தீண்டுமாறு உயர்ந்த மலை போன்ற மதில் களையுடைய நகரத்தை ஞானசம்பந்தர் வந்து சேரலானார்.

(நெடுங்குன்று — அழகர் மலை)

2529. இவ்வாறு ஞானசம்பந்தர் எய்துவாராக ஆனை மலை முதலிய எட்டுப் பெரிய குன்றங்களில் மேவிய அந் நிலையில், சமணர்களுக்கு உண்டாக இருக்கும் அழிவை முன்னால் அறியுமாறுசெய்து, பல முறையும் காரணம் இன்றி அச்சம் கொண்டு மனம் பதைக்குமாறு தீக்கனவுகளுடன் அங்குத் தீய நிமித்தங்கள் நிகழ்வனவற்றை இனி யாம் சொல்வோம்.

2530. சமணரின் கோயில்கள் மேலும் அவற்றின் பக்கத்தில் சமண குருமார் தங்கும் குகைகளின் மேலும், ஒள்ளிய இதழ்களையுடைய அசோக மரங்களின் மேலும், உணவு செய்யும் கவளங்களைக் கையில் ஏந்திக் கொள்வதற்குரிய மண்டபங்களின் மேலும், கோட்டாங்களுடன் ஆந்தைகளும் மற்றத் தீய பறவைக் கூட்டமும் தமக்குள் போர் செய்து, பின்னால் வர இருக்கும் கேட்டைப் புலப் படுத்தும்.

2531. மயிர்மீலியும், தடுக்கும், பாயும், அவற்றைப் பிடித்த கைப்பிடி முதலியவற்றினின்றும் தாமே நழுவி விழுந்திடவும், கால்களும் பின்னி தடுமாற்றத்தை அடையவும், கண்களும் இடப்பக்கமாய்த் துடிக்கவும், சமணர்கள் எல்லாம் பின்னால் தமக்கு வரும் அழிவை நீக்குவதற்கு வேறு ஒரு காரணம் ஒன்றையும் அறியாதவர்களாய் மயக்கம் அடைந்தனர்.

126 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2532 கந்தியர் தம்மில் தாமே கனன்றெழு கலாங்கள்
கொள்ள
வந்தவா றமணர் தம்மில் மாறுகொண் றேறு செய்ய
முந்தைய உரையிற் கொண்ட பொறைமுதல்
வைப்பும் விட்டுச்
சிந்தையிற் செற்றம் முன்னாந் தீக்குணத் தலை
நின்றார்கள்.
- 2533 இப்படி அமணர் வைகும் எப்பெயர்ப் பதியும்
எய்தும்
ஒப்பில்உற் பாதம் எல்லாம் ஒருவரின் ஒருவர்கூறி
மெய்ப்படு தீக்க னாவும் வேறுவே றாகக் கண்டு
செப்புவான் புறத்து னோருந் தென்னவன் மதுரை
சேர்ந்தார்.
- 2534 அந்நகர் தன்னில் வாழ்வார் புறம்புநின்
றணைவார்கூடி
மன்னவன் தனக்குங் கூறிமருண்டஉள் எத்த ராகித்
துன்னிய அழுக்கு மெய்யில் தூசிலார் பலரும்
ஈண்டி
இன்னன கனவு கண்டோம் எனஎடுத் தியம்ப
லுற்றார்.
- 2535 சீர்மனி அசோகு தன்கீழ் இருந்தநந் தேவர் மேலே
வேரொடு சாய்ந்துவீழக் கண்டனம் அதன்பின் னாக
ஏர்கொள்முக் குடையுந் தாமும் எழுந்துகை
நாற்றிப்போக
ஊருளோர் ஓடிக் காணக் கண்டனம் என்று
ரைப்பார்.
- 2536 குண்டிகை தகர்த்துப் பாயும் பீறியோர் குரத்தி
ஓடப்
பண்டிதர் பாழி நின்றும் கழுதைமேற் படர்வார்
தப்பின்
ஒண்டொடி இயக்கி யாரும் உளையிட்டுப் புலம்பி
ஓடக்
கண்டனம் என்று சொன்னார் கையறு கவலை
யுற்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 127

2532. சமணத் தவப்பெண்கள் தங்களுக்குள் தாங்களே சினந்து எழும் கலகங்களைச் செய்தனர்; நேர்ந்த சமணமுனிவர்களும் தம்முள் மாறுபட்டுக் கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் ஊறு செய்தனர்; தங்கள் பழைய நூல்களில் விதித்த பொறுமை முதலியவற்றையும் கைவிட்டு, உள்ளத்தில் சினம் முதலான தீய குணங்களில் சிறந்து நின்றனர்.

2533. இங்ஙனம் சமணர் தங்கும் எவ்வகைப்பட்ட பதிகளிலும் பொருந்திய ஒப்பில்லாத தீய நிமித்தங்களை யெல்லாம் ஒருவருக்கொருவர் தங்களுக்குள் சொல்லிக் கொண்டு, பலன் அளிக்கக்கூடிய தீய கனவுகளையும் வெவ்வேறாகக் கண்டு அவற்றையும் சொல்லும் பொருட்டு வெளியே உள்ளவர்களும் பாண்டியனின் மதுரையைச் சேர்ந்தனர்.

2534. அந்த மதுரை நகரத்தில் உள்ளவரும் வெளியிலிருந்து வருபவரும் கூடி மன்னனுக்கு அறிவிப்பு அனுப்பிச் சென்று, மருண்ட மனம் உடையவராய் அழுக்குடைய உடலில் துணி இல்லாத சமணர் பலரும் நெருங்கிக் கூடி, இன்னின்ன கனவுகளைக் கண்டோம் எனக் கூறினர்.

2535. "சிறப்புடைய அசோக மரத்தின் கீழ் அமர்ந்தருளிய நம் அருகக் கடவுளின் மீது அம்மரம் வேரொடு சாய்ந்து விழப் பார்த்தோம். அதன் பின்பு, அழகிய முக்குடையும் தாழுமாக அத்தேவர் எழுந்து கைகளைத் தொங்கவிட்டுப்போகவும், ஊரவர் ஒடிச்சென்று காணவும் கண்டோம்", என்று கூறினர்.

2536. "கமண்டலத்தை உடைத்துப், பாயையும் கிழித்து ஒருபெண் குரு ஓட. புலவர்களாகிய சமண முனிவர்கள்தம் குகைகளிலிருந்து கழுதைகள் மேல் ஏறிச் செல்பவராக, அவர்களின் பின்னால் ஒளியுடைய வளையலை அணிந்த தவப்பெண்களும் ஊளையிட்டு அழுது கொண்டு ஓடக் கண்டோம்" என்று கவலை கொண்டவர்களாய் உரைத்தனர்.

128 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2537 கானிடை நடட்டம்ஆடுங் கண்ணுதல் தொண்டர்
எல்லாம்
மீனவன் மதுரை தன்னில் விரவிடக் கண்டோம்
என்பார்
கோனவன் தானும் வெய்ய கொழுந்தழல் முழுகக்
கண்டோம்
ஆனடின் எழவுங் கண்டோம் அதிசயம் இதுவாம்
என்பார்.
- 2538 மழவிடை இளங்கன் றொன்று வந்துநங் கழகந்
தன்னை
உழறிடச் சிதறி ஓடிஒருவருந் தடுக்க அஞ்சி
விழவொரு புகலு மின்றி மேதினி தன்னை விட்டு
நிழலிலா மரங்க ளேறி நின்றிடக் கண்டோம்
என்பார்.
- 2539 ஆவதென் பாவிசாள்இக் கனாத்திறம் அடிகள்
மார்க்கு
மேவிய தீங்கு தன்னை விளைப்பது திடமே என்று
நோவுறு மனத்த ராகி நுகர்பெரும் பதமுங்
கொள்ளார்
யாவது செயல்என் றெண்ணிஇடருழன்
றழுங்கினார்கள்.
- 2540 அவ்வகை அவர்கள் எல்லாம் அந்நிலை
மைக்களாகச்
சைவநன் மரபில்வந்த தடமயில் மடமென் சாயல்
பைவளர் அரவே ரல்குல் பாண்டிமா தேவி
யார்க்கும்
மெய்வகை அமைச்ச னார்க்கும் விளங்குநன்
னிமித்தம் மேன்மேல்.
- 2541 அளவிலா மகிழ்ச்சி காட்டும் அரும்பெரு நிமித்தம்
எய்த
உளமகிழ் வுணருங் காலை உலகெலாம் உய்ய வந்த
வளரொளி ஞானம் உண்டார் வந்தனைந் தருளும்
வார்த்தை
கிளர்வுறும் ஓகைகூறி வந்தவர் மொழியக்
கேட்டார்.

2537. “சுடுகாட்டில் நடனம் ஆடும் நெற்றிக்கண் உடைய சிவனின் அடியார் எல்லாம் மீன் கொடியையுடைய பாண்டியனின் மதுரையில் வந்திடக் கண்டோம்”, என்றனர் சிலர். “மதுரையின் மன்னனும் வெவ்விய கொழுந்து விடும் தீயில் முழுகக் கண்டோம். அங்ஙனம் அவன் முழுகிய பின்பு அதனின்று மேலே எழுவதைப் பார்த்தோம்”, என்றனர் சிலர்.

2538. இளமையுடைய சேங்கன்று ஒன்று வந்து நம் சங்கத்தைச் சுழல மிதித்துக் கலக்க, அதனால் சிதறுண்டு ஓடி, யாரும் அதைத் தடுக்க அஞ்சி, அடைக்கலமாய் விழுந்து ஒளிக்க வேறு ஒரு புகலிடமும் இல்லாது பூமியை விட்டு, நிழல் இல்லாத மரங்களின் மீது ஏறி நிற்கவும் பார்த்தோம்”, என்று உரைத்தனர்.

2539. “பாவிக்களே! இக்கனவின் முடிவு தான் யாதோ? இந்தக் கனவின் விளைவு நம் அடியார்களுக்குப் பொருந்திய தீமையை விளைவிப்பது உறுதியேயாகும்!” எனத் துணிந்து சொல்லித் துன்பம் உடைய மனம் கொண்ட வராய், உண்ணத் தக்க உணவுகளையும் உண்ணாதவர்களாய், ‘என்ன செய்வது?’ என்று நினைத்துத் துன்ப மடைந்து இவற்றைக் கேட்பவர்கள் வருந்தினார்கள்.

2540. அவ்வாறு அந்த அமணர்கள் எல்லாம் அத்தகைய நிலைமை உடையவர்களாகிடச் சைவ நல்ல மரபில் தோன்றிய மாமயில் போன்ற இளமையாகிய மெல்லிய சாயலையும் பாம்பின் படத்தைப் போன்ற அல்குலையும் உடைய பாண்டிமாதேவியரான மங்கையர்க்கரசியாருக்கும், உண்மை நெறியில் நிற்கும் குலச்சிறையாருக்கும் நல்ல நிமித்தங்கள் மேலும் மேலும் நிகழ்ந்தன.

2541. அளவற்ற மகிழ்ச்சியை யுண்டாக்கும் அத்தகைய அரிய பெரிய நல்ல நிமித்தங்கள் வந்து பெருக, மனத்தில் மகிழ்ச்சியை உணரும் அச்சமயத்தில், உலகம் உய்யும் பொருட்டாக வந்து அவதரித்த வளரும் ஒளியுடைய ஞான அமுது உண்ட ஞான சம்பந்தர் வந்து கொண்டிருக்கும் சொல்லை, கிளர்ச்சி பொருந்திய உவகைச் செய்தியை அறிவித்துக் கொண்டு வந்தவர் கூற, அம்மையாரும் குலச்சிறையாரும் கேட்டனர்.

- 2542 அம்மொழி விளம்பி னோர்க்கு வேண்டுவ அடைய
நல்கி
மெய்ம்மையில் விளங்கு காதல் விருப்புறு
வெள்ளம் ஓங்கத்
தம்மையும் அறியா வண்ணங் கைமிக்குத்
தழைத்துப் பொங்கி
விம்மிய மகிழ்ச்சி கூரமேவிய சிறப்பின் மிக்கார்.
- 2543 மங்கையர்க் கரசி யார்பால் வந்தடி வணங்கி நின்ற
கொங்கலர் தெரிய லாராங் குலச்சிறை யாரை
நோக்கி
நங்கள்தம் பிரானா ராய ஞானபோனகர்முன்
பெய்தி
இங்கெழுந் தருள உய்ந்தோம் எனஎதிர்
கொள்ளும் என்றார்.
- 2544 மன்றலங் குழலி னாரை வணங்கிப்போந்
தமைச்சனாரும்
வென்றிவேல் அரச னுக்கும் உறுதியே
எனவிரைந்து
பொன்திகழ் மாடவீதி மதுரையின் புறத்துப்போகி
இன்றமிழ் மறைதந் தாரை எதிர்கொள எய்துங்
காலை.
- 2545 அம்புய மலராள் போல்வார் ஆலவாய் அமர்ந்தார்
தம்மைக்
கும்பிட வேண்டும் என்கொற்றவன் தனக்குங்
கூறித்
தம்பரி சனங்கள் குழத் தனித்திடை யோடுஞ்
சென்று
நம்பரை வணங்கித் தாமும் நல்வர வேற்று
நின்றார்.
- 2546 திருநிலவு மணிமுத்தின் சிவிகையின்மேற் சேவித்து
வருநிலவு தருமதிபோல் வளரொளிவெண்
குடைநிழற்றப்
பெருகொளிய திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாம்
பெருகிவர
அருள்பெருக வருஞானத் தமுதுண்டார்
அணைகின்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 131

2542. அத்தகைய சொல்லைக் கூறியவர்க்கு அவர்கள் வேண்டுவனவற்றை நிறையத் தந்து, மெய்ம்மையில் விளங்கும் விருப்பம் பொருந்திய அன்பு வெள்ளமானது பெருகி ஓட, தம்மையும் அறியாதபடி எல்லை கடந்து பொங்கித் திரண்ட மகிழ்ச்சி பெருக, இவ்வாறு பொருந்திய சிறப்பு மிக்கவர் ஆனார்.

2543. மங்கையர்க்கரசியார் தம்மிடம் வந்து அடியை வணங்கி நின்ற குலச்சிறையாரை நோக்கி, “நம் பெருமானாரான ஞான அமுது உண்டவர் திருமுன்பு சென்று சேர்ந்து ‘இங்குத் தாங்கள் வந்தமையால் யாங்கள் உய்வு பெற்றோம்’ என்று கூறி வரவேற்பீராக!” என மொழிந்தார்.

2544. அமைச்சரான குலச்சிறையாரும் மணம் பொருந்திய கூந்தலையுடைய மங்கையர்க்கரசியாரை வணங்கி, வெளியே வந்து, ‘வெற்றியுடைய மன்னர்க்கும் இச்செயல் உறுதியை அளிப்பதே ஆகும்’ என்று மனத்தில் எண்ணிப், பொன் வேலைப் பாடுகள் பொருந்திய விளங்கும் மாடங்களையுடைய திருவீதிகளின் பக்கத்தில் விரைவாகப் போய், இனிய தமிழால் வேதங்களை அருளிச் செய்து தந்த சம்பந்தரை வரவேற்கும் பொருட்டாய்ச் செல்லும் போது,

2545. தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகளைப் போன்ற மங்கையர்க்கரசியார், திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கும் பெருமானைத் தாம் போய்க் கும்பிட வேண்டும் என்று மன்னனுக்கும் கூறித் தம் பணிமக்கள் சூழ்ந்து வரத் தனித்த காவலுடன் போய்த் தாமும் ஞான சம்பந்தரை வரவேற்க நின்றார்.

2546. சிவனது அருட்செல்வம் பொருந்திய அழகிய முத்துச் சிவிகையின் மேலே நின்று வணங்கிக் கொண்டு வருகின்ற நிலவு பொழியும் மதி போல் வளரும் ஒளி முத்து வெண்குடை நிழலைச் செய்யுவும், பெருகும் ஒளியுடைய திருநீற்றுக் கூட்டம் சூழ்ந்தபடி வரவும், திருவருள் பெருகும் படி தோன்றிய சிவஞான அமுது உண்ட சம்பந்தர் மதுரையை வந்தடைவாரானார்.

132 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2547 துந்துபிகள் முதலாய தூரியங்கள் கிளராமே
அந்தணராம் மாதவர்கள் ஆயிரமா மறையெடுப்ப
வந்தெழுமங் கலநாத மாதிரமுட் படமுழங்கச்
செந்தமிழ்மா ருதம்எதிர்கொண் டெம்மருங்குஞ்
சேவிப்ப.
- 2548 பண்ணியவஞ் சனைத்தவத்தாற் பஞ்சவன்நாட்
டிடைப்பரந்த
எண்ணில்அமண் எனும்பாவ இருஞ்சேனை
இரிந்தோட
மண்ணுலக மேயன்றி வானுலகஞ் செய்தபெரும்
புண்ணியத்தின் படைஎழுச்சி போலெய்தும்
பொலிவெய்த.
- 2549 துன்னுமுழு வுடற்றுகளாற் குழும்உணர்
வினிற்றுகளால்
அன்னெறியிற் செறிந்தடைந்த அமண்மாசு
கழுவுதற்கு
மன்னியொளிர் வெண்மையினால் தூய்மையினால்
வழுதியர்தம்
கன்னிநாட் டிடைக்கங்கை அணைந்ததெனுங்
கவின்காட்ட.
- 2550 பானல்வயல் தமிழ்நாடு பழிநாடும் படிபரந்த
மானமிலா அமணென்னும் வல்லிருள் போய்
மாய்வதனுக்கு
ஆனபெரு கொளிப்பரப்பால் அண்டமெலாங்
கொண்டதொரு
ஞானமணி விளக்கெழுந்து வருவதென நலம்
படைப்ப.
- 2551 புரசைவயக் கடகளிற்றுப் பூழியர்வண்
டமிழ்நாட்டுத்
தரைசெய்தவப் பயன்விளங்கச் சைவநெறி
தழைத்தோங்க
உரைசெய்திருப் பேர்பலவும் ஊறுமணிச்
சின்னமெலாம்
பரசமயக் கோளரிவந் தான்என்று பணிமாற.

2547. துந்துபி முதலான வாத்தியங்களில் ஓசை மேலே எழாமல் அந்தணர்களான மறை முனிவர்கள் பல வேதங்களை எடுத்துச் சொல்லவும், வந்து எழுகின்ற மங்கல ஒலிகள் எல்லாத் திக்குகளிலும், ஒலிக்கவும் செந்தமிழுடன் வரும் தென்றற் காற்றும் எதிர் கொண்டு வரவேற்று எல்லாப் பக்கங்களிலும் சேனிக்கவும்.

2548. செய்த வஞ்சனை பொருந்திய தவம் முன்னி லையாகப் பாண்டிய நாட்டிலே பரவிய எண் இல்லாத சமணம் என்ற பாவமான பெரிய படை உடைந்து ஓடும்படியாக இவ்வுலகம் அல்லாமல் வான் உலகமும் கூடிச் செய்த தான பெரும் புண்ணியமான படை எழுச்சியைப் போலப் பொருந்திய பொலிவு உண்டாகவும்.

2549. நெருங்கிப் பொருந்தியுள்ள உடல் அழுக்கி னாலும் தீய சூழ்ச்சியையுடைய உணர்வின் மாசினாலும் நெறியில்லாத நெறியில் முழுதும் சேர்ந்த சமணம் என்ற அழுக்கைக் கழுவித் தூய்மை ஆக்குவதற்காக நிலைபெற்று விளங்கும் வெண்மையாலும் தூய தன்மையாலும் கங்கையாறே பாண்டியரின் கன்னி நாட்டில் வந்து சேர்ந்ததைப் போன்ற அழகை எடுத்துக் காட்டவும்,

2550. குவளை மலர்களையுடைய வளையல்கள் சூழ்ந்த தமிழ் நாடானது பழியை அடையும்படி அங்கே பரந்து சூழ்ந்த மானம் இல்லாத சமணர் என்னும் வன்மையான இருளானது கெட்டுப் போய் மாய்வதற்காக ஆன பெருகிய ஒளியின் பரப்பினால் எல்லா அண்டங்களையும் தன் நிறைவுள் அடக்கிக் கொண்டதான ஒப்பில்லாத ஞான விளக்கு எழுந்து வருவதைப் போன்ற நன்மையைச் செய்யவும்.

2551. கழுத்துக் கயிற்றையும் வெற்றியையும் மததி தையும் உடைய யானையை உடைய பாண்டியரின் தமிழ்நிலம் செய்த தவத்தின் பயன் விளங்கவும், சைவநெறி தழைத்தோங்கவும், எடுத்துக் கூறும் எல்லாப் பெயர்கள் பலவற்றையும் ஊதும் முத்துச் சின்னங்கள் யாவும் 'பரசமய கோளரி வந்தார்' என இயம்பவும்.

134 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2552 இப்பரி சனையஞ்சண்பையர் பெருமான் எழுந்தரு
ளும்பொழு திசைக்கும்
ஒப்பில்நித் திலப்பொற் றனிப்பெருங்காளம்
உலகுய்ய ஒலித்தெழும் ஓசை
செப்பரும் பெருமைக் குலச்சிறை யார்தஞ்
செவிநிறை அமுதெனத் தேக்க
அப்பொழுது தறிந்து தலத்தின்மேற் புணிந்தே
அளப்பருங்களிப்பின ரானார்.

2553 அஞ்சலி குவித்த கரங்களுந் தலைமேல்
அணைந்திடக்கடிது சென்றணைவார்
நஞ்சணி கண்டர் தந்திரு மகனாருடன்வரு
நற்றவக் கடலை
நெஞ்சினில் நிறைந்த ஆர்வம்முன் செல்லக்
கண்டுநீள் நிலத்திடைத் தாழ்ந்து
பஞ்சவர் பெருமான் மந்திரித் தலைவர் பாங்குற
அணைந்துமுன் பணிந்தார்.

2554 நிலமிசைப் பணிந்த குலச்சிறை யாரை நீடிய
பெருந்தவத் தொண்டர்
பலரும்முன் அணைந்து வணங்கிமற் றவர்தாம்
படியின்நின் றெழாவகை கண்டு
மலர்மிசைப் புத்தேள் வழிபடு புகலி வைதிகச்
சேகரர் பாதங்
குலவிஅங் கணைந்தார் தென்னவன் அமைச்சர்
குலச்சிறையார் எனக் கூற.

2555 கிரபுரச் செல்வர் அவருரை கேட்டுத்
திருமுகத்தாமரை மலர்ந்து
விரவொளிமுத்தின் சிவிகைநின் றிழிந்து
விரைந்துசென் றவர்தமை அணைந்து
கரகம லங்கள் பற்றியே எடுப்பக் கைதொழு
தவரும்முன் னிற்ப
வரமிகு தவத்தால் அவரையே நோக்கி வள்ளலார்
மதுரவாக் களிப்பார்.

2552. இத்தகைய இயல்புடன் அணைகின்ற சீகாழித் தலைவர் வரும்போது, இசைக்கின்ற ஒப்பில்லாத முத்துக் களால் ஆன அழகிய தனிக் காளமானவை உலகம் உய்ய எடுத்துச் சொல்வதால் எழும் ஓசையானது சொல்வதற்கு அரிய பெருமையுடைய குலச்சிறையாரின் திருச்செவிகளில் நிறையும் அமுதம் போல் பெருகிட, அப்போது அறிந்து நிலத்தின் மீது உடல்பட விழுந்து பணிந்து, அளப்பதற்கு அரிய மகிழ்ச்சி உடையவர் ஆயினார்.

2553. அஞ்சலியாய்க் கூப்பிய கைகளும் தலையின் மேலே சேர விரைந்து போய் அணைவாராகி, விடத்தை உண்ட கண்டரான இறைவரின் மகனாருடன் வரும் நல்ல தவமுடைய அடியாரின் கடல் போன்ற திருக்கூட்டத்தை உள்ளத்தில் நிரம்பிய சை முன்னால் செல்ல, அக நோக்கில் அறிந்தாராடலால், நீண்ட நிலத்தின் மீது திரு மேனி பொருந்த விழுந்து பாண்டிய மன்னரின் அமைச்சருள் தலைவராகிய குலச்சிறையார் பாங்குறச் சென்று வணங்கினார்.

2554. தரைமீதுவிழுந்து வணங்கிய குலச்சிறையாரை நீண்ட பெருந்தலத்தவரான தொண்டர்கள் பலரும் முன் வந்து சேர்ந்து வணங்கி, மற்றுஅவர் நிலத்தில் விழுந்தவர் எழாமல் இருந்த வகையினைப் பார்த்து, நான்முகன் வழி பட்ட சீகாழித் தலைவரான சம்பந்தரின் திருவடிகளை வணங்கி, “அங்குப் பாண்டிய மன்னரின் அமைச்சரான குலச்சிறையார் வந்துள்ளார்” எனக் கூற.

2555. சீகாழிச் செல்வரான பிள்ளையார் அவர்கள் சொன்னச் சொல்லைக் கேட்டு முகமான தாமரை மலர்ந்து, பொருந்திய ஒளியுடைய முத்துச் சிவிகையினின்று இறங்கி விரைவாகப் போய் அக்குலச்சிறையாரை அடைந்து பற்றி மேல் எடுப்ப, அக்குலச்சிறையாரும்கை தொழுதுதிரு முன்பு நிற்க, வரம்மிகும் செவ்விய தன்மையுடன் நின்ற அவரது தவம் காரணமாக அவரையே பார்த்து சம்பந்தர் இனிய திருவாக்கை அளிப்பவராய்.

2556 செம்பியர் பெருமான் குலமக னார்க்குந் திருந்திய
சிந்தையீர் உமக்கும்
நம்பெரு மான்தன் திருவருள் பெருகும் நன்மைதான்
வாலிதே என்ன
வம்பலர் அலங்கல் மந்திரி யாரும் மண்மிசைத்
தாழ்ந்தடி வணங்கித்
தம்பெருந் தவத்தின் பயன்அனை யார்க்குத்
தன்மையாம் நிலையுரைக் கின்றார்.

2557 சென்றகா லத்தின் பழுதிலாத் திறமும்
இனிஎதிர் காலத்தின் சிறப்பும்
இன்றெழுந் தருளப் பெற்றபே றிதனால்
எற்றைக்குந் திருவரு ளுடையேம்
நன்றியில் நெறியில் அழுந்திய நாடும்
நற்றமிழ் வேந்தனும் உய்ந்து
வென்றிகொள் திருநீற் றொளியினில் விளங்கும்
மேன்மையும் படைத்தனம் என்பார்.

2558 இங்கெழுந் தருளும் பெருமைகேட் டருளி
எய்துதற்கரியபே ரெய்தி
மங்கையர்க் கரசி யாரும்நம் முடைய
வாழ்வெழுந்தருளியது என்றே
அங்குநீர் எதிர்சென் றடிபணி வீர்என்
றருள்செய்தார் எனத்தொழு தார்வம்
பொங்கிய களிப்பால் மீளவும் பணிந்து
போற்றினார் புரவலன் அமைச்சர்.

2559 ஆங்ஙனம் போற்றி அடிபணிந் தவர்மேல்
அளவிலா அருள்புரி கருணை
தாங்கிய மொழியால் தருவன விளம்பித்
தலையளித்தருளும்அப் பொழுதில்
ஓங்கெயில் புடைகுழ் மதுரைதோன் றுதலும்
உயர்தவத் தொண்டரை நோக்கி
ஈங்குநம் பெருமான் திருவால வாய்மற்
றெம்மருங் கினதுஎன வினவ.

84. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ '137

2556. சோழ மன்னரின் மகளாரான மங்கையர்க்கரசி அம்மையாருக்கும் திருந்திய சிந்தையுடைய உமக்கும் சிவ பெருமானின் அருள்தான் நிறைந்துள்ளதே!'' எனக் கூற மணம் கமழும் மாலை சூடிய அமைச்சரும் நிலமுற வணங்கி நின்று தம் பெருந்தவத்தின் பயனைப் போன்ற சம்பந்தருக்கு, அந்நாட்டில் நிகழ்ந்த நிலைமையை எடுத்துச் சொல்வாராய்,

2557. ''சென்ற காலத்தில் பழுது இன்றி நின்ற இயல்பும், இனி எதிர்காலத்தில் வரும் சிறப்புடைய திறமும், இன்று இங்குத் தாங்கள் எழுந்தருளப் பெற்றதால் விளங்கும். இதனால் முக்காலத்திலும் திருவருள் உடையோம். நன்மையில்லாத சமணசமயத்திலே அழுந்திய இந்த நாடும் நற்றமிழ் மன்னனும் உய்வு பெற்று வெற்றி கொள்ளும் திருநீற்றின் ஒளியில் விளங்கும் மேன்மையையும் பெற்றோம்'' என்பவராய்,

2558: இங்குத் தாங்கள் எழுந்தருளியதைக் கேட்டவுடனே மங்கையர்க்கரசி அம்மையாரும் 'நம்முடைய வாழ்வு எழுந்தருளி வருகின்றது' என இயம்பி, 'அங்கு நீவீர் எதிர் சென்று வரவேற்றுத் திருவடிகளைப் பணியீர்' என அருள் செய்தார்'' என்று அன்பு பொருந்திய களிப்பினால் மீளவும் வணங்கி அரசனின் அமைச்சரான குலச்சிறையார் துதித்தார்.

2559. அவ்வாறு சொல்லித் திருவடியை வணங்கியவர் மீது சம்பந்தர் அளவற்ற அருள் புரிகருணை மிக்க சொற்களால் தகுந்தவற்றைச் சொல்லி, அருள் செய்த போது, உயர்ந்த மதில்கள் பக்கங்களில் சூழ்ந்த மதுரையம்பதி கண்ணில் புலப்படக் கண்டு உயர்ந்த தவந்தையுடைய தொண்டரைப் பார்த்து ''இவ்விடத்துநம் இறைவர் எழுந்தருள்கின்ற திருவாலவாயானது எந்தப்பக்கத்தில் உள்ளது?'' என வினவினார்.

'138 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

ஐ560 அன்பராய் அவர்முன் டணிந்தசீர் அடியார்
அண்ணலார் அடியிணை வணங்கி
முன்புநின் றெடுத்த கைளாற்காட்டி
முருகவர் சோலைகள் சூழ்ந்து
மின்பொலி விசும்பை அளக்குநீள் கொடிசூழ்
வியன்நெடுங் கோபுரந் தோன்றும்
என்புஅணி அணிவார் இனிதமர்ந் தருளுந்
திருவால வாய்இது என்றார்.

ஐ561 தொண்டர்தாம் போற்றிக் காட்டிடக் கண்டு
துணைமலர்க் கரங்குவித் தருளி
மண்டுபே ரன்பால் மண்மிசைப் பணிந்து
மங்கையர்க் கரசினன் றெடுத்தே
எண்டிசை பரவும் ஆலவா யாவ
திதுவேளன் றிருவர்தம் பணியும்
கொண்டமை சிறப்பித் தருளிநற் பதிகம்
பாடினார் குவலயம் போற்ற.

ஐ562 பாடிய பதிகம் பரவியே வந்து
பண்புடை அடியவரோடும்
தேடுமால் அயனுக் கரியவர் மகிழ்ந்து
திருவால வாய்மருங் கணைந்து
நீடுயர் செல்வக் கோபுரம் இறைஞ்சி
நிறைபெரு விருப்புடன் புக்கு
மாடுசூழ் வலங்கொண் டுடையவர் கோயில்
மந்திரி யாருடன் புகுந்தார்.

ஐ563 ஆளும் அங்கணர் ஆலவாய் அமர்ந்தினி திருந்த
காள கண்டரைக் கண்களின் பயன்பெறக் கண்டு
நீள வந்தெழும் அன்பினால் பணிந்தெழ நிறையார்
மீள வும்பல முறைநில முறவிழுந் தெழுவார்.

2560. அங்ஙனம்வினவிய சம்பந்தர் முன்பணிந்தசிறப்புடைய அடியவரான குலச்சிறையார், சம்பந்தரின் இருதிருவடிகளை வணங்கித் திருமுன்பு நின்று, எடுத்த கைகளால் சுட்டிக் காட்டி, "மணம் கமழும் சோலைகளால் சூழப்பட்டு பின் பொலியும் வாணை அளக்கும்படி நீண்ட கொடிகள் சூழ்ந்தபெரிய நீண்ட கோபுரங்கள் தோன்றும் இது எலும்பு அணியை அணிந்த இறைவர் இனிதாய் விரும்பி வீற்றிருக்கும் திருவாலவாய் ஆகும்;" என உரைத்தார்.

2561. பெருந்தொண்டரான குலச்சிறையார் தாமே இவ்வாறு போற்றிக் காட்டக் கண்டு, மலர் போன்ற கைகளைத் தலையீது குவித்து நிறைந்த மிக்க அன்பினால் தரையின் மீது விழுந்து பணிந்து எழுந்து நின்று, "மங்கையர்க்கரசி" எனத் தொடங்கி, 'எட்டுத் திக்கில் உள்ளவரும் துதிக்கும் திருஆலவாய் ஆவது இதுவே,' என்ற மகுடம் பொருந்திய அம்மையாரும் அமைச்சருமாகிய இருவரின் தொண்டுகளையும் சிறப்பித்து அருளி நல்ல திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

2562. அவ்வாறு பாடிய திருப்பதிகத்தால் துதித்தபடிவந்து, அரிய பண்புடைய அடியவரோடும், தேடும் திருமாலுக்கும் நான்முகனுக்கும் அரிய இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் திருவாலவாய்க் கோயிலின் பூக்கத்தை அடைந்து நீண்டு உயர்ந்த கோபுரத்தை வணங்கிப் புகுந்து, நிறையும் பெரு விருப்பத்துடன் உள்ளே புகுந்து, பக்கத்தே உள்ள மாளிகையை வலமாகச் சூழ்ந்து வந்து, இறைவரின் கோயிலுள் அமைச்சர் குலச்சிறையாருடன் புகுந்தார்.

2563. ஆளுகின்ற அழகிய கண்ணை உடையவராய் ஆலவாயில் விரும்பி இனிதாக வீற்றிருக்கும் கரிய கண்டத்தை, உடைய இறைவரைக் கண்கள் பெற்ற இனிய பயணை அடையுமாறு தரிசித்தும், நீள வந்து எழும் அன்பினால் பணிந்து எழுந்தும், அமைதி பெறாதவராய்த், திரும்பவும் நிலமிசை பலமுறை விழுந்து வணங்கி எழுவார் ஆனார்.

140 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2564 அங்கம் எட்டினும் ஐந்தினும் அளவின்றி வணங்கிப்
பொங்கு காதலின் மெய்ம்மயிர்ப் புளகமும்
பொழியும்
செங்கண் நீர்தரும் அருவியும் திகழ்திரு மேனி
எங்கு மாகிநின் றேத்தினார் புகலியர் இறைவர்.
- 2565 நீல மாமிடற் றாலவா யான்என நிலவும்
மூல மாகிய திருவிருக் குக்குறள் மொழிந்து
சீல மாதவத் திருத்தொண்டர் தம்மொடுந்
திளைத்தார்
சாலு மேன்மையில் தலைச்சங்கப் புலவனார்
தம்முன்.
- 2566 சேர்த்தும் இன்னிசைப் பதிகமுந் திருக்கடைக்
காப்பு
சாத்தி நல்லிசைத் தண்டமிழ்ச் சொன்மலர்
மாலை
பேர்த்தும் இன்புறப் பாடிவெண் பிறையணி
சென்னி
மூர்த்தி யார்கழல் பரவியே திருமுன்றில் அணைய..
- 2567 பிள்ளை யார்எழுந் தருளிமுன் புகுதும்அப்
பொழுது
வெள்ள நீர்பொதி வேணியார் தமைத்தொழும்
விருப்பால்
உள்ள ணைந்திட எதிர்செலா தொருமருங்
கொதுங்கும்
தென்னு நீர்விழித் தெரிவையார் சென்றுமுன்
பெய்த..
- 2568 மருங்கின் மந்திரி யார்பிள்ளை யார்கழல்
வணங்கிக்
கருங்கு முற்குற்றை மேற்குவி கைத்தளி ருடையார்
பருங்கை யானைவாழ் வளவர்கோன் பாவையார்
என்னம்
பெருங்க ளிப்புடன் விரைந்தெதிர் பிள்ளையார்
அணைந்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 141

2564. எட்டு உறுப்புக்களாலும் ஐந்து உறுப்புக்களாலும் அளவில்லாதபடி வணக்கங்கள்செய்து, உள்ளத்தில் நிறைந்து பொங்கி எழும் அன்பின் மிகுதியால் உடலில் மயிர்க் கூச்செறிதலும், சிவந்த கண்கள் பொழிகின்ற நீர் அருவி போன்ற பெருக்கும் திருநீற்றின் ஒளி விளங்கும் திருமேனி முழுவதும் பொருந்துமாறு நின்று, சீகாழித் தலைவர் வணங்கித் துதித்தார்.

2565. 'நீலமாமிடற்று ஆலவாயான்' எனத் தொடங்கி 'நிலவும் மூலமான 'திரு இருக்குக் குறள்' பதிகத்தைப் பாடிப் பொருந்திய மேன்மையுடைய தலைச்சங்கப் புலவரான சோமசுந்தரப் பெருமான் திருமுன்பு, ஒழுக்கத்தால் மிக்க மாதவமுடைய தொண்டரான குலச்சிறையாருடன் கூடி அன்பினுள் மகிழ்ந்தார்.

2566. சேர்க்கின்ற இனிய இசையுடைய பதிகத்தையும் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி நிறைவாக்கி, நல்ல இசையுடைய தமிழ்ச் சொல்லால் ஆன மலர் மாலையைத் திரும்பவும் இன்பம் பொருந்திப் பாடி, வெண்மையான பிறைச் சந்திரனை அணிந்த முடியையுடையவரின் திருவடியைத் துதித்துத் திருமுன்றிலை வந்து அணையும் போதில்,

2567. முன்னால் சம்பந்தர் கோயிலுள் எழுந்தருளிப் புகுந்தபோது, கங்கையாறு தங்கிய சடையினரான இறைவரை வணங்கும் ஆர்வத்தோடும் உள்ளே சேர்தலால் அவர் எதிரில் செல்லாது ஒரு பக்கத்தில் ஒதுங்கிய தெள்ளும் நீரில் பொருந்திய கண்களையுடைய தெரிவையரான மங்கையர்க்கரசியார், அவரது திருமுன்பு சேர்ந்தார்.

2568. பக்கத்தில் வந்த குலச்சிறையார் சம்பந்தப் பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி நின்று, கரிய கூந்தலின் மீது கூப்பிய கைத் தளிர்களையுடைய அம்மையார் பருத்த கையையுடைய யானைகள் வாழ்கின்ற சோழ மன்னரின் மகளார் என்று சொல்லப், பெருமகிழ்ச்சியுடன் விரைந்து, அவ்வம்மையார் எதிரே அவர் சேர்ந்திட.

142 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2569 தென்ன வன்பெருந் தேவியார் சிவக்கன்றின்
செய்ய
பொன்ன டிக்கம லங்களிற் பொருந்தமுன்
விழுந்தார்
மன்னு சண்பையர் வள்ளலார் மகிழ்சிறந் தளிக்கும்
இன்ன ருட்பெருஞ் சிறப்பொடுந் திருக்கையால்
எடுத்தார்.
- 2570 ஞான போனகர் எதிர்தொழு தெழுந்தநற் றவத்து
மானி யார்மனக் கருத்துமுற் றியதென மதித்தே
பான லங்கண்கள் நீர்மல்கப் பவளவாய் குழறி
யானும் என்பதி யுஞ்செய்த தவமென்கொல்
என்றார்.
- 2571 யாழின் மென்மொழி யார்மொழிந் தெதிர்கழல்
வணங்கக்
காழி வாழவந் தருளிய கவுணியர் பிரானும்
சூழு மாகிய பரசம யத்திடைத் தொண்டு
வாழு நீர்மையீர் உமைக்காண வந்தனம் என்றார்.
- 2572 இன்ன வாறருள் செய்திடத் தொழுதடி வீழ்ந்தார்
மன்னு மந்திரி யார்வரு திறமெலாம் மொழிய
அன்ன மென்றடை யார்தமக் கருள்செய்து
போக்கித்
துன்னு மெய்த்தொண்டர் சூழவந் தருளும்அப்
பொழுது.
- 2573 செல்வ மல்கிய திருவால வாயினிற் பணிசெய்து
அல்கு தொண்டர்கள் பிள்ளையார் மருங்கணைந்
திறைஞ்சி
மல்கு கார்அமண் இருள்கெட ஈங்குவந் தருள
எல்லை யில்தவஞ் செய்தனம் எனஎடுத்
திசைத்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ '143

2569. பாண்டிய மன்னனின் மனைவியாரான மங்கையர்க்கரசியார் சிவக்கன்றான ஞானசம்பந்தரின் அடித் தாமரைகளில் பொருந்த முன் விழுந்தார். நிலையான சீகாழிப் பதித்தலைவர் மகிழ்ச்சி மிக அளிக்கும் இனிய அருளுடைய பெருஞ்சிறப்பினோடும் திருக்கைகளால் அவரை எடுத்தருளினார்.

2570. ஞான அமுது உண்ட சம்பந்தரின் எதிரில் வணங்கி எழுந்த நல்ல தவத்தையுடைய அம்மையாரான மங்கையர்க்கரசியார் தம் மனத்துள் கொண்ட கருத்தான சைவநிலைபேறும் பாண்டிநாட்டு மீட்சியும் நிறைவு பெற்றன என்றே துணிவுகொண்டு நீலமலர் போன்ற கண்களில் நீர் பொருந்தப் பவளம் போன்ற வாய் குழறி "யானும் எனது பதியும் தாங்கள் இங்கு எழுந்தருளும் இப்பேற்றைப் பெறும் பொருட்டு முன்செய்த பெருந்தவம்தான் என்னே?" எனக் கூறினார்.

2571. யாழ் போன்ற இனிய மென்மையான மொழியையுடைய அம்மையார் இவ்வாறு கூறி மீண்டும் தம் திருவடிகளை வணங்கிடச் சீகாழி வாழுமாறு வந்து தோன்றிய கண்ணியர் தலைவரும் அவர் சொன்னதைக் கேட்டு, "சுற்றிலும் பரவிய பரசமயச் சூழலிடையே திருத்தொண்டின் நெறியில் விடாமல் வாழ்கின்ற தன்மையுடையவர்களே! உங்களைக் காணும் பொருட்டு வந்தோம்!" என்று அருள்செய்தார்.

2572. இங்ஙனம் ஞானசம்பந்தர் அருள் செய்திடவே மங்கையர்க்கரசியார் அவருடைய திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார். நிலைபெற்ற அமைச்சரான குலச்சிறையார் நாட்டில் சேர்ந்த துன்பமான நிலைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல, அவற்றையெல்லாம் கேட்டு, ஞானசம்பந்தர், அன்னம் போன்ற நடையுடைய மங்கையர்க்கரசியார்க்கு அருள்செய்து விடைதந்து அனுப்பினார். பின், நெருங்கிய மெய்த்தொண்டர்கள் சூழ்ந்து வர அவர் எழுந்தருளியரும்போது,

2573. செல்வம் பெருகிய திருஆலவாய்க் கோயிலில் தொண்டு செய்யும் தொண்டர்கள் பிள்ளையார் பக்கத்தில் சேர்ந்து வணங்கி, "வந்து சேர்ந்த சமணரான இருள்கெட, இங்குத் தாங்கள் முழுமதிபோல் எழுந்தருளியதற்கு எல்லை யில்லாத பெருந்தவம் செய்தோம்" எனக் கூறித் துதித் தனர்.

144 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2574 அத்தி ருத்தொண்டர் தங்களுக் கருள்முகம் அளித்து
மெய்த்த காதலின் அவரோடும் புறத்தினில் மேவிச்
சித்தம் இன்புறும் அமைச்சனார் திருமடங் காட்டப்
பத்தர் போற்றிடப் பரிசனத் தொடும்இனி
தமர்ந்தார்
- 2575 பரவு காதலிற் பாண்டிமா தேவியார் அருளால்
விரவு நண்பொடு குலச்சிறை யார்விருந் தளிப்பச்
சிரபு ரத்துவந் தருளிய செல்வர்அங் கிருந்தார்
இரவி மேற்கடல் அணைந்தனன் எல்லிவந்
தனையு
- 2576 வழிதி மாநகர் அதனிடையு மாமறைத் தலைவர்
பழுதில் சீரடி யாருடன் பகல்வரக் கண்ட
கழுது போல்வருங் காரமண் குண்டர்கள் கலங்கி
இழுது மையிருட் கிருளென ஈண்டினர் ஒருபால்.
- 2577 அங்கண் பீமவிய சமணர்கள் பிள்ளையார் அமர்ந்த
துங்க மாமடந் தன்னிடைத் தொண்டர்தங் குழாங்கள்
எங்கும் ஓதிய திருப்பதி கத்திசை எடுத்த
பொங்கு பேரொலி செலிப்புலம் புக்கிடப்
பொற்றாராய்
- 2578 மற்றில் வான்பழி மன்னவன் மாறனை எய்திச்
சொற்றும் என்றுதஞ் சூழ்ச்சியும் ஒருபடி தணிவாந்
கொற்ற வன்கடைக் காவலர் முன்சென்று குறுகி
வெற்றி வேலவர்க் கெங்களை விளம்புவீர்
என்றார்
- 2579 வாயில் காவலர் மன்னவன் தனைஎதிர் வணங்கி
ஆய மாகிவந் தடிகள்மார் அணைந்தனர் என்ன
ஏயி னான் அணை வாரென அவருஞ்சென்
றிசைத்தார்
பாயி னால்உடல் மூடுவார் பதைப்புடன் புக்கார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 145

2574. அவ்வாறு கூறிய அத்தொண்டர்களுக்கு அருள் முகத்துடன் ஆணைகள் தந்து உண்மை பொருந்திய விருப்புடன் அவர்களுடனே கோயிலின் வெளியே வந்து, உள்ளத்தில் இன்பம் பொருந்திய அமைச்சரான குலச்சிறையார் ஞானசம்பந்தர் இருத்தற்குரிய திருமடத்தைக் காட்ட, அடியார்கள் சூழ்ந்து போற்றத் தம் பரிவாரங்களுடன் அவர் அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

2575. போற்றும் பக்தியால் மங்கையர்க்கரசியாரது அருளால் பொருந்தும் அன்புடனே குலச்சிறையார் விருந்து அமுது அமைத்து அளிக்க, சகாழியில் தோன்றியருளிய செல்வரான ஞானப்பிள்ளையார் அத்திருமடத்தில் தங்கியிருந்தார். அப்போது கதிரவன் மேலைக்கடலில் போய் அடைந்தான். அதன்பின் இரவு வந்தது.

2576. பாண்டியனின் சிறந்த நகரத்தில் சிறந்த அந்தணர் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் குற்றம் இல்லாத சிறப்புடைய அடியார்களுடனே பகலில் வரக் கண்ட, பேய் போன்று வரும் கரிய அமணர் கலக்கத்தை அடைந்து குழம்பான மை போன்ற இருளுக்குமே மேம்பட்ட இருள்போல ஒரு பக்கத்தில் கூடினர்.

2577. அந்த இடத்தில் கூடிய சமணர்கள், ஞான சம்பந்தர் எழுந்தருளிய பெருந்திரு மடத்தில் திருத்தொண்டர் கூட்டங்கள் எங்கும் கூடிப் பெருகி ஓதிய திருப்பதிகத்து இசை ஓங்கி மேலெழும் பேரொலியானது தம் செவிகளில் புக, அதைப் பொறுக்க மாட்டாதவர் ஆகி.

2578. “இந்தப் பெரும்பழியினைப் பாண்டியனை அடைந்து சொல்வோம்”, என்று எண்ணிக்கொண்டு தம் குழ்ச்சியையும் ஒருபடியாகத் துணிவு கொள்வாராகி, மன்னனின் வாயில் காப்போர்முன் போய் அடைந்து, “வெற்றியுடைய வேல் ஏந்திய மன்னனுக்கு யாங்கள் வந்த செய்தியைத் தெரிவியுங்கள்!” என இயம்பினர்.

2579. வாயில் காவலர் உள்ளே சென்று அரசன் முன்பு வணங்கி, “அடியார்கள் எல்லாரும் கூட்டமாய் வந்துள்ளனர்!” என்றனர். அந்தச் சமணத் துறவியருடன் ஒத்த கருத்துடையவனான மன்னன் “அவர்கள் வருவார்களாக!” என்ன, அக்காவலர்களும் வெளியே போய்ச் சமணத் துறவிகளிடம் அதனை உரைத்தனர். பாய் உடுக்கையால் உடலை மூடும் அவர்கள் பதற்றத்துடன் உள்ளே வந்தனர்.

146 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2580 புக்க போதவர் அழிவுறு மனத்திடைப் புலர்ச்சி
மிக்க தன்மையை வேந்தனுங் கண்டெதிர் வினவி
ஒக்க நீர்திரண்ட டணைவதற்கு உற்றதென்
தக்க தல்லதீங் கடுத்தது சாற்றுதற் கென்றார். என்னத்
- 2581 ஆவ தேல்நுமக் கடுத்தது கூறுவீர் என்று
காவ லன்பரிந் துரைத்தலுங் கார்அமண் கையர்
மாவ லாய் உன்றன் மதுரையிற் சைவவே
மேவ லால்இன்று கண்டுமுட் டியாம் என்று
தியர்தாம் விளம்ப.
- 2582 என்று கூறலும் கேட்டுமுட் டியானும் என்
றியம்பி
நன்று நல்லறம் புரிந்தவா நான் என்று நகுவான்
கன்றும் உள்ளத்த னாகி அக் கண்ணுதல் அடியார்
இன்றிம் மாநகர் அணைந்ததென் அவர்களயார்
என்றான்.
- 2583 மாலை வெண்துடை வளவர்சோ ணாட்டுவண்
புக்ஷிச்
சூல பாணிபால் ஞானம்பெற் றான்என்று சுருதிப்
பாலன் அன்பர்தங் குழாத்தொடும் பனிமுத்தின்
சிவிகை
மேல ணைந்தனன் எங்களை வாதினில் வெல்ல.
- 2584 என்று கூறுவார் இத்திறம் முன்புதாம் அறிந்த
தொன்றும் அங்கொழி யாவகை உரைத்தலுந்
தென்னன்
மன்ற லம் பொழிற் சண்பையார் வள்ளலார் நாமம்
சென்று தன்செவிநிறைத்தலுஞ் செயிர்த்து முன்
சொல்வான்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 147

2580. சமண முனிவர்கள் அவ்வாறு புகுந்த சமயத்தில் அவர்களின் வருந்தும் உள்ளத்தின் வாட்டம் மிக்கிருந்த தன்மையினை மன்னன் கண்டு “நீங்கள் யாவரும் ஒன்றாகத் திரண்டு இங்கு வந்ததற்குக் காரணம் யாது?” என்று வினவ, அம்முனிவர்கள், “சொல்லத் தகாத தீமை வந்தது” என மொழிந்தனர்.

2581. “அங்ஙனமானால் உமக்கு நேர்ந்ததை எடுத்துக் கூறுங்கள்!” என்று பாண்டியன் அன்புடனே உரைக்க, கரிய சமண வஞ்சகர்கள், “யானை வீரனான மன்ன! உம் மதுரை மாநகரத்தில் சைவ வேதியர்கள் வந்து பொருந்தியதைக் கண்டதால் இன்று யாங்கள் ‘கண்டு முட்டு’ ஆனோம்” என்று கூறினர்.

(கண்டு முட்டு — காண்பதால் வரும் தொடக்கு; தீட்டு. சைவ வேதியரைக் கண்டால் அதைத் தீட்டாய் எண்ணிக் கழுவாய் தேடிக்கொள்வது மரபு.)

2582. என்று அச்சமண முனிவர்கள் உரைக்கவும், “யானும் அதனைக் கேட்டமையால் ‘கேட்டு முட்டு’ ஆயினேன்” என்று கூறி “நான் நல்லறம் புரிந்தவாறு நன்றாக இருந்தது!” என இகழ்ந்து நகைத்துக், கறுவு கொண்ட உள்ளத்துடன் அந்த நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவனடியார்கள் இன்று இந்தப் பெருநகரத்தை அடைந்த காரணம் யாது? அவர்கள் யாவர்?” என வினவினான்.

2583. “ஆத்தி மாலையும் வெண்கொற்றக் குடையும் கொண்ட சோழரின் வளமையுடைய சீகாமியில் சூலத்தைக் கையில் கொண்ட சிவனிடத்தில் ஞானம் பெற்றான் என்று அந்தணச் சிறுவன் அடியார் கூட்டத்துடன் குளிர்த் துத்துச் சிவிகையின் மேல் எங்களையும் வாதில் வெல்ல வந்துள்ளான்!”

2584. என்று இவ்வாறு கூறுவராய், இத்திறங்களைத் தாம் முன்னம் அறிந்த செய்திகள் ஒன்றையும் விடாமல் கூறினர். பணமுடைய அழகிய சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழி வள்ளலாரின் திருப்பெயர் சென்று செவியில் சேரவும் சினம் கொண்டு முற்படக் கூறுவானாகி,

148 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2585 மற்ற மாமறை மைந்தன் இம் மருங்கணைந் தானேல்
உற்ற செய்தொழில் யாதுசெய் கோம் என
உரைப்பச்
செற்றம் மீக்கொண்ட சிந்தையும் செய்கையும்
உடையோர்
கொற்ற மன்னவன் மொழிக்கெதிர் குறித்துரை
செய்வார்.

2586 வந்த அந்தணன் தன்னெநாம் வலிசெய்து
போக்கும்
சிந்தை யன்றி அச் சிறுமறை யோன் உறை மடத்தில்
வெந்த முற்பட விஞ்சைமந் திரத்தொழில்
விளைத்தால்
இந்த நன்னக ரிடத்திரான் ஏகும்என் றிசைத்தார்.

2587 ஆவதொன் றிதுவே யாகில் அதனையே விரைந்து
செய்யப்
போவதொன் றவரைப் போக்கிப் பொய்ப்பொரு
ளாகக் கொண்டான்
யாவதும் உரையா டாதே எண்ணத்திற் கவலை
யோடும்
பூவணை அமளி புக்கான் பொங்கெழில் தேவி
சேர்ந்தாள்

2588 மன்னவன் உரைப்ப தின்றி இருக்கமா தேவி
யார்தாம்
என்னுயிரிக் குயிராய் உள்ள இறைவநீ உற்ற
தென்னோ
முன்னுள மகிழ்ச்சி இன்றி முகம்புலர்ந் திருந்தாய்
இன்று
பன்னிய உள்ளத் தெய்தும் பருவரல் அருள்செய்
என்றார்

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 149

2585. “அந்த அந்தணச் சிறுவன் அங்ஙனம் இங்கு வந்தானாகில், செய்தொழிலாய்ப் பொருந்தியவற்றை யாது செய்யலாம்?” என மன்னன் வினவ, சினம் மேலே பொங்கி எழும் மனமும் தொழிலும் கொண்ட அந்தச் சமணர், வெற்றியுடைய மன்னன் மொழிகளுக்கு விடையாய்க் குறித்துக் கூறுபவராய்.

2586. “இங்ங் வந்த அந்தணனை வலிமை செய்து போக்கும் எண்ணம் இன்றி அந்த அந்தணச் சிறுவன் தங்கியுள்ள மடத்தில் வெம்மையான அழல் சேருமாறு விஞ்சை மந்திரச் செயல் செய்வோமானால், இந்த நகரத்தில் இல்லாது வெளியே போய்விடுவான்!” எனக் கூறினர்.

2587. “செய்யக் கூடியது இது வொன்றே ஆனால் அதையே விரைந்து செய்யச் சொல்வீராக!” எனக் கூறி அவர்களைப் போகும்படி அனுப்பிப் பொய்யினைப் பொருள் என்று கொண்ட மன்னன், யாதும் எவரிடமும் பேசாமல் உள்ளத்தில் நிறைந்த கவலையுடன் மலர்கள் பரப்பிய படுக்கையில் சேர்ந்தான். மிக்க எழிலையுடைய பாண்டிமாதேவி மங்கைபர்க்கரசியார் அங்குச் சேர்ந்தார்.

2588. அரசன் இங்ஙனம் பேசாமல் இருத்தலைக் கண்டு, அம் மாதரசியார், “என் உயிர்க்கு உயிராய் உள்ள நாயகரே! நீவிர் எத்துன்பத்தை அடைந்தீர்? முன் உள்ள மகிழ்ச்சியில்லாமல் முகம் வாடியுள்ளீர்! இன்று இவ்வாறு எண்ணமிடும் உம் உள்ளத்தில் பொருந்திய வருத்தத்தை உரைப்பீராக!” என்றாள்.

150 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2589 தேவியார் தம்மை நோக்கித் தென்னவன் கூறு
கின்றான்
காவிநீள் கண்ணி னாய்கேள் காவிரி நாட்டில்
மன்னும்
தாவில்சீர்க் கழும லத்தான் சங்கரன் அருள்பெற்
றிங்கு
மேவினான் அடிகள் மாரை வாதினில் வெல்ல என்று.

2590 வெண்பொடி பூசந் தொண்டர் விரவினார் அவரை
எல்லாம்
கண்டுமுட் டடிகள் மார்கள் கேட்டுமுட் டியானும்
காதல்
வண்டுணத் துதைந்த கோதை மானியே இங்கு
வந்த
பண்புமற் றிதுவே யாகும் பரிசுவேறில்லை
என்றான்.

2591 மன்னவன் உரைப்பக் கேட்டு மங்கையர்க்
கரசியார்தாம்
நின்னிலை இதுவே யாகில் நீடிய தெய்வத் தன்மை
அன்னவர் வாது செய்தால் வென்றவர் பக்கஞ்
சேர்ந்து
துன்னுவ துறுதி யாகும் சுழிவுறேல் மன்ன என்றார்.

2592 சிந்தையிற் களிப்பு மிக்குத் திருக்கழு
மலத்தார்வேந்தன்
வந்தவா றெம்மை யாள எனவரு மகிழ்ச்சி
யோடும்
கொந்தலர் குழலார் போதக் குலச்சிறை யார்அங்
கெய்த
இந்தநன் மாற்றம்எல்லாம் அவர்க்குரைத் திருந்த
பின்னர்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் ப 151

2589. தம் மனைவியை நோக்கிப் பாண்டிய மன்னன் கூறுவானாய், "குவளை மலர் போன்ற நீண்ட விழியை உடையவளே! கேட்பாயாக! காவிரி பாயும் நாட்டில் நிலை பெற்றுள்ள குற்றம் அற்ற சிறப்பையுடைய சோழிப் பதியின் சங்கரனின் அருள் பெற்று இங்கு நம் சமன் அடிகளை வாதில் வெல்வதன் பொருட்டாக வந்துள்ளனன்" என்று.

2590. "வெண்மையான திருநீற்றைப் பூசும் சிவனடியார்கள் இங்கு வந்துள்ளனர். அவர்களையெல்லாம் கண்டதால் அடிகள் 'கண்டு முட்டு'. அச்செய்தியைக் கேட்டதால் நானும் கேட்டு முட்டு. என் அன்புக்குரியவளாய் வண்டுகள் தேன் உண்ணும் பொருட்டு நெருங்கிச் சூடிய மாலை சூடிய மானியே; இங்குக் கூடிய தன்மை இதுவாகும்! வேறு ஒன்றும் இல்லை!" என்றான்.

(மானி - மங்கையர்க்கரசி)

2591. இங்ஙனம் பாண்டியன் உரைக்க அதனைக் கேட்டு மங்கையர்க்கரசியார் "உம் நிலைமை இதுவேயானால் வருந்தாமல், நீடிய தெய்வத்தன்மை விளங்கும்படி அவர்கள் வந்துவாதம் செய்தால் அதில் வென்றவரின் பக்கம் சேர்ந்து பொருந்துவதே நன்மை தருவதாகும்! ஆதலின் வருந்த வேண்டா!" என்றார்.

2592. உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி மிகுந்து "திருக்கழு மலத்தவரின் தலைவர் எம்மை ஆளும் - பொருட்டு வந்த வித்தந்தான் என்னே!" என்று எண்ணுவதால், உண்டாகும் மகிழ்ச்சியுடன், மலரும் மலர்களைச் சூடிய கூந்தலையுடைய மங்கையர்க்கரசியார் வந்தபோது அமைச்சர் குலச் சிறையார் அங்கு வந்து சேர. இந்த நல்ல சொற்களை எல்லாம் அவரிடம் சொல்லிப் பின்னர்,

152 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

ஐ593 கொற்றவன் அமைச்ச னாருங் கைதலை குவித்து
நின்று
பெற்றனம் பிள்ளை யார்இங் கணைந்திடப்
பெறும்பேறு என்பார்
இற்றைநாள் ஈசன் அன்பர்தம்மைநாம் இறைஞ்சப்
பெற்றோம்
மற்றினிச் சமணர் செய்யும் வஞ்சனை அறியோம்
என்றார்.

ஐ594 மானியார் தாமும் அஞ்சி வஞ்சகப் புலையர்
தாங்கள்
ஈனமே புரிய வல்லார் செய்வதென் நாம்என்
றெண்ணி
ஞானசம் பந்தர் தம்பால் நன்மையல் லாது
செய்யும்
ஊனம்வந் தடையில் யாமும் உயிர்துறந் தொழிவது
என்றார்

ஐ595 இவர்நிலை இதுவே யாக இலங்குவேல் தென்ன
னான
அவன்நிலை அதுவாம் அந்நாள் அருகர்தந் நிலையா
தென்னில்
தவமறைந் தல்ல செய்வார் தங்கள்மந் திரத்தால்
செந்தீ
சிவநெறி வளர்க்க வந்தார் திருமடஞ் சேரச்
செய்தார்.

ஐ596 ஆதி மந்திரம் அஞ்செழுந் தோதுவார் நோக்கும்
மாதி ரத்தினும் மற்றைமந் திரவிதி வருமே
பூதி சாதனர் மடத்தில்தாம் புனைந்தசா தனைகள்
சாதி யாவகை கண்டமண் குண்டர்கள்
தளர்ந்தார்.

2593. மன்னவரின் அமைச்சரான குலச் சிறையாரும் கைகளைத் தலைமீது குவித்து வணங்கி நின்று, “பிள்ளையார் இங்கு வந்து சேர்வதற்குப் பெரும் பேறு தான் பெற்றோம்!” எனக் கூறத் தொடங்கி, “இன்று இறைவரின் அடியாரை நாம் கண்டு வணங்கப் பெற்றோம்! இனிச் சமணர் செய்யக் கூடிய வஞ்சனை எதுவோ, அறியோம்!” எனக் கூறினார்.

2494. அரசு மா தேவிபாரும் அச்சம் கொண்டு, “வஞ்சர்களாகிய அப்புலையர்கள் ஈனமான செயல்களையே செய்ய வல்லார்! அதற்கு நாம் என்ன செய்வது?” என எண்ணி, “ஞான சம்பந்தரிடம் நன்மையல்லாத செயல்களை இவர்கள் செய்து அதன் மூலம் கேடு வருமானால் நாமும் உயிர் துறப்போம்!” என்று இயம்பினார்.

2595. இவ்விருவர் நிலைமை இவ்வண்ணமாக, விளங்கும் வேல் ஏந்திய பாண்டியனான அவன் நிலை அதுவே யாகும். அன்றைய நாளில் சமணர்களின் நிலை யாது என்றால் தவவேடத்துள் மறைந்து நின்று தீய செயல்களைச் செய்பவர்களான அவர்கள் தம் மந்திரத்தால், சிவ நெறி வளர்க்கத் தோன்றியுள்ள ஞான சம்பந்தரின் மடத்தில் செந்தி சேருமாறு செயலைச் செய்தனர்.

2596. ஆதி மந்திரமான திருவைந்தெழுத்தை ஒதுகின்றவர் பார்க்கின்ற திசையில் மற்ற மந்திரச் செயல்கள் போய்ச் சேருமோ? சேரா. திருநீற்றுச் சந்தனம் பூண்ட ஞான சம்பந்தரின் திருமடத்தில் தாம் புனைந்த சாதனைகள் ஏவியபடி குறித்த பயனைத் தாராது ஒழிந்ததைப் பார்த்து அந்தச் சமண முனிவர்களாகிய கீழ் மக்கள் தளர்ச்சி கொண்டனர்.

- 2597 தளர்ந்து மற்றவர் தாஞ்செய்த தீத்தொழில்
சரியக்
கிளர்ந்த அச்சமுன் கெழுமிய கீழ்மையோர் கூடி
விளங்கு நீள்முடி வேந்தன் தறியின்நம் மேன்மை
உளங்கொ ளான்நமர் விருத்தியும் ஒழிக்கும்என்
றுணர்வார்.
- 2598 மந்தி ரச்செயல் வாய்த்தில மற்றினிச் செய்யும்
புந்தி யாவதிங் கிதுளைப் பொதிகழல் கொடுபுக்கு
அந்தண் மாதவர் திருமடப் புறத்தயல் இருள்போல்
வந்து தந்தொழில் புரிந்தனர் வஞ்சனை
மனத்தோர்.
- 2599 திரும டப்புறச் சுற்றினில் தீயபா தகத்தோர்
மருவு வித்தஅத் தொழில்வெளிப் படுதலும் மறுகிப்
பரிசு னத்தவர் பதைப்பொடுஞ் சிதைத்தது நீங்கி
அருகர் இத்திறம் புரிந்தமை தெளிந்துசென்
றணைவார்.
- 2600 கழும் லப்புதிக் கவுணியர் கற்பகக் கன்றைத்
தொழுது நின்றமண் குண்டர்செய் தீங்கினைச்
சொன்ன
பொழுது மாதவர் துயிலும்இத் திருமடப் புறம்பு
பழுது செய்வதோ பாவிகாள் எனப்பரிந் தருளி.
- 2601 என்பொ ருட்டவர் செய்ததீங் காயினும்
இறையோன்
அன்ப ருக்கெய்து மோ என்று பின்னையும் அச்சம்
முன்பு றப்பின்பு முனிவுற முத்தமிழ் விரகர்
மன்பு ரக்கும்மெய்ம் முறைவழு எனமன்ங்
கொண்டார்.

2597. அவர்கள் தாம் செய்த அந்தத் தீத்தொழில் பயன் அளிக்காமல் விழுவதைக் கண்டு மனம் தளர்ந்து எழுந்த அச்சமானது முன்னே மிகுந்ததால், கீழான அந்த அமணர்கள் ஒன்றாகக் கூடி விளங்கும் நீண்ட முடி மன்னனான பாண்டியன் இதை அறிந்தால் நம் மேம்பாட்டில் மனம் கொள்ள மாட்டான். நம் பிழைப்பு வழியையும் ஒழித்து விடுவான்" என்று உணரலாயினர்.

2598. "அந்திரச் செயல், குறித்த பயனைத் தரவில்லை! இனிமேல் ஆலோசனையாவது இதுவேயாகும்!" எனத் துணிந்து பொதியும் அலை எடுத்துக் கொண்டு புகுந்து, அழகிய குளிர்ச்சியுடைய மாதவர்களாகிய சிவனடியார்கள் உறங்கும் திருமடத்தின் வெளிப் பக்கத்தில் வஞ்சனை நிறைந்த மனத்தையுடைய அந்தச் சமணர்கள் இருள் போல் வந்து தம் செயலைச் செய்தனர்.

2599. அம்மடத்தின் புறச்சுற்றிலே அத்தீய பாதகர்களான சமணர்கள் சேர்த்த அந்தத் தீத்தொழில் வெளிப் படுத்தலும், பரிவாரங்கள் கலக்கம் கொண்டு சுழன்று பதைப்புடனே அத்தீயை அணைத்துப் போக்கிச் சமணர்களே இங்ஙனம் செய்தனர் எனத் தெளிந்து போய் அணைவாராய்.

2600. சீகாழித் தலத்தில் கவுணியர் குடியில் தோன்றிய கற்பகக் கன்றான பிள்ளையாரை அவர்கள் வணங்கித் தொழுது நின்று, சமணர் செய்த கீழான செயலைச் சொன்ன போது, "சிவனடியார்களாகிய மாதவர் உறங்கும் இந்த மடத்தின் வெளிப் பக்கத்தில் தீமை செய்வதோ! பாவிக்களே!" என்று பரிவு கொண்டருளி,

2601. "இச்செயல் என் பொருட்டாக அவர்கள் செய்த தீங்காகும், என்றாலும் சிவபெருமானின் அடியவர்க்குப் பொருந்துமோ?" என உட்கொண்டு மேலும் அச்சம் முன்னே வரப்பின்பு கோபமும் வர, முத்தமிழ் வல்லுநரான அப்பிள்ளைப் பெருமான், "அரசன் காவல் செய்யும் நீதி முறை தவறியது" என்று மனத்தில் எண்ணம் கொண்டார்.

'156 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2602 வெய்ய தீங்கிது வேந்தன்மேற்று எனும்விதி முறையால்
செய்ய னேதிரு வாலவாய் எனுந்திருப் பதிகம்
சைவர் வாழ்மடத் தமணர்கள் இட்டதீத் தழல்போய்ப்
பைய வேசென்று பாண்டியற்கா கெனப் பணித்தார்.

2603 பாண்டிமா தேவியார் தமது பொற்பில்
பயிலுநெடு மங்கல நாண் பாது காத்தும்
ஆண்டகையார் குலச்சிறையார் அன்பினானும்
அரசன்பால் அபராதம் உறுதலாலும்
மீண்டு சிவ நெறியடையு விதியினாலும்
வெண்ணீறு வெப்பகலப் புகலி வேந்தர்
தீண்டியிடப் பேறுடைய னாத லாலும்
தீப்பினியைப் பையவே செல்க என்றார்.

2604 திருந்தி சைப்பதி கத்தொடை திருவால வாயின்
மருந்தி னைச்சண்பை மன்னவர் புனைந்திட அருளால்
விரிந்த வெந்தழல் வெம்மைபோய்த் தென்னனை மேவிப்
பெருந்த முற்பொதி வெதுப்பெனப் பெயர்பெற்ற தன்றே.

2605 செய்ய மேனியர் திருமக னார்உறை மடத்தில்
றையும் உள்ளத்த ராய்அமண் கையர்தாம் நணுகிக்
கையி னால்எரி யிடவுடன் படும்எல்லி கரப்ப
வெய்ய வன்குண கடலிடை எழுந்தனன் மீது.

2606 இரவு பாதகர் செய்ததீங் கிரவிதன் மரபில்
குரவ ஒதியார் குலச்சிறை யாருடன் கேட்டுச்
சிரபு ரப்பிள்ளை யாஹலுத்தீயவர் நாட்டு
வரவ னைத்தநாம் மாய்வதே எனமன மயங்கி.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ '157

2602. எனவே, வெம்மையான 'இத்திங்கு வேந்தன் மேல் ஆகும்' என்ற விதிமுறையால் 'செய்யனே! திரு ஆலவாய்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைச் 'சிவனடியார் வாழும் மடத்தில் சமணர் வைத்ததீ மெல்லச் சென்று பாண்டியனுக்கு ஆகுக!' என்றுபாடி ஆணையிட்டருளினார்.

2603. பாண்டிமாதேவியரின் அழகிய நீண்ட திருமங் ல நான் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியதாலும், ஆண்மையுடைய குலச்சிறையாரது அன்பினாலும், அரசனிடம் சிவ அபராதம் உண்டாதலாலும், மீண்டும் சிவநெறி அடையும் விதி இருத்தலாலும், வெப்பு நோய் திருமாறு மன்னனின் மேனியைத் தீண்டித் திருவெண்ணீற்றைச் சீகாழி மன்னவர் இடும் பேறு அரசன் உடைமையாலும் அந்தத் தீய நோயை 'மெல்லவே சென்று சேர்க' என்று பணித்தார்.

2604. சீகாழியில் தோன்றிய தலைவரான ஞான சம்பந்தர் திரு ஆலவாய் என்ற கோயிலில் வீற்றிருக்கின்ற மருந்து வடிவமான இறைவரை, திருந்தும் இசையையுடைய திருப்பதிகம் புனைந்து போற்றிட அவரது திருவருளால் விரிந்து செலுத்தப்பட்ட வெவ்விய தீத்தொழில் முழுவதும் கூடிய வெம்மையின் தொகுதி போய்ப் பாண்டியனை அடைந்து பெரிய தீயின் பொறியான வெப்பு நோய் எனப் பெயர் பெற்றது.

2605. சிவந்த மேனியையுடைய சிவபெருமானின் மகனாரான ஞானப் பிள்ளையார் வீற்றிருக்கும் மடத்தில் கவலையினால் வாடும் மனம் உடையவர்களாய்ச் சமணரான கீழ்மக்கள் பக்கத்தில் வந்து கையினால் கொண்டு போய்த் தீயை இட, உடனிருந்து உடன்பட்ட இரவுப் போது மறையக் கதிரவன் கிழக்குக் கடலின் மீது தோன்றினான்.

2606. முன் நாளின் இரவில் பாதகரான சமணர் செய்த இத்திங்கைச் சூரிய மரபில் தோன்றிய குராமலரை அணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர்க்கரசியார் குலச்சிறையாருடன் கேட்டுச் 'சீகாழிப் பிள்ளையாரை இத்தியவர் நாட்டில் வருமாறு அழைத்த நாம் உயிர்துறந்து விடுவதே இதற்குக் கழுவாயாகும்!' என உள்ளம் மயங்கினர்.

158 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2607 பெருகும் அச்சமோ டாருயிர் பதைப்பவர் பின்பு
திரும டப்புடும் மருங்குதி திண்மையிற் றெளிந்து
கருமு ருட்டமண் கையர்செய் தீங்கிது கடைக்கால்
வருவ தெப்படி யாம் என மனங்கொளும்
பொழுது.

2608 அரச னுக்குவெப் படுத்தது என் றருகஞ் சுகிகள்
உரைசெ யப்பதைத் தொருதனித் தேவியார் புகுத
விரைவும் அச்சமும் மேற்கொளக் குலச்சிறை யாரும்
வரைசெய் பொற்புய மன்னவன் மருங்குவந்
தணைந்தார்.

2609 வேந்த னுக்குமெய் விதிர்ப்புறு வெதுப்புறு
காந்து வெந்தழற் கதுமென மெய்யெலாங்
போந்து மானிகைப் புறத்துநின் றார்களும்
தீந்து போம்படி எழுந்தது விழுந்துடல் திரங்க.
வெம்மை
கவர்ந்து
புலர்ந்து

2610 உணர்வும் ஆவியும் ஒழிவதற் கொருபுடை ஒதுங்க
அணைய லுற்றவர் அருகுதா ரத்திடை அகலப்
புணர்இ ளங்கத லிக்குருத் தொடுதளிர் புடையே
கொணரி னுஞ்சுருக் கொண்டவை நுண்துக ளாக.

2611 மருத்து நூலவர் தங்கள்பல் கலைகளில் வகுத்த
திருத்த குந்தொழில் யாவையுஞ் செய்யவும்
உருத்தெ முந்தவெப் புயிரையும் உருக்குவ தாகக்
கருத்தொ ழிந்துரை மறந்தனன் கௌரியர்
தலைவன்.

2607. மேலும் மேலும்-பெருகும் அச்சத்துடன் அரிய உயிர் பதைக்கும் அவர்கள் இருவரும் அதன் பின்பு திருமடத்தின் வெளியில் தீமை இல்லாமையைக் கேட்டதால் தெளிவடைந்து கரிய முருட்டு உடல் உடைய சமணர்கள் செய்த இந்தத் தீங்கு இதன் மூலமாக விளைவது எப்படியாகுமோ?" என்று உள்ளத்தில் கொள்ளும்போது,

2608. "மன்னனுக்கு வெப்பு நோய் உண்டாயிற்று" என்று அவன் அருகில் இருக்கும் சுஞ்சுகமாக்கள் வந்து சொல்லத்துடித்து, ஒப்பில்லாத அரசமாதேவியார் அரசனது இருப்பிடத்தில் புகுந்தார். விரைந்த செலவும் அச்சமும் பொருந்தக் குலச்சிறையாரும் மலைபோன்ற அழகிய தோள்களையுடைய மன்னனின் பக்கத்தில் வந்து சேர்ந்தார்.

2609. மன்னனுக்கு உடல் நடுக்கம் வர வெதுப்புறும் நோயின் வெம்மை, எரிதலால் வெப்பத்தை வீசும் தீப் போல விநோவாய் உடல் எல்லாம் உள் அடங்கப் புறத்திலும் பரவி, அரண்மனை உறையுளின் புறத்தே நின்றவர்களும் வாடித் தீய்ந்து போகுமாறு உடல் கருகி உலற மேலே எழுந்தது.

2610. உணர்வும் உயிரும் ஒழிவதற்காக ஒருபக்கமாய் ஒதுங்கி நிற்கவும், பக்கத்தில் வருபவர் தொலைவாய்ச் சென்று அகலவும், பொருந்தும் வாழையின் இளங்குறுத்தும் தளிரும் பக்கத்தில் கொண்டு வந்தாலும் வெப்பத்தால் சுாய்ந்து சுருங்கி அவை நுட்பமான துகளாக ஆகவும்,

2611. மருத்துவ நூலில் வல்லவர் தம்பலகலைகளிலும் வகுத்துக் கூறப்பட்ட சிறந்த தக்க மருத்துத் தொழில்கள் எல்லாவற்றையும் செய்யவும், அந்நோய் மேலும் முடுகி எழுந்து, உயிரையும் உருக்குவதாய் ஆக, நினைவு ஒழிந்து பேச்சின்றி மன்னன் கிடந்தான்.

- 2612 ஆன வன்பிணி நிகழ்வுழி அமணர்கள் எல்லாம்
மீன வன்செயல் கேட்டலும் வெய்துயிர்த் தழிந்து
போன கங்குலிற் புகுந்ததின் விளைவுகொல்
என்பார்
மான முன் தெரி யாவகை மன்னன்மாட்
டணைந்தார்.
- 2613 மால்பெருக்குஞ் சமண்கையர் மருங்கு சூழ்ந்து
வழுதி நிலை கண்டழிந்து வந்த நோயின்
மூலநெறி அறியாதே தங்கள் தெய்வ
மொழிநவில்மந் திரங்கொண்டு ஈழ்நும்
பின்னும்
பிலிகொடு தைவருதற் கெடுத்தபோது
பிடித்தபீலிகள் பிரம்பி னோடுந் தீந்து
மேலேரியும் பொறிசிதறி வீழக்கண்டு
வெப்பின் அதி சயம்நோக்கி வெருவல் மிக்கார்.
- 2614 கருகியமா ஁டையாக்கைத் தீயோர் தங்கள்
கைத்தூங்கு குண்டிகைநீர் தெளித்துக் ஁வாய்
அருகனே அருகனே என்஁றன் றோதி
அடல்வழுதி மேல்தெளிக்க அந்நீர் பொங்கிப்
பெருகும்எரி தழல்சொரிந்த நெய்ப்போலாகிப்
பேர்த்தும்ஒரு தழல் அதன்மேற் பெய்தாற்
போல
ஒருவரும்இங் கிருமருங்கும் இராது போம்என்
றமணரைப் பார்த் துரைத்தரசன் உணர்வு
சோர்ந்தான்.
- 2615 பாண்டிமா தேவி யாரும் பயம்எய்தி அமைச்சர்
பாரம்
பூண்டவர் தம்மை நோக்கிப் புகலியில் வந்து
நம்மை
ஆண்டுகொண் டவர்பால் கங்குல் அமணர்தாஞ்
செய்த தீங்கு
முண்டவா றினைய தாகி முடிந்ததோ
என்று கூற.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 161

2612. இங்ஙனம் வன்மையான அந்த நோய் முண்டு நிகழும் போது சமணர்கள் எல்லாம் மன்னனின் நிலைமையைக்கேட்டலும் பெருமூச்சு னிட்டு வருத்தம் அடைந்து, 'கடந்த இரவில் செய்த செயலால் வந்த விளைவுதானே இது?' என்று ஐயம் கொண்டு, தமக்கு உண்டான அவமானம் முன் தெரியாதபடி மறைத்து அரசனிடம் வந்து சேர்ந்தனர்.

2613. மயக்கத்தைப் பெருக்கும் சமணரான வஞ்சர் பக்கத்தில் வந்து குழந்து பாண்டியனின் நோய் முற்றிய நிலையைப் பார்த்து உள்ளம் அழிந்து, அவனுக்கு நேர்ந்த நோயின் மூலத்தை அறியாமலேயே தங்கள் தெய்வத்தின் மொழியை எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு மயில் இறகால் முன்னும்பின்னும் மாகத் தடவுவதற்கு எடுத்தபோது, கையில் பிடித்த பீலிகள் அவற்றுடன் சேர்ந்த பிரம்போடும் தீப் பற்றி எரிதலால் தீப்பொறிகள் சிதறி விழக் கண்டு வெப்பத்தின் அதிசயத்தை நோக்கி மிகவும் சினந்தனர்.

2614. கருகிய அழுக்குடைய யாக்கையை உடைய தீயவரான சமணர் தம் கையில் தொங்குகின்ற குண்டுகையின் நீரை மேலே தெளித்து "அருககனே! காப்பாயாக! காப்பாயாக!" என்று கூறிப் பாண்டியனின் மேல் தெளித்தனர். அந்த நீர் பொங்கிப் பெருகி எரியும் தீயின் மேல் சொரிந்த நெய் போல் ஆகி, அதன் மேலும் ஒரு நெருப்பினை வாரித் தூவியது போல் ஆக, "நீங்கள் எவரும் இங்கு இல்லாது அகன்று செல்லுங்கள்" என்று மன்னன் சமணரைப் பார்த்துச் சொல்லி உணர்வு தளர்ந்து மயக்க மாயினான்.

2615. அரசமாதேவியாரும் அச்சத்தை அடைந்து அமைச்சுப் பாரத்தை மேற்கொண்ட குலச்சிறையாரைப் பார்த்துச் "சீகாழியில் தோன்றி நம்மை ஆளாகக் கொண்ட சம்பந்தரிடத்து இரவில் சமணர்கள் செய்த தீங்குதான் இங்ஙனம் முடிந்ததோ!" என்று சொல்ல.

- 2616 கொற்றவன் அமைச்ச னாராங் குலச்சிறை யாருந்
தாழ்ந்து
மற்றிதன் கொடுமை இந்த வஞ்சகர் மதில்கள்
முன்றும்.
செற்றவர் அன்பர் தம்பால் செய்தநிங் கரசன்
பாங்கு
முற்றியது இவர்கள் தீர்க்கின் முதிர்வதேயாவ
தென்பார்.
- 2617 இருதிறத் தவரும் மன்னன் எதிர்பணிந்து
இந்தவெப்பு
வருதிறம் புகலி வந்த வள்ளலார் மதுரை நண்ண
அருகர்கள் செய்ததீய அனுசிதம் அதனால் வந்து
பெருகியது இதற்குத் தீர்வு பிள்ளையார் அருளே
என்று.
- 2618 காயமும் மனமும் மாசு கழுவுதல் செய்யார்
செய்யும்
மாயமும் இந்த நோயை வளர்ப்பதே வளர்வெண்
டிகள்
மேயவே னியர்பால் ஞானம் பெற்றவர் விரும்பி
நோக்கில்
தீயஇப் பிணியே அன்றிப் பிறவியுந் தீரும்
என்றார்.
- 2619 மீனவன் செவியி னூடு மெய்யுணர் வளிப்போர்
கூற
ஞானசம் பந்தர்என்னும் நாமமந் திரமுஞ் செல்ல
ஆனபோ தயர்வு தன்னை அகன்றிட அமண
ராகும்
மானமில் லவரைப் பார்த்து மாற்றமொன்
றுரைக்க லுற்றான்.
- 2620 மன்னவன் அவரை நோக்கி மற்றிவர் செய்கை
எல்லாம்
இன்னவா றெய்து நோய்க்கே ஏதுவா யினான்
றெண்ணி
மன்னிய சைவ நீதி மாமறைச் சிறுவர் வந்தால்
அன்னவர் அநுளால் இந்நோய் அகலுமேல்
அறிவேன் என்றான்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ '163

2616. மன்னனின் அமைச்சரான குலச்சிறையாரும் பணிந்து "இதன் கொடுமை இந்தச் சமணவஞ்சர் மதில்கள் மூன்றையும் எரித்து அழித்த இறைவரின் அன்பரான ஞான சம்பந்தரிடம் செய்தது. இங்கு அரசனிடம் இவ்வாறு வந்து நிர்ம்பியது. இவர்கள் தீர்க்க முயன்றால் இது மேலும் பெருகி முடுகு வதே ஆகும்" என்று உரைத்தார்.

2617. இரண்டு திறத்தவரும் மன்னனை வணங்கி, "இந்த வெப்புநோய் வரும் திறமாவது சேகாழி என்ற பதியில் அவதரித்த வள்ளலாரான சம்பந்தர் மதுரையில் வந்து தங்க, அதைப் பொறாமல் சமணர் செய்த தீங்கானது இவ்வாறு விளைந்து பெருகியது. இதற்குத் தீர்வு செய்ய வல்லது சம்பந்தரின் அருளேயாகும்!" என்று எடுத்துச் சொல்லி,

2618. "உடலிலும் மனத்திலும் பொருந்திய அழுக்கைக் கழுவாத சமணர்கள் செய்யும் மாயத்திறங்களும் இந்த நோயைவளர்ப்பதே அல்லாமல் குறைத்தல் செய்யா. வளரும் பிறைச்சந்திரனை அணிந்த சடையையுடைய இறைவரிடம் ஞானத்தைப் பெற்ற அப்பிள்ளையார் விரும்பிப் பார்த்தாரானால் தீய இந்த நோயே அல்லாது பிறவி நோயும் நீங்கும்" என்று கூறினர்.

2619. பாண்டிய மன்னனின் செவியிலே மெய்யுவுணர்வு அளிப்பவரான மங்கையர்க்கரசியாரும் அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் மேற்கொண்டவாறு சொல்ல; அதனுள் திருஞானசம்பந்தர் என்னும் திருப்பெயரான திருமந்திரமும் உடன் செல்ல, அப்போது தளர்ச்சி நீங்குதலால் சமணர்கள் என்னும் மானம் இல்லாத மக்களைப் பார்த்து ஒரு செய்தியைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

2620. பாண்டிய மன்னன் 'இவர் செயல்கள் எல்லாம் இத்தகைய நோய்க்கே காரணமாயின' என்று மனத்தில் எண்ணி, அச் சமணர்களைப் பார்த்து, "நிலைபெற்ற சைவ நீதியின் பெருமறைச் செல்வரான பிள்ளையார் இங்கு வந்தால், அவரது அருளால் இந்த நோய் நீங்குமேயானால்! தெளிவு பெறுவேன்!" என இயம்பினான்.

- 2621 என்றுமுன் கூறிப் பின்னும் யானுற்ற பிணியைத்
தீர்த்து
வென்றவர் பக்கஞ் சேர்வன் விரகுண்டேல்
அழையும்என்ன
அன்றவர் உவகை பொங்கி ஆர்வத்தால்
அணையை நூக்கிச்
சென்றநீர் வெள்ளம் போலும் காதல்வெள் எத்திற
செல்வார்.
- 2622 பாயுடைப் பாத கத்தோர் திருமடப் பாங்கு
செய்த
திவினைத் தொழிலை நோக்கி உள்ளழி திருவுள்
எத்தான்
மேயஅத் துயரம் நீங்க விருப்புறு விரைவி னோடு
நாயகப் பிள்ளை யார்தம் நற்பதம் பணிவா ராகி.
- 2623 மன்னவன் இடும்பைதீர மற்றவன் பணிமேற்
கொண்டே
அன்னமென் னடையி னாரும் அணிமணிச் சிவிகை
ஏறி
மின்னிடை மடவார்குழ வேற்படை அமைச்ச
னாரும்
முன்னனைந் தேகச்சைவ முதல்வனார் மடத்தைச்
சார்ந்தார்.
- 2624 திருமடஞ் சாரச் சென்று சேயரிக் கண்ணி
னார்முன்
வருபரி இழிந்து நின்ற அமைச்சனார் வந்த
பான்மை
சிரபுரப் பிள்ளை யார்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்வீர்
என்னப்
பரிசனத் தவரும் புக்குப் பதம்அறிந் துணர்த்து
கின்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 165

2621. என முதலில் சொல்லிப்பின், “யான் அடைந்த நோயைப் போக்கி வெற்றி கொள்பவரின் பக்கம்சேர்வேன். வழியுண்டானால் அவரை அழையுங்கள்!” என்று தேவியாரையும் அமைச்சரையும் நோக்கிச் சொல்லிட, அன்று அவர்கள், அணையை உடைத்துச் சென்ற வெள்ளம் போல், பேரன்பு என்ற வெள்ளத்துடன் செல்பவராய்,

2622. பாயை உடையாய்க் கொண்ட சமணர்களாகிய பாதகர்கள் திருமடத்தில் செய்த தீவினைச் செயலை எண்ணி உள் அழியும் திருவுள்ளத்தில் பொருந்திய அத்துன்பம் நீங்குமாறு, விருப்பம் மிக்க விரைவுடன் தம் தலைவரான பிள்ளையாரின் நல்ல திருவடிகளைப் பணிபவர்களாய்,

2623. அரசனின் துன்பம் நீங்குமாறு அவனது பணியை மேற்கொண்டு அன்னம் போன்ற மென்மையான நடையுடைய மங்கையர்க்கரசியார், அழகிய மணிகள் பதித்த சிவிகையின் மேல் அமர்ந்து மின்போன்ற இடையையுடைய பெண்கள் குழ்ந்து வர, வேல்படையையுடைய அமைச்சரான குலச்சிறையார் முன்னால் செல்ல, இங்ஙனம் சீகாழித்தலத் தலைவர் இருக்கும் திருமடத்தைச் சேர்ந்தனர்.

2624. திருமடத்தைச் சேர நெருங்கிச் சென்ற பின், சிவந்த வரிகள் படர்ந்த கண்களையுடைய அம்மையாரின் முன்பு ஏறி வந்த குதிரையினின்றும் இறங்கி நின்று அமைச்சர், “நாங்கள் இங்கு வந்துள்ளதைச் சீகாழிப் பிள்ளையாரிடம் கூறுங்கள்!” எனக் கூற, பணிமாக்களும் உள்ளே போய் விண்ணப்பிக்க தக்க சமயத்தை அறிந்து கூறுபவராய் ஆயினர்.

'166 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2625 பாண்டிமா தேவியாரும் பரிவுடை அமைச்ச
 னாரும்
 ஈண்டுவந் தணைந்தாரி என்று விண்ணப்பஞ்
 செய்யச் சண்பை
 ஆண்டகை யாரும் ஈண்ட அழையும் என்றருளிச்
 செய்ய
 மீண்டுபோந் தழைக்கப் புக்கார் விரைவுறும்
 விருப்பின் மிக்கார்.

2626 ஞானத்தின் திருவுருவை நான்மறையின்
 தனித் துணையை
 வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர்
 மதிக்கொழுந்தைத்
 தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார்
 சீர்தொடுக்குங்
 கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண் களிப்பக்
 கண்டார்கள்.

2627 கண்டபொழு தமண்கொடியோர் செய்தகடுந்
 தொழில் நினைந்தே
 மண்டியகண் ணருவிரீர் பாயமலர்க் கைகுவித்துப்
 புண்டரிகச் சேவடிக்கீழ்ப் பொருந்தநில முறவிழுந்
 தார்
 கொண்டகுறிப் போடுநெடி துயிர்த்தழிந்த
 கொள்கையராய்.

2628 உரைகுழறி மெய்ந்நடுங்கி ஒன்றும்அறிந் திலராகித்
 தரையின்மிசைப் புரண்டயர்ந்து சரணகம
 லம்பற்றிக்
 கரையில்லவ லைக்கடற்கோர் கரைபற்றி
 னார்போன்று
 விரைவுறுமெய் அன்பினால் விடாதொழிவார்
 தமைக்கண்டு.

2625. "பாண்டியமாதேவி மங்கையர்க்கரசியாரும் அன்புடைய அமைச்சரான குலச்சிறையாரும் மீண்டும் வந்துள்ளனர்" என்று பரிவாரத்தினர் உரைத்தனர். உரைக்க, சீகாழித் தலத்தலைவரும் "அவர்களை விரைவாய் இங்கு அழைத்து வாருங்கள்" என்று அருள் செய்தார். அவர்கள் மீண்டும் சென்று, மங்கையர்க்கரசியார் குலச்சிறையாரிடம் வரும்படி அழைக்க, விரைவுடைய விருப்பத்துடன் உள்ளே அவர்கள் புருந்தனர்.

2626. சிவஞானமாய் அமைந்த திருவுருவத்தை, நான்கு மறைகளின் ஒப்பற்ற துணையாயினவரை, வானத்தின் மேலே அல்லாது மண் உலகத்தில் வளரும் பிறைச்சந்திரன் போன்றவரை, தேன் ஊறி வழியும் கொன்றை மலரையணிந்த சிவந்த சடையுடைய சிவபெருமானது சீர்களைத் தொடுகின்ற கானத்தின் ஏழு பிறப்புக்கு இடமான பிள்ளையாரைக் கண்கள் களிப்படையுமாறு பார்த்தனர்.

2627. அங்ஙனம் பார்த்தபோது சமணரான கொடியவர் செய்த கொடிய தொழிலை எண்ணி, கண்களினின்று அருவிபோல மிகுந்த நீர் சொரிய, மலர் போன்ற கைகளைக் கூப்பி, பிள்ளையாரின் தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த திருவடிகளின் கீழே பொருந்தும்படி நிலத்தில் பொருந்த விழுந்து வணங்கியவர்களாய் உட்கொண்ட குறிப்புடன் பெருமூச்சு எறிந்த உள்ளம் அழிந்த நிலைமையினராய்,

2628. சொல் தடுமாறி உடல் நடுங்கி உள்ளம் கலங்கியதால் ஒன்றும் அறியாதவர்களாகி, நிலத்தின்மீது புரண்டு தளர்ச்சி கொண்டு பிள்ளையாரின் திருவடித் தாமரைகளைப் பற்றிக் கொண்டு, எல்லை இல்லாத கவலையான கடலில் விழுந்து தளர்பவர்கள் அதினின்று ஏறுவதற்கு உரிய கரையைப் பற்றிக் கொண்டவர் போல், விரைகின்ற உள்ளம் அன்பு காரணமாக விடாமல் பற்றிய படியே கிடந்த அவர்களைப் பார்த்து,

'168 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2629 அருமறைவாழ் பூம்புகலி அண்ணலார் அடிபூண்ட
இருவரையுந் திருக்கையால் எடுத்தருளித்
தேற்றிடவும்
தெருமந்து தெளியாதார் தமைநோக்கிச்
சிறப்பருளித்
திருவுடையீர் உங்களால் திங்குளதோ
எனவினவ.
- 2630 வெஞ்சமணர் முன்செய்த வஞ்சனைக்கு
மிக அழிந்தே
அஞ்சினோம் திருமேனிக் கடாதென்றே அது
தீர்ந்தோம்
வஞ்சகர்மற் றவர்செய்த தீத்தொழில்போய்
மன்னவன்பால்
எஞ்சலிலாக் கொடுவெதுப்பாய் எழாநின்றது
எனத்தொழுது.
- 2631 வெய்யதொழில் அமண்குண்டர் விளைக்கவரும்
வெதுப்பவர்தாம்
செய்யுமதி மாயைகளால் தீராமைத் தீப்பிணியால்
சாயலுறு மன்னவன்முன் மற்றவரை வென் றருளிச்
செய்யுமதி துயிரும்அவன் உயிரும் என
உரைத்தார்கள்.
- 2632 என்றவர் உரைத்த போதில் எழில்கொள்பூம்
புகலிவேந்தர்
ஒன்றுநீர் அஞ்சவேண்டா உணர்விலா அமணர்
தம்மை
இன்றுநீர் உவகை எய்த மாவருங் காண வாதிச்
வென்றுமீ னவனை வெண்ணீ றணிவிப்பன்
விதியால் என்றார்.
- 2633 மொழிந்தருள அதுகேட்டு முன்னிறைஞ்சி
முகமலர்வார்
அழுந்தும்இடர்க் கடல்டைநின் றடியோமை
எடுத்தருளச்
செழுந்தரளச் சிவிகையின்மேல் தென்னாடு
செய்தவத்தால்
எழுந்தருளப் பேறுடையோம் என்பெறோம் எனத்
தொழுவும்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 169

2629. அரிய வேதங்கள் வாழ்வதற்காகச் சீகாழியில் வந்து அவதரித்த அண்ணலாரான பிள்ளையார், தம் திருவடிகளைப் பற்றிக் கொண்டு கிடந்த அந்த இருவரையும் தம் கைகளால் எடுத்துத் தேறுதல் செய்யவும், உள்ளம் அழன்று தெளிவடையாமல் கலங்கி நின்ற அவர்களைப் பார்த்தருளிச் சிறப்பு செய்து, "திருவுடையவர்களே! உங்களிடம் ஏதேனும் தீமை வந்திருக்கின்றதே?" என வினவ,

2630. "கொடிய சமணர் முன்பு செய்த வஞ்சனைகளைப் பற்றி மிகவும் கலங்கி அச்சம் கொண்டோம்! தங்கள் திருமேனியிடம் அவை ஒன்றும் தீங்கு செய்ய முடியாது எனத் துணிந்து அந்த அச்சம் தவிர்ந்தோம், வஞ்சகர்களாகிய அவர்கள் செய்த தீய செயல் போய் மன்னனிடம் அளவில்லாத கொடிய வெப்பு நோயாய் உருக் கொண்டு நின்றது!" எனக் கூறி வணங்கி,

2631. "கொடிய செயல் செய்யும் சமணர்களான கீழ் மக்கள் செய்தவற்றால் உண்டான வெப்பு நோயானது அவர்கள் செய்யும் மாயத் தீர்வுத் தொழில்களாலே நீங்காத படியால் தீய நோயால் மயக்கம் அடைந்த அரசன் முன்பு அவர்களை வென்று அருளிச் செய்தால் எம் உயிரும் மன்னவர் உயிரும் உய்யும்!" என்று உரைத்தனர்.

2632. என இங்ஙனம் அவர்கள் உரைத்த போது, அழகுடைய பூப்போன்ற சீகாழித்தலைவரான பிள்ளையார், "நீவிர் ஒன்றுக்கும் அஞ்ச வேண்டா! உணர்வற்ற சமணர்களை இன்று நீவிர் மகிழ்ச்சியடையுமாறு எல்லாரும் காணும் படி வென்று பாண்டியனைத் திருநீறு அணியும்படி இறைவன் ஆணையினால் செபுவேன்!" என மொழிந்தருளினார்.

2633. இவ்வாறு ஞானசம்பந்தர் உரைத்ததை அவர்கள் கேட்டுத் திருமுன்பு வணங்கி முகம் மலர்ச்சி கொண்டு "ஆழ்ந்து கிடந்த துன்பமான கடலினின்றும் அடியேமை மேலே எடுத்தருளும் பொருட்டுச் செழுமையான முத்துச் சிவிகையின் மீது தென்னாடு செய்த பெருந்தவப் பயனால் எழுந்தருளும் பெரும் பேறு பெற்றோம், எனவே என்ன பேறுதான் பெறமாட்டோம்!" என்று சொல்லி வணங்கியதும்,

170 || திருத்தொண்டர் புராணம்

2634 ஆவதும் அழிவு மெல்லாம் அவர்செயல் அமண
 ராகும்
 பாவகா ரிகளை நோக்கும் பழுதுடன் நீங்கவெல்லச்
 சேவுயர் கொடியினார்தம் திருவுளம் அறிவேன்
 என்று
 பூவலர் பொழில்சூழ் சண்பைப் புரவலர் போது
 கின்றார்.

2635 வையகம் உய்ய வந்த வள்ளலார் மடத்தி னின்று
 மெய்யணி நீற்றுத் தொண்டர் வெள்ளமும் தாமும்
 போந்து
 கையினை தலையின் மீது குவியக்கண் மலர்ச்சி
 காட்டச்
 செய்யவார் சடையார் மன்னுந் திருவால வாயுட்
 புக்கார்.

2636 நோக்கிட விதியி லாரை நோக்கியான் வாது
 செய்யத்
 தீக்கனல்மேனி யானே திருவுளமே என் றெண்ணில்
 பாக்கியப் பயனா யுள்ள பாலறா வாயர்-மெய்ம்மை
 நோக்கிடெண் டமிழ்செய் மாலைப் பதிகந்தான்
 நுவலலுற்றார்.

2637 கானிடை ஆடுவாரைக் காட்டுமா வுரி முன் பாடித்
 தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருவுளம் நோக்கிப்
 பின்னும்
 ஊனமில் வேத வேள்வி என்றெடுத் துரையின்
 மாலை
 மர்னமில் அமணர் தம்மை வாதிவென் றழிக்கப்
 பாடி.

2634. 'ஆக்கம் அழிவு ஆகிய அவையெல்லாம் 'அவர்' என்று வேதங்கள் எல்லாம் சுட்டிக்கூறும் இறைவரின் செயலே ஆகும்,' சமணர் என்ற பாவம் செய்பவர்களைப் பார்க்கவும் பேசவும் மற்றச் செயல் செய்யவும் நேர்தலால் வரும் குற்றம் அந்தச் செயல்களுடன் நீங்கவும், அவர்களை வெல்லவும் காளைக் கொடியை யுயர்த்திய சிவபெருமானின் திருவுள்ளக் குறிப்பை அறிவேன்,' எனக் கூறி, மலர்கள் மலர்கின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையார் பாண்டியனிடம் செல்பவராய்,

2635. இவ்வுலகம் உய்ய வந்த ஞானசம்பந்தர் தாம் இருந்த மடத்தினின்று உடலில் திருநீற்றை அணிந்து கொண்டுள்ள தொண்டரின் வெள்ளமும் தாமும் சென்று, இருகைகளும் தலைமீது குவியவும், கண்கள் மலர்ச்சியைக் காட்டவும், சிவந்த சடையையுடைய இறைவர் நிலைபெற எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருவாலவாய்க் கோயிலுக்குள் புகுந்தனர்.

2636. 'தீயைப் போன்ற மேனியையுடையவனே! நோக்குதற்கு விதியில்லாத சமணரை நோக்கி யான் வாது செய்தற்குத் தங்களுக்குத் திருவுள்ளமோ?' என்று எண்ணில்லாத பாக்கியங்களின் பயனாய் உள்ள பாலறா வாயரான சம்பந்தர் உண்மைத்திறத்தை நோக்கி, வளமை பொருந்திய தமிழால் ஆகிய மாலையான திருப்பதிகத்தைப் பாடி,

2637. சுடுகாட்டில் நடனம் செய்பவரான இறைவரை காட்டு மாவுரி' எனத் தொடங்கிப் பாடித், தேன் சிந்துகின்ற கொன்றை மலர் சூடிய இறைவரின் திருவுள்ளக் குறிப்பை அறிந்து கொண்டு, மேலும் ஊனத்தை இல்லை யாகச் செய்யும் 'வேதவேள்வி' எனத் தொடங்கிச் சொல்பதிகத்தை மானம் இல்லாத சமணர்களை வாதத்தில் வென்று அழிக்கப் பாடினார்.

'172 திருத்தொண்டர் புராணம்

2638 ஆலமே அமுத மாக உண்டுவா னவர்க்க ளித்துக்
காலனை மார்க்கண் டர்க்காகக் காய்ந்தனை
அடியேற் கின்று
ஞாலம்நின் புகழே யாக வேண்டும் நான்மறைகள்
ஏத்தும்
சீலமே ஆலவாயிற் சிவபெரு மானே என்றார்.

2639 நாதர்தம் அருள்முன் பெற்று நாடிய மகிழ்ச்சி
பொங்கப்
போதுவார் பணிந்து போற்றி விடைகொண்டு
புனிதநீற்று
மேதகு கோலத் தோடும் விருப்புறு தொண்டர் குழ
முதெயிற் கபாடம் நீடு முதற்றிரு வாயில்
சார்ந்தார்.

2640 அமமலர்க் குழலி னார்க்கும் அமைச்சருக்கும்
அருள வேண்டிச்
செம்மணிப் பலகை முத்தின் சிவிகைமேற்
கொண்டபோதில்
எம்மருங் கினிலும் தொண்டர் எடுத்த
ஆர்ப்பெல்லை யின்றி
மும்மைநீ டுலக மெல்லாம் முழுதுடன் நிறைந்த
தன்றே.

2641 பல்லிய நாதம் பொங்கப் படர்திரு நீற்றின் சோதி
நல்லொளி வட்டமாகி நண்ணிமேல் வருவ தென்ன
வில்வளர் தரளக்கோவை வெண் குடைநிழற்ற
வெவ்வேறு
எல்லையில் முத்தின் காளந் தாரைசங் கெங்கும்
ஓத.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 173

2638. “நான்கு வேதங்களும் போற்றும் சீலமான வரே! திருவாலவாயில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானே! தாங்கள் நஞ்சையே அமுதமாய் உண்டு தேவர்க்கு அருள் செய்ததுடன் மார்க்கண்டேயருக்காகக் காலனையும் உதைத்து உருட்டினீர்! இன்று அடியேனுக்கு இந்த நிலவுலகம் முழுதும் தங்களது புகழே ஆகப் பரவ வேண்டும்!” என வேண்டிக் கொண்டார்.

(இங்குப் பாடியவை, ‘காட்டுமாவூர்’ என்ற தொடக்கம் உடையதும், ‘வேதவேள்வியை’ என்ற தொடக்கம் உடையதும் ஆம்.)

2639. இறைவரின் திருவருளை முன்னே பெற்றுக் கொண்டு, நாடிய அருள் உணரப் பெற்றமையால் பெற்ற மகிழ்ச்சி பொங்கச் செல்பவராய், வணங்கித் துதித்து, வாதில் வெல்ல இறைவர் அருள் பெற்றுக்கொண்டு, தூய திருநீற்றின் திருக்கோலப் பொலிவுடன் அன்புடைய தொண்டர்கள் சூழ்ந்து வரப் பழைமையான மதில்வாயில் பொருந்திய முதல் திருவாயிலை அடைந்தார்.

2640. அழகிய மலர்களைச் சூடிய கூந்தலையுடைய மங்கையர்க்கரசியாருக்கும் குலச்சிறையாருக்கும் அருள் செய்ய வேண்டிச் சிவந்த மணிகள் பொருந்திய பலகையுடைய முத்துச்சிவிகை மீது சம்பந்தர் ஏறியருளியபோது, எல்லாப் பக்கங்களிலும் தொண்டர்கள் எழுப்பிய ஆரவார ஒலி, அப்போதே, அளவில்லாது பெருகி, மூன்றாய் உள்ள உலகங்களிலும் நிறைந்தது.

2641. பலவகையான வாத்தியங்களின் ஒலி மிகுந்து ஒலிக்க, எங்கும் படர்ந்து பெருகும் திருநீற்றின் ஒளியானது நல்ல ஒளிவட்டமாய் உருக்கொண்டு பொருந்தி மேலே வருவதுபோல் ஒளி பெருகும் முத்துக் கோவைகளையுடைய வெண்குடையானது மேலே நிழலைச் செய்ய, வேறு வேறாக அளவில்லாத முத்துக்காளமும் தாரையும் சங்குகளும் எங்கும் ஒலித்தன.

174 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3642 கண்ணினுக் கணியாய் உள்ளார் எழுச்சியிற்
காட்சி பெற்றார்
நண்ணிய சமயம் வேறு நம்பினார் எனினும் முன்பு
பண்ணிய தவங்கள் என்கொல் பஞ்சவன்
தஞ்சமேஷிப்
புண்ணிய மூர்த்தி வந்து மதுரையிற் புகுதன்றார்.
- 3643 தென்னவன் தேவியாருந் திருமணிச் சிவிகை மீது
பின்வர அமைச்சர் முன்பு பெருந்தொண்டர்
குழாத்துச் செல்லப்
பொன்னணி மாடவீதி யூடெழுந் தருளிப் புக்கார்
கன்னிநா டுடையான் கோயில் காழிநா டுடைய
பிள்ளை.
- 3644 கொற்றவன் தன்பால் முன்பு குலச்சிறை யார்வந்
தெய்திப்
பொற்றட மதிக்குழ் சண்பைப் புரவலர் வரவு கூற
முற்றுயர் சிறிது நீங்கி முழுமணி அணிப்பொற்
பீடம்
மற்றவன் முடியின் பக்கத் திருகென வல்ல
னானான்.
- 3645 மந்திரி யாரைப் பின்னும் எதிர்செல மன்னன் ஏவச்
சிந்தையுள் மகிழ்ந்து போந்தார் செயலையான்
சமயத்துள்ளோர்
பைந்துணர் அலங்கல் மன்னன் பரிசுகண் டிதுவோ
பண்பால்
நந்தனிச் சமயந் தன்னை நாட்டுமாறு என்று
பின்னும்.
- 3646 நின்னற நெறியை நீயே காத்தருள் செய்தி யாகில்
அன்னவர் தம்மை இங்கே அழைத்தனை அவரும்
யாமும்
முன்னுற ஒக்கத் தீர்க்க மொழிந்துமற் றவரால்
தீர்ந்த
தென்னினும் யாமுந் தீர்த்தோ மாகவும் இசைவாய்
என்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ '175

2642. கண்ணுக்கு அணியாக விளங்கும் பிள்ளை வாரின் திருவெழுச்சியின் காட்சியைப் பெற்ற அந்த நகர மக்கள் தாங்கள் சார்ந்த சமணமான வேற்றுச் சமயத்தை நம்பினராயினும், "பாண்டிய மன்னன் அடைக்கலம் புகும் பொருளாய்ப் பொருந்திப் புண்ணிய வடிவினரான இவர் மதுரையில் வந்து புகுதற்கு, இந்தப் பாண்டியன் முன்னே செய்த தவங்கள்தாம் எவையோ?" என வுரைத்தனர்.

2643. பாண்டியனின் மனைவியாரும் அழகிய மணிகளையுடைய சிவிகையில் அமர்ந்து பின்னால் வர, அமைச்சரான குலச்சிறையார் தம் திருமுன்பு தொண்டர் கூட்டத் துடன் கலந்து செல்ல, இவ்வாறு பொன் அணிகளையுடைய மாடவீதியின் வழியாய் எழுந்தருளிச் சென்று, சீகாழி நாட்டுத் தலைவரான சம்பந்தர், கன்னி நாட்டரசனான பாண்டியனின் அரண்மனைக்குள் புகுந்தார்.

2644. பாண்டியனிடம் முன்னால் குலச்சிறையார் வந்து சேர்ந்து, பொன்னால் ஆன மதில் சூழ்ந்த சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரின் வருகையை அறிவித்தார்; முன் உண்டாகியிருந்த துன்பம் சிறிது நீங்கப்பெற்று அந்தப் பாண்டியன் "முழுதும் மணிகள் பதித்த பொன் பீடத்தைத் தன் தலைப்பக்கத்தில் இடுவீராக!" என்று சொல்லவல்ல ஆற்றல் உடையவன் ஆனான்.

2645. மேலும், தன் அமைச்சரைச் சென்று ஞான சம்பந்தரை அழைத்து வரும்படியாய் ஏவிட, அவரும் மனத்தில் மகிழ்ச்சியுடையவராய்ச் சென்றார். அசோகின னரான அருகனது சமயத்தில் உள்ள சமணர்கள் பசிய பூங் கொத்துகளால் ஆன வேப்பமாலையை அணிந்த மார்பையுடைய பாண்டிய மன்னனின் தன்மையைப் பார்த்து, "நம் ஒப்பற்ற சமயத்தைப் பண்பாய் நாட்டும் வழி இதுவோ!" எனக் கூறி மேலும் சொல்வார்களாய்,

2646. "உம் அறநெறியான சமயத்தை நீயே காத்தருள் செய்வாயானால், அவரை இங்கே வரும்படி அவ்வாறு அழைப்பினும் அவரும் நாங்களும் உன் முன்னே ஒருங்குகூடி, இந்நோயைத் தீர்க்கும்படி சொல்லி அவரால் நோய் தீர்ந்தால், நாங்களும் தீர்த்தோம் என்று கூற, உடன்படுவாயாக!" எனக் கூறினர்.

176 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2647 பொய்தவ மாகக் கொண்ட புன்றலைச் சமணர்
சுறச்
செய்தவப் பயன்வந் தெய்துஞ் செவ்விமுன்
னுதலாலே
எய்திய தெய்வச் சார்வால் இருதிறத் தீரும்தீரும்
கைதவம் பேசமாட்டேன் என்றுகை தவனுஞ்
சொன்னான்.
- 2648 என்றவன் உரைப்பக் குண்டர் எண்ணங்கெட்
டிருந்தஎல்லைத்
தென்றமிழ் நாடு செய்த செய்தவக் கொழுந்து
போல்வார்
வன்றளிப் பவன முன்னர் வாயிலுள் அணைந்து
மாடு
பொன்றிகழ் தரளப் பத்திச் சிவிகைநின் றிழிந்து
புக்கார்.
- 2649 குலச்சிறை யார்முன் பெய்தக் கொற்றவன்
தேவியாரும்
தலத்திடை இழிந்து சென்றார் தண்டமிழ் நாட்டு
மன்னன்
நிலத்திடை வானி னின்று நீளிருள் நீங்கவந்த
கலைச்செழுந் திங்கள் போலும் கவுணியர் தம்மைக்
கண்டான்.
- 2650 கண்டஅப் பொழுதே வேந்தன் கையெடுத்
தெய்தநோக்கித்
தண்டுணர் முடியின் பாங்கர்த் தமனியப்
பீடங்காட்ட
வண்டமிழ் வீரகர் மேவி அதன் மிசை இருந்தார்
மாயை
கொண்டவல் அமணர் எல்லாம் குறிப்பினுள்
அச்சம் கொண்டார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 177

2647. பொய்யை மெய்த்தவமாகக் கொண்ட புன்மையான தலையையுடைய சமணர்கள் சொல்ல, “முன் செய்த தவத்தின் பயன் வந்து பயன் அளிக்கும் காலம் பொருந்துவதனால் சேர்ந்த உங்கள் தெய்வங்களின் சார்பினால் இரு பக்கத்தவரும் தீருங்கள்! நான் நடுவு நிலையினின்று தவறி வஞ்சம் பேச மாட்டேன்!” எனப் பாண்டியன் கூறினான்.

2648. என அந்தப் பாண்டியன் உரைக்க அமணர்கள் தம் கருத்துக் குலைந்து மனம் குன்றியிருந்தனர். அவ்வளவில், தென்தமிழ் நாடான பாண்டிய நாடு முன் செய்த தவத்தின் கொழுந்து போன்ற ஞானசம்பந்தர் வலிய ஒப்பில்லாத அரண்மனையின் முன் உள்ள வாயிலை அடைந்து பக்கங்களில் பொன்பூண்டு விளங்கும் முத்துக்களையுடைய பல்லக்கினின்றும் இறங்கி உள்ளே சென்றார்.

2649. மன்னனிடம் அறிவித்த பின்பு குலச்சிறையார் ஞானசம்பந்தரின் திருமுன்பு வந்து சேர, அரசமாதேவியாரும் அரண்மனையுள் வந்து தம் சிவிகையினின்றும் இறங்கிச் சென்றனர். தன்மையுடைய தமிழ்நாட்டின் மன்னனான பாண்டியன், வானத்தினின்று நீண்ட இருள் நீங்குப்படி நிலத்தில் வந்த நிறைந்த கலைகளைக் கொண்ட செழித்த சந்திரனைப் போன்ற கவுணியர் பெருமானான பிள்ளையாரைக் கண்டான்.

2650. பார்த்த அப்போதே மன்னன் கைகளைத் தூக்கி வழிபடும் பண்பு பொருந்தும்படி நோக்கிக் குளிர்ந்த மலர் களையுடைய தன் முடியின் பக்கத்தில் இடப்பட்ட பீடத்தில் அமருமாறு கைகளைக் காட்டி, வன்மையுடைய தமிழ் வல்லுநரான ஞானசம்பந்தர் அப்பீடத்தின் மீது அமர்ந்தார். மாயங்களைக் கொண்ட அமணர்கள் எல்லாரும் தம் மனத்துள் எழுந்த குறிப்பால் அச்சம் கொண்டனர்.

178 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2651 செழியனும் பிள்ளை யார்தந் திருமேனி காணப்
பெற்று
விழியுற நோக்க லாலே வெம்மைநோய் சிறிது
நீங்கி
அழிவுறு மனநேர் நிற்க அந்தணர் வாழ்வை
நோக்கிக்
கெழுவுறு பதியாது என்று வீரப்பிடன்
கேட்டபோது.

2652 பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புனற்பழனப்
புறம்பணைகூழ்
கன்னிமதிற் கழுமலநாம் கருதுமூர் எனச்சிறந்த
பன்னிரண்டு பெயர்பற்றும் பரவியசொல்
திருப்பதிகம்
தென்னவன்முன் பருள்செய்தார் திருஞான
சம்பந்தர்.

2653 பிள்ளையார் செம்பொன்மணிப் பூடத்தில்
இருந்தபொழுது
உள்ளநிறை பொறாமையினால் உழையிருத்த
காரமணர்
கொள்ளுமனத் திடையச்சம் மறைத்த முகங்
கோபத்தீந்
துள்ளிஎழும் எனக்கண்கள் சிவந்துபல
சொல்லுவார்.

2654 காலைஎழுங் கதிரவனைப் புடைகுழங்
கருமுகில்போல்
பீலிசேர் சமண்கையர் பிள்ளையார் தமைச்சுழ்வார்
ஏலவே வாதினால் வெவ்வதனுக் கெண்ணித்தாங்
கோலுநூல் எடுத்தோதித் தலைதிமிர்ப்பக்
குரைத்தார்கள்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ '179

2651. பாண்டியனும் ஞானசம்பந்தரின் திருமேனியைக் காணப் பெற்றவனாய் விழி பொருந்த நோக்கியதால் வெப்பு நோய் மேலும் சிறிது நீங்கப் பெற்று, ஒரு நிலையில் நில்லாது வசம் இழப்பதும் பின் வசம் உறுவதுமாகி நின்ற மனம், ஒரு வகையிலே நேரே நிற்கவுமான தன்மை பெற்று, அந்தணர் வாழ்வாய் அவதரித்த ஞானசம்பந்தரைப்பார்த்து, "வாழ்வு பொருந்துதலைப்பெற்ற உமது ஊர் யாது?" என்று விருப்புடன் வினவியபோது,

2652. காஷிரியாறு பாய்ந்து வளத்தை அளிக்கும் சோழ நாட்டில் நீர் நிறைந்த வயல்களையுடைய மருத நிலம் சூழ்ந்த அழியாத மதிலால் சூழப்பெற்ற 'திருக்கழுமலம்' (சீகாழி) என்பது எமது ஊராகும் என்று சிறப்புடைய பன்னிரண்டு பெயர்களையும் பற்றிப் போற்றிய கருத்துடைய திருப்பதிகத்தை ஆளுடைய பிள்ளையார் அம் மன்னனின் முன்பு பாடியருளினார்.

(இங்குப் பாடியது 'பிரமனூர்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

2653. ஞானசம்பந்தர் -பொன் பீடத்தில் அமர்ந்திருந்தபோது உள்ளத்தில் உண்டான பொறாமையினால், பக்கத்தில் இருந்த கருநிறமுடைய சமணர், தம் மனத்திடைகொண்ட அச்சத்தை மறைத்து முகத்தில் சிவத்தீயானது துள்ளி எழுவதுபோல் கண்கள் சிவந்து பலவகையாய்ச் சொல்வாராய்,

2654. காலையில் தோன்றும் கதிரவனைச் சூழ்ந்த கருமையான முகில் கூட்டத்தைப் போல் மயில் இறகை ஏந்திய சமணக் கூட்டத்தவர் பிள்ளையாரைச் சூழ்பவராய்ப் பொருந்தும்படி வாதில் வெல்வதற்கு எண்ணம் கொண்டு தாம் போற்றும் ஆருகத நூலில் கண்ட பொருள்களை எடுத்துக் கூறித் தலைகள் அசைத்துக் குரைத்தார்கள்.

180 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2655 பிள்ளையார் அதுகேளாப் பேசுக நும்
பொருள்எல்லை
உள்ளவா நென்றருள ஊத்தைவாய்ப் பறிதலையர்
துள்ளிஎழுந் தநேகராய்ச் சூழ்ந்துபதி றிக்கதற
ஒள்ளிழையார் அதுகண்டு பொறாராகி உள்நடுங்கி.
- 2656 தென்னவன் தன்னை நோக்கித் திருமேனி எளியர்
போலும்
இன்னருட் பிள்ளை யார்மற் றிவர் உவர் எண்ணி
லார்கள்
மன்ன நின் மயக்கம்எங்கள் வள்ளலார் தீர நல்கும்
பின்னைஇவ் வமணர் முள்வார் வல்லரேல் பேச
என்றார்.
- 2667 மாறனும் அவரை நோக்கி வருந்தல்நீ என்று மற்று
வேறுவா தென்கொல் என்மேல வெப்பொழித்
தருகர் நீரும்
ஆறணி சடையி னாருக் கன்பராம் இவரும் நீங்கள்
தேறிய தெய்வத் தன்மை என்னிடைத் தெரிப்பீர்
என்றான்.
- 2658 ஞானஆ ரமுதம் உண்டார் நற்றவத் திருவை
நோக்கி
மானினேர் விழியி னாய்கேள் மற்றெனைப் பாலன்
என்று
நீநனி அஞ்ச வேண்டாம் நிலையிலா அமணர்க்
கென்றும்
யானெளி யேன லேன் என் நெழுந்திருப் பதிகம்
பாடி.
- 2659 பெற்றியால் அருளிச் செய்த பிள்ளையார் தமக்கும்
முன்னம்
சுற்றுநின் றழைத்தல் ஓவா அருகர்க்குந் தென்னர்
கோமான்
இற்றைநாள் என்னை யுற்ற பிணியைநீர் இகலித்
தீரும்
தெற்றெனத் தீர்த்தார் வாதில் வென்றவர் என்று
செப்ப.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 181

2655. ஞானசம்பந்தர் அதனைக் கேட்டு, “உங்கள் கொள்கையின்படியுள்ள பொருள் முடிவுகளை உள்படி கூறுங்கள்” என்று அருள, ஊத்தை வாயையும் பறித்த தலையையும் உடைய சமணர் துள்ளிப் பலராக எழுந்து பிள்ளையாரைச் சூழ்ந்து பதறிக் கதறவே, ஒளியுடைய அணிகளை அணிந்த மங்கையர்க்கரசியார் அதைக் கண்டு பொறாமல் உள்ளம் நடுங்கி,

2656. பாண்டிய மன்னனைப் பார்த்து, “இனிய அருளையுடைய பிள்ளையாரான இவர் சிறுவர். ஆனால் சமணர்களாகிய இவர்கள் என்ன இல்லாதவர். மன்ன! உம் வெப்பு நோயின் மயக்கத்தை எங்கள் பிள்ளையார் நீங்கும் படி அருள் செய்வார். அதன்பின் இந்த அமணர் வாது செய்ய வல்லவரானால் பேசுவாராக!” என்று கூறினார்.

2657. பாண்டியனும் மங்கையர்க்கரசியாரைப் பார்த்து, “நீ வருந்தாதே!” என்று கூறி, பின் “பிற வாது என்ன வேண்டும்? அருகர்களாகிய நீங்களும் கங்கையை அணிந்த சடையுடையவர்க்கு அடியவரான இவரும், என் மீது உள்ள இந்த வெப்பு நோயை ஒழியச் செய்து, நீங்கள் அவ்வவர் தெளிந்த தெய்வங்களின் உண்மைத் தன்மையை என்னிடத்தில் விளக்குக!” எனக் கூறினான்.

2658. ஞான அமுதை உண்ட ஞானசம்பந்தர் நல்ல தவச்செல்வியான மங்கையர்க்கரசியாரை நோக்கி “மானின் நேர்விழியாய்! கேட்பாயாக! என்னைச் சிறுவன் என்று எண்ணி அச்சம் கொள்ள வேண்டியதில்லை. நல்ல நிலையில்லாத சமணர்களுக்கு என்றும் நான் எளியன் அல்லேன்” என்ற கருத்துப்பட எழுகின்ற திருப்பதிகத்தைப் பாடி,

2659. திருவருளைப் பற்றிய தன்மையால் அவ்வாறு திருப்பதிகம் பாடியருளிய பிள்ளையாருக்கும் தன் முன்பு சூழ்ந்து நின்று குரைப்பதைக் கைவிடாத சமணர்களுக்கும், ஒன்று போலவே, “இன்று என்னை அடைந்த இந்த வெப்பு நோயை நீவிர் இருவரும் தனித்தனி வேறாகி இகல் வைத்து ஓட்டித் தீருங்கள். தெளிவுபெறத் தீர்த்தவர்களை வெற்றி யுற்றவர் ஆவர்!” என்று பாண்டிய மன்னன் உரைத்தான்.

188 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2660 மன்னவன் மாற்றங் கேட்டு வடிவுபோல் மனத்து
மர்ச
தன்னிய அமணர் தென்னர் தோன்றலை நோக்கி
நாங்கள்
உன்னுடம் பதனில் வெப்பை ஒருபுடை வாம
பாகம்
முன்னமந்திரித்துத் தெய்வ முயற்சியால் தீர்த்தும்
என்றார்.
- 2661 யாதுமொன் றறிவி லாதார் இருளென அணையச்
சென்று
வாதினில் மன்ன வன்றன் வாமபா கத்தைத்
தீர்ப்பார்
மீதுதம் பீலி கொண்டு தடவிட மேன்மேல்
வெப்புத்
திதுறப் பொறாது தென்னன் சிரபுரத் தவரைப்
பார்த்தான்.
- 2662 தென்னவன் நோக்கங் கண்டு திருக்கழு மலர்த்தார்
செல்வர்
அன்னவன் வலப்பால் வெப்பை ஆலவாய் அண்ணல்
நீறே
மன்னுமந் திரழு மாகி மருந்துமாய்த் தீர்ப்ப
தென்று
பன்னிய மறைகள் ஏத்திப் பகர்திருப் பதிகப்பாடி.
- 2663 திருவளர் நீறு கொண்டு திருக்கையால் தடவத்
தென்னன்
பொருவரு வெப்புநீங்கிப் பொய்கையிற்
குளிர்ந்ததப்பால்
மருவிய இடப்பால் மிக்க அழலெழ மண்டு
தீப்போல்
இருபுடை வெப்புங் கூடி இடங்கொளா தென்னப்
பொங்க.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 183

2660. பாண்டிய மன்னனின் சொல்லைக் கேட்டு வடிவத்தைப் போன்றே மனமும் மாசுடைய அமணர்கள் பாண்டிய மன்னனைப் பாரித்து, “நாங்கள் உம் உடலில் ஒரு பக்கத்தில் இடப்பாகத்து வெப்பு நோயை மந்திரித்துத் தெய்வ முயற்சியால் நீக்குவோம்” என்றனர்.

2661. சற்றும் உண்மை நிலையை அறியாதவரான சமணர்கள் இருளைப் போல் மன்னனைக் கிட்டிச் சென்று வாதத்தின் பொருட்டு முற்பட்டு மன்னனின் இடபாகத்து நோயைத் தீர்க்கத் தொடங்கி, அவனது உடலின் மீது தம் மயில்பீலிக் கற்றையை மந்திரித்துத் தடவ, வெப்பு நோய் மேன் மேலும் அதிகரித்துத் தீமை செய்ததால் அதை ஆற்ற மாட்டாதவனாகி, மன்னன், சீகாழித் தலைவரை வாதில் தன் பிணியைப் போக்க வேண்டும் என்ற குறிப்புடன் நோக்கினான்.

2662. பாண்டியனின் பார்வையின் கருத்தை உணர்ந்து சீகாழிச் செல்வரான ஞானசம்பந்தர் அவனது வலப்பக்க நோயைத் ‘திருவாலவாய் இறைவரின் திருநீறே நிலையான மந்திரமும் மருந்துமாகிந் தீர்ப்பதாகும்’ என்று மனத்துள் கொண்டு, கூறிய வேதங்களின் கருத்தைப் போற்றி எடுத்துக் கூறுகின்ற “மந்திரமாவது நீறு” எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைபாடி.

2663. திருவளரும் திருநீற்றைக் கொண்டு ஞான சம்பந்தர் திருக்கையினால் மன்னனின் உடலில் தடவிட, அப்பாண்டியன் ஒப்பில்லாத வெப்பு நோயினின்றும் நீங்கியதால் அந்த வலப்பக்கம் தண்ணீர்ப் பொய்கை போல் குளிர்ந்தது. பொருந்திய இடப்பக்கம் மேலும் மிகுந்த அனலின் தன்மை எழுந்ததால் செறிந்த தீயைப்போல இரு பக்கத்து வெப்பும் கூடி இடம் கொள்ள மாட்டாது என்று பெருகிட

184 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2664 உறியுடைக்கையர் பாயின் உடுக்கையர் நடுக்கம்
எய்திச்
செறிமயிற் பீலி தீயத் தென்னன்வெப் புறுதித்
தம்மை
எறியமா சுடலுங் கன்றி அருகுவிட் டேற நிற்பார்
அறிவுடை யாரை யொத்தார் அறிவிலா நெறியில்
நின்றார்.
- 2665 பலர்தொழும் புகலி மன்னர் ஒருபுடை வெப்பைப்
பாற்ற
மலர்தலை யுலகின் மிக்கார் வந்ததி சயித்துச் சூழ
இலகுவேல் தென்னன் மேனி வலம்இடம் எய்தி
நீடும்
உலகினில் தண்மை வெம்மை ஒதுங்கினால் ஒத்த
தன்றே.
- 2666 மன்னவன் மொழிவான் என்னே மதித்தஇக் காலம்
ஒன்றில் வெந்நர கொருபா லாகும் வீட்டின்பம்
ஒருபாலாகும்
துன்னுநஞ் சொருபா லாகும் சுவையமு தொருபா
லாகும்
என்வடி. வொன்றி லுற்றேன் இருதிறத் தியல்பும்
என்பான்.
- 2667 வெந்தொழில் அருகர் தோற்றிர் என்னைவிட்
டகலநீங்கும்
வந்தெனை உய்யக் கொண்ட மறைக்குல
வள்ளலாரே
இந்தவெப் படைய நீங்க எனக்கருள் புரிவீர் என்று
சிந்தையால் தொழுது சொன்னான் செல்கதிக்
கணிய னானான்.

2664. உறியைக் கையில் கொண்ட, பாயினை உடைய சமணர்கள் நடுக்கம் அடைந்து, செறிந்த மயில்பிலி தீந்லுபோக மன்னனின் வெப்பு நோயின் வெப்பம் தம்மைத் தாக்குதலால் மாசு கொண்ட உடல் மேலும் கருகி வெதும்பியதால் மன்னனிடமிருந்து அகன்று தொலைவில் சென்று நிற்பவர்களான அவ்வமணர்கள் அறிவில்லாத நெறியில் முன் நின்றவராயினும் அறிவுடையாரைப் போன்று விளங்கினர்.

2665. பலராலும் வணங்கப்படும் சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையார், அரசனின் வலப்பக்கத்து வெப்பத்தைப் போக்க, மலர் தலையுடைய உலகில் அறிவால் சிறந்தவர் அதிசயித்து வந்து குழ, வேல் ஏந்தும் பாண்டியனின் உடல் வலப்பக்கத்தின் வெம்மையும் இடப்பக்கத்தில் கூடியதால், நீண்ட உலகில் தண்மையும் வெம்மையும் ஒன்றுபட ஒதுங்கினாற் போல் அப்போது விளங்கியது.

2666. பாண்டிய வேந்தன், 'என்னே, வியப்பு குறிப்பிட்ட ஒரே நேரத்தில் கொடிய நரகம் ஒரு பக்கத்தில் உளதாகும், முத்தியின்பம் ஒரு பக்கத்தில் உளதாகும். மிக்க நஞ்சின் நுகர்ச்சி ஒரு பக்கத்தில் உளதாகும். சுவையுடைய அமுதின் நுகர்ச்சி மற்றொரு பக்கத்தில் உளதாகும். என் உடல்ஒன்றிலேயே இங்ஙனம் மாறுப்பட்ட இருவேறு தன்மைகளையும் நான் அடையப் பெற்றேன்' என்பவனாய்,

2667. "கொடிய தொழிலையுடைய அருகர்ளே! நீங்கள் தோற்றீர்கள்! என்னைவிட்டு நீங்கிச் செல்லுங்கள்! இங்கு வந்து என்னை உய்யுமாறு ஆட் கொண்டருளிய அந்தணர் குலத்து வள்ளலாரே! இந்த வெப்பு நோய் முழுதும் நீங்கும்படி எனக்கு அருள் செய்க!" என மனத்தால் வணங்கி நற்கதிக்கு நெருங்கியவனான பாண்டியன் உரைத்தான்.

186 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2668 திருமுகம் கருணை காட்டத் திருக்கையால்
நீறுகாட்டிப்
பெருமறை துதிக்கும் ஆற்றால் பிள்ளையார்
போற்றிப் பின்னும்
ஒருமுறை தடவ அங்கண் ஒழிந்துவெப் பகன்று
பாகம்
மருவுதிப் பிணியும் நீங்கி வழுதியும் முழுதும்
உய்ந்தான்.

2669 கொற்றவன் தேவி யாரும் குலச்சிறை யாரும்
தீங்கு
செற்றவர் செய்ய பாத தாமரை சென்னி
சேர்த்துப்
பெற்றனம் பெருமை இன்று பிறந்தனம் பிறவா
மேன்மை
உற்றனன் மன்னன் என்றே உளங்களித்துவகை
மிக்கார்.

2670 மீனவன் தன்மே லுள்ள வெப்பெலாம் உடனே
மாற
ஆனபேர் இன்பம் எய்தி உச்சிமேல் அங்கை
கூப்பி
மானமொன் றில்லார் முன்பு வன்பிணி நீக்கவந்த
ஞானசம் பந்தர் பாதம் நண்ணிநான் உய்ந்தேன்
என்றான்.

2671 கந்துசீறு மாலியானை மீனவன் கருத்துநேர்
வந்து வாய்மை கூறமற்று மாசுமேனி நீசர்தாம்
முந்தைமந் திரத்துவிஞ்சை முற்றும்எஞ்ச அஞ்சியே
சிந்தைசெய்து கைவருந் திறந்தெரிந்து தேடுவார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ '187

2668. திருமுகத்தின் பொலிவு உள்ளத்தில் நிறைந்த கருணையினை வெளியே புலப்படுத்தக் திருக்கையினால் திருநீற்றைக் காட்டிப் பெரிய வேதங்கள் துதிக்கும் வகையால் ஞானசம்பந்தர் துதித்துப் பின்னும் ஒரு முறை பாண்டியன் உடலில் தடவிட, வெப்பு நோயானது அப்போதே உடலை விட்டு முழுதும் நீங்கியது. அதனால் இடப்பக்கத்தில் முன் பொருந்திய வெப்பு நோயும் நீங்கிப் பாண்டியனும் முழுதும் உய்வு அடைந்தான்.

(ஞானசம்பந்தர் பாடியது "மந்திரமாவது" எனத் 'தொடங்கும் பதிகம்)

2669. பாண்டியனின் மனைவியாரும் குலச்சிறையாரும் தீமையை அழித்த பிள்ளையாரின் சிவந்த திருவடித் தாமரைகளைத் தம் முடிமீது அணிந்து வணங்கி, "நாங்கள் பெருமை பெற்றோம். இன்றே உறுதி பெறப் பிறந்தவர் ஆனோம். மன்னன் இனிப் பிறவியில்லாத மேன்மையை அடைந்தான்!" என்று கூறி மனம் களிப்படைந்து மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

2670. பாண்டிய மன்னன் தன்மீது உள்ள வெம்மை முழுவதும் நீங்கியதனால் உண்டான பெரிய இன்பத்தை அடைந்து, தலையின் மீது கைகளைக் குவித்துக் கொண்டு, "மானம் ஒன்றும் இல்லாத சமணர்கள் முன்னே, வலிய நோய் நீங்குமாறு வந்தருளிய ஞானசம்பந்தரின் திருவடிகளைச் சேர்ந்து நான் உய்ந்தேன்!" எனக் கூறித் துதித்தான்.

2671. கட்டுத் தறியைச் சேறிவரும் மீதயானை போல் பாண்டியன் கருத்துக் கட்டுநீங்கி நேர்பட வந்து உண்மை நிலையைக் கூற, அமுக்குப்பட்டிந்த உடலை உடைய நீசர்களான சமணர்கள், தாம் முன்னால் கைக் கொண்ட மந்திரத்தின் வித்தை முழுதும் வலியில்லாததாகி ஒழியக்கண்டு, அச்சம் கொண்டு, சிந்தித்துத் தாம் வெற்றியடையும் சிறத்தை ஆராயலானார்.

188 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2672 சைவமைந்தர் சொல்லின் வென்றி சந்தஇன்சொல்
மாலையால்
கைதவன்றன் வெப்பொழிந்த தன்மைகண்
டறிந்தனம்
மெய்தெரிந்த தர்க்கவாதம் வெல்லலாவ
தன்றுவேறு
எய்துதியின் நீரில்வெல்வ தென்று தம்மில்
எண்ணினார்.

2673 பிள்ளையாரும் உங்கள்வாய்மை பேசுமின்கள்
என்றலும்
தள்ளுநீர்மை யார்கள்வேறு தர்க்கவாதின் உத்தரங்
கொள்ளும் வென்றி அன்றியே குறித்தகொள்கை
உண்மைதான்
உள்ளவாறு கட்புலத்தில் உய்ப்ப்தென்ன
ஒட்டினார்.

2674 என்றவாறு கூறலும் இருந்ததென்னர் மன்னனும்
கன்றிஎன் உடம்பொடுங்க வெப்புநோய்
கவர்ந்தபோ
தொன்றும்அங் கொழித்திலீர்கள் என்னவா துமக்கு
எனச்
சென்றுபின்னும் முன்னும்நின்று சில்லிவாயர்
சொல்லுவார்.

2675 என்னவாது செய்வகென் றுரைத்ததே வினாவெ
னாடி
னென்னவாச கந்தொடங்கி ஏடுகொண்டு குழ்ச்சி
யால்
மன்னுதம் பொருட்கருத்தின் வாய்மைதீட்டி மாட்
டினால்
வெந்நெருப்பின் வேவுறாமை வெற்றியாவ
தென்றனர்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ '189

2672. "சைவ மகனாரான பிள்ளையாரின் சொற்களின் வெற்றிச் சிறப்பை, அவருடைய சொல் மாலை பதிகத் தால் பாண்டியன் வெப்பு நோய் முழுவதும் ஒழிந்து போயின தன்மையைக் கண்டதால் அறிந்தோம். ஆதலால் உண்மை தெரிந்த தருக்க வாதத்தில் வெற்றி பெறுவது இயல்வதன்று. பொருந்திய தீயிலும் நீரிலும் வெற்றி பெற முயல்வோமாக!" எனத் தங்களுக்குள் எண்ணினர்.

2673. ஞானசம்பந்தர் சமணர்களைப் பார்த்து "உங்கள் சமய உண்மையினைப்பேசுங்கள்", என்று சொல்லல் அதைக் கேட்டு, தள்ளப்படும் இயல்புடைய அந்தச் சமணர்கள், "வேறு தருக்க உருவமான கடா விடைகளால் வரும் வெற்றியன்றி, அவரவர் குறிக்கோளைக் கொண்ட கொள்கைகளின் உண்மைத் தன்மையை உள்ளவாறு கண் முன் நிறுத்திக் காட்டுதல் இப்போது செய்யத்தக்கது" எனச் சபதம் கூறினர்.

2674. என்று சமணர் தங்கள் வாதத்தைக் கூற நோய் நீங்கப் பெற்ற பாண்டியனும் அவர்களைப் பார்த்து, "என் உடல் முழுதும் வெதும்பி வெப்பு நோய் என்னை முழுதும் உள்ளாக்கிய போது, அங்கு ஒரு சிறிதும் நோயைத் தீர்க்காது தோற்றீர்கள். ஆதலால் இனி உங்களுக்கு வாத என்ன இருக்கின்றது?" எனக் கூற, மன்னனுக்கு முன்னும் பின்னுமாகச் சென்று அணுகி நின்று கொண்டு ஓட்டை வாயர்களான சமணர் கூறுவார்களாய்.

2675. 'நீங்கள் செய்வதற்கு என்ன வாத இருக்கின்றது' என்று (தோல்வியற்ற உமக்கு வாதம் ஒன்று மில்லை என்ற குறிப்புப்படச்சொன்னதையே) தம்மை என்ன வாத என்று வினவியதாகக் கொண்டு, முன் தாம் சொன்ன வாசகத்தையே தொடர்ந்து. கொண்டு, 'ஏட்டைக்கையில் கொண்டு அறிவால் சூழ்ந்து நிலைபெறும் தம் தம் சமய உண்மைப் பொருட் கருத்தினை எழுதி இட்டால் வெப்பமான நெருப்பில் வேகாது இருப்பதுவே வெற்றியாம்' என்று கூறினர்.

190 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2676 என்றபோது மன்னனொன் றியம்புமுன்பு
பிள்ளையார்
நன்றுநீர் உரைத்தவாறு நாடுதீயில் ஏடுதான்
வென்றிடிற் பொருட்கருத்து மெய்ப்மையாவ
தென்றிரேல்
வன்றனிக்கை யானைமன்னன் முன்புவம்மின்
என்றனர்.
- 2677 அப்ப டிக்கெதிர் அமணரும் அணைந்துறும் அளவில்
ஒப்பில் வண்புகழ்ச் சண்பையர் காவலர் உரையால்
செப்ப ருந்திறல் மன்னனும் திருந்தவை முன்னர்
வெப்பு றுந்தழல் அமைக்கென வினைஞரை
விடுத்தான்.
- 2678 ஏய மாந்தரும் இந்தனங் குறைத்துடன் அடுக்கித்
தீய மைத்தலுஞ் சிகைவிடு புகையொழிந் தெழுந்து
காயும் வெவ்வழற் கடவுளும் படரொளி காட்ட
ஆயு முத்தமிழ் விரகரும் அணையவந் தருளி.
- 2679 செங்கண் ஏற்றவ ரேபொருள் என்றுதாந் தெரித்த
பொங்கி சைத்திருப் பதிகநன் முறையினைப்
போற்றி
எங்கள் நாதனே பரம்பொருள் எனத்தொழு
தெடுத்தே
அங்கை யால்முடி மிசைக்கொண்டு காப்புநாண்
அவிழ்த்தார்.
- 2680 சாற்று மெய்ப்பொருள் தருந்திரு முறையினைத்
தாமே
நீற்று வண்கையால் மறித்தலும் வந்துநேர்ந்
துளதால்
நாற்ற டம்புயத் தண்ணலார் மருவுநள் ளாறு
போற்றும் அப்பதி கம்போக மார்த்தபூண்
முலையாள்.

2676. என்று சமணர் உரைத்த போது அதற்கு விடையாய் மன்னன் ஒன்று சொல்வதன் முன்பு ஞான சம்பந்தர் "நீங்கள் கூறிய வழிநன்று! தீயில் ஏடு தான் வேகாது இருக்கின்றமை காட்டி வென்றால் அதில் எழுதிய பொருட்கருத்து உண்மையுள்ளதாகும்" எனக் கூறுவீராயின், வலிய ஒற்றைக் கையையுடைய யானை மன்னன் முன்னர் அவ்வாறே வாதம் செய்து முடிவு கொள்ள வாருங்கள்!" என்றுரைத்தார்.

2677. அங்ஙனமே எதிர் ஏற்றுச் சமணர்களும் வந்து பொருந்தும் போது ஒப்பில்லாத உண்மையையும் புகழையும் உடைய சீகாழித் தலைவரிடம் சொல்லால், சொல்வதற்கரிய வன்மையுடைய மன்னனும், "திருந்தும் அரச சபையின் முன்பு வெம்மையுடைய தீயை அமைப்பீரா!" என்று ஏவி, அதற்கான பணிமக்களை அனுப்பினான்.

2678. தீயை அமைக்க ஏவப்பட்ட பணி மக்களும் விறகை வெட்டி உடனே அடுக்கித் தீயினை அமைக்கவும், சிகை போல எழும் புகையானது எழுந்து பின் அது மாறப் பெற்றுச் சுடும் வெம்மையான தீக் கடவுளும் படரும் ஒளியினைக் காட்ட உயர்ந்தோர் ஆய்கின்ற முத்தமிழ் வல்லுநரான பிள்ளையாரும் அந்தத் தீயினுக்கு அருகே நெருங்கி வந்து,

2679. சிவந்த கண்களையுடைய காளைபூர்தியுடைய சிவபெருமானே உண்மைப் பொருளாவார் என உலகம் அறிய உபதேசித்தருளிய பொங்கும் இசையுடன் கூடிய திருப்பதிகங்களை எழுதிய நல்ல திருமுறைச் சுவடியைத் துதித்து, எங்கள் தலைவரான சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுளாய் எல்லார்க்கும் மேலான பரம் பொருளாவார் என்று வணங்கி, உள்ளங்கையால் எடுத்துத் திருமுடி மேறி கொண்ட பின்பு அதன் காப்பான கயிற்றை அவிழ்த்தனர்.

2680. வணங்கும் மெய்ப் பொருளைத் தரும் திரு முறையினைத் தாமே திருநீறு பொருந்திய வன்மையுடைய கைகயினால் மறித்து எடுத்த போது நான்கு பெரிய தோள் களையுடைய இறைவர் எழுந்தருளிய திரு நள்ளாற்றினைப் போற்றிய அந்தப் பதிகம் நேர்பட வந்து, அதனுள், 'போக மார்த்த பூண் முலையாள்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் எழுந்தது.

- 2681 அத்தி ருப்பதி கத்தினை அமர்ந்துகொண் டருளி
மைத்த வெங்கடு மிடற்றுநள் ளாறரை வணங்கி
மெய்த்த நற்றிரு வேட்டினைக் கழற்றிமெய்த்
மகிழ்ந்து
கைத்த லத்திடைக் கொண்டனர் கவுணியர்
தலைவர்.
- 2682 நன்மை உய்க்கும்மெய்ப் பதிகத்தின் நாதனென்
றெடுத்தும்
என்னை ஆளுடை ஈசன்தன் நாமமே என்றும்
மன்னும் மெய்ப்பொரு ளாமெனக் காட்டிட வன்னி
தன்னி லாகெனத் தளிரிள வளரொளி பாடி.
- 2683 செய்ய தாமரை அகவித ழினுமிகச் சிவந்த
கையில் ஏட்டினைக் கைதவன் பேரவை காண
வெய்ய தீயினில் வெற்றரை யவர்சிந்தை வேவ
வையம் உந்திட வந்தவர் மகிழ்ந்துமுன் னிட்டார்.
- 2684 இட்ட ஏட்டினில் எழுதிய செந்தமிழ்ப் பதிகம்
மட்டு லாங்குழல் வனமுலை மலைமகள் பாகத்து
அட்ட மூர்த்தியைப் பொருளென உடைமையால்
அமர்ந்து
பட்ட தீயிடைப் பச்சையாய் விளங்கிய தன்றே.
- 2685 மையல் நெஞ்சடை அமணருந் தம்பொருள்
வரைந்த
கையில் ஏட்டினைக் கதுவுசெந் தீயினில் இடுவார்
உய்யு மோஇது எனஉறுங் கவலையாம் உணர்வால்
நையும் நெஞ்சின ராகியே நடுங்கிநின் றிட்டார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ '193

2681. அந்தத் திருப்பதிகத்தை விரும்பி மேற் கொண்டு இருண்ட வெவ்விய நஞ்சு பொருந்திய கண்டத்தையுடைய திருநள்ளாறு இறைவரைத் துதித்து உண்மை பொருந்திய நல்ல அந்த ஏட்டைத் திருமுறைச் சுவடியினின்றும் பிரித்து எடுத்து மெய்ம் மகிழ்ந்து ஞான சம்பந்தர் கையில் வைத்துக் கொண்டார்.

2682. நன்மையில் செலுத்தும் மெய்யான அந்தப் பதிகத்தால் போற்றப்பட்ட இறைவன் என மேல் எடுத்துக் கொண்டு, என்னை ஆளாக உடைய இறைவரின் நாமமே எப்போதும் நிலைபெறும் பொருளாம், எனக் காட்டும்படி தீயில் வேகாது இருப்பதாகு!" என்று 'தளிரிள வளரொளி' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி.

2683. செந்தாமரை மலரின் அக இதழை விட மிக சிவப்பு நிறம் கொண்ட கையில் கொண்ட அந்த ஏட்டைப் பாண்டியனின் அவையினர் காணும்படி, ஆடையில்லாத அரையை உடைய சமணர்களின் மனங்கள் வெந்து அழியு மாறு, உலகம் உய்யும்படி வந்தவரான கவுணியர் தலைவர் வெம்மைமிக்க தீயிடத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் முன்னால் இட்டார்.

• (திருநள்ளாற்றுப்பதிகம் 'தளிரிள வளரொளி' என்ற தொடக்கம் கொண்டதாகும்.)

2684. ஞான சம்பந்தர் தம் கையால் தீயில் இட்ட ஏட்டில் எழுதப்பட்ட திருநள்ளாற்றுப் பதிகம் மணம் வீசும் கூந்தலையும் அழகிய கொங்கைகளையும் உடைய மலை மகளான உமையம்மையாரை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட அட்டமூர்த்தியான சிவபெருமாளையே பொருளாகக் கொண்டமையால் பொருந்திக் கிடந்த தீயிடையே வேகா மல் இருந்ததுடன் பச்சையாயும் அப்போதே விளங்கியது.

2685. மயக்கம் கொண்ட மனமுடையவர்களான சமணர்களும் தம் சமய உண்மைப் பொருளை எழுதிய தம் கையில் கொண்ட ஏட்டை வெம்மை மிக்குக் காய்கின்ற தீயில் இருபவராய் "இது தீயிலே வேகாது எய்தியிருக் குமோ?" என்ற கவலை கொண்ட உணர்வால், அழிகின்ற உள்ளத்தை உடையவராய் நடுங்கியபடி தீயில் இட்டனர்.

- 2686 அஞ்சும் உள்ளத்த ராகியும் அறிவிலா அமணர்
வெஞ்சு டர்ப்பெருந் தீயினில் விழுத்திய ஏடு
பஞ்ச தீயிடைப் பட்டது படக்கண்டு பயத்தால்
நெஞ்சு சோரவும் பீலிகை சோர்ந்திலர் நின்றார்.
- 2687 மான மன்னவன் அவையின்முன் வளர்த்தசெந்
தீயின் ஞானம் உண்டவர் இட்ட ஏ டிசைத்தநா முிகையில்
ஈனம் இன்மைகண் டியாவரும் வியப்புற எடுத்தாரீ
பான்மை முன்னையிற் பசுமையும் புதுமையும்
பயப்பு.
- 2688 எடுத்த ஏட்டினை அவையின்முன் காட்டிஅம்
முறையில் அடுத்த வண்ணமே கோத்தலும் அதிசயித் தரசன்
தொடுத்த பீலிமுன் தூக்கிய கையரை நோக்கிக்
கடுத்து நீரிட்ட ஏட்டினைக் காட்டுமின் என்றான்.
- 2689 அருகர்தாம் இட்ட ஏடு வாங்கச்சென் றனையும்
போதில் பெருகுதிக் கதுவ வெந்து பேர்ந்தமை கண்ட
மன்னன் தருபுனல் கொண்டு செந்தீத் தணிப்பித்தான்
சமணர் அங்குசி கருகிய சாம்ப ரோடுங் கரியலால் மற்றென்
காண்பார்.
- 2690 செய்வதொன் றறிகி லாதார் திகைப்பினால்
திரண்ட சாம்பல் கையினாற் பிசைந்து தூற்றிப் பார்ப்பது கண்ட
மன்னன் எய்திய நகையி னோடும் ஏடின்னம் அரித்துக்
காணும் பொய்யினால் மெய்யை யாக்கப் புகுந்தநீர்போ
மின் என்றான்.

2686. அச்சம் கொண்ட உள்ளம் உடையவர் ஆயினும் அதனால் அறிவு பெறாத சமணர்கள் வெம்மையான தீயில் இட்ட ஏடு. தீயிலே பஞ்சு வீழ்ந்தால் எரிந்து அழிவதைப் போல, அழிந்ததைக் கண்டு, அச்சத்தினால் மனம் தளர்வடைந்த பின்பும் கையில் ஏந்திய மயிற் பீலிக் கற்றையைக் கையினின்று விடாதவராய் நின்றனர்.

687. ஞான அமுது உண்டவரான சம்பந்தர், பெருமையுடைய பாண்டியனின் அவை முன்பு வளர்க்கப்பட்ட தீயிலே இட்ட ஏடு, குறிப்பிட்ட நாழிகையளவில் அறிவு பெறாமல் இருந்ததைப் பார்த்து, முன்னெவிடப் பசுமையான தன்மையும் புதிய தன்மையும் உள்ளதாய் இருக்க அனைவரும் வியப்படையத் தீயினின்று எடுத்தார்.

2688. அங்ஙனம் தீயினின்று எடுக்கப்பட்ட அந்த ஏட்டை அவையின் முன் காட்டி முன் பிரித்து எடுத்த முறையிலே மீளப் பொருந்தும்படி சுவடியுள் கோத்தலும், பாண்டியன் வியப்படைந்து, கற்றையாய்க் கட்டிய மயிற் பீலியையுடைய கையைக் கொண்ட அமணர்களைப் பார்த்துச் சினந்து, "நீவிர் தீயில் இட்ட ஏட்டைக் காட்டுங்கள்!" என்றான்.

2689. சமணர் தாம் இட்ட ஏட்டைத் தீயினின்றும் எடுக்கச் சென்று அணுகியபோது, பெருகிய தீ சுட்டமையால், உடல் வெந்து புடை பெயர்ந்து சென்றதைப் பார்த்த மன்னன், கொண்டு தரப்படும் நீரைக் கொண்டு தீயைத் தணியச் செய்தான். சமணர்கள் அங்கே கருகிய சாம்பலும் கரியுமல்லாமல் வேறு எதனைக் காண்பார்?

2690. மேல் செய்யக்கூடியது இன்னது என்று ஒன்றையும் அறிய மாட்டாதவர்களாகிய அந்த அமணர்கள், திகைப்பால் அங்கே திரண்ட சாம்பலைக் கையால் பிசைந்தும் தூற்றியும் ஏட்டைத் தேடிப் பார்த்தனர். அதைக் கண்ட மன்னன் பொருந்திய புன்சிரிப்புடன் "இன்னும் ஏட்டை அரித்துப் பாருங்கள். பொய்மை நெறியைத் துணையாய்க் கொண்டு அதனை மெய்ப் பொருளாக விளக்கப் புகுந்த நீங்கள் அகன்று செல்லுங்கள்" என்று சொன்னான்.

196 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2691 வெப்பெனுந் தீயில் யான்முன் வீடுபெற் றுய்ய
நீங்கள்
அப்பொழு தழிந்து தோற்றீர் ஆதலால் அதுவா
றாக
இப்பொழு தெரியில் இட்ட ஏடுய்ந்த தில்லை
என்றால்
துப்புர வுடையீர் நீங்கள் தோற்றிலீர் போலும்
என்றான்.

2692 தென்னவன் நகையுட் கொண்டு செப்பிய மாற்றந்
தேரார்
சொன்னது பயனாக் கொண்டு சொல்லுவார்
தொடர்ந்த வாது
முன்னுற இருகால் செய்தோம் முக்காலில் ஒருகால்
வெற்றி
என்னினும் உடையோம் மெய்ம்மை இனியொன்று
காண்ப தென்றார்.

2693 தோற்கவும் ஆசை நீங்காத் துணிவிலார் சொல்வக்
கேட்டிம்
மாற்றமென் னாவதென்று மன்னவன் மறுத்த
பின்னும்
நீற்றணி விளங்கு மேனி நிறைபுகழ்ச் சண்பை
மன்னர்
வேற்றுவா தினிஎன் செய்வது என்றலும் மேற்கோள்
ஏற்பார்.

2694 நீடுமெய்ப் பொருளின் உண்மை நிலைபெறுந்
தன்மை எல்லாம்
ஏடுற எழுதி மற்றவ் வேட்டினை யாமும் நீரும்
ஒடுநீர் ஆற்றில் இட்டால் ஒழுகுதல் செய்யா தங்கு
நாடிமுன் தங்கும் ஏடு நற்பொருள் பரிப்ப
தென்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 197

2691. “வெப்பு நோயான தீயினின்று நான் முன் சம்பந்தரால் வீடு பெற்று உய்த்திட நீங்கள் வாதில் அழிந்து தோற்றீர்கள். ஆகையால், அதன் வழியாகவே தொடர்ந்து இப்போது தீயில் இட்ட ஏடு நிலை பெறாமல் ஒழிந்து விட்டது என்றால், வல்லமை மிக்கவர்களே! நீங்கள் தோற்க வில்லை போலும்!” எனக் கூறினான்.

2692. பாண்டியன் இகழ்ச்சியான புன்சிரிப்பைக் கொண்டு சொல்லிய மாற்றங்களை உள்ளத்துள் தெளிந்து கொள்ளாதவராய்ச் சொன்ன சொல் மாத்திரையே அதன் பொருள் என மேற்கொண்டு கூறுபவர்களாய்த் தொடர்ந்த வாதமாக, “முன்பு இரண்டு முறை செய்தோம் மூன்று முறையில் ஒரு முறையேனும் பெற்றியடைவோம்! ஆதலால் உண்மைத் திறம் இனியும் ஒரு முறை காண்பது தக்கதாகும்!” என்றனர்.

2693. ஒரு முறைக்கு இரண்டு முறை தோற்கவும் ஆசை நீங்கப் பெறாத உண்மைத் துணிவிலாத சமணர் இவ்வாறு கூறக் கேட்டு, மன்னன் “இந்த மாற்றத்தால் ஆவதென்ன?” என்று கூறி மறுத்தான். அதன் பின்பும் திருநீற்றின் அழகு விளங்கும் திருமேனியையுடைய நிறைந்த புகழையுடைய சீகாழித் தலைவர், “இனிச் செய்யக் கூடிய வேறு வாது யாது?” என வினவவும், வாதம் செய்வதை மேற்கொண்டவராய்.

2694. “நிலையான மெய்ப்பொருளின் வாய்மையானது நிலை பெறும் தன்மை எல்லாம் தொகுத்து ஏட்டில் பொருந்த எழுதி அந்த ஏடுகளை நாங்களும் நீரும் ஒடிக்கொண்டிருக்கின்ற நீரினையுடைய ஆற்றில் இடுவோமானால், நீருடனே ஒடுவதன்றி, இட்ட அந்த இடத்தைப் பற்றி முன்னர்த் தங்கும் ஏடு எதுவோ அதுவே நல்ல பொருளை உடையதாகும்!” என்று உரைத்தனர்.

198 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2695 என்றமண் கையர் கூற ஏறுசீர்ப் புகலி வேந்தர்
நன்றது செய்வோம் என்றங் கருள்செய நனுக
வந்து
வென்றிவேல் அமைச்ச னார்தாம் வேறினிச்
செய்யும் இவ்வாது
ஒன்றினுந் தோற்றார் செய்வ தொட்டியே செய்வ
தென்றார்.
- 2696 அங்கது கேட்டு நின்ற அமணரும் அவர்மேற்
சென்று
பொங்கிய வெகுளி கூரப் பொறாமைகா ரணமே
யாகத்
தங்கள்வாய் சோர்ந்து தாமே தனிவாதில்
அழிந்தோ மாகில்
வெங்கழு வேற்று வான்இவ் வேந்தனே என்று
சொன்னார்.
- 2697 மற்றவர் சொன்ன வார்த்தை கேட்டலும் மலய
மன்னன்
செற்றத்தால் உரைத்தீர் உங்கள் செய்கையும்
மறந்தீர் என்று
பற்றிய பொருளின் ஏடு படர்புனல் வைகை
யாற்றில்
பொற்புற விடுவ தற்குப் போதுவ தென்று கூற.
- 2698 பிள்ளையார் மூன்னம் பைம்பொற் பீடத்தில்
இழிந்து போந்து
தெள்ளுநீர்த் தரளப் பத்திச் சிவிகைமேல் ஏறிச்
சென்றார்
வள்ளலார் அவர்தம் பின்பு மன்னன்மா ஏறிச்
சென்றான்
உள்ளவா றறிகி லாதார் உணர்வுமால் ஏறிச்
சென்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 199

2695. என்று சமணரான கீழானவர் சொல்ல, மேன் மேலும் பெருகும் சிறப்பையுடைய சீகாழித்தலைவர், “நல் வது! அதுவே செய்வோம்!” என்று அருளிச் செய்தார். வெற்றியுடைய வேல் ஏந்திய அமைச்சரான குலச்சிறையார் பக்கத்தில் வந்து, “வேறு இனிச் செய்யப்புகும் இந்த வாதம் ஒன்றிலும் தோற்பவர் அதன்பின் செய்வது இது என்று சபதம் செய்தே செய்தல் வேண்டும்” என்று இயம்பினார்.

2696. அங்கு அவர் உரைத்ததைக் கேட்ட சமணர்கள் அந்த அமைச்சர் மீது பொங்கிய சினம் மிகுவதால், பொறாமை என்னும் தீய குணம் மிக்க காரணத்தால், தம் வாய் சோர்ந்ததால் “இந்த ஒரு வாதத்திலும் தோற்றோம் என்றால் இம்மன்னனே எங்களைக் கொடிய கழுவில் ஏற்று வானாக!” என்று தாங்களே கூறினர்.

2697. சமணர்கள் அங்ஙனம் உரைத்ததைக் கேட்ட பாண்டிய மன்னன் “நீங்கள் சினம் மிகுதியினால் இங்ஙனம் கூறிவிட்டீர்கள். உங்கள் செய்கைகளையும் மறந்துவிட்டீர்கள்!” என்று சொல்லிப்பின், “உண்மை பற்றிய பொருளை உட்கொண்ட உம் ஒலைகளை ஓடும் நீரையுடைய வையை யாற்றில் அழகு பொருந்த விடுவதற்குச் செல்லுங்கள்” என்று சொன்னான்.

2698. ஞானசம்பந்தர் பசும் பொன்னால் ஆன பீடத் தீன்றும் முன்னம் எழுந்து, வெளியில் வந்து, தெளிந்த நீர்மையுடைய முத்து வரிசைகளையுடைய சிவிகையின் மீது ஏறிச் சென்றார். வள்ளலாரான அவர் பின்பு மன்னன் குதிரை மீது ஏறிச் சென்றான். உண்மையை உள்ளபடி உணர்ந்து ஒழுகுகின்ற ஆற்றல் அற்ற சமணர்கள் தம் உணர்வினில் மயக்கத்தை மேற்கொண்டு சென்றனர்.

2699 தென்னவன் வெப்புத் தீர்ந்து செழுமணிக் கோயில்
நீங்கிப்
பின்னுற அணைந்த போது பிள்ளையார் பெருகுஞ்
செல்வம்
மன்னிய மதுரை மூதூர் மறுகில்வந் தருளக் கண்டு
துன்னிய மாதர் மைந்தர் தொழுதுவே றினைய
சொன்னார்.

2700 மீனவன் கொண்ட வெப்பை நீக்கிதம் விழுமந்
தீர்த்த
ஞானசம் பந்தர்இந்த நாயனார் காணும் என்பார்
பானறுங் குதலைச் செய்ய பவளவாய்ப் பிள்ளை
யார்தாம்
மானசீர்த் தென்னன்நாடு வாழ்வந் தணைந்தார்
என்பார்.

2701 எரியிடை வாதில் தோற்ற திவர்க்குநம் அருகர்
என்பார்
புரிசடை அண்ணல் நீறே பொருளெனக் கண்டோம்
என்பார்
பெருகொளி முத்தின் பைம்பொற் சிவிகைமேற்
பிள்ளையார் தாம்
வருமழ கென்னே என்பார் வாழ்ந்தன கண்கள்
என்பார்.

2702 ஏதமே வினைந்த திந்த அடிகள்மார் இயல்பால்
என்பார்
நாதனும் ஆலவாயில் நம்பனே காணும் என்பார்
போதமா வதுவும் முக்கட் புராணனை அறிவ
தென்பார்
வேதமும் நீறுமாகி வீரவிடும் எங்கும் என்பார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 201

2699. பாண்டியன் வெப்புநோய்நீங்கிச் செழுமையான அரண்மனையினின்றும் புறப்பட்டுத் தம் பிள்ளை பொருந்த அணைந்த போது, பெருகும் செல்வம் நிலையாக நிறைந்த மதுரையான பழம் பதியின் தெருவில் பிள்ளையார் வருவதைக் கண்டு வந்து நெருங்கிய மங்கையரும் மைந்தர் களும் வணங்கித் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறே வெவ்வேறு விதம்பட பின் வரும் இத்தகைய சொற்களைச் சொன்னார்கள்.

2700. “பாண்டியன் அடைந்த வெப்பு நோயை நீக்கி நம் வருத்தத்தை நீக்கியருளிய திருஞானசம்பந்தர் இந் நாயனார்! பாருங்கள்!” என்பார்கள். “பால் மணம் கமழும் குதலைச் சொல் எழும் பவளம் போன்ற வாயை யுடைய பிள்ளையார் பெருமையாய் சிறப்புடைய பாண்டியனின் நாடு வாழும் பொருட்டு இங்கு வந்து சேர்ந்தார்.” எனக் கூறுவார்கள்.

2701. “தீயில் செய்த வாதத்தில் நம் சமண குருமார் தோற்றது இவர்க்கு!” என்பர். “புரிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானின் திருநீறே மெய்ப் பொருளாவது என்பதைக் கண்ணாரக் கண்டோம்!” என்பார். பெருகும் ஒளியுடைய முத்து நிரைத்த பசும் பொன்னால் இயன்ற சிவிகையின் மேலே பிள்ளையார் வரும் அழகுதான் என்னே!” என்பார். “இக்காட்சியைக் கண்டு நம் கண்கள் வாழ்ந்தன!” என்பார்.

2702. “இந்தச் சமண குருமார்கள் இயல்பால் திமையே உண்டானது?” என்பார். “முழு முதற்கடவுள் ஆலவாயில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனே என்று கண்டு கொள்ளுங்கள்!” என்று உரைப்பர். “மூன்று கண்களையுடைய பழைமையான சிவபெருமானை அறிவதே ஞானமாகும்” எனக் கூறுவர். “வேதமும் திருநீறுமே எங்கும் நிறைந்தனவாகிப் பரவிடும்!” எனவுரைப்பர்.

202 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2703 அடிகள்மார் முகங்கள் எல்லாம் அழிந்தன பாரீர்
என்பார்
கொடியவஞ் சனைசன் எல்லாங் குலைந்தன
போலும் என்பார்
வடிகொள்வேல் மாறன் காதல் மாறின வண்ணம்
என்பார்
விடிவதாய் முடிந்த திந்த வெஞ்சமன் இருளும்
என்பார்.

2704 நெருப்பினில் தோற்றார் தாங்கள் நீரில்வெல்
வர்களோ என்பார்
இருப்புநெஞ் சுடைய ரேனும்பிள்ளை யார்க்
கெதிரோ என்பார்
பருப்பொருள் உணர்ந்தார் தாங்கள் படுவன
பாரீர் என்பார்
மருப்புடைக் கழுக்கோல் செய்தார் மந்தியார்
தாம் என்பார்.

2705 ஏடுகள் வைகை தன்னில் இடுவதற் கணைந்தார்
என்பார்
ஒடுநீ குடன்செ லாது நிற்குமோ ஓலை என்பார்
நீடிய ஞானம் பெற்றார் நிறுத்தவும் வல்லர்
என்பார்
நாடெலாங் காண இங்கு நண்ணுவர் காணீர்
என்பார்.

2706 தோற்றவர் கழுவில் ஏறத் துணிவதே அருகர்
என்பார்
ஆற்றிய அருளின் மேன்மைப் பிள்ளையார்க்
கழகிது என்பார்
நீற்றினால் தென்னன் தீங்கு நீங்கிய வண்ணங்
கண்டார்
போற்றுவார் எல்லாஞ் சைவ நெறியினைப்
போற்றும் என்பார்.

2703. “சமண அடிகளின் முகங்கள் யாவும் வாடி, விட்டன பாருங்கள்!” எனவுரைப்பர். “கொடிய வஞ்சனைகள் எல்லாம் அழிந்தன போலும்!” எனவுரைப்பர். கூர்மையான வேலையுடைய மாறன் சமண அடிகள் மேல் வைத்திருந்த பற்று மாறிவிட்ட வண்ணம்தான் என்னே!” என்பார். இந்தக் கொடிய சமணமான இருளும் இன்று புலர்ந்து விடிவதாய் முடிந்தது!” என்பர்.

2704. “தீ வாதத்தில் தோற்றவர் நீர் வாதத்தில் வெல்வார்களோ!” என்பார். “இப்பிள்ளையார்க்குஇரும்பு மனம் உடையவராயினும் எதிராக நிற்க வல்லவரோ!” என்பார். நுட்பமான பொருள் அல்லாத பருப் பொருளை மட்டும் உணர்ந்த அவ்வளவில் அடங்கிய சமணர் பட இருக்கும் முடிவினைப் பாருங்கள்!” என்பார். “கொம்புகள் போல் கூர்மையான கழுமரங்களை அமைச்சராள் குலச் சிறையார் செய்துள்ளார்!” என்பார்.

2705. “வைகை ஆற்றில் ஏடுகளை இடுவதற்காக வந்தார்கள்” என்று உரைப்பர். “ஒடுகின்ற நீருடன் ஓடாமல் அதில் இடப்பட்ட ஓலை ஓரிடத்தில் நிற்குமோ!” என்று வினவுவர். பெரிய ஞானம் கைவரப் பெற்றவர் அவ்வாறு ஓலையை ஓடும் நீரிலே இட்டு நிறுத்தவும் வல்லவர் ஆவார்” என்று விடை சொல்வர். “நாடெல்லாம் காண இவர்கள் வருவர் பாருங்கள்!” என்று பகர்வர்.

2706. “தோல்வியுற்றவர் கழுவில் ஏறச் சமணர் துணியலாமோ?” எனவுரைப்பர். “செய்து காட்டிய அருளின் மேம்பாட்டினையுடைய பிள்ளையாருக்கு இஃது அழகேயாகும்” என்று மொழிவர். “திருநீற்றினால் பாண்டியர் தீங்கினின்றும் நீங்கிய தன்மையைக் கண்டவர் யாவரும் சைவத் திறத்தைப் போற்றுவர். ஆதலால் எல்லாரும் சைவ நெறியினையே போற்றுங்கள்!” என்று இயம்புவர்.

204 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2707 இன்னன இரண்டு பாலும் ஈண்டினர் எடுத்துச் சொல்ல
மின்னொளி மணிப்பொற் காம்பின் வெண்குடை
பன்மணிச் சிவிகை தன்மேற் பஞ்சவன் நாட்டு மீதுபோதப்
நன்னெறி காட்ட வந்தார் நான்மறை வாழ ளோர்க்கு
வந்தார்.
- 2708 தென்றமிழ் விளங்க வந்த திருக்கழு மலத்தான் வந்தான்
மன்றுளார் அளித்த ஞான வட்டில்வண் கையன்
வென்றுல குய்ய மீள வைகையில் வெல்வான் வந்தான்
என்றுபன் மணிச்சின் னங்கள் எண்டிசை நெருங்கி
ஏங்க.
- 2709 பன்மணி முரசஞ் சூழ்ந்த பல்லியம் இயம்பப் பின்னே
தென்னனும் தேவி யாரும் உடன்செலத் திரண்டு
புன்னெறி அமணர் வேறோர் புடைவரப் புகலி செல்லும்
மன்னிய வைகை யாற்றின் கரைமிசை மருவ வேந்தர்
வந்தார்.
- 2710 கார்கெழு பருவம் வாய்ப்பக் காமுறு மகளிர் உள்ளம்
சீர்கெழு கணவன் தன்பால் விரைவுறச் செல்லுமாபோல்
நீர்கெழு பெளவம் நோக்கி நிரைதிரை இரைத்துச் செல்லும்
பார்கெழு புகழின் மிக்க பண்புடை வைசையாறு.
- 2711 ஆற்றில்நீர் கடுக ஓடும் மருங்குற அரசன் நோக்கி
நீற்றிணி திகழ்ந்த மேனி நிறைமதிப் பிள்ளையாரும்
வேற்றரு அருகர் நீரும் வாதித்த ஏ டிடுக என்றான்
தோற்றவர் தோலார் என்று முன்னுறத்
துணிந்திட்டார்கள்.

2707. தெருவின் இரண்டு பக்கங்களிலும் 'நின்றவர்கள் இத்தகையவற்றைக் கூறினர். கூற, மின் போன்ற ஒளியுடைய அழகான பொற் காம்பையுடைய வெண் குடை மேலே நிழற்றப் பல மணிகள் பதித்த சிவினையின் மீது பாண்டிய நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு நன்னெறியைக் காட்டும் பொருட்டு வந்தருளினார்; நான்கு வேதங்களும் வாழும் பொருட்டு வந்தருளினார்.

2708. அழகிய தமிழ் விளங்குமாறு அவதரித்த திருக்கழுமலத்தோரான பிள்ளையார் வந்தருளினார். அம்பல வாணர் அளித்த சிவஞானப்பாலையுடைய பொற்கிண்ணத்தைப்பெற்ற வண்மை பொருந்திய திருக்கங்கையை யுடைய பிள்ளையார் வந்தருளினார், முதலில் சுரவாதத்திலும் அனல் வாதத்திலும் வெல்பவரான பிள்ளையார் வையைப்புனல் வாதத்திலும் வெல்ல வந்தருளினார்! என்று இவ்வாறு பல அழகிய முத்துச் சின்னங்கள் எட்டுத் திசைகளிலும் நெருங்கி ஒலிக்க.

2709. பல அழகான முரசுகளுடன் இணைந்த பலவகை வாதத்தியங்களும் ஒலிக்க, தம் பின்பு அரசனும் அரசமாதேவியாரும் சேர்ந்து வர, கூட்டமாகத் திரண்டு செல்லும் புல்லிய நெறியில் நின்ற சமணர்கள் வேறு ஒரு பக்கத்தில் வர, சீகாழி வேந்தரான ஞானசம்பந்தர் நிலை பெற்ற வைகையாற்றின் கரைமீது பொருந்தும்படி எழுந்தருளி வந்தார்.

2710. கார் காலம் வந்ததும் வருப்பம் மிக்க மகளிரின் மனம் சிறப்புடைய தம் கணவரிடம் விரைந்து செல்வதைப் போல உலகில் புகழால் மிக்க பண்புடைய வைகையாறு, நீர் மிக்க கடலை நோக்கி வரிசையான அலைகளால் ஆரவாரம் செய்து செல்லும்.

2711. ஞானசம்பந்தரும் மற்றுமுள்ளவரும் ஆற்றின் நீர் வேகமாகச் செல்லும் வைகையாற்றின் பக்கத்தைச் சேர்ந்தனர். அப்போது பாண்டியன், "திருநீற்றின் அழகு விளங்கிய நிறைமதி போன்ற சம்பந்தரும் அதற்கு வேறான உருவு கொண்ட அருகர்களாகிய நீங்களும் ஒப்புக் கொண்ட படி உங்கள் ஏடுகளை இந்த ஆற்றிலே இடுங்கள்," என்று சொன்னான். அப்போது சமணர்கள் முதலில் தோற்றங்கள் பின்னால் தோற்க மாட்டார்கள் என்ற உலகியல் வழக்கை எண்ணி, முன்னால் ஏட்டை ஆற்றில் இடத்துணிந்தனர்.

206 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2712 படுபொரு ளின்றி நெல்விற் பதடிபோல் உள்ளி
லார்மெய்
அடுபவர் பொருளை அத்தி நாத்திஎன் நெழுதி
ஆற்றில்
கடுகிய புனலைக் கண்டும் அவாவினாற் கையிலேடு
விடுதலும் விரைந்து கொண்டு வேலைமேற்
படர்ந்ததன்றே.
- 2713 ஆறுகொண் டோடும் ஏட்டைத் தொடர்ந்தெதிர்
அணைப்பார் போல
தேறுமெய் யுணர்வி லாதார் கணரமிசை
ஒடிச்சென்றார்
பாறும்அப் பொருள்மேற் கொண்டபட்டிகை
எட்டா தங்கு
நூறுவிற் கிடைக்கு முன்னே போனது நோக்கிக்
காணார்.
- 2714 காணவும் எய்தா வண்ணம் கடலின்மேற்
செல்லும்ஏடு
நாணிலா அமணர் தம்மை நட்டாற்றல்
விட்டுப்போகச்
சேணிடைச் சென்று நின்றார் சிதறினார்
திகைத்தார் மன்னன்
ஆணையில் வழுவ மாட்டா தஞ்சுவார் அணைய
மீண்டார்.
- 2715 வேறொரு செயலி லாதார் வெருவுற்று நடுங்கித்
தம்பால்
ஈறுவந் தெய்திற் நென்றே மன்னவன் எதிர்வந்
தெய்தி
ஊறடைய நெஞ்சில் அச்சம் வெளிப்பட ஒளிப்பார்
போன்று
மாறுகொண் டரும் இட்டால் வந்தது காண்டும்
என்றார்.

2712. உள்ளே உண்மை உள்ளதைப்போல் தோன்றும் பொருள் இல்லாததால் நெற்பதடி போன்ற மெய்மையான உள் ஈடு இல்லாத அமணர், மெய்ப் பொருளைப் பொய்ப் பொருள் எனக் கூறுபவரான ஆருகத நூலில் கூறும் பொருள் தொகுதியை 'அத்தி நாத்தி' என்று ஏட்டில் எழுதினர். ஆற்றில் விரைந்தோடும் நீரைக் கண்டும் கையில் கொண்ட ஏட்டைப் பேராசையால் ஆற்றில் இட்டனர். இடவும் அந்த ஆற்றின் வெள்ளம் அப்போதே அதைக் கொண்டு கடலை நோக்கி விரைந்து சென்றது.

(அத்தி நாத்தி சமணர்களின் மந்திரம், அத்தி-உண்டு நாத்தி - இல்லை. எனவே, இது 'உண்டு' என்பதைத் தாமே மறுத்துக் கூறுவதாகும்.)

2713. இழுத்துக் கொண்டு ஓடுகின்ற ஏட்டைத் தொடர்ந்து சென்று எதிரே ஓடாமல் அணைப்பவர் போல் தெரியும் உண்மை அறிவு இல்லாத அமணர், ஆற்றுக் கரையின் மேல் ஓடிச் சென்றனர். அந்த அழியும் பொருளை மேற்கொண்ட அந்த ஏடு கிட்டாது அங்குக் கீழ் நோக்கி நூறுவிற்கிடை அளவு தொலைவு எல்லைக்கு மேல் போய் விட்டது. கண்ணால் அதனைக் காணவும் இயலாதவர் ஆயினர்.

2714. காணவும் இயலாத வண்ணம் கடலின் முகமாகச் செல்லும் அந்த ஏடு, நாணம் என்பது. இல்லாத சமணரை நட்பாற்றில் கைவிட்டு அகன்று போய் விட்டது. அந்த அமணர் தொலைவில் சென்றவர்களும் பலவாறு சிதறுண்டவர்களும் திகைப்படைந்தவர்களுமாகி மன்னனின் ஆணையில் தப்ப மாட்டாது அஞ்சுபவராய் அவன் பக்கத்தில் திரும்பவும் வந்தனர்.

2715. வேறு செயல்ஒன்றும் இல்லாதவரான சமணர்கள் அச்சம் கொண்டு நடுங்கித் 'தங்களுக்கு இறுதி வந்து சேர்ந்து விட்டது' என்றே துணிந்து, மன்னன் முன் வந்து சேர்ந்து, புண்பட்ட தம் உள்ளத்தில் அச்சம் வெளிப்பட்டு வர அதனை மறைப்பவர் போல், "ரங்களுடன் மாறுபட்ட பிள்ளையாரும் ஏட்டினை ஆற்றில் இட்டால் அதன் பின்பு வரும் முடிவைக் காணுங்கள்" என்று கூறினர்.

208 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2716 மாசுசேர் அமணர் எல்லாம் மதியினில் மயங்கிக் கூற
ஆசிலா நெறியிற் சேர்ந்த அரசனும் அவரை
விட்டுத்
தேசடைப் பிள்ளை யார்தந் திருக்குறிப் பதனை
நோக்கப்
பாசுரம் பாட லுற்றார் பரசம யங்கள் பாற.

2717 தென்னவன் மாறன் தானுஞ் சிரபுரத் தலைவர்
தீண்டிப்
பொன்னவில் கொல்லை யார்தம் திருநீறு பூசப்
பெற்று
முன்னவல் வினையும் நீங்க முதல்வனை அறியுந்
தன்மை
துன்னினான் வினைகள் ஒத்துத் துலையென
நிற்ற லாலே.

2718 உலகியல் வேதநூல் ஒழுக்கம் என்பதும்
நிலவுமெய்ந் நெறியில நெறிய தென்பதும்
கலதிவாய் அமணர்காண் கிலார்க ளாயினும்
புலர்புகழ் தென்னவன் அறியும் பான்மையால்.

2719 அலரும் விரைஞ் பொழிற் காழியுளாதி ஞானம்
மலருந் திருவாக்குடை வள்ளலா ருள்ள வண்ணம்
பலரு முணர்ந்துய்யப் பகர்ந்து வரைந்தி யாற்றில்
நிலவுந் திருவேடு திருக்கையா னீட்டி யிட்டார்.

2716. அழுக்கு மிக்க அமணர்கள் அனைவரும் இங்ஙனம் அறிவு மயங்கிக் கூறக் குற்றத்தை நீக்கும் நெறியில் சேர்ந்த பாண்டிய மன்னனும் அந்தச் சமணர்களை விட்டுச் 'சிவஞான ஒளியுடைய ஞானசம்பந்தரின் திருவுள்ளக் குறிப்பு யாதோ?' என அறிந்து கொள்ளுமாறு அவரைப் பார்க்க, அவர் பர சமயங்களால் நேர்ந்த மயக்கம் அழியுமாறு திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

2717. தென்னவனான பாண்டியனும் சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரால் தீண்டிப் பொன் போன்ற கொன்றையைச் சூடிய சிவபெருமானின் திருநீற்றைப் பூசப் பெற்றதால், இருவினைகளும் ஒத்துப் பொருளைச் சமமாக்கிக் காட்டுகின்ற துலாக் கோலைப் போல் நின்றதால், முன்னைய கொடிய வினையினின்றும் நீங்கியவனாய் முதல்வனான இறைவனை அறிந்து கொள்ளும் இயல்பைப் பெற்றவன் ஆனான்.

2718. 'உலகியல் நடை வேத நூலின் விதித்த ஒழுக்கமே' என்பதையும், 'அழியாமல் நிலை பெறுகின்ற வீடுபேற்றை அடையும் உண்மை நெறி சிவநெறியேயாகும், என்பதையும், அழிவு பெறும் சமணர்கள் அறிய மாட்டாராயினும் பலராலும் புகழப்படுகின்ற பாண்டியன் அறியும் பான்மையால்,

2719. மலர்கள் மலர்தலால் உண்டாகும் மணம் சூழ்ந்த சோலையுடைய சீகாழிப்பதியில் அவதரித்த சிவ ஞானம் மலரும் திருவாக்கினையுடைய வள்ளலான ஞான சம்பந்தர், உண்மைப் பொருள் நிலையினைப் பலரும் அறிந்து உய்யுமாறு அருளிச் செய்து எழுது வித்து என்றும் அழியாத மெய்ப்பொருளை உடைய அத்திரு ஏட்டினை வைகையாற்றில் தம் திருக்கையினால் இட்டார்.

(வைகையில் விடப்பட்ட ஏட்டில் எழுதப்பட்ட பாடல் 'வாழ்க அந்தணர்' எனத் தொடங்கும் பதிகம். மற்றப் பதிகங்கள் பதினொரு பாடல்களைக் கொண்டவை. ஆனால் இப்பதிகம் பன்னிரண்டு பாக்களையுடையது. காரணம், சிவஞான போதம் என்ற நூலுள் காட்டப்பெறும் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களின் பொருளை இப்பதிகம் உட்கொண்டதாகும் என்பதே!)

210 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2720 அந்தணர் தேவர்ஆன் இனங்கள் வாழ்க என்
றிந்தமெய்ம் மொழிப்பயன் உலகம் இன்புறச்
சந்தவேள் விகள்முதற் சங்க ரர்க்குமுன்
வந்தஅர்ச் சனைவழி பாடு மன்னவாம்.

2721 வேள்வி நற்பயன் வீழ்புன லாவது
நாளும் அர்ச்சனை புல்லுறுப் பாதலால்
ஆளும் மன்னனை வாழ்த்தியது அர்ச்சனை
முளும் மற்றிவை காக்கும் முறைமையால்

2722 ஆழ்க தீய தென் தோதிற் நயல்நெறி
வீழ்க என்றது வேரெல்லாம் அரன்பெயர்
குழ்க என்றது தொல்லுயிர் யாவையும்
வாழி அஞ்செழுத் தோதி வளர்கவே.

2723 சொன்ன வையக மும்துயர் தீர்கவே
என்னும் நீர்மை இகபரத் தித்துயர்
மன்னி வாழுவ கத்தவர் மாற்றிட
முன்னர் ஞானசம் பந்தர் மொழிந்தனர்.

2724 அரிய காட்சியர் என்பதவ் வாதியைத்
தெரிய லாம்நிலை யால்தெரி யாரென
உரிய அன்பினிற் காண்பவர்க் குண்மையாம்
பெரிய நல்லடை யாளங்கள் பேசினார்.

2720. 'அந்தணர்களும் தேவர்களும் பசுக்களும் வாழ்க' என்று சொன்ன இந்த மெய்ம்மொழியின் பயனாவது, உலகத்து உயிர்கள் துன்பம் நீங்கி இன்பத்தை எய்தும் பொருட்டுச் சந்தத்துடன் கூடிய மந்திரங்களையுடைய சிவவேள்விகள் முதலாகச் சிவபெருமானுக்கு முதன்மை சொல்லப்பட்ட அர்ச்சனைகளும் வழிபாடுகளும் ஆகியவை நிலைபெறுதலாகும்.

2721. நல்ல வேள்விகளின் பயன் மழை தவறாமல் பெய்தலாகும் என்று அருள் செய்தது, அது நான் தோறும் இறைவரின் அருச்சனைக்கு உறுப்பாதலால்! 'உலகை ஆளும் வேந்தனை ஒங்குக' என்று வாழ்த்தியது, அருச்சனை முதலாக வரும் இவற்றைக் காக்கின்ற முறையினால் ஆகும்!

2722. 'ஆழ்க தீயது' என்று அருளியதன் பொருளாவது, வேதாகமங்களுக்குப் புறம்பான நெறிகள் வன்மையில்லாது ஒழிக என்பதாகும். 'வேறாக எல்லாம் அரன் நாமமே சூழ்க' என்றது, பழங்காலம் தொட்டு வரும் உயிர்கள் எல்லாம் வாழ்வைத் தருகின்ற திருவைந். தெழுத்தை ஒதி வளர்க என்ற பொருளாம்.

2723. கூறிய 'வைவகமும் துயர் தீர்க்கவே' என்ற தன் கருத்தாவது, 'இம்மையிலும் மறுமையிலும் நிலைத்து நிற்கும் உலகத்தவர்களான உயிர்கள் துன்பம் நீங்குதலாகும்'. இக்கருத்துகள் தோன்ற முதலில் திருஞான சம்பந்தர் உரைத்தருளினார்.

2724. முன்செய்யுளில் 'அரன்' என்று உரைத்த ஆதியைப் பாசஞான பசு ஞானங்களால் அறியப் படாத நிலைமையையுடமை காரணத்தால் அரிய காட்சியர் எனக் கூறுவதாகும். அங்ஙனம் பாச பசு ஞானங்களால் அறிய மாட்டாதவர் என்று அறிந்து காண்பதற்கான அன்பின் திறத்தால் காண்கின்ற பக்குவம் உடைய அடியவர்களுக்குக் காண உள்ளனவாகும் நல்ல அடையாளங்களை அதன் மேல் எரியர் ஏறுவர், கரியர் வாழ்க்கை யார் என்று எடுத்துரைத்தருளினார்.

212 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2725 ஆயி னும்பெரி யாரவர் என்பது
மேய இவ்வியல் பேயன்றி விண்முதற்
பாய பூதங்கள் பல்லுயிர் அண்டங்கள்
ஏயும் யாவும் இவர்வடி வென்றதாம்.
- 2726 பின்பும் ஆரறி வாரவர் பெற்றியே
என்ப தியாருணர் வானு ஞ்சென் றெட்டொணா
மன்பெ ருந்தன்மை யார்என வாழ்த்தினார்
அன்பு சூழ்சண்பை ஆண்டகை யாரவர்.
- 2727 வெந்த சாம்பல் விரையென் பதுதம
தந்த மில்லொளி அல்லர் ஒளியெலாம்
வந்து வெந்தூற மற்றப் பொடியணி
சந்த மாக்கொண்ட வண்ணமுஞ் சாற்றினார்.
- 2728 தமக்குத் தந்தையர் தாயிலர் என்பதும்
அமைத்திங் கியாவையும் ஆங்கவை வீந்தபோ
திமைத்த சோதி அடக்கிப்பின் ஈதலால்
எமக்கு நாதர் பிறப்பிலர் என்றதாம்.
- 2729 தம்மை யேசிந்தியா எனுந் தன்மைதான்
மெய்ம்மை யாகி விளங்கொளி தாமென
இம்மை யேநினை வார்தம் இருவினைப்
பொய்ம்மை வல்லிருள் போக்குவர் என்றதாம்.

2725. அந்த இறைவர் முன் கூறப்பட்ட அடையாள நிலைகளைக் கொண்டவராய்க் காணப்படுபவராயினும், அக்காட்சியுள் அடங்காத பெருமையுடையவர் எனக் கூறப்படும் இயல்பாவது மேற்கொண்ட முன் சொன்ன எரியை உடையவராய் இருத்தல் முதலான தன்மைகளை உடைமையே அல்லாது விண் முதலான பரந்த ஐந்து பூதங்களும், பல உயிர்களும், அண்டங்களும், மற்றுமுள்ளவையும் இவர் பெருவடிவில் அமைவன என்று கூறியதாம்.

2726. மேலும் அவரது இயல்பை எவர் அறிவார்? என்று கூறியருளும் இயல்பாவது 'எவரது உணர்வினாலும் சென்று எட்டுவதற்கு இயலாத நிலைமையுடைய தன்மையை உடையவர் அவர்' என்று அன்புடைய சன்னை என்ற சீகாழி ஆண் தகையார் உரைத்தருளினார்.

2727. வெந்த சாம்பல் விரை எனப் பூசியே என்ற பதிகத்தின் மூன்றாம் பாடலில் அவர் கூறும் முதல் அடிப் பகுதியில், தம் அழிவற்ற நித்தியமான சிவ ஒளி அல்லாத மற்ற ஒளிப் பொருள்கள் எல்லாம் படைப்புக் கிரமத்தில் தோன்றிச் சங்காரத் கிரமத்தில் வெந்து, நீறாகி அழிய, வேறான அந்தச் சாம்பலை இறைவர் அழகாகிய சந்தனமாய்க் கொண்ட இயல்பினையும் எடுத்துச் சொன்னார்.

2728. மேலே சொன்ன அப்பாட்டில் இரண்டாம் அடியில் (இறைவர்) 'தமக்குத் தந்தை யாரொடுதாய் இவர்' என்று அருளியதன் கருத்தும் தம் ஒளி ஒளியல்லா ஒளிப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் சங்கரித்தபின் தமக்குள்ளே ஒடுக்கி, பின்னரும் புனர் உற்பவத்தில் மறுபடியும் அவற்றை உள்ளனவாக்குதலால் எம் இறைவர் பிறப்பில்லாதவர் எனக் கூறிய படியாம்.

2729. தம்மையே 'சிந்தியா எழுவார் வினை தீர்ப்பரால்' எனக் கூறும் பதிகப்பகுதியில் கூறியதன் தன்மையாவது உண்மையாகி விளங்கும் பொருள் தாமே என்று கண்டு நினைபவர்களின் இருவினைகள் தொடர்வதற்குக் காரணமான பொய்யம்மையை விளைத்து நிற்கும் மல இருளை இம்மையே நீக்குவார் என்பதாம்.

214 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2780 எந்தை யாரவர் எவ்வகை யார்கொல் என்று
இந்த வாய்மைமற் றெப்பொருட் கூற்றினும்
முந்தை யோரைஎக் கூற்றின் மொழிவதென்று
அந்தன் பூந்தராய் வேந்தர் அருளினார்.

2781 ஆதி ஆட்பா லவர்க்கரு னுந்திறம்
நாதன் மாட்சிமை கேட்க நவிலுங்கால்
ஓதும் எல்லை உலப்பில ஆதலின்
யாதும் ஆராய்ச்சி இல்லையாம் என்றதாம்.

2782 அன்ன ஆதலில் ஆதியார் தாளடைந்
தின்ன கேட்கவே ஏற்றகோட் பாலவும்
முன்னை வல்வினை யும்முடி வெய்தும்அத்
தம்மை யார்க்கென் றனர்சண்பை காவலர்.

2783 மன்னும் ஏதுக்க ளாலெனும் வாய்மைதான்
தன்ன தொப்புவே நின்மையிற் சங்கரன்
இன்ன தன்மையை ஏது எடுத்துக்காட்
டன்ன வாற்றால் அளப்பிலன் என்றதாம்.

2784 தோன்று காட்சி சுடர்விட் டுள்ளன்பது
ஆன்ற அங்கிப் புறத்தொனி யாய்அன்பில்
ஊன்ற உள்ளெழுஞ் சோதியாய் நின்றனன்
ஏன்று காண்பார்க் கிதுபொருள் என்றதாம்.

84. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 215

2730. “எந்தையார் அவர் எவ்வகையார் கொலே!” என்ற பதிகப்பாட்டின் இறுதியடியில் கூறிய உண்மையாவது, வேறு எந்தப் பொருளைப் பற்றிய சொற் பகுதியுள்ளும் அநாதி முத்த சித்துருவாகிய இறைவரையே எவ்வகை மொழிகளாலும் சொல்லப்படாது என அழகிய குவிர்ந்த பூந்தராய் என்ற சீகாழித்தலைவர் அருளிச் செய்தார்.

2731. ‘ஆளாகின்ற தொண்டர்களுக்கு அப்பெருமான் அருள் செய்கின்ற திறங்களையும் இறைவரின் மாண்பையும் பற்றிக் கேட்கலானால், அதற்கு விடை கூறும்போது சொல்லும் எல்லை அளவில்லாது விரியும். எனவே, எவ்வகையாலும் அது ஆராய்ச்சி தன்மை கொண்டவை அல்ல’ என்று கூறியவாறாம்.

2732. இங்ஙனமாக உண்மை நிலை முன் செய்யுனிலே கூறியதாதலால், ஆதியாம் இறைவரின் திருவடிகளை அடைந்து, இவ்வுண்மைகளைக் கேட்கலானால், அத்தன்மை பெற்ற அடியவர்க்கு ஏற்ற மலமும் வாதனையும் ஆகிய பீடைகளும் பழைய வினை வலிகளும் முடிவு பெறும்” என்று சண்பை என்ற சீகாழித் தலைவரான சம்பந்தர் கூறியருளினார்.

2733. நிலைபெற்று ‘ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச் சோதிக்க வேண்டா” என்ற பதிகத்தில் உரைத்ததன் உண்மையாவது, தனக்கு உதாரணமாகக் காட்டக் கூறிய பொருள் வேறு ஏதும் இல்லை. ஆகையால் சங்கரன் தனது முன்கூறிய வண்ணமும் மாண்பும் உடைய தன்மையை ஏதுக்களாலும் நிறுத்தும் உதாரணங்களாலும் அவை போன்ற மற்ற அளவைகளாலும் அளக்கப்படாதவன் என்று விளக்கியபடியாம்.

2734. “தோன்று காட்சி கடர் விட்டுளன்” என்ற பதிகத்தில் நவின்றதன் பொருளாவது, “அமைந்த அக்கினியில் புற ஒளியாய்க் காணப்பட்டு அன்பின் உறைப்பில் அதில் அழுந்திப் பார்க்க, உள்ளே எழும் ஒளியாய் அவன் உள்ளான். அவனது ஒளிவழி நின்று காண்பவர்க்கு இது பொருளாகும்” என்று அவர் விளக்கியபடியாம்.

216 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2735 மாதுக்க நீங்க லாறுவீர் மனப்பற்றும் என்பது
ஆதிச் சுடர்ச்சோ தியைஅன்பின் அகத்துள்ளாக்கிப்
போதித்த நோக்குற் றொழியாமற் பொருந்தி
வாழ்ந்து
பேதித்த பந்தப் பிறப்பின்நெறி பேர்மின் என்றாம். .

2736 ஈண்டு சாதுக்கள் என்றெடுத் தோதிற்று
வேண்டும் வேட்கைய எல்லாம் விமலர்தாள்
பூண்ட அன்பினிற் போற்றுவிர் சார்மின் என்று
ஆண்ட சண்பை அரசர் அருளினார்.

2737 ஆடும் எனவாந் திருப்பாட்டின் அமைத்த மூன்றும்
நீடும் புகழோ பிறர்துன்பம் நீத்தற்கோ என்று
தேடும் உணர்வீர் உலகுக்கிவை செய்த தீசர்
கூடுங் கருணைத் திறம்என்னக் கொள்கை மேலோர்.

2738 கருதுங் கடிசேர்ந்த எனுந்திருப் பாட்டில் ஈசர்
மருவும் பெரும்பூசை மறுத்தவர்க் கோறல் முத்தி
தருதன் மையதாதல் சண்மசர் தஞ்செய்கை
தக்கோர்
பெரிதுஞ் சொலக்கேட்டனம் என்றனர் பிள்ளையார்
தாம்.

2735. 'மா துக்கம் நீங்கல் உறுவீர் மனம் பற்றும்' என்ற பதிகத் தொடரின் பொருள், 'மூலமான கடர்ச் சோதியை அன்பால் ஆன்மாவில் கண்டு ஐந்தெழுத்தால் அகப்பூசை செய்து, ஞானசிரியரால் போதிக்கப்பட்ட திருவருள் வழிப்பட்ட உள் நோக்கில் கண்டு கூடிய சிவ யோகத்தினால், இடையறாமல் கூடிச் சிவஞான வாழ்க்கையிலே வாழ்ந்து அநாதியே தொடர்ந்து அறிவை மறைத்து வேறுபடுத்திய ஆணவத்தால் ஆன பிறவியிலே, வரும் நெறியினின்று நீங்கள் நீங்குவீர் ஆவீர்' என்று விளக்கியதாம்.

2736. 'சாதுக்கள் மிக்கீர் இறையே வந்து சார்மின்களே' என்று இங்குப் பதிகத்தில் ஓதியதால், விரும்பும் வேட்கைகளான எல்லாம் இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கிய இறைவரின் திருவடிகளையே மேற் கொண்ட அன்பினால் வணங்குபவர்களே, வந்து சாருங்கள்!'' என்று சண்பையின் (சீகாழியின்) மன்னர் விளக்கியருள் செய்தார்.

2737. 'ஆடும்' என்றும் 'அருங் கூற்றம் உதைத்து வேதம் பாடும்' என்றும் வரும் பதிகத்தின் பகுதி குறித்த பொருளான 'ஆடும்' என்றதும், 'அருங்கூற்றம் உதைத்து' என்றதும், 'வேதம் பாடும்' என்றதும் ஆகிய மூன்றும், புகழுக்காகவோ, அன்றி உயிர்களின் நீக்குவதற்கோ என்று, ஆராய்கின்ற உணர்வு கொண்டவர்களே! இவற்றை இறைவர் செய்தது உலகத்தின் மீது வைத்த பேரருளின் திறம் என்று கொள்கையால் மேன்மையுடைய பிள்ளையார் அருள் செய்தனர்

2738. கருதும் 'கடி சேர்ந்த' எனத் தொடங்கும் திருப்பாட்டில் இறைவர் விரும்பி ஏற்று வீற்றிருந்தருளும் பெரும்பூசையைச் சிதைத்தவர்களைக் கொல்லுதல் தீயசெயலாவதன்றி முத்தியளிக்கும் நல்ல செயலாவதைச் சண்டசர்தம் வரலாற்றால் தக்கவரான பெரியோர் சொல்லக் கேட்டோம்'' என்று ஞானப் பிள்ளையார், உரைத்தருளினார்.

218 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2639 வேத முதல்வன் எனும்மெய்த் திருப்பரட் டினினேர்
ஆதி உலகோர் இடர்நீங்கிட ஏத்த ஆடும்
பாத முதலாம் பதினெண் புராணங்கள் என்றே
ஓதென் றுரைசெய் தனர்யாவும் ஓதா துணர்ந்தார்.

2710 பாவுற்ற பாராழி வட்டத் திருப் பாட்டின் உண்மை
காவற்றொழி லானெனுங் காவல் பெற்ற
தியாவர்க்கு மேலாய ஈசன் அருள் ஆழி பெற்று
மேவுற்ற சீருந் ததுஎன்றனர் வேத வாயர்.

2741 மாலா யவன் என்ன வருந்திருப் பாட்டில் மாலும்
தோலா மறைநான் முகனும் தொடர்வாம் அமரர்
ஏலா வகைசுட்ட நஞ்சுண் டிறவாமை காத்த
மேலாங் கருணைத் திறம்பெங்குரு வேந்தர்
வைத்தார்.

2742 ஆன அற் றன்றி என்ற அத்திருப் பாட்டிற் கூடல்
மாநக ரத்துச் சங்கம் வைத்தவன் தேற்றத் தேறா
ஈனர்கள் எல்லைக் கிட்ட ஏடுநீர் எதிர்ந்து
செல்லில்
ஞானம் ஈசன்பால் அன்பே என்றனர் ஞானம்
உண்டார்

2739. வேத முதல்வன் எனத் தொடங்கும் உண்மை பொதிந்த திருப்பதிகத்தில் புலப்பட வரும் பொருளாவது, சிறந்த பிரமாணமான வேதத்தால் குறிக்கப்படும் இறைவர் உலக உயிர்கள் தம்மம் பிறவித் துன்பம் நீங்கவும் அறிந்து ஏத்தவும் கூத்தாடுகின்ற திருவடிகளையுடைய சிவபெருமானே யாவார். அவரே முதற் கடவுள். பதினெட்டுப் புராணங்கள் அவ்வுண்மையைத் தெளிவாய் விளக்குவனவாம் எனத் துணிந்து அவற்றை ஒதுவாயாக!" என்று யாவற்றையும் ஒதாமல் உணர்ந்தவரான ஞானசம்பந்தர் உரைத் தருளினார்.

2740. திருப்பதிகத்தில் பொருந்திய 'பாராழி வட்டம்' எனத் தொடங்கும் பாட்டின் உண்மையாவது, உலகம் காக்கும் - தொழிலை மேற்கொண்ட திருமால் அந்தக் காவல் தொழில் கிடைக்கப் பெற்ற வரலாறாவது. எல்லாருக்கும் மேலானவரான சிவபெருமான் அருளும் சக்கரமும் பெற்றுப் பொருந்திய சிறப்பைப் பெற்றதால் ஆகும்" என்று வேதங்கள் வெளிப்படும் வாக்நையுடைய சம்பந்தர் அருள் செய்தார்.

2741. 'மாலாயவனும்' எனத் தொடங்கும் திருப் பதிகத்தில் திருமாலும், தோல்வியில்லாத மறைகளைப் படைத்த நான்முகனும், அவர்களைத் தொடர்ந்த தேவர் களும் பொருந்தமாட்டாதபடி சுட்ட நஞ்சினை தாம் உண்டு அவர்கள் இறவாத வண்ணம் காத்த மேலான பெருங்கருணையின் வெற்றிப்பாட்டினை 'வெங்குரு' என்ற சீகாழித் தலத்தவரான பிள்ளையார் அறிய வைத்தார்.

2742. பதிகத்தின் நிறைவான 'அற்றன்றி அந்தன்' எனத் தொடங்கும் பாட்டில், நான்மாடக்கூடல் என்ற மதுரையில் மூன்று சங்கங்களை நிறுவிய பாண்டியன் தெளிவு பெறவும், தெளிவு பெறாத கீழ் மக்களான சமணர்கள் வாதில் சொன்ன எல்லையில் முடிவு காணுமாறு இட்ட ௮0 நீரில் எதிர்த்து மேலே செல்லுமானால், அதனால் உறுதியாய் கொள்ளப்படும் உண்மையாவது, "ஈசனிடத்து அன்பேயாகும்!" என்று சிவஞான அமுது உண்ட சம்பந்தப் பிள்ளையார் விளக்கியருளினார்.

820 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2743 வெறியார் பொழிற்சண் பையர் வேந்தர்மெய்ப்பா
சுரத்தைத்
குறி ஏறிய எல்லை அறிந்துகும் பிட்டேன் அல்லேன்
சிறியேன் அறிவுக் கவர்தந்திருப் பாதந் தந்த
நெறியே சிறிதியான் அறிநீர்மை கும்பிட்டேன்
அன்பால்.
- 2744 திருவுடைப் பிள்ளை யார்தந் திருக்கைபால்
இட்ட ஏடு
மருவுறும் பிறவியாற்றில் மாதவர் மனஞ்சென்
றாற்போல்
பொருபுனல் வைகை யாற்றில் எதிர்ந்து நீர்
கிழித்துப் போகும்
இருநிலத் தோர்கட்கெல்லாம் இதுபொருள் என்று
காட்டி.
- 2745 எம்பிரான் சிவனே எல்லாப்பொருளும் என்றெழுதும்
ஏட்டில்
தம்பிரான் அருளால் வேந்தன் தன்னைமுன்
ஓங்கப்பாட
அம்புய மலராள் மார்பன் அநபாயன் என்னுஞ்
சீர்த்தி
செம்பியன் செங்கோலன்னத் தென்னன் கூன்
நிமிர்ந்ததன்றே.
- 2746 ஏடுநீர் எதிர்ந்து செல்லும் பொழுதிமை யோர்கள்
எல்லாம்
நீடிய வாழ்த்திற் போற்றி நிமிர்ந்தபூ மாரி
தூர்த்தார்
ஆடியல் யானை மன்னன் அற்புதம் எய்தி
நின்றார்
பாடுசேர் அமணர் அஞ்சிப் பதையுடன் பணிந்து
நின்றார்.

2743. மணம் வீசுகின்ற சோலை சூழ்ந்த சீகாழி மன்னவரான சம்பந்தர் மெய்ப்பொருள் விரித்த பதிகத்தை அதன் அருட்குறிப்புச் செல்லும் அளவு அறிந்து போற்றி னேன் அல்லேன். ஆயின் இதவரை போற்றி உரைத்தது என்ன என்றால் சிறியவனான என் சிற்றறிவுக்கு அவர் தமது திருவடிகள் உணர்த்திய வழியே நின்று, சிறிய அளவில் நான் அறிந்த தன்மை பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு அறிவு பூர்வமாக அன்றி அதன்பால் அன்பு காரணமாகக் கும்பிட்டு வணங்கினேன்.

2744. சைவ மெய்த்திருவையுடைய ஞானசம்பந்தர் தம் திருக்கையினால் ஆற்றநீரில் செலுத்திய அந்த ஏடு. பொருந்திவரும் பிறவியான ஆற்றிலே மாதவரின் உள்ளமானது எதிர்த்துச் செல்வதைப் போன்று, மிகுந்து ஓடும் நீரையுடைய வாகை ஆற்றில், பெரிய இவ்வுலகத்தில் வாழ்பவர்களுக்கெல்லாம் 'இதுவே உண்மைப் பொருள் உடையது' என்று எடுத்துக்காட்டிக் கீழ்நோக்கி ஓடும் ஓட்டத்தை எதிர்த்து நீரின் நடுவில் அதைக் கிழித்துக் கொண்டு மேல்நோக்கிச் செல்லலாயிற்று.

2745. 'எம் இறைவரான சிவபெருமானே முழுமுதற் பொருளாவார் என்று எழுதிய அந்த ஏட்டிலே தம் இறைவரின் அருளாலே 'வேந்தனும் ஒங்குக' என்று மன்னனை ஒங்கும்படி பாடிய காரணத்தால், திருமகளை மார்பில் உடைய அனபாயன் என்னும் பெயர் உடைய சிறப்புப் பொருந்திய சோழ மன்னனின் செங்கோலைப்போல் பாண்டியனின் கூனும் அப்போதே நிமிர்ந்தது..

(அனபாயன் — இந் நூலைச் செய்வித்த இரண்டாம் குலோத்துங்கன். கூன் நிமிர்ந்தது என இப்பாட்டில் உரைத்தலால் இதுவரை அலனுக்குக் கூன் இருந்தது என்றும் அதனால் கூன் பாண்டியன் எனப் பெயர் பூண்டிருந்தான் எனவும் அக்கூன் நிமிர்ந்த அதே காரணத்தால் நின்ற சீர் நெடுமாறன் ஆயினான் எனவும் அறிகின்றோம்.)

2746. ஞானசம்பந்தர் இட்ட ஏடு வையை ஆற்றின் நீரில் முன் கூறியபடி எதிர்த்துச் செல்லும்போது வானவர்கள் எல்லாம் நீண்ட வாழ்த்து மொழிகளால் வாழ்த்தி மிக்க மலர்மழை பொழிந்து நிலத்தை மறைத்தனர். வெற்றிபெறும் இயல்புடைய யானைப் படையுடைய பாண்டிய மன்னன் வியப்படைந்து நின்றான். அறிவு அழிய நின்ற சமணர் எல்லாம் பயந்து பதைப்புடன் தலை குனிந்து நின்றனர்.

- 2747 ஆற்றின்மேற் செல்லும் ஏடு தொடர்ந்தெடுப்
பதற்கு வேண்டிக்
காற்றென விசையிற் செல்லுங் கடும்பரி
ஏறிக்கொண்டு
கோற்றொழில் திருத்த வல்ல குலச்சிறையார்பின்
சென்றார்
ஏற்றுயர் கொடியி னாரைப் பாடினார் ஏடு தங்க.
- 2748 ஏடகம் பிள்ளையார்தாம் வன்னி என்றெடுத்துப்
பாடக்
கூடிய நீரில் ஏடு குலச்சிறை யாருங் கூடிக்
காடிட மாக ஆடுங் கண்ணுதல் கோயில் மாடு
நீடுநீர் நடுவுட் புக்கு நின்ற ஏ டெடுத்துக்
கொண்டார்.
- 2749 தலைமிசை வைத்துக் கொண்டு தாங்கரும்
மகிழ்ச்சி பொங்க
அலைபுனற் கரையில் ஏறி அங்கினி தமர்ந்த
மேருச்
சிலையுடையவர்தாள் போற்றி மீண்டும் சென்றனை
வார்தெய்வ
மலைமகள் குழைத்த ஞானம் உண்டவர் தம்பால்
வந்தார்.
- 2750 மற்றவர் பிள்ளை யார்தம் மலரடி வணங்கிப்
போற்றிக்
கொற்றவன் முதலா யுள்ளோர் காணமுன்
கொணர்ந்த ஏடு
பற்றிய கையில் ஏந்திப் பண்பினா லியார்க்குங்
காட்ட
அற்றருள் பெற்ற தொண்டர் அரவொலி
எழுந்ததன்றே.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 228

2747. ஆற்றின் நடுவில் நீரை எதிர்த்து மேல் நோக்கிச் சென்ற அந்த ஏட்டைத் தொடர்ந்து போய் எடுப்பதற்காக, ஆட்சியைத் திருந்தச் செய்யவல்ல குலச் சிறையார் என்ற அமைச்சர் காற்றைப் போல் விரைவாய்ச் செல்லும் குதிரை மீது ஏறி அந்த ஏட்டின் பின் சென்றார். ஞானசம்பந்தர், காளைக் கொடியையுடைய சிவபெருமானை அந்த ஏடு மேற்கொண்டு செல்லாது ஓரிடத்தில் தங்கி நிற்குமாறு பாடினார்.

2748. ஞானசம்பந்தர் அவ்வேடகத் திருப்பதிகத்தை 'வன்னியும் அத்தமும்' எனத் தொடங்கிப் பாடியருளவும், ஆற்று நீருள் கூடி வந்த ஏட்டினிடம் குலச்சிறையாரும் போய்ப் பொருந்திப் பெருஞ் சுடுகாடே இடமாய் ஆடுகின்ற நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமானின் கோயிலின் பக்கத்தில் நிலைபெற்ற வைகையாற்றின் நடுவில் புகுந்து, மேலே செல்லாமல் நின்ற ஏட்டை எடுத்துக் கொண்டார்.

(ஞானக் குழந்தையார் இப்போது பாடிய திருப்பதிகம் 'வன்னியும் அத்தமும்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

2749. குலச்சிறையார் எடுத்த ஏட்டைத் தம் தலை மீது வைத்துக்கொண்டு, தாங்குவதற்கரிய மழிச்சி மேன்மூலும் பெருக, அலைகளையுடைய நீர்நிறைந்த வையை ஆற்றின் கரையில் ஏறி, மீண்டுபோய் மதுரையைச் சேர்பவராய், உமையம்மையார் குழைத்து ஊட்டிய சிவ ஞான அமுதை உண்டருளிய பிள்ளையாரிடம் வந்து சேர்ந்தார்.

2750. வந்து சேர்ந்த குலச்சிறையார் பிள்ளையாரின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளைத் துதித்து நின்று, அரசன் முதலாக அங்கிருந்தவர் காணுமாறு, முற்படத் தம் தலைமீது வைத்துக்கொண்டு எடுத்து வந்த ஏட்டைப் பிடித்த கையில் ஏந்திப் பண்பால் அனைவர்க்கும் காட்டவே, இகரப் பற்றுக்களை அறுத்தலால் திருவருளைப் பெற்ற தொண்டர்கள் செய்யும் 'அரகர' என்ற ஒலி முழக்கம் அப்போதே எங்கும் எழுந்தது!

224 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2751 மன்னவன் மாறன் கண்டு மந்திரி யாரை நோக்கித்
துன்னிய வாதில் ஓட்டித் தோற்றஇச் சமணர்
தாங்கள்
முன்னமே பிள்ளை யார்பால் அநுசிதம் முற்றச்
செய்தார்
கொன்னுனைக் கழுவில் ஏற முறைசெய்க
என்று கூற-

2752 புகலியில் வந்த ஞானப் புங்கவர் அதனைக்
கேட்டும்
இகலிலர் எனினுஞ் சைவர் இருந்துவாழ் மடத்தில்
தீங்கு
தகவிலாச் சமணர் செய்த தன்மையால் சாலும்
எனறே
மிகையிலா வேந்தன் செய்கை விலக்கிடா திருந்த
வேலை-

2753 பண்புடை அமைச்ச னாரும் பாருளோர் அறியும்
ஆற்றல்
கண்புடை பட்டு நீண்ட கழுத்தறி நிரையில் ஏற்ற
நண்புடை ஞானம் உண்டார் மடத்துத்தீ நாடி
இட்ட
எண்பெருங் குன்றத் தெண்ணா யிரவரும் ஏறி
னார்கள்-

2754 தோற்றவர் கழுவில் ஏறித் 'தோற்றிடத்
தோற்றுந் தம்பம்
ஆற்றிடை அமண ரோலை அழிவினால் ஆர்ந்த
தம்பம்
வேறொரு தெய்வ மின்மை விளக்கிய பதாகைத்
தம்பம்
போற்றுசீர்ப் பிள்ளை யார்தம் புகழ்ச்சித் தம்ப
மாகும்-

2751. பாண்டிய மன்னனான நின்றேர் நெடுமாறன் அதைப் பார்த்துத் தம் அமைச்சரான அவரை நோக்கிப், "பொருந்திய வாதத்தில் தாமே போட்டியிட்டுத் தோற்ற இந்தச் சமணர்கள், அங்ஙனம் சபதம் இட்டுத் தோற்றதால், தண்டனைக்குரியவராகின்றனர். அன்றியும், முன்பே சம்பந்தரிடத்தில் செய்யத் தகாத தீயசெயலைச் செய்துள்ளனர். ஆதலால் அவர்களைக் கழுவில் ஏற்றி நீதி முறைப் படி தண்டிக்கவும்" எனக் கூற.

2752. சோழியில் அவதரித்த ஞானசம்பந்தர், அங்ஙனம் மாறன் ஆணையிட்டதைக்கேட்டும் சமணரிடத்துப் பகைமை இல்லாதவராயினும் "சைவத் தொண்டர்கள் இருந்து வாழும் மடத்தில் தீங்கைச் செய்த சமணர்களின் தகுதியற்ற தன்மையினால் இத்தண்டனை பொருத்தமானதேயாகும்" என்று எண்ணி நீதி முறையில் மிகைபடாத மன்னரின் ஆணைச் செய்தியை விலக்காமல் இருந்தார். அப்போது,

2753. நல்ல பண்புடைய அமைச்சரும் உலகத்தில் உள்ளவர் அறியும்படியாய்க் கணுக்களைப் பக்கங்களில் வெட்டிக் கூர்மையான கழுக்களின் வரிசையில் ஏற்றிட, அன்புடைய ஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளிய மடத்தில் தீயைக் கொளுத்த வேண்டும் எனச் சூழ்ச்சி செய்து கொளுத்திய எட்டுப் பெருங் குன்றுகளில் இருந்து வந்த எண்ணாயிரம் சமண குருமார்களும் கழுவில் ஏறினர்.

(கழுத்தறி — கழுமரம். எண் பெருங்குன்றம் — மதுரையைச் சுற்றியிருந்த ஆனைமலை முதலான எட்டுமலைகள். அவற்றில் ஒரு குன்றுக்கு ஆயிரம் பேராகச் சமணக் குருமார் உறைந்திருந்தனர்.)

2754. வாதத்தில் தோற்றவர்களான சமணர் எண்ணாயிரம் பேரும் கழுவில் ஏறிட அவ்வாறு யாவரும் காணும்படி காணப்பட்ட அக்கழுமரங்கள், ஆற்றில் சமணர் இட்ட ஓலை அழிந்து போன காரணத்தால் நிறுத்திய தம்பங்களாம். சிவனையன்றி வேறு ஒரு கடவுள் இல்லை என்ற உண்மையினை உலகத்துக்கு விளக்கிக் காட்டியுயர்த்திய கொடித் தம்பங்களாகவும் அவை விளங்கின. உலகம் போற்றும் சிறப்பையுடைய புகழைப் புலப்படுத்திய தம்பங்களாகவும் அவை விளங்கின.

226 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2755 தென்னவன் தனக்கு நீறு சிரபுரச் செல்வர்
 ஈந்தார்
 முன்னவன் பணிந்து கொண்டு முழுவதும் அணிந்து
 நின்றான்
 மன்னன் றணிந்தான் என்று மற்றவன் மதுரை.
 வாழ்வார்
 துன்னிநின் றார்கள் எல்லாந் தூயநீ றணிந்து
 கொண்டார்.
- 2756 பூதிமெய்க் கணிந்து வேந்தன் புனிதனாய் உய்ந்த
 போது
 நீதியும் வேத நீதி யாகியே நிகழ்ந்த தெங்கும்
 மேதினி புனித மாக வெண்ணீற்றின் விரிந்த
 சோதி
 மாதிரந் தூய்மை செய்ய அமணிஞள் மாய்ந்த
 தனறே.
- 2757 மீனவற் குயிரை நல்கி மெய்ந்நெறி காட்டி மிக்க
 ஊனமாஞ் சமணை நீக்கி உலகெலாம் உய்யக்
 கொண்ட
 ஞானசம் பந்தர் வாய்மை ஞாலத்திற் பெருகி
 யோங்கத்
 தேனலர் டுகான்றை யார்தந் திருநெறி நடந்த
 தனறே.
- 2758 மறையவர் வேள்வி செய்ய வானவர் மாரி நல்க
 இறைவன்நன் னெறியின் ஓங்க இகத்தினில்
 அவனிஇன்பம்
 குறைவில தெனினுங் கூற்றை உதைத்தவர் நாமங்
 கூறி
 நிறைகடற் பிறவித் துன்பம் நீங்கிடப் பெற்ற
 தனறே.

2755. பாண்டிய மன்னனுக்குச் சீகாழிச் செல்வரான பிள்ளையார் திருநீறு அளித்தார். அவன் அதனை வணங்கி ஏற்றுத் தன் உடல் முழுதும் விதிப்படி அணிந்து கொண்டான். மன்னன் திருநீறு அணிந்து கொண்டான் என்றதால் அவனுடைய மதுரையில் வாழ்பவராய் நெருங்கிய மக்கள் எல்லாரும் தூயதிருநீற்றைத்தாமும் அணிந்து கொண்டனர்.

2756. ஞானப் பிள்ளையார் அளித்தருளிய திருநீற்றை உடலுக்கு மருந்தாக அணிந்து கொண்டு மன்னன் தூயவனாகப் பெற்று உய்வு பெற்ற அப்போது, அரசநீதி முறையும் வேதங்களில் விதித்த நீதியேயாக நாடு எங்கும் நிகழலாயிற்று. உலகம் தூய்மையாகும்படி திருவெண்ணீற்றின் விரிந்த பேரொளியானது திக்குகளையெல்லாம் தூய்மை செய்தலால் அப்போதே உயிர்களைச் சூழ்ந்திருந்த சமணமான இருளும் அழிந்தது.

2757. மன்னனுக்கு உயிரைத் தந்ததுமன்றி உண்மை நெறியையும் காட்டி மிக்க கேட்டை விளைவிக்கும் சமண சமயத்தைப் போக்கி உலகம் எல்லாம் உய்யும்படி ஆட் கொண்ட திருஞானசம்பந்தரின் மெய்ந்நெறி உலகத்தில் பெருகி ஒங்குவதால் வண்டுகள் ஒலிப்பதற்கு இடமான கொன்றை மலர் மாலையைச் சூடிய சிவபெருமானது திருநெறி அப்போதே நடந்தது.

2758. அந்தணர்கள் வேள்விகளைச் செய்ய அது காரணமாகத் தேவர்கள் மழைபெய்யச் செய்ய, அது காரணமாக மன்னன் நல்ல நெறியில் நிற்க, இவ்வாறு உலகம் இவ்வுலக வாழ்வாகிய இம்மையிலே, அனுபவிக்கும் இன்பங்கள் குறைவின்றியிருந்தது, அங்ஙனமாயினும் பிறவித்துன்பத்துக்கு ஏதுவாதவின்றிக் கூற்றுவனைக் காலால் உதைத்தவரான சிவபெருமானின் திருநாமத்தைக் கூறுதலால் நிறைந்த கடல் அலை போல் மேலும் மேலும் தொடர்ந்து வரும் பிறவியான துன்பத்தினின்றும் அன்றே உலகம் நீங்கப் பெற்றது.

2759 அங்கையற் கண்ணி தன்னோ டாலவாய் அமர்ந்த
அண்ணல்
பங்கயச் செய்ய பாதம் பணிவன்என் றெழுந்து
சென்று
பொங்கொளிச் சிவிகை ஏறிப் புகலியர் வேந்தர்
போந்தார்
மங்கையர்க் கரசி யாரும் மன்னனும் போற்றி
வந்தார்.

2760 எண்ணரும் பெருமைத் தொண்டர் யாவரும்
மகிழ்ச்சியெய்திப்
புண்ணியப் பிள்ளை யாரைப் புகழ்ந்தடி போற்றிப்
போத
மண்ணெலாம் உய்ய வந்த வள்ளலார் தம்மைக்
கண்டு
கண்ணினாற் பயன்கொண் டார்கள்என் னிநாட்
டவர்கள் எல்லாம்.

2761 ஆலவாய் அண்ணல் கோயில் அங்கண்முன்
தோன்றக் கண்டு
பாலறா வாயர் மிக்க பண்பினால் தொழுது
சென்று
மாலுநான் முகனும் போற்ற மன்னினார் கோயில்
வாயில்
சீலமா தவத்தோர் முன்பு சிவிகைநின் றிழிந்து
புக்கார்.

2762 தென்னவன் தானும் எங்கள் செம்பியன் மகளார்
தாமும்
நன்னெறி அமைச்ச னாரும் ஞானசம் பந்தர்
செய்ய
பொன்னடிக் கமலம் போற்றி உடன்புகப் புனிதர்
கோயில்
தன்னைமுன் வலங்கொண் டுள்ளால் சண்பையர்
தலைவர் புக்கார்.

84. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 229

2759. "அங்கயற்கண்ணியம்மையாருடனே திருவாலவாயில் விரும்பி வீற்றிருக்கின்ற பேரருளாளரான இறைவரின் தாமரை போன்ற திருவடிகளை வணங்குவேன்," என்று வைகைக் கரையினின்று எழுந்து போய் மேன்மேலும் ஒளியுடைய முத்துச்சிவிகையினை மேற்கொண்டு சீகாழி மன்னவர் வந்தருளினார். மங்கையர்க்கரசியாரும் நின்றநீர் நெருமாறனாரும் போற்றிக் கொண்டு அவர் பின் வந்தனர்.

2760. எண்ணுதற்கரிய பெருமையுடைய தொண்டர் எல்லாரும் மகிழ்ந்து சிவ புண்ணியப் பிழம்பான பிள்ளையாரைப் புகழ்ந்து அவருடைய திருவடிகளை வணங்கித் துதித்துக் கொண்டுவர, பாண்டிய நாட்டவர் அனைவரும் உலகங்கள் எல்லாம் உய்யும் பொருட்டே அவதரித்த ஞான சம்பந்தரை நேரே காணப்பெற்றதால் கண்கள் படைத்த பயன்களை அடைந்தவர் ஆயினர்.

2761. இறைவரின் 'ஆலவாய்' என்னும் கோயிலானது அங்குத் தோன்றக் கண்டு பிள்ளையார் மிக்க அடிமைப் பண்பினால் வணங்கிச் சென்று, திருமாலும் நான்முகனும் துதிக்க நிலைபெற எழுந்தருளிய இறைவரின் கோயிலின் திருவாயில் முன்பு ஒழுக்கமுடைய அடியார்களின் முன்னம் முத்துச்சிவிகையினின்று இறங்கி உள்ளே புகுந்தார்.

2762. பாண்டிய மன்னனும் எங்கள் சோழ மன்னரின் மகளாரான மங்கையர்க்கரசியாரும் உலகை நன்னெறிப் படுத்துகின்ற குலச்சிறை நாயனாரும் திருஞானசம்பந்தரின் செம்மையான பொன் திருவடியினைப் போற்றி எனத் துதித்துக் கொண்டு உள்ளே புக, திருஞானசம்பந்தர், புனிதரான இறைவரின் திருக்கோயிலை வலமாய் வந்து உள்ளே புகுந்தார்.

880 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2763 கைகளுந் தலைமீ தேறக் கண்ணில் ஆனந்த
வெள்ளம்
மெய்யெலாம் பொழிய வேத முதல்வரைப்
பணிந்து போற்றி
ஐயனே அடிய னேனை அஞ்சவென் றருளவல்ல
மெய்யனே என்றுவீட லாலவாய் விளம்ப லுற்றார்.

2764 ஒன்றுவே றுணர்வும் இல்லேன் ஒழிவற நிறைந்த
கோலம்
மன்றில்நான் மறைகள் ஏத்த மானுடர் உய்ய
வேண்டி
நின்றுநீ ஆடல் செய்கை நினைப்பதே நியமம்
ஆகும்
என்றுபூம் புகலிமன்னர் இன்றமிழ்ப் பதிகம் பாட.

2765 தென்னவன் பணிந்து நின்று திருவால வாயில்
மேவும்
மன்னனே அமணர் தங்கள் மாய்கையால் மயங்கி
யானும்
உன்னையான் அறிந்திலேனை உறுபிணி தீர்த்தாட்
கொள்ள
இன்னருட் பிள்ளை யாரைத் தந்தனை இறைவ
என்றான்.

8766 சீருடைப் பிள்ளை யாரும் சிறப்புடை அடியா
ரோடும்
காரினிற் பொலிந்த கண்டத் திறைவர்தாள்
வணங்கிக் காதல்
ஆரஞ் பெற்றுப் போற்றி அங்குநின் றரிது நீங்கி
ஏரியல் மடத்தின் உள்ளால் இனிதெழுந் தருளிப்
புக்கார்.

84. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 231

2763. இரு கைகளும் தலைமீது ஏறிக் குவிந்திடவும், கண்ணினின்று பெருகும் நீர் வெள்ளம் திருமேனி முழுவதும் பொழியவும், மறைமுதல்வரான இறைவரைப் பணிந்து துதித்து 'ஐயனே! அடியனான என்னை அஞ்சேல் என்று அருளிச் செய்து ஆட்கொள்ள வல்ல மெய்ப் பொருளானவரே!' என்று 'வீடலாலவாய்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்.

(இங்குப் பாடியது 'வீடலாலவாய்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்)

2764. 'பற்றும் வேறு உணர்வு ஒன்றும் இல்லேனாய், நீக்கம் இல்லாது எங்கும் நிறைந்த அழகிய சிற்றம் பலத்தில் நான்கு மறைகளும் போற்றும்படி மக்கள் உய்யும் பொருட்டாய் நீ அருட் கூத்து ஆடுவதை இடைவிடாமல் எண்ணுவதே என் நியமமாகும் என்ற கருத்துடன் அழகிய சீகாழியின் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் இனிய தமிழ்ப் பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

2765. பாண்டியன் வணங்கி எழுந்து நின்று, "திருவாலவாய்க் கோயிலுக்குள் எழுந்தருளிய அரசே! சமணர்களின் வஞ்சனைக்கு ஆளாகி மயங்கி உன் அருட்பெருமையினை ஒரு சிறிதும் அறியாத என்னை, இறைவரே! உற்ற நோயைத் தீர்த்து ஆட்கொள்ள இனிய அருள் உருவான திருஞானசம்பந்தரை எனக்கு அளித்து அருள் செய்தீர்!" என வணங்கினான்.

2766. சிறப்புடைய ஞானப்பிள்ளையாரா சிறப்புடைய அடியாருடனே மேகம் போன்று விளங்கும் கண்டத் தையுடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி, அன்பினால் திருவருள் பெற்றுத் துதித்து அங்கிருந்து அரிதாய் நீங்கி அழகுற அமைந்த திருமடத்தின் உள்ளே இனிதாய் எழுந்தருளிப் புகுந்தார்.

232 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2767 நீடுசீர்த் தென்னர் கோனும் நேரியன் பாவை
யாரும்
மாடுசென் றிறைஞ்சி நோக்கி மாளிகை தன்னிற
போகக்
கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் கும்பிடும் விருப்பி னாலே
நாடிஅங் கிருந்து தங்கள் நாதரைப் பாட
லுற்றார்.

2768 திருவிய மகத்தின் உள்ளும் திருநீல கண்டப்
பாண ர்க்
கருளிய திறமும் போற்றி அவரொடும் அளவ
ளாவித்
தெருளுடைத் தொண்டர் குழத் திருத்தொண்டின்
உண்மை நோக்கி
இருள்கெட மண்ணில் வந்தார் இனிதமர்ந்
திருந்தா ரன்றே.

2769 பூழியன் மதுரை யுள்ளார் புறத்துளார் அமணர்
சேரும்
பாழியும் அருகர் மேவும் பள்ளியும் ஆன எல்லாம்
கீழுறப் பறித்துப் போக்கிக் கிளரொளித் தூய்மை
செய்தே
வாழிஅப் பதிகள் எல்லாம் மங்கலம் பொலியச்
செய்தார்.

2770 மீனவன் தேவி யாரும் குலச்சிறை யாரும் மிக்க
ஞானசம் பந்தர் பாதம் நாடொற்றும் பணிந்து
போற்ற
ஆனசண் பையர்கோ னாரும் ஆலவாய்
அமர்ந்தார் பாதம்
ஊனமர்ந் துருக ஏத்தி உளங்களித் துறையும்
நாளில்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 233

2767. மிக்க சிறப்பையுடைய பாண்டிய அரசரும் சோழரின் மகளாரான மங்கையர்க்கரசியாரும் பக்கத்தே போய் வணங்கி, பின் தம் அரண்மனைக்குள் சென்றனர். மிகுந்த மகிழ்ச்சி மேலும் அதிகரிக்க வழிபடும் விருப்பினால் நாடி அங்கிருந்து தம் இறைவரைப் பாடுபவராகி,

2768. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்க்கு இறைவர் அருள் செய்த திறத்தைத் 'திருவியமகத் திருப்பதிகத்துள்' வைத்துத் துதித்து அவருடனே உரையாடியிருந்து, அறிவுத் தெளிவையுடைய தொண்டர் பலரும் சூழ்ந்திருக்கத் திருத் தொண்டின் அழியாத உண்மைத்திறத்தை நோக்கிமகிழ்ந்து, இருள் கெடுமாறு மண்ணுலகில் தோன்றியருளிய பிள்ளையார் அங்கு இனிதாய்த் தங்கியிருந்தருளினார்.

(பிள்ளையார் இங்குப் பாடியது 'ஆலநீழல்' என்ற தொடக்க முடையது)

2769. பாண்டிய மன்னனின் மதுரை நகரத்தில் உள்ள வர்களும் மதுரையின் புறத்துப் பல இடங்களிலும் உள்ள மக்களும், சமணத்துறவியர் தங்கியிருந்த பாழிகளும், அவர் தம் இறைவர் இடம் கொண்ட பள்ளிகளும் என்ற எல்லா வற்றையும் கீழ்நிலம் காண அகழ்ந்து போக்கி ஒளி பெருகத் தூய்மை செய்து, வாழ்வு பெறும் அப்பதிகள் எல்லா வற்றிலும் சிவத்துவமாகிய சின்னங்களை விளங்கச் செய்தார்கள்.

2770. பாண்டியனின் மனைவியாரான மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறை நாயனாரும் மிக்க சிவ ஞானசம்பந்தரின் திருவடிகளை நாள்தோறும் வணங்கிப் போற்றினார். சீகாழித் தலைவரானப் பிள்ளையாரும் திருவாலவாயில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருவடிகளை ஊண் எல்லாம் உருகுமாறு துதித்துக் கொண்டு உள்ளம் மிகவும் மகிழ்ந்து அங்குத் தங்கியிருந்த நாட்களில்,

2771 செய்தவத்தால் சிவபாத விருதயர்தாம்
பெற்றெடுத்த
வைதிகஞ் னாமணியை மாதவத்தோர்
பெருவாழ்வை
மைதிகமுந் திடமுற்றார் அருள்பெற்ற
வான்பொருளை
எய்தியபூம் புகலியிலே இருந்தநாள்
மிகநினைந்தார்.

2772 ஆனபுகழ்த் திருநாவுக் கரசர்பால் அவஞ்செய்த
மானமிலா அமணருடன் வாதுசெய்து
வெல்வதற்கும்
மீனவன்றன் நாடுய்ய வெண்ணீறு பெருக்குதற்கும்
போனவர்பாற் புகுந்தபடி அறிவள்ளனப்
புறப்படுவார்.

2773 துடியிடையாள் தன்னோடுந் தோணியில்
வீற்றிருந்தபிரான்
அடிவணங்கி அலர்சண்பை அதனின்றும்
வழிக்கொண்டு
படியின்மிசை மிக்குளவாம் பரன்கோயில்
பணிந்தேத்தி
வடிநெடுவேல் மீனவன் தன் வளநாடு
வந்தனைந்தார்.

2774 மாமறையோர் வளம்பதிக ளிடைத்தங்கி
வழிச்செல்வார்
தேமருவு நறும்பைந்தார்த் தென்னவன் தன்
திருமதுரை
தாமணைந்து திருவால வாய்அமர்ந்த தனிநாதன்
பூமருவுஞ் சேவடிக்கீழ்ப் புக்கார்வத்
தொடும்பணிந்தார்

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 235

2771. முன்னர்ச் செய்த தவத்தால் பெற்றெடுத்த வைதிகர்களின் சிரமணி போன்றவரை, மாதவத்தோர்களாகிய சிவஞானியர்களின் பெரு வாழ்வாகியவரை, நஞ்சுடைய திருக்கண்டத்தை உடைய இறைவரின் திருவருள் பெற்ற மெய்ப் பொருளாய் விளங்குபவரைத், தாம் தங்கியிருந்த அந்த நாட்களில் சிவபாத இருதயர் மிகவும் நினைந்தார்.

2772. “உண்டான புகழையுடைய திருநாவுகரசரிடம் பிழை செய்த, மானம் இல்லாத சமணர்களுடன் வாதம் செய்து அவரை வெற்றி கொள்வதற்கும் பாண்டியனினாடு உய்யும் வண்ணம் திருநீற்றைப் பெருக ஆக்குதற்கும் சென்ற ருளிய பிள்ளையாரிடம் நிகழ்ந்தவற்றை அறிவேன்” என்று சிவபாத இருதயர் புறப்படுவராகி,

2773. துடியைப் போன்ற இடையுடைய பெரிய நாயகியம்மையாருடனே திருத்தோணியில் எழுந்தருளியிருந்த சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி அழகிய சோழியினின்றும் புறப்பட்டு வழியில் சென்று, அங்ஙனம் செல்லும் வழியிலே இம்மண்ணுலகில் மேம்பட்டு விளங்கும் சிவபெருமான் கோயில்கள் பலவற்றையும் வணங்கித் துதித்துச் சென்று, கூரிய வேல் ஏந்திய பாண்டியனின் வளப்பம் வாய்ந்த நாட்டில் வந்து சேர்ந்தார்.

2774. சிறந்த அந்தணரான சிவபாத இருதயர் வளம் வாய்ந்த பாண்டிய நாட்டுப் பதிகளுள் தங்கிச் செல்பவராய்த், தேன் பொருந்திய மணம் கமழும் பசுமையான வேப்ப மாலையையுடைய பாண்டியனின் தலைநகரமான மதுரையை அடைந்து, திருவாலவாயில்விரும்பி வீற்றிருக்கும் ஒப்பற்ற முதல்வரான சொக்கநாதப் பெருமானின் பூக்கள் பொருந்திய சிவந்த திருவடிகளின் கீழ்ப்புகுந்து மிக்க ஆர்வதி துடன் வணங்கினார்.

236 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2775 அங்கணரைப் பணிந்துபோந் தருகணைந்தார்
தமைவினவ
இங்கெம்மைக் கண்விடுத்த காழியர் இளவேறு
தங்குமிடந் திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாஞ்
சாருமிடம்
செங்கமலத் திருமடம்மற் றிதுஎன்றே
தெரிந்துரைத்தார்.

2776 செப்புதலும் அதுகேட்டுத் திருமா-த்தைச்
சென்றெய்த
அப்பர்எழுந் தருளினார் எனக்கண்டோர்
அடிவணங்கி
ஒப்பில்புகழ்ப் பிள்ளையார் தமக்கோதை
உரைசெய்ய
எப்பொழுது வந்தருளிற்று என்றெதிரே எழுந்தருள்.

2777 சிவபாத விருதயர்தாம் முன்தொழுது
சென்றணையதி
தவமான நெறியணையுந் தாதையார்
எதிர்தொழுவார்
அவர்சார்வு கண்டருளித் திருத்தோணி
அமர்ந்தருளிப்
பவபாசம் அறுத்தவர்தம் பாதங்கள்நினைவுற்றார்.

2778 இருந்தவத்தோர் அவர்முன்னே இணைமலர்க்கை
குவித்தருளி
அருந்தவத்தீர் எனை அறியாப் பருவத்தே
எடுத்தாண்ட
பெருந்தகைஎம் பெருமாட்டி யுடனிருந்ததே என்று
பொருந்துபுகழ்ப் புகலியின்மேல் திருப்பதிகம்
போற்றிசைத்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 237

2775. இறைவரை வணங்கி வெளியே வந்து, பக்கத்தில் வந்து சேர்ந்த நகர மக்களான அடியார்களை ஞானசம்பந்தர் தங்கியுள்ள மடம் பற்றி வினவ, 'இங்கு குருடராய் இருந்த எம்மைக் கண் திறக்கச் செய்து ஒளி நெறி காட்டிய சீகாழிப் பதியினரின் இளஞ்சிங்கமான ஞான சம்பந்தர் தங்கும் இடமாவது திருநீற்றுத் தொண்டர் கூட்டம் சேரும் இடமாய்ச் செங்கமலம் போன்ற திருமடம் இதுவே யாகும்' என அவர்கள் அறிந்து கூறினர்.

2776. அவர்கள் அங்ஙனம் கூறவும் அதைக் கேட்டுச் சிவபாத இருதயர் அம்மடத்தில் சென்று சேர, அங்குக் அவரைக் கண்டவர்கள் அவரை அடி வணங்கிச் சென்று ஒப்பில்லாத புகழையுடைய ஞான சம்பந்தருக்கு அந்த மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியைக் கூறவே, அவர் "எப்போது வந்தருளியது?" என வினவிக் கொண்டு எதிரில் எழுந்த ருளிவர.

2777. சிவபாத இருதயர் தாம் அப்பிள்ளையார் முன்பு தொழுது சென்றருள, தவநெறியில் சேர்ந்த தந்தையார் எதிரில் தாமும் தொழுவாராகிய பிள்ளையார், அவரைக் கண்ட அளவில் திருத்தோணியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பவ பாசங்களை அறுத்த ருளியவரான தோணியப் பரின் பாதங்களை வணங்கினார்.

2778. பெரிய தவத்தினரான அந்தச் சிவபாத இருதயர் முன்னே, மலர் போன்ற இரண்டு கைகளையும் கூப்பியருளி, 'அரிய தவத்தையுடையவரே!' என்னை அறியாப் பருவத்தில் எடுத்தாண்ட பெருந்தகையரான தோணியப்பர் எம் பெரிய நாயகி அம்மையாருடன் நன்கு எழுந்தருளியிருந்ததே!' என்ற கருத்துடன் பொருந்தும் புகழையுடைய சீகாழியின் மேல் திருப்பதிகத்தினால் பாடுபவராய்,

238 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2779 மண்ணினல்ல என்றெடுத்து மனத்தெழுந்த பெரு
மகிழ்ச்சி
உண்ணிறைந்த காதலினால் கண்ணருவி பாய்ந்
தொழுக
அண்ணலார் தமைவினவித் திருப்பதிகம் அருள்
செய்தார்
தண்ணறும்பூஞ் செங்கமலத் தாரணிந்த தமிழ்
விரகர்

2780 திருப்பதிகந் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திச்
சிறப்பின்மிகு
விருப்பினால் அவர்தமக்கு விருந்தளித்து மேவுநாள்
அருப்புறுமெய்க் காதல்புரி அடியவர்கள் தம்மோடும்
பொருப்புறு கைச்சிலையார் சேர்ப்பதிறவும்
தொழப்போவார்.

2781 ஆலின்கீழ் நால்வர்க்கன் றறமுரைத்த அங்கண்ணை
நூலின்கட் பொருள்பாடி நூலறிவார்க் கீந்தானைக்
காலம்பெற் றினிதிறைஞ்சிக் கைதொழுது
புறம்போந்தார்
சீலங்கொள் தென்னவனும் தேவியரும்
உடன்போத.

2782 தேன்றலவு பொழில்மதுரைப் புறத்துப் போந்த
தென்னவனார் தேவியார் அரைச்சர் சிந்தை
ஊன்றெகிழும் படிஅழிந்தங் கொழுகு கண்ணீர்
பாய்ந்திழிய உணர்வின்றி வீழக் கண்டே
யானும்மைப் பிரியாத வண்ணம் இந்நாட்
டிறைவர்பதி எனைப்பலவும் பணிவீர் என்று
ஞானமுணர் வார்அருள அவரும் போத
நம்பர் திருப் பரங்குன்றை நண்ணி னாரே.

2779. 'மண்ணின் நல்ல' என்று தொடங்கித் திருவுள்ளத்தில் எழுந்த பெரு மகிழ்ச்சியுடன் உள்ளே நிறைந்த ஆசைப் பெருக்கால் கண்களிலிருந்து அருவி போல் கண்ணீர் பாய்ந்து வழியத் தோணியப்பர் இனிதாய் இருந்தமை பற்றித் தம் தந்தையை வினவிக், குளிர்ந்த மணமுடைய அழகிய செந்தாமரை மாலையை அணிந்த தமிழ் வல்லுநரான பிள்ளையார் திருப்பதிகத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

(ஞான சம்பந்தர் இங்குப் பாடிய பதிகம் 'மண்ணின் நல்ல வண்ணம்' என்ற தொடக்கம் கொண்டதாகும்.)

2780. அந்தப் பதிகத்தின் கண்ட காப்புச் சாத்தி மிக்க விருப்பத்துடன் அத்தந்தையார் தமக்கு விருந்து அளித்துக் களித்துப் பொருந்தியிருக்கும் நாளில் அரும்பு போல் புதிதாய் மலர்ந்த உண்மையன்பு மிகுதியால் திருத் தொண்டை இடையறாது நிறைந்து செய்யும் அடியவர்களோடும் மலையை வில்லாகக் கொண்ட இறைவர் வீற்றிருக்கும் மற்றப் பதிகளையும் போய் வணங்குவதன் பொருட்டாகப் போவாராய்.

2781. கல்லால மரத்தின் கீழ் அமர்ந்து அக்காலத்தில் நான்கு முனிவர்கட்கு அறம் உரைத்த இறைவரைத், தமிழ் நூல்களுள் சிறந்த பொருள் இலக்கணத்தைப் பாடி நூலறியும் சங்கப் புலவர்களுக்குத் தந்தருளியவரை, உரிய காலம் அறிந்து சேரப்பெற்று இனிதாக வணங்கிக் கையால் தொழுது சைவ ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்ட பாண்டியனும் அவரது தேவியாரும் உடன் வர, ஞான சம்பந்தர் வெளியே வந்தருளினார்.

2782. தேனையுடைய மலர்கள் நிறைந்த சோலைகள் குழ்நக மதுரை மாநகரின் வெளியே வந்த பாண்டியரும் தேவியாரான மங்கையர்க்கரசியாரும், அமைச்சரான குவசி சிறையாரும், தம் ஊன் உருகும் வண்ணம் உள்ளம் அழிந்து அங்கு வடியும் கண்ணீர் இடையறாது ஒழுகி விழ, உணர்வு மங்கி விழுந்ததைக் கண்டு "நான் உங்களைப் பிரிபாதவாறு இந்நாட்டின் இறைவரது பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கு வீர்களாக!" எனச் சிவஞானம் உணர்வாரான பிள்ளையார் உரைத்தருள, அவ்வாறே அதற்கு இசைந்து அவர்களும் உடன்செல்ல, இறைவரின் திருப்பரங்குன்றத்தைப் போய் அடைந்தனர்.

240 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2783 ஆறணிந்தார் தமைவணங்கி அங்குப் போற்றி
 அணி ஆப்ப னூரணைந்து பணிந்து பாடி
 நீறணிந்த செல்வர்பதி பிறவுஞ் சேர்ந்து
 நிலவுதிருப் பதிகங்கள் நிகழப் பாடிச்
 சேறணிந்த வயற்பழனக் கழனி சூழ்ந்த
 சிரபுரத்து வந்தருளஞ் செல்வர் செங்கண்
 ஏறணிந்த வெல்கொடியார் திருப்புத் தூரை
 எய்திஇறைஞ் சிச்சிலநாள் இருந்தா ரன்றே-

2784 பற்றார்தம் புரங்கள்மலைச் சிலையால் செற்ற
 பரமனார் திருப் புத்தூர் பணிந்து போந்து
 புற்றாரும் பணிபூண்ட புனித னார்தம்
 பூவணத்தைப் புக்கிறைஞ்சிப் புகழ்ந்து பாடிச்
 கற்றார்கள் தொழுதுதேத்துங் காணப் பேரும்
 கை தொழுது தமிழ்பாடிச் சுழியல் போற்றிக்
 குற்றாலங் குறும் பலாக் கும்பிட் டேத்திக்
 கூற்றுதைத்தார் நெல்வேலி குறுகி னாரே.

2785 புண்ணியனார் நெல்வேலி பணிந்து போற்றிப்
 புரிசடை யார் திருப்பதிகள் பிறவும் சென்று
 நண்ணிஇனி தமர்ந் தங்கு நயந்து பாடி
 நற்றொண்டருடன் நானும் போற்றிச் செல்வார்
 விண்ணவரைச் செற்றுகந்தான் இலங்கைசெற்ற
 மிக்கபெரும் பாதகத்தை நீக்கவேண்டித்
 திண்ணியபொற் சிலைத்தடக்கை இராமன் செய்த
 திருவிரா மேச்சுரத்தைச் சென்று சேர்ந்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 241

2783. கங்கையாற்றைச் சூடிய சிவபெருமானை அப்பதியில் போற்றி, அழகிய ஆப்பனூரை அடைந்து வணங்கிப் பாடி, திருநீறு பூசிய இறைவரின் பதிகள் பல வற்றையும் சேர்ந்து, பொருந்திய பதிகங்கள் நிகழுமாறு பாடி, சேறு பொருந்திய வயல்கள் சூழ்ந்த சோழியில் வந்து தோன்றிய செல்வரான பிள்ளையார் சிவந்த கண்ணையுடைய காணையை கொடியாய் உடைய இறைவரின் திருப்புத்தூரினை இனிதாய் அடைந்து, வணங்கிச் சிவநாட்கள் அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

(திருப்பரங்குன்றத்தில் பாடியது, நீடலர் சோதி எனத் தொடங்கும் பதிகம். திரு ஆப்பனூரில் பாடியது 'முற்றுஞ் சடை' எனத் தொடங்கும் பதிகம். திருப்புத்தூரில் பாடியது 'வெங்கள்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

2784. பகைவரின் திரிபுரங்களை மலையான வில்லினால் அழித்த இறைவரின் திருப்புத்தூரைப் பணிந்து சென்று, புற்றில் வாழும் இயல்புடைய பாம்பை அணிந்த தூயவரின் 'திருப்பூவணம்' என்ற தலத்துள் புருந்து இறைவரை வணங்கிப், புகழ்ந்து பாடிக், கற்றவர் வணங்கித் துதிக்கும் 'திருக்கானப்பேர்' என்ற பதியையும் வணங்கித் தமிழ்ப் பதிகம் பாடி 'திருச்சுழியலைப்' போற்றி, அதன்பின் 'திருக்குற்றாலத்தையும்' கும்பிட்டு வணங்கிக் கூற்றுவனை உதைத்தருளிய இறைவரின் திருநெல்வேலியை அடைந்தார்.

(திருப்பூவணத்தில் பாடியது 'அறையார் புனலும்' எனத் தொடங்கும் பதிகம். திருக்கானப்பேரில் பாடியது 'பிடியெலாம்' எனத் தொடங்கும் பதிகம். திருக்குற்றாலத்தில் பாடியது 'வம்பார் குன்றம்' எனத் தொடக்கம் உடையதும், 'திருந்த மதிசூடி' எனத்தொடக்கம் உடையதுமாகும்.)

2785. புண்ணியரான சிவபெருமானின் திருநெல்வேலியை வணங்கித் துதித்து, முறுக்கிய சடையையுடைய இறைவரின் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் சென்று பொருந்தி, விரும்பி அங்கங்கும் பாடி, நல்ல தொண்டர்களுடனே நாளும் துதித்துச் செல்பவரான பிள்ளையார், தேவர்களை அழித்துமகிழ்ந்த இராவணனின் இலங்கையை அழித்த மிகுதியான பெரும் பாதகத்தைப் போக்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு வலிய அழகிய வில்லை ஏந்திய பெரிய கையையுடைய இராமன் நிறுவிய திரு இராமேச்சரத்தைச் சென்றடைந்தார்.

(திருநெல்வேலிப் பதிகம் 'மருந்தவை, என்றதொடக்கம் கொண்டது. இராமனால் நிறுவப்பெற்றதால் இராமேச்சரம் எனப்பட்டது. இராமன்+சச்சரம்—இராமேச்சரம்)

2786 செங்கண்மால் வழிபட்ட கோயில் நண்ணித்
 திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து தென்ன னோடும்
 மங்கையர்ச்சு நாயகியார் தாமும் மெய்ம்மை
 மந்திரியா ரும்குழ மணிநீள் வாயில்
 பொங்கி எழும் விருப்பினால் உடனே புக்குப்
 புடைவலங் கொண் டுள்ளணைவார் போற்றி
 செய்து
 பங்கயச்செங் கைகுவித்துப் பணிந்து நின்று
 பாடினார் மன்னவனும் பரவி ஏத்த.

2787 சேதுவிற்கட் செங்கண்மால் பூசை செய்த
 சிவபெருமான் தனைப்பாடிப் பணிந்து போந்து
 காதலுடன் அந்நகரில் இனிது மேவிச்
 கண்ணுதலான் திருத்தொண்ட ரானார்க்
 கெல்லாம்
 கோதில்புகழ்ப் பாண்டிமா தேவியார் மெய்க்
 குலச்சிறையார் குறைவறுத்துப் போற்றிச்
 செல்ல
 நாதர்தமை நாடோறும் வணங்கி ஏத்தி
 நளிர்வேலைக் கரை யில்நயந் திருந்தா ரன்றே.

2788 அந்நகரில் அமர்ந்தங்கண் இனிது மேவி
 ஆழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கும் ஈழந்தன்னில்
 மன்னுதிருக் கோணமலை மகிழ்ந்த செங்கண்
 மழவிடையார் தமைப்போற்றி வணங்கிப் பாடிச்
 சென்னிமதி புனைபாட மாதோட்டத்தில்
 திருக் கேதீச் சரத்தண்ணல் செய்ய பாதம்
 உன்னிமிகப் பணிந் தேத்தி அன்ப ரோடும்
 உலவாத கிழிபெற்றார் உவகை யுற்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 848

2786. சிவந்த கண்ணையுடைய திருமால் வழிபட்ட அந்த இராமேச்சரத்தை அடைந்து, அதன் திருமுன்பு வீழ்ந்து எழுந்து, பாண்டியனோடும் மங்கையர்க்கரசியாரும் உண்மை ஒழுக்கத்துடன் நிற்கும் அமைச்சரான குலச்சிறையாரும் தம்மைப் பின்பற்றித் தொடர்ந்து வர, அவர் களுடனே அழகிய நீண்ட வாயிலுள் மேலும் மேலும் எழுகின்ற விருப்பத்தினால் புகுந்து, உள்ளே சேர்பவராய் மன்னனும் வணங்கிப் போற்றத் துதி செய்து, தாமரை போன்ற கைகளைக் கூப்பி வணங்கி நின்று பாடியளிஞனார்.

(இங்குப் பாடியது 'அலைவளர்' என்ற தொடக்கம் கொண்ட பதிகம்)

2787. சேது விடத்தில் சிவந்த கண்களையுடைய திருமால் வணங்கிய சிவபெருமானை வணங்கிப் பாடி வந்து விருப்பத்துடன் அந்தநகரத்தில் தங்கியிருந்து நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமானின் தொண்டர்களெல்லாம் குற்றமற்ற புகழையுடைய பாண்டிமாதேவியாரும் உண்மை நெறி நிற்கும் குலச்சிறை நாயனாரும் குறைவின்றி வேண்டு வனவற்றையெல்லாம் தந்து பாதுகாத்துத் துதித்து வர, இராமநாதரான இறைவரை நாள்தோறும் வணங்கித் துதித்துக் கொண்டு, குளிர்ந்த கடற்கரை நகரில் விருப்புடன் ஞானசம்பந்தர் தங்கியிருந்தார்.

(திரு இராமேச்சரசு சேதுவில் பாடியது 'திரிதரு' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

2788. அந்தத் தலத்தில் தங்கி இனிதாய்ப் பொருந்தித் கடல் சூழ்ந்து பக்கத்தே ஒலிக்கின்ற இவங்கையில் பொருந்தியுள்ள திருக்கோண மலையில் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் சிவந்த கண்ணையுடைய இளமை பொருந்திய காளையை ஊர்தி யாகக் கொண்ட இறைவரை வணங்கிப் பதிகம் பாடி, உச்சியில் பிறைச் சந்திரனைச் சூடும்படி உயர்ந்த மாடங் களையுடைய 'மாதோட்ட நகரத்தின்' 'திருக்கேதீச்சம்' என்ற கோயிலில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் செம்மையான திருவடிகளை மிகவும் நினைந்து துதித்துப் பணிந்து, இறை வனிடம் முன்னம் பொன் முடிப்புப் பெற்ற ரூபனப்பிள்ளையார் அன்பர்களுடன் கூடியிருந்து மகிழ்ந்தார்.

(அங்கிருந்து பாடியது 'நிரை கழல்' எனத் தொடங்கும் பதிகம். பாடியது 'விருது குறைமா' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

244 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2789 அப்பதியைத் தொழுதுவட திசைமேற் செல்வார்
 அங்கைஅனல் தரித்தபிரான் அமருங் கோயில்
 புக்கிறைஞ்சிப் பலபதியுந் தொழுது போற்றிப்
 புணரிபொரு தலை கரைவாய் ஒழியப் போந்தே
 செப்பரிய புகழ்த்திருவா டானை சேர்ந்து
 செந்தமிழ்மா லைகள்சாத்திச் சிவனார் மன்னும்
 ஒப்பரிய புனவாயில் போற்றி செய்து
 வணங்கினார் உலகுய்ய ஞானம் உண்டார்.

2790 பதிநிலவு பாண்டிநா டதனில் முக்கட்
 பரமனார் மகிழ்விடங்கள் பலவும் போற்றி
 விதிநிலவு வேதனால் நெறியே ஆக்கி
 வெண்ணீற்றின் சார்வினால் மிக்கு யர்ந்த
 கதியருளிக் காழிநகர் வாழ வந்தார்
 கண்ணுதலான் திருத்தொண்டர் பலருஞ் சூழ
 மதிநிலவு குலவேந்தன் போற்றிச் செல்ல
 மந்திரியார் பதிமணமேற் குடியில் வந்தார்.

2791 அந்நகரில் இனிதமர்வார் அருகு சூழ்ந்த
 பதிகளில் நீடு அங்கணர்தங் கோயில் தாழ்ந்து
 மன்னுதிருத் தொண்டருடன் மீண்டு சேர்ந்து
 மன்னவனும் மங்கையருக் கரசி யாரும்
 கொன்னவிலவேற் குலச்சிறையார் தாமும் கூடிக்
 குரைகழல்கள் பணிந்துகுறை கொண்டு
 போற்றிச்
 சென்னிவளர் மதியணிந்தார் பாதம்போற்றிச்
 சிரபுரத்துச் செல்வர்இனி திருந்த நாளில்.

2789. அந்தப் பதியை வணங்கி, அங்கிருந்து நீங்கி, பின் வடக்குத் திசையில் செல்பவராய் அழகிய கையில் தீயை ஏந்திய, இறைவர் விரும்பி வீற்றிருக்கும் கோயிலுக்குள் புகுந்து வணங்கிப் பல பதிகளையும் வணங்கிச் சென்று, கடல் அலைகள் புரண்டு வரும் அந்த எல்லைகள் பிற்படக் கடந்து போய், கூறுவதற்கு அரிய புகழையுடைய 'திருவாடானை' என்னும் பதியை அடைந்து, செந்தமிழ் மாலைகளைச் சாத்தி, உலகம் உய்யும் பொருட்டுச் சிவஞானம் உண்ட பிள்ளையார் ஒப்பில்லாத 'திருப்புனவாயிலைத்' தாழ்ந்து வணங்கினார்.

(திருவாடனையில் பாடியது 'மாதோர் கூறுக' எனத் தொடங்கும் பதிகம். திருப்புனவாயிலில் பாடியது 'மின்னியல்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

2790. பல பதிகளும் விளங்கும் பாண்டிய நாட்டில் மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்து எழுந்தருளிய இடங்கள் பலவற்றையும் வணங்கி, விதிகள் பலவற்றையும் விளங்க உணர்கின்ற வேத நூல்களின் நெறியையே எங்கும் எவரும் பின்பற்றும்படி செய்து, வெண்மையான திருநீற்றின் சார்பு பெற்றதால் உயர்ந்த சுதியையாவரும் பெறும்படி அருள் செய்து, சீகாழிப் பதிவாழ அதனிடை வந்தருளிய சம்பந்தப் பெருமான் இறைவரின் திருத்தொண்டர் பலரும் சூழ்ந்து வரவும், சந்திர குலமரபில் வந்த பாண்டியன் போற்றி உடன் வரவும் போய், அமைச்சர் குலச்சிறையாரின் பதியான 'தீருமண மேற்குடியில்' வந்தருளினார். (குலச்சிறையாரின் ஊர் மணமேற்குடி)

2791. அந்த மணமேற் குடியில் இனிதாய் விரும்பி எழுந்தருளுவாராய்ப் பக்கத்தில்கூற்றியுள்ள பதிகளில் உள்ள இறைவரின் திருக் கோயில்களைப் போய் வணங்கிப் பொருந்திய தொண்டர்களுடனே மீண்டும் வந்து சேர்ந்து, பாண்டியரும் மங்கையர்க் கரசியாரும், கொல்லன் உலையில் ஷெத்த கூர்மையான வேலையுடைய குலச்சிறையாரும் சோந்து ஒலிக்கும் வீரக்கழல் அணிந்த திருவடிகளைப் பணிந்து ஏவல் செய்து போற்றச் சீகாழிச் செல்வரான ஞானசம்பந்தா தலையில் பிறையைச் சூடிய இறைவர் திருவடிகளைப் போற்றி இனிதாக அமர்ந்திருந்தார். அந்நாட்களில்,

246 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2979 அந்த மில்பெரு மகிழ்ச்சியால் அவனிமேற் பணிந்து வந்து தந்திரு மனையினில் மேவிஅம் மருங்கு கந்த வார் பொழிற் கன்னிமா டத்தினிற் புக்கு வெந்த சாம்பலோ டென்புசேர் குடத்தைவே
நெடுத்து.
- 2980 முடு பன்மணிச் சிவிகையுட் பெய்துமுன் போத மாடு சேடியர் இனம்புடை சூழ்ந்துவந் தணைய ஆடல் மேவினார் திருக்கபா லீச்சரம் அணைந்து நீடு கோபுரத் தெகுர்மணிச் சிவிகையை நீக்கி.
- 2981 அங்க ணாளர்தம் அபிமுகத் தினில்அடி உறைப்பால் மங்கை என்புசேர் குடத்தினை வைத்துமுன்
வணங்கப் பொங்கு நீள்புனற் புகலிகா வலர்புவ னத்துத் தங்கி வாழ்பவர்க் குறுதியாம் நிலைமைசா திப்பார்.
- 2982 மாடம் ஓங்கிய மயிலைமா நகருளார் மற்றும் நாடு வாழ்பவர் நன்றியில் சமயத்தி னுள்ளோர் மாடு சூழ்ந்துகாண் பதற்குவந் தெய்தியே மலிய நீடு தேவர்கள் ஏனையோர் விசம்பிடை நெருங்க.
- 2983 தொண்டர் தம்பெருங் குழாம்புடை சூழ்தரத் தொல்லை அண்டர் நாயகர் கோபுர வாயில்நேர் அணைந்து வண்டு வார்சூழ லாள்என்பு நிறைந்தமட்
குடத்தைக் கண்டு தம்பிரான் கருணையின் பெருமையே கருதி.

2792. பெருகும் நீர்ப்பெருக்கையுடைய காவிரி பாய் கின்ற நாடான சோழ நாட்டில் திரும்பிச் செல்வதற்கு உள்ளம் கொண்டு, மங்கையர்க்கரசி யம்மையாரும் பாண்டிய மன்னரும் அமைச்சரும் கூட அவர்தம் திருவடிகளைப் பிரிய மாட்டாதவர்களாகி உடன் வருகின்ற மணம் துணியும் அந் நிலையினைப் பார்த்து, ‘‘இங்கு நான் கூறுவதைக் கேட்டு அதன்படி ஒழுக இசைந்தீரானால், இறைவரின் சிவநெறியைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருப்பீர்களாக!’’ என்று உரைத்து,

2793. பிரிவாற்றாமல் மிகவும் அதிகமாய்த் தளர்பவர்களாய் ஆன அவர்களைத் தளர்ச்சியடையாதபடி தக்க சொற்களைச் சொல்லித் தேற்றினார். பின்பு, அவர்கள், மேன்மையான அவரது ஏவலை மறுக்க அஞ்சி, அவர் சோழ நாட்டுக்குப் பிரிந்து செல்வதற்கு இசைந்து அவரிடம் விடை பெற்றுக் கொள்ளும் வகையால் அவருடைய திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி உலகம் உய்வதன் பொருட்டு வந்து அவதரித்த அப்பெருமகானாரைப் பிரியமாட்டாத நண்புடன் வணங்கி நின்றனர். அப்பிள்ளையாரும் விடை பெற்றுக் கொண்டு ஆலகால நஞ்சை உண்டி இறைவரை வணங்கித் துதித்து அந்நாட்டை விட்டு நீங்கித் தம் நாட்டில் திரும்பவும் செல்பவராய்,

2794. காவிரியாறு வளம் செய்தின்ற சோழநாட்டில் புகுந்து ஒப்பில்லாத மிகுந்த சிறப்புகளையுடைய தொண்டர் கூட்டத்துடன், பாம்பை யணியாய்ப் பூண்ட இறைவரின் திருக்கோயில்கள் தோறும் அன்பர்களுடன் அந்த அந்தப் பதியில் உள்ளவர்களும் எதிர் கொண்டு போற்றச் சென்று, பகைவரால் கட்டழிக்கப்படாத மதிலில் சிறப்புடைய ‘‘திருக்களர்’’ என்ற பதியையும் துதித்துப் பின்பு, கண்டத்தில் நஞ்சுடைய இறைவரின் ‘‘பாதாளீச்சுரத்தினையும்’’ பாடி வணங்கி, முன்னே வழிபட்டுச் சென்ற மற்றப் பதிகளையும் வணங்கித் துதித்து, முந்நூல் அணிந்த மார்பையுடைய ஞானசம்பந்தர் ‘‘முள்ளி வாய்க்கரையை’’ச் சேர்ந்தனர்.

(திருக்களரில் பாடியது ‘நீருளார்’ எனத் தொடங்கும் பதிகம், திருப்பாதாளீச்சுரத்தில் பாடியது ‘மின்னியல்’ எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

248 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2795 மலைவளர்சந் தனமகிலும் தேக்கும் உந்தி
மலர்ப்பிறங்கல் வண்டிரைப்பச் சுமந்து பொங்கி
அலைபெருகி ஆள் இயங்கா வண்ணம் ஆறு
பெருகுதலால் அத்துறையில் அணையும் ஓடம்
நிலைபுரியும் ஓடக்கோல் நிலையி லாமை
நீர்வாழ்நர் சுரையின்கண் நிறுத்திப் போகக்
கலைபயிலுங் கவுணியர்கோன் அதனைக் கண்டுஅக்
கரையின்கண் எழுந்தருளி நின்ற காலை.

2796 தேவர்பிரான் அமர்ந்ததிருக் கொள்ளம் பூதூர்
எதிர் தோன்றத் திருவுள்ளம் பணியச் சென்று
மேவுதலால் ஓடங்கள் விடுவார் இன்றி
ஒழிந்திடவும் மிச்சதோர் விரைவால் சண்பைக்
காவலனார் ஓடத்தின் கட்டவிழ்த்துக்
கண்ணுதலான் திருத்தொண்டர் தம்மை ஏற்றி
நாவலமே கோலாக அதன்மேல் நின்று
நம்பர்தமைக் கொட்டம் என நவின்று பாட.

2797 உம்பருய்ய நஞ்சுண்டார் அருளால் ஓடம்
செலச் செல்ல உந்து தலால் ஊடு சென்று
செம்பொன்றேர் சடையார்தங் கொள்ளம் பூதூர்
தனைச்சேர அக்கரையில் சேர்ந்த பின்பு
நம்பரவர் தமைவணங்க ஞானம் உண்ட
பிள்ளையார் நற்றொண்ட ருடனி ழிந்து
வம்பலரு நறுங் கொன்றை நயந்தார் கோயில்
வாயிலின்முன் மகிழ்ச்சியொடு வந்து சார்ந்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 249

2795. மலையிலே வளர்கின்ற சந்தனம், அதில், தேக்கு முதலிய மரங்களை உந்து அலைத்துக் கொண்டு மலைபோன்ற மலர்க்குவியல்களை வண்டுகள் ஒலிக்கச்சுமந்து பெருகி மிக்கு ஆள்கள் இயங்காதபடி, ஆறு பெருகிவருவதால், அந்தத்துறையில் அணையும் ஓடத்தை நீரில் நிலை கொண்டு செலுத்தும் துருப்பு நிலைக்க மாட்டாது போனதால், நீர் வாழ் மக்களான சாதியினர் கரையில் நிறுத்தி விட்டுச் சென்றுவிடவே, கலைகள் பொருந்திய கவுணியர் தலை வரர்ன பிள்ளையார் அதைப் பார்த்து அந்தக் கரையில் எழுந்தருளி நின்றபோது,

2796. தேவர்களின் தலைவரான இறைவர் வீற்றிருக்கும் 'திருக்கொள்ளம் பூதூர்' என்ற தலம் எதிரில் தோன்ற, அதைப் பார்த்து, அதனிடம் சென்று பணிவதற்கு உள்ளம் எண்ணியதால், ஓடம் செலுத்துபவர்கள் அங்கே இல்லாமல் போகவும், மிக்க வேகத்தால் சோழித் தலைவரான பிள்ளையார் ஓடத்தைக் கட்டியிருந்த கட்டை அவிழ்த்து நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமானின் தொண்டர்களை அந்த ஓடத்தில் ஏற்றி தன் நாவின் வல்லமையே கோலாகக் கொண்டு அந்த ஓடத்தின் மீது நின்று இறைவரை 'கொட்டமே' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாட,

2797. வானவர் உய்யும் வண்ணம் நஞ்சை உண்டருளிய இறைவரின் திருவருளினால், அந்த ஓடம் செல்லும் படி உந்தப்படுதலால், செம்பொன் போன்ற சடையுடைய இறைவரின் திருக்கொள்ளம் பூதூரினைச் சேரும் வண்ணம் அக்கரையில் சேர்ந்தபின்பு, நம்பரான சிவபெருமானை வணங்குதற்கு ஞானப்பால் உண்ட ஞானசம்பந்தர் நல்ல திருத்தொண்டர்களுடனே ஓடத்திலிருந்து சீழே இறங்கிப் போய், மணம் வீசுகின்ற நல்ல மணமுடைய கொன்றை மலரை விரும்பிச் சூடிய சிவபெருமானின் திருக்கோயில் வாயிலின் முன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்து சேர்ந்தார்.

(திருக்கொள்ளம் பூதூரில் பாடியது 'கொட்டமே' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

250 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2798 நீணிலைக்கோ புரமதனை இறைஞ்சிப் புக்கு
 நிகரிலாத் தொண்டருடன் நெருங்கச் சென்று
 வாணிலவு கோயிலினை வலங்கொண்டெய்தி
 மதிச்சடையார் திருமுன்பு வணங்கி நின்று
 தானுவே ஆற்றின்கண் ஓடம் உய்க்குந்
 தன்மையால் அருள் தந்த தலைவா நாகப்
 பூனினாய் களிற்றுரிவை போர்த்த முக்கட்
 புனிதனே எனப் பணிந்து போற்றி செய்தார்.

2799 போற்றிசைத்துப் புறம்போந்தங் குறையும் நாளில்
 பூழியன்முன் புன்சமயத் தமணர் தம்மோ
 டேற்றபெரு வாதின்கண் எரியின் வேவாப்
 பதிகமுடை இறையவரை இறைஞ்ச வேண்டி
 ஆற்றவும்அங் கருள்பெற்றுப் போந்து முன்னம்
 அணைந்தபதி கனம்இறைஞ்சி அன்பர் குழ
 நாற்றிசையும் பரவுதிரு நள்ளா ரெய்தி
 நாடுடைநா யகர்கோயில் நண்ணி னாரே.

2800 நீடுதிருத் தொண்டர்புடை குழ அங்கண்
 நித்திலயா னத்திடைநின் றிழிந்து சென்று
 பீடுடைய திருவாயில் பணிந்து புக்குப்
 பிறையணிந்த சென்னியார் மன்னுங்கோயில்
 மாடுவலங் கொண்டுள்ளால் மகிழ்ந்து புக்கு
 மலர்க் கரங்கள் குவித்திறைஞ்சி வள்ள
 லாரைப்
 பாடகமெல் லடிஎடுத்துப் பாடி நின்று
 பரவினார் கண்ணருவி பரந்து பாய.

2798. நீண்ட நிலைகளைக் கொண்ட திருக்கோட்புரத்தை வணங்கி வாயிலுள் புகுந்து, ஒப்பில்லாத தொண்டர்களுடன் கூட நெருங்கிச் சென்று ஒளியுடைய திருக்கோயிலை வலங்கொண்டு வந்து சேர்ந்து, பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய சடையையுடைய இறைவரின் திருமுன்பு வணங்கி நின்று, "தாங்குபவரே! ஆற்றிடையே ஓடம் செலுத்தித் தந்ததால் அருள் தந்த தலைவரே! பாம்புகளை அணியாய் அணிந்தவரே! யானையின் தோலைப் போர்த்திக் கொண்ட மூன்று கண்களையுடைய தூயவரே!" எனப் பணிந்து துதித்தார்.

(காணு—தாங்குபவர்)

2799. இங்ஙனம் இறைவரைத் துதித்து வெளியில் வந்து அந்தப் பதியில் தங்கியிருந்த நாள்களில் பாண்டினியன் முன்னிலையில் புன்மையான சமயத்தவரான சமணர்களுடன் மேற்கொண்ட பெரிய வாதத்தில் தீயில் வேகாமல் இருந்து வெற்றி தந்த திருப்பதிகத்தின் தலைவரான திருநள்ளாற்றின் இறைவரை வணங்க வேண்டி, வழியில் முன் சென்று வணங்கிய பதிகளையும் திரும்பவும் வணங்கி, அன்பர் கூட்டம் சூழ்ந்து வரப் போய், நான்கு திக்கிலும் போற்றும் திருநள்ளாற்றை சார்ந்து, நாடுடை நாயகரின் கோயிலை ஞானசம்பந்தர் அடைந்தார்.

2800. மிக்க தொண்டர்கள் பக்கத்தில் சூழ்ந்து வர அங்கு முத்துப் பல்லக்கினின்று இழிந்தருளிப் போய் பெருமையுடைய வாயிலை வணங்கி உள்ளே புகுந்து பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய தலையையுடைய இறைவர் நிலைபெற்று வீற்றிருக்கும் கோயிலின் உள்பக்கங்களில் வலமாகச் சுற்றி வந்து மகிழ்வுடன் உள்ளே புகுந்து வள்ளலாரான இறைவரைப் 'பாடக மெல்லடி' எனத் தொடங்கும் பதிகத் தைப்பாடி நின்று கண்களினின்று நீர் அருவி பெருகத் துதித்தார்.

(இங்குப் பாடியது 'பாடக மெல்லடி' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

252 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2801 தென்னவர்கோன் முன்னமணர் செய்த வாதித்
தீயின்கண் இடும் ஏடு பச்சை யாக்கி
என்னுள்ளத் துணையாகி ஆலவாயில்
அமர்ந்திருந்த வாறென்கொல் எந்தாய் என்று
பன்னு தமிழ்த் தொடைசாத்திப் பரவிப் போந்து
பண்பினிய தொண்டருடன் அங்கு வைகி
மன்னுபுசும்பு பதிபிறவும் வணங்கச் சண்பை
வள்ளலார் நள்ளாறு வணங்கிச் செல்வார்.

2802 சீர்நிலவு திருத்தெளிச்சே ரியினைச் சேர்ந்து
சிவபெருமான் தலைப்பரவிச் செல்லும்போது
சார்வறியாச் சாக்கியர்தம் போதி மங்கை
சார்தலும்மற் றதுஅறிந்தசைவர் எல்லாம்
ஆர்கலியின் கிளர்ச்சிஎனச் சங்கு தாரை
அளவிறந்த பல்லியங்கள் முழக்கி ஆர்த்துப்
பார்குலவு தனிக்காளஞ் சின்னம் எல்லாம்
பரசமய கோளரிவந் தான்என் றாத.

2803 புல்லறிவிற் சாக்கியர்கள் அறிந்தார் கூடிப்
புகலியர்தம் புரவலனார் புகுந்து தங்கள்
எல்லையினில் எழுந்தருளும் பொழுது தொண்டர்
எடுத்தஆர்ப் பொலியாலும் எதிர்முன் சென்று
மல்கிஎழுந் திருச்சின்ன ஒலிக ளாலும்
மனங்கொண்ட பொறாமையினால் மருண்டு
தங்கள்
கல்லியினில் மேம்பட்ட புத்த நந்தி
முதலான தேரர்க்குங் கனன்று சொன்னார்.

2801. “பாண்டிய மன்னன் முன்பு, சமணர் செய்த வாதித் தீயில் இட்ட ஏடு பச்சையாக இருக்கச் செய்தும் என் மனத்திலே துணையாகியும், வாயிலில் வெளிப்பட வந்தருளி விரும்பியிருந்த தன்மைதான் என்ன அதிசயம்! எந்தையே!” என்று நயம் பெறப் போற்றி நலம் குலாவிப் பன்முறையும் எடுத்துக் கூறும் தமிழ்த் தொடையான திருப்பதிகத்தைப் பாடித் துதித்து வெளியே வந்து அடிமைப் பண்பினால் இனிமை தருகின்ற தொண்டர்களுடன் கூடி அந்தத் தலத்தில் தங்கியருளி, நிலையான புகழையுடைய தலங்கள் மற்றவற்றையும் வணங்குதற்காகச் சம்பந்தர் திருநள்ளாற்றினை வணங்கி விடைபெற்றுச் சென்றார்.

2802. சிறப்புக்கள் பொருந்திய ‘திருத்தெளிச் சேரி’ யைச் சேர்ந்து இறைவரைத் துதித்து மேலே செல்லும் போது, நற்சார்பு இல்லாத சாக்கிய (பௌத்தர்) தங்கும் ‘போதி மங்கை’ என்ற ஊரின் அணித்தாக வருதலும், அச் செய்தியை அறிந்த சைவர் எல்லாரும் கடல் கிளர்ந்து எழுந்தது போல் தாரை சங்கு முதலான அளவற்ற பல இயங்களையும் முழக்கி ஒலித்து உலகம் விளங்கும்படி எக்காளம் திருச்சின்னம் எல்லாவற்றையும் பரசமய கேரளரி வந்தார் என்று சொல்லி யூத.

(திருத்தெளிச் சேரியில் பாடியது ‘பூவலர்ந்தன’ எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

2803. ‘புல்லிய அறிவுடைய சாக்கியர்களுள் அறிந்த வர் ஒன்று சேர்ந்து, சீகாழியினின் காவலரான ஞான சம்பந்தர் ஊரின் எல்லையுள் புகுந்த போது, திருத்தொண்டர்கள் எடுத்த சிவ ஒலிகளின் முழக்கத்தாலும் அவர்களின் எதிரே முன் அணியின் போய்த் திரண்டு எழுந்து ஒலிக்கும் திருச்சின்னம் எக்காளம் என்ற இவற்றின் ஒலிகளாலும், தம் உள்ளத்துள் கொண்ட பொறாமையால் மயக்கம் அடைந்து, தம் கல்வியிலே மேம்பட்ட புத்தநந்தி முதலான வர்க்கும் சினத்துடன் கூறினர்.

254 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2804 மற்றவர்கள் வெவ்வுரையும் பிள்ளை யார்முன்
வருகின்னப் டெருகொலியும் மன்னுந்
தொண்டர்
பொற்புடைய ஆர்ப்பொலியுஞ் செவியினூடு
புடைத்தநா ராசம்எனப்புக்க போது
செற்ற மிகும் உள்ளத்துப் புத்த நந்தி
செயிர்த்தெழுந்து தேரர் குழாஞ் குழச்ென்று
வெற்றிபுனை சின்னங்கள் வாதில் எம்மை
வென்றன்றோ பிடிப்பதென வெகுண்டு
சொன்னான்.

2805 புத்தரினம் புடைகுழப் புத்த நந்தி
பொருவில்லான னப்புனிதர் திருமுன் பூதும்
மெய்த்தவிறற் சின்னங்கள் விலக்குங் காலை
வெகுண்டெழுந்த திருத்தொண்டர் வெறுத்து
நோக்கி
இத்தகைய செயற்கிவரைத் தடிதல் செய்யா
திதுபொறுக்கில் தங்கள்நிலை ஏற்பர்என்று
முத்துநிரைச் சிவிதையின்மேல் மணியை வந்து
முறைபணிந்து புகுந்தபடி மொழிந்து நின்றார்.

2806 வருமிடத்தில் அழகிதாம் நமக்கு வாதில்
மற்றிவர்தம் பொருள் நிலைமை மறாத
வண்ணம்
பொருமிடத்தில் அறிகின்றோம் புத்த நந்தி
பொய்யம்மேற்கொள் எனப்புகலி- வேந்தர் கூற
அருமுறைசொற் றிருப்பதிகம் எழுதும் அன்பர்
ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவாக் காலே
உகும்இடித்து விழப்புத்தன் உத்த மாங்கம்
உருண்டுவிழ்கெ னப்பொறா உரைமுன்
விட்டார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 255

2804. அவர்களின் கொடிய சொல்லும், அப்போது ஞானசம்பந்தர் முன் வரும் திருச்சின்னங்களின் பெருகிய ஒலியும், நிலைபெற்ற தொண்டர்களின் ஆரவார ஒலியும் கூடி ஒருசேர வந்து தம் காதினுள் காய்ச்சி அடித்த இரும்புச் சலாகை போல் புகுந்த போது சினம் மிகுந்த புத்த நந்தி மேலும் சினந்து தம் கூட்டத்திடையே போய், “வெற்றிக் கறிகுறியாக முழக்கப்படும் சின்னங்கள் எம்மை வாதத்தில் வென்ற பின்னன்றோ பிடித்தல் வேண்டும்!” எனக் கடுமையாகச் சினந்து சொன்னான்.

2805. புத்தர் கூட்டம் தன்னைச் சூழ்ந்து வரப், புத்த நந்தி ஒப்பற்ற ஞானமுடைய தூய பிள்ளையாரின் திரு முன்பு ஊதப்பட்ட உண்மைத் திறம் உடைய திருச்சின்னங்களை விலக்கிய போது, சினத்துடன் எழுந்த திருத்தொண்டர்கள் அவனது செய்கையை வெறுத்துப் பார்த்து, “இவ்வாறு செய்யும் கொடிய செயலுக்கு இவர்களைத் தண்டிக்காது பொறுத்துக் கொண்டு போவோமானால் தங்கள் நிலையையே மேலும் மேற்கொண்டொழுகுவர்”, என எண்ணி, முத்துக்களின் வரிசைபட உள்ள சிவிகையில் அமர்ந்துள்ள மணியான பிள்ளையாரிடம் வந்து அவரை முறையாய்த் தொழுது நேர்ந்த விதத்தைக் கூறி நின்றனர்.

2806. “வரும் இடத்தில் இது நேர்தல் நமக்கு அழகியதே! மாறுபாடு கொண்ட இவர்களது பொருள் நிச்சயம் மறுக்க இயலாதபடி வாதிடும் இடத்தில் புத்தநந்தியின் பொய்யினை மேற்கொண்டு வரும் கொள்கையின் நிலையை உள்ளபடி காட்டுவோம் என்று சீகாழித் தலைவர் உரைத்தார். அரிய திருமுறைகளாகிய திருப்பதிகங்களை எழுதும் வழக்கத்தையுடைய சம்பந்த சரணாலயர் என்பவர் ஆளுடைய பிள்ளையாரின் திருவாக்கின் ஆணையால், “புத்த நந்தியின் தலை, இடி வீழ்வதால் உருண்டு விழுவது போல் விழக்கடவது” எனப் பொறுக்க மாட்டாத சொல்லை முன் கூறிச் செல்ல விட்டார்.

(சம்பந்த சரணாலயர் ஞான சம்பந்தர் பாடல்களை எழுதும் பணி மேற் கொண்டவர். அவருடன் எப்போதும் வருபவர்.)

256 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2807 ஏறுயர்த்தார் சைவநெறி ஆணை உய்க்க
எதிர்விலக்கும் இடையூற்றை எறிந்து நீக்கும்
மாறில்வலி மந்திரமாம் அசனிபோல
வாய்மைஉரைத் திருத்தொண்டர் வாக்கினாலே
வேறுமொழிப் போரேற்பான் வந்த புத்தன்
மேனியையும் தலையினையும் வெவ்வே றாகக்
கூறுபட நூறியிடப் புத்தர் கூட்டங்
குலைந்தோடி விழுந்துவெருக் கொண்டதன்றே.

2808 மற்றவர்கள் நிலைமையையும் புத்த நந்தி
வாக்கின்போ ரேற்றவன்தன் தலையும் மெய்யும்
அற்றுவிழ அதிரவாக் கதனால் அன்பர்
அறுத்ததுவும் கண்டஅரன் அடியார் எல்லாம்
வெற்றிதரும் பிள்ளையார் தமக்குச் சென்று
விண்ணப்பஞ் செயஎதிர்ந்த விலக்கு நீங்க
உற்றவிதி அதுவேயாம் அரஎன் றெல்லாம்
ஓதுகென அவ்வொலிவான் உற்ற தன்றே.

2809 அஞ்சிஅகன் தோடியவப் புத்த ரெல்லாம்
அதிகயித்து மீண்டும்உடன் அணைந்துகூடி
வஞ்சனையோ இதுதான்மற் றவர்தஞ் சைவ
வாய்மையோ எனமருண்டு மனத்திற் கொள்வார்
எஞ்சலின்மந் திரவாதம் அன்றி எம்மோ
டெதிர்ந்து பொருள் பேசுவதற் கிசைவதென்று
தஞ்செயலின் மிக்குள்ள சாரி புத்தன்
தன்னையே முன்கொண்டு பின்னுஞ் சார்ந்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 257

2807. காளைக் கொடியையுயர்த்திய சிவபெருமானின் சைவ மார்க்கத்தின் ஆணையை உலகெங்கும் நடத்த எதிரே வந்து அடைபட்ட இடையூறுகளை வேர் அறக்களைந்து நீக்கும் ஒப்பில்லாத வலிமையுடைய மந்திரமான இடிபோன்ற உண்மைத் திருவாக்கான தேவாரத்துடன் கூடிய சம்பந்தரின் தொண்டரது திருவாக்கு, வேறுபட்ட மொழிகளால் செய்யும் போரை மேற்கொண்டு வந்த புத்த நந்தியின் உடம்பையும் தலையையும் வெவ்வேறு கூறுபடச் சிதைவு படுத்தியது. அப்போதே பௌத்தர்களின் கூட்டம் விரைந்து அஞ்சி ஓடித் திடுக்கிட்டு நடுங்கியது.

2808. அந்தப் பௌத்தர்களின் நிலைமையையும் வாக்கால் போர் செய்ய வந்து புத்தநந்தியின் தலையும் உடலும் வேறாய் அறுபட்டு விழுமாறு அம்பு போன்ற வாக்கினால் தொண்டர் செய்த செயலையும், கண்ட சிவனடியார் கூட்டம் எல்லாம், அவ்வெற்றியை அளிக்கும் ஞானசம்பந்தருக்குச் சென்று கூறினர்; “எதிர்ப்பட்ட இடையூறு நீங்கும்படி பொருந்திய இறைவரின் அருள் விதியே அதுவாகும். ஆதலால் சிவபெருமானை வணங்கி ‘அரகர’ என்று எல்லாரும் சிவன் நாமத்தை ஒதி முழக்கம் செய்க!” என்று பிள்ளையார் உரைத்தார். அனைவரும் ‘அரகர’ என்று முழங்கினர். அந்த ஒலியானது வானத்தில் அப்போதே போய்ப் பொருந்தியது.

2809. அச்சம் கொண்டு ஓடிய அந்தப் பௌத்தர் எல்லாம் வியப்படைந்து, மீண்டும் தம்முன் ஒன்று கூடி, “அந்நிகழ்ச்சிதான் வஞ்சனையால் உண்டானதோ? அல்லது அவர்களது சைவ சமயத்தின் உண்மைத் திறத்தால் விளைந்ததோ” என்று மயக்கம் கொண்டு மனத்தில் அழை எண்ணிக், “குறைவில்லாத மந்திர வாதத்தாலன்றி எம்முடன் எதிர்த்து உண்மைப் பொருள் இது என்று பொருள் நிச்சயம் பேசி வாதம் செய்வதற்கு இசைவீராக!” என்று தம் சமய நிலையில் மிக்க வன்மையுடைய சாரி புத்தன் என்பவனையே தலைவனாக முன் வைத்துக் கொண்டு பின்னும் வந்து சார்ந்தனர்.

258 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2810 அத்தன்மை கேட்டருளிச் சண்பை வந்த
அடவேறு திருவுள்ளத் தழகிதென்று
மெத்தமகிழ்ச் சியினோடும் விரைந்து சென்று
வெண்டரளச் சிவிகையின்நின் நிழிந்து
வேறோர்

சத்திரமண் டபத்தின்மிசை ஏறி நீடு
சைவருடன் எழுந்தருளி இருந்து சாரும்
புத்தர்களை அழைக்கஎனத் திருமுன் நின்றார்
புகலிகா வலர்ஏவல் போற்றிச் சென்றார்.

2811 சென்றவர்கள் தேரர்குழாம் அணைந்து நீங்கள்
செப்பிவரும் பெருள்நிலைமை தெரிக்க
எங்கள்

வென்றிமழ இளங்களிற் சண்பையாளி
வேதபா ரகன்மும்மைத் தமிழின் வேந்தன்
நன்றுமகிழ்ந் தழைக்கின்றான் ஈண்டநீரும்
நண்ணும் எனக் கூறுதலும் நன்மை சாராத்
தன்தகையைப் புத்தருடன் சாரி புத்தன்
சத்திரமண் டபமுன்புசார வந்தான்.

2812 அங்கலணந்து மண்டபத்துப் புத்த ரோடும்
மிள்ளையார் அருகணைய நின்ற போதில்
எங்குநிகழ் திருச்சின்னந் தடுத்த புத்தன்
இருஞ்சிரத்தைப் பொடியாக்கும் எதிரில் அன்பர்
பொங்குபுகழ்ப் புகலிகா வலர்தம் பாதம்
போற்றிஅரு ளாற்சாரி புத்தன் தன்னை
உங்கள்தலை வனும்பொருளும் உரைக்க என்ன
உற்றவா தினைமேற்கொண் டுரைசெய்
கின்றான்.

2810. அவர்கள் கூறிய அதனைச் சீகாழிப்பதியில் தோன்றிய ஞானசம்பந்தர் திருவுள்ளத்தில் 'இது அழகிது!' என்று கொண்டு, மிக்க மகிழ்ச்சியோடும் விரைவாகச் சென்று, வெண்மையான முத்துச் சிவிகையினின்று இறங்கி, வேறு ஒரு சத்திர மண்டபத்தில் ஏறி, மிக்க சைவர்களுடனே அமர்ந்து எழுந்தருளி வீற்றிருந்து கொண்டு, "முன் கூறிய வண்ணம் எதிர்ந்து பொருள் பேசச் சார்கின்ற பெளத்தர்களை அழையுங்கள்!" என்று சொல்ல, அவரது திருமுன்பு நின்ற தொண்டர்கள், சீகாழித் தலைவரின் அந்த ஏவலைப் போற்றி அவ்வாறே பெளத்தரை அழைக்கச் சென்றனர்.

2811. ஞான சம்பந்தரின் ஆணைப்படி சென்ற அடியார்கள், பெளத்த கூட்டத்தை அடைந்து, "நீங்கள் கூறி வருகின்ற பொருளின் உண்மை நிலையைத் தெரிவிக்கு மாறு எங்களின் வெற்றியுடைய இளங்களிறும் சண்பை நகரத்தவரும் வேதத் தலைவரும் முத்தமிழ் மன்னருமான ஞான சம்பந்தர்ப் பெருமான் மகிழ்ந்து அழைக்கின்றார். நீங்கள் பொருந்தும்படி வாருங்கள்!" எனக் கூறவும், அதைக் கேட்டு நல்ல நெறியை இதுவரை சாராத தன்மையைக் கொண்ட புத்தர்களுடனே கூடிச் சாரிபுத்தன் சத்திர மண்டபத்தின் முன்னே வந்தான்.

(தேரர்—பெளத்தர்)

2812. அங்குச் சென்று சாரிபுத்தன் மண்டபத்தில் புத்தர்களுடன் கூடிப் பிள்ளையார் அருகில் நெருங்கி நின்ற போதிலே, எங்கும் ஆணை செலுத்துகின்ற திருச்சின்னத்தைத் தடுத்த புத்த நந்தியின் பெரிய தலையை அழிவு செய்த ஒப்பில்லாத அன்பரான சம்பந்த சரணாலயர் மேல் மேல் பெருகும் புகழையுடைய சீகாழித் தலைவரான ஞான சம்பந்தரின் திருவடிகளைத் துதித்து, அவரது அருளைப் பெற்று வாதத்தில் புகுவாராய்ச் சார்புத்தனைப் பார்த்து, "உங்கள் தலைவனான கடவுளையும் அவன் கூறும் பொருளான முத்தியினையும், இன்பபடி எனப் பேசுவாயாக" என்று சொல்ல, பொருந்திய சமய வாதத்தை மேற்கொண்டு அச் சாரிபுத்தன் சொல்கின்றவனாய்,

260 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2813 கற்பங்கள் அனைத்திலிலும் பிறந்து வீந்து
கதிமாறுங் கணபங்க இயல்பு தன்னில்
பொற்புடைய தானமே தவமே தன்மை
புரிந்தநிலை யோகமே பொருந்தச் செய்ய
உற்பவிக்கும் ஒழிவின்றி உரைத்த ஞானத்
தொழியாத பேரின்ப முத்தி பெற்றான்
பற்பலரும் பிழைத்துய்ய அறமுன் சொன்ன
பான்மையான் யாங்கள் தொழும்பரமன்
என்றான்.

2814 என்றுரைத்த சாரிபுத்தன் எதிர்வந் தேற்ற
இருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை அன்பர் தாமு
நன்றுமது தலைவன்தான் பெற்றான் என்று
நாட்டுகின்ற முத்தினான் யாவதென்றார்
நின்றவுரு வேதனையே குறிப்புச் செய்கை
நேர்நின்ற ஞானமென நிகழ்ந்த ஐந்தும்
ஒன்றியகந் தத்துவிவே முத்திஎன்ன
உரைசெய்தான் பிடகத்தின் உணர்வு மிக்கான்.

2815 ஆங்கவன்தான் உரைத்தமொழி கேட்ட அன்பர்
அதனைஅலு வாதஞ்செய் தவனைநோக்கித்
தாங்கியஞா னத்துடனாங் கந்தம் ஐந்தும்
தாம்வீந்து கெட்டனவேல் தலைவன்தானும்
ஈங்குளன்என் றவனுக்கு விடய மாக
யாவையும்முன் இயற்றுதற்கு விகார மேசெய்
தேஈங்குவடி வமைத்துவிழ வெடுக்கும் பூசை
கொள்வார்ஆர் உரைக்களன் உரைக்க லுற்றான்.

2813. “அளவற்ற எல்லாக் கற்பங்களிலும் அளவற்ற யோனிகளில் பிறந்தும் இறந்தும் அக்கதியினின்றும் மாறி வீடு பெறுகின்ற கணபங்க இயல்பு கூறும் புத்த சமயத்தில் அழகுடைய தானம், தவம், பண்பு மிகுந்த யோகம் என்னும் இவற்றைத் தான் பொருந்தும்படி செய்யவே, அதனால் உண்டாகும் நீங்குதல் இல்லாத நிலையால் சொன்ன ஞானத்தால் அழியாத பேரின்பம் தரும் கந்த வீடு பெற்றவன் பலப்பல பிறவித் துன்பத்தினின்றும் நீங்கி உய்யும் பொருட்டாக அறங்களை முன்னே சொன்ன அருளுடையவன். அவனே நாங்கள் தொழும் கடவுளாவான் எனச் சொன்னான்.

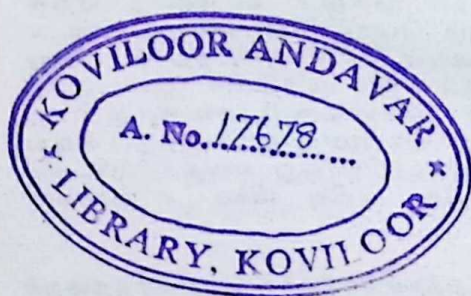
(கந்த வீடு — கந்தத்தினின்று வீடுதலை; கந்தம் — கூட்டம்)

2814. இவ்வாறு கூறிய தன் தலைவன் தன்மை பற்றி விடை சொன்ன சாரிபுத்தன் முன்னம் வாதத்தை ஏற்று நின்ற பெரிய தவத்தையும் பெருந்தன்மையையும் உடைய அன்பரும் “உங்கள் தலைவன் தான் அடைந்தான் என்று உங்கள் சமயம் நிச்சயித்துக் கூறும் முத்தியின் இயல்புதான் யாது?” என வினவினார். நின்ற உரு வேதனை, குறிப்பு, செய்கை, நேரே நின்ற ஞானம் என நிகழும் ஐந்தும் கூடிய பஞ்ச கந்தத்தின் அழிவே முத்தியாவது எனத் திரிபிடகம் என்ற பௌத்த சமய நூலில் அறிவு மிக்க சாரிபுத்தன் கூறினான்.

2815. அப்போது அந்தச் சாரிபுத்தன் உரைத்ததைக் கேட்ட அன்பரான சம்பந்த சரணாலயர் அவன் கூறிய மொழியைத்தாம் அனுவாதித்துக் கொண்டு அவனைப் பார்த்து அவன் (புத்தன்) முன் தங்கியிருந்த ஞானம் முதலான ஐந்துகந்தங்களும் தாம் ஒருங்கே அழிந்து கெட்டவனானால் தலைவன்தானே இங்கு வீற்றிருக்கின்றார் என்று கொண்டு, அவன் கொள்ளும்படி எல்லாவற்றையும் செய்வதற்காக விகாரம் என்னுய கோயில் எடுப்பித்து அதனுள் அவனது பெரிய வடிவத்தையும் வைத்து விழாச் செய்யும் பூசையை ஏற்றுக் கொள்பவர் யார் கூறுக?” என்று வினவ, சாரி புத்தன் சொல்லத் தொடங்கினான்.

262 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2816 கந்தமாம் வினையுடம்பு நீங்கிஎங்கோன்
 சலந்துளன் முத்தியில் என்றான் என்னக்
 காணும்
 இந்திரியங் கண்முதலாங் கரணந் தானும்
 இல்லையேல் அவன் உணர்ச்சி இல்லை
 என்றார்
 முந்தையறி விலனாகி உறங்கி னானை
 நிந்தித்து மொழிந்துடல்மீ தாடி னார்க்கு
 வந்தவினைப் பயன்போல வழிபட் டார்க்கும்
 வருமன்றோ நன்மைஎன மறுத்துச்
 சொன்னான்.

2817 சொன்னஉரை கேட்டருளி அன்பர்தாமும்
 தொடர்ந்தவழி பாடுபல கொள்கின் றானாக்
 கன்னவற்றின் உடன்பாடும் எதிர்வும் இல்லை
 யானபோ தவன்பெறுதல் இல்லை என்றார்
 முன்னவற்றில் உடன்பாடும் எதிர்வும் இன்றி
 முறுகுதியில் உற்றானை முனிந்து கொன்றால்
 இன்னுயிர் போய்க் கொலையாகி முடிந்த தன்றோ
 இப்படியால் எம்மிறைவற் கெய்தும் என்றான்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 263

2816. “இருவினை காரணமாய்ப் பஞ்ச கந்தவுடம்பு
கெட எம் தலைவன் முத்தியில் சேர்ந்திருக்கின்றான்.
அதனால் கோயிலும் விழாவும் எடுப்பது பொருந்தும்”
என்று சாரிபுத்தன் உரைத்தான். அவன் இவ்வாறு
உரைக்கவே, “அங்ஙனம் முத்தியில் சேர்ந்ததும் உன்
தலைவனுக்கு பொருள்களை உணரும் கருவிகளான கண்
முதலான கரணங்கள் இல்லாது ஒழிந்ததால் அவனுக்கு
உணர்வு உதித்தல் இல்லையாகும்?” என்று சம்பந்தர்
சரணாலயர் மறுத்துச் சொன்னார். “முற்பட்ட உணர்வு
கெட்டு உறங்குபவனை நிந்தனை செய்து அவன் உடலின்
மீது மிதித்தாடிய ஒருவனுக்கு, அதனால் தீவினைப் பயன்
வருவதைப்போல், ஐந்து கந்தமும் கெட்டு முக்தியடைந்த
எம் முதல்வனை வணங்கியவர்க்கும் அந்த நல்வினைப்
பயன் வரும் அன்றோ!” எனச் சாரிபுத்தன் மறுத்துச்
சொன்னான்.

2817. மேற்கண்டபடி சொன்ன சாரிபுத்தனின் மறு
மொழியைக் கேட்டு அன்பரான சம்பந்த சரணாலயரும் “நீ
தொடர்ந்த வழிபாட்டை ஏற்றுக்கொள்ளும் உன் தலைவ
னுக்கு, உணர்ந்து கொள்வதற்குரிய கருவிகள் இல்லாமை
யால் அவற்றில் விருப்பும் வெறுப்பும் இல்லை. அங்ஙன
மானால் அந்த வழிபாட்டை ஏற்றுக்கொள்வதும் இல்லை!”
என்று சொன்னார். “தன் முன்புள்ள விடயங்களில்
விருப்பும் வெறுப்பும் இன்றி நல்ல உறக்கத்தை உடைய
ஒருவனைச் சினந்து ஒருவன் கொன்றால் அங்ஙனம்
கொல்லப்பட்டவனுக்கு உயிர் போகும். கொன்றவனுக்கு
வந்து கொலைப்பழியும் சேரும் அன்றோ? இவ்வாறே எம்
இறைவனுக்கும் எம் வழிபாடு சென்று பொருந்தும்”, என்று
சாரிபுத்தன் உரைத்தான்.

264 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2818 இப்படியால் எய்தும்என இசைந்து நீஇங்
கெடுத்துக்காட் டியதுயிலும் இயல்பி
னான்போல்
மெய்ப்படிய கரணங்கள் உயிர்தாம் இங்கு
வேண்டுதியால் நும்இறைவற் கானபோது
செப்பியஅக் கந்தத்தின் விளைவின் றாகித்
திரிவில்லா முத்தியிற் சென் றிலனும் ஆனான்
அப்படிஅக் கந்தத்துள் அழிவுங் கெட்டால்
அம்முத்தி யுடன்இன்பம் அணையா தென்றார்.
- 2819 அவ்வுரைகேட் டெதிர்மாற்றம் அறைவதின்றி
அணைந்துடன்அம் முத்தியெனும் அதுவும்
பாழாம்
கவ்வையில் நின் றவனைஎதிர் நோக்கி ஞானக்
கடலமுதம் அணையவர் தங் காதல் அன்பர்
பொய்வகையே முத்தியினிற் போனான் முன்பே
பொருளெல்லாம் உணர்ந்துரைத்துப் போனான்
என்றாய்
எவ்வகையால் அவன்எல்லாம் உணர்ந்த தீதும்
இல்லதுரைப் பாய் எனினும் ஏற்போம் என்றார்.
- 2820 உணர்வுபொதுச் சிறப்பென்ன இரண்டின் முன்ன
துளவான மரப்பொதுமை உணர்த்தல் ஏனைப்
புணர் சிறப்பு மரங்களில்வைத் தின்ன தென்றல்
இப்படியால் வரம்பில்லாப் பொருள்கள்
எல்லாம்
கொணரும்விற கினைக்குவைசெய் திடினும் வேறு
குறைத்தவற்றைத் தனித் தனியே இடினும்
வெந்தீத்
துணர்கதுவிச் சுடவல்ல வாறு போலத்
தொகுத்தும்விந் துந்தெரிக்குந் தொல்லோன்
என்றான்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 265

2818. “இங்ஙனம் வழிபாட்டில் பயன் தருதல் எம் தலைவன்பாலும் பொருந்தும் என்று நீ இங்கு மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டிய உடன்பாடும் மறுப்பும் இல்லாது— உறங்குபவனின் தன்மைபோல, உடம்பில் உள்ள கரணங்களும் உயிரும் ஈண்டு இச்செயலுக்கு வழிபாடு கொண்டு பயன்படும் நிலைக்கு உன் தலைவனுக்கு இருக்கவேண்டும் அன்றோ! அங்ஙனம் உடலும் கரணமும் உயிரும் வழிபாடு கொள்ளும் நிலையில் உள்ளவன் ஆனபோது உன்னால் முன்பு கூறப்பட்ட ஐந்து கந்தத்தின் விளைவு இல்லாது போகவே, உம் தலைவனான அவன் முத்தியில் சேர்ந்தவன் அல்லன் ஆகின்றான். அங்ஙனம் அக்கந்தத்தின் அறிவும் கெடுமே ஆனால் அந்த முத்தியுடன் இன்பம் சேராது” என்று சம்பந்த சரணாலயர் மொழிந்தார்.

2819. சம்பந்த சரணாலயர் கூறிய அந்த மொழியைக் கேட்டு அதற்கு எதிராக ஒன்றும் கூறுவதற்கின்றி அந்த முத்தியில் தலைவன் சேர்ந்துள்ளான் எனச் சொல்லப்பட்டதும் பாழாய் முடிந்த சிறுமையுடன் வருத்தத்தோடு சாரிபுத்தன் நின்றான். அத்தகையவனை மீண்டும் பார்த்து ஞானம் என்ற கடலில் கடைந்தெடுத்த அமுதம் போன்ற ஆளுடைய பிள்ளையாரின் அன்பரான சம்பந்த சரணாலயர் கந்தங்கள் அவிந்து பொய்யாய் முடிந்தபின் முத்தியில் சேர்பவனான உன் தலைவன் அதற்கு முன்பே எல்லாப் பொருள்களையும் உணர்ந்து அறம் உரைத்துச் சென்றான் என்று கூறினாய்! அவன் அவ்வாறு எல்லாவற்றையும் எங்ஙனம் முழுதும் உணர்ந்து கொண்டான்? எனவே உணர்ந்து கொண்டான் என்பது இல்லையாகின்றது! இதற்கு மறுமொழி கூறுவாய்யின் அதனையாம் ஏற்றுக் கொள்வோம்!” என்று சொன்னார்.

2820. “உணர்வு என்பு ‘பொது’, ‘சிறப்பு’ என இரண்டு வகைப்படும். அவற்றுள் முதலில் உள்ள பொதுவுணர்வு ஒரு காட்டில் உள்ளது மரம் எனப் பொதுவாய் உணர்வது. மற்றச் சிறப்பு உணர்வாவது, அக்காட்டில் உள்ள மரங்களை இன்னவை என்று பிரித்து உணர்வது. இங்ஙனமே எல்லாப் பொருள்களின் உணர்வுமாகும். கொண்டு வரும் ஹிருகளைக் கூட்டித் தீயில் மொத்தமாக இட்டாலும் அங்ஙனமில்லாது வெவ்வேறாக வெட்டித் தனித்தனியே தீயில் இட்டாலும் வெப்பமுடைய தீயின் கொழுந்து அதைச் சுட்டு நாசமாக்க வல்லவாறு போல் தொகையாய்க் கூட்டியும் தனித்தனியாக விரித்தும் பழையவனான எம் இறைவன் தெர்வப்பான்” எனச் சாரிபுத்தன் சொன்னான்.

266 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2821 எடுத்துரைத்த புத்தன்எதிர் இயம்பும் அன்பர்
 எரியுணர்வுக் கெடுத்துக்காட் டாகச் சொன்னாய்
 அடுத்த வுணர் வருவுடைய தன்றுசொன்ன
 அனல்வடிவீற் றாம் அதுவும் அறிதி நுங்கோன்
 தொடுத்தநிகழ் காலமே அன்றி ஏனைத்
 தொடர்ந்தஇரு காலமுந்தொக் கறியு மாகில்
 கடுத்தளரி நிகழ்காலத் திட்டதல்லால்
 காணாத காலத்துக் கதுவா தென்றார்.

2822 ஆதலினால் உன்னிறைவன் பொருள்கள் எல்லாம்
 அறுந்ததுநும்முத்திபோல் ஆயிற் றன்றே
 ஏதமாம் இவ்வறிவால் உரைத்த நூலும்
 என்றவனுக் கேற்குமா றருளிச் செய்ய
 வாதமா றொன்றின்றித் தோற்றான் புத்தன்
 மற்றவனை வென்றருளிப் புகலி மன்னர்
 பாததா மரைபணிந் தார் அன்பர். தங்கள்
 பான்மையழி புத்தர்களும் பணிந்து வீழ்ந்தார்.

2823 புந்தியினால் அவருரைத்த பொருளின் தன்மை
 பொருளன் றாம் படிஅன்பர் பொருந்தக் கூற
 மந்தவுணர் வுடை யவரை நோக்குச் சைவம்
 அல்வாது மற்றொன்றும் இல்லை என்றே
 அந்தமில்சீர் மறைகள்ஆ கமங்கள் ஏனை
 அகிலகலைப் பொருளுணர்ந்தார் அருளிச்
 செய்யச்
 சிந்தையினில் அதுதெளிந்து புத்தர் சண்பைத்
 திருமறையோர் சேவடிக்கீழ்ச் சென்று
 தாழ்ந்தார்.

2821. இங்ஙனம் எடுத்துக்காட்டி விடை கூறிய சாரிபுத்தன் எதிரில் வாதம் கூறும் அன்பரான சம்பந்த சரணாலயர் "நீதியின் செயலுக்கு உதாரணமாக உணர்வின் செயலைக் கூறினாய். ஆனால் பொருள்களை அடுத்து நின்ற உணர்வு வடிவம் கொண்டதன்று. அந்த உணர்வுக்கு எடுத்துக்காட்டாக நீ கூறிய தீயோ வடிவம் உடையது. அதையும் நீ அறிவாயாக! உம் இறைவன் தொடுக்கப்பட்ட நிகழ்காலமே அல்லாது மற்ற இறந்த காலமும் எதிர் காலமும் தொடுத்து அறிபவனானால், அவன் அவ்வாறு அறியும் முக்கால உணர்வுக்கு நீ எடுத்துக்காட்டிய பொருளான எரிக்கும் தீயானது நிகழ்காலத்தில் இட்ட போது சுடுவதே அல்லாது மற்ற ஏனை இரண்டு காலத்தும் சுடாதாகும்" என்றார் சம்பந்த சரணாலயர்.

2822. ஆதலால், நீ உதாரணமாகக் காட்டிய பொருள் பொருத்தமானதாக இல்லாததால், உம் தலைவன் எல்லாப் பொருள்களையும் முழுவதும் ஒருங்கே உணர்ந்த செய்தியும், நீ கூறிய முத்தி இலக்கணம் பாழாய் முடிந்த வாறு போல், இதுவும் பாழாய் முடிந்தது. இத்தகைய நிரம்பாத அறிவால் அவன் உரைத்த உம் பிடகநூலும் குற்றமுடையதாகும்!" என்று அந்தச் சாரிபுத்தனுக்கு ஏற்கும் வகையால் உண்மையை உணர்த்தித் தோல்வியுற்றான். அன்பரான சம்பந்த சரணாலயர் மாறுபட்ட அவனை இங்ஙனம் வென்று அருளிச் சீகாழி மன்னரான பிள்ளையாரின் திருவடித் தாமரைகளை வணங்கினார். தங்கள் சமயத்தன்மை அழிந்த புத்தர்களும் ஞானசம்பந்தரின் திருவடியில் பணிந்து விழுந்தனர்.

2823. அறிவையே பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு அந்தப் பௌத்தர்கள் கூறிய பொருள்களின் தன்மைகள் உண்மைப் பொருள்கள் அல்லாவாகி முடியும் இயல்பைச் சம்பந்த சரணாலயர் பொருத்தமாக எடுத்துச் சொல்ல, மந்தமான அறிவுடைய அந்தப் பௌத்தர்களைப் பார்த்துச் "சைவத் திறமே அல்லாது மற்றொன்றும் இல்லை!" என்று அழிவற்ற சிறப்புடைய வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் அவற்றின் வழிவரும் மற்ற அளவற்ற கலைப் பொருள்களையும் உணர்ந்த ஞானசம்பந்தர் அருளிச் செய்தார். அதனால் உள்ளத்தில் அந்த வுண்மைகளைத் தெரிந்துகொண்ட பௌத்தர்கள் சீகாழியில் வந்த அந்தணரான பிள்ளையாரின் செம்மையான திருவடிகளைப் போய் வணங்கினர்.

268 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2824 அன்றவர்க்குக் கவுணியர்கோன் கருணை நோக்கம்
அணைதலினால் அறிவிண்மை அகன்று நீங்கி
முன்தொழுது விழுந்தெழுந்து சைவ ரானார்
முகைமலர்மாரியின் வெள்ளம் பொழிந்த
தெங்கும்

நின்றனவும் சரிப்பனவும் சைவ மேயாம்
நிலைமை யவர்க் கருள்செய்து சண்பை வேந்தர்
சென்றுசிவ னார்பதிகள் பணிய வேண்டிக்
திருக்கடலு ரதன் மருங்கு சேர வந்தார்.

2825 அந்நகரில் அடியார்கள் எதிர்கொள்ளப் புக்கருளிப்
கொன்னவிலுங் கூற்றுதைத்தார் குரைகழல்கள்
பணிந்தேத்தி
மன்னிஅமர்ந் துறையுநாள் வாசீச மாமுனிவர்
எந்நகரில் எழுந்தருளிற் றென்றடியார் தமைவினவ.

2826 அங்கவரும் அடிபோற்றி ஆண்டஅரசெழுந்தருளிப்
பொங்குபுனற் பூந்துருத்தி நகரின்கண்
போற்றிசைத்துப்
தங்குதிருத் தொண்டுசெயும் மகிழ்ச்சியினால்
சார்ந்தருளி
எங்குநிகழ்ந் திடஇருந்த படிஎல்லாம் இயம்பினார்.

2827 அப்பரிசங் கவர்மொழிய ஆண்டஅர சினைக்காணும்
ஒப்பரிய பெருவிருப்பு மிக்கோங்கு ஒளிபெருகு
மைப்பொருவு கறைக்கண்டர்கழல்வணங்கி அருள்
பெற்றுச்
செப்பரிய புகழ்ப்புகலிப் பிள்ளையார் செல்கின்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 269

2824. அன்று அந்தப் பெளத்தர்களுக்குச் சீகாழித் தலைவரான பரமாசாரியரின் அருட்பார்வை பட்டதால் அறிவை மறைக்கும் தன்மையுடைய ஆணவம் தம்மை விட்டு நீங்கிய காரணத்தால், அந்தப் பெளத்தர்கள், ஞான சம்பந்தரின் திருமுன்பு விழுந்து வணங்கி எழுந்து அவரால் திருநீறு தரப் பெற்று அணிந்து கொண்டனர். சைவர் ஆயினர். தேவ மலர் மழை எங்கும் பொழிந்தது. 'நிற்பனவும் உலவுவனவும் என்று கூறப்படும் எல்லா உயிர் வகைகளும் சைவமேயாகும்' என்ற நிலைமையை அந்தப் பெளத்தர்கள் அறிந்து உய்யும்படி அருளிச் செய்து, சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர், சிவபெருமான் எழுந்தருளிய மற்றப் பதிகளுக்கும் சென்று வணங்கும் பொருட்டுத் 'திருக்கடவுரின்' பக்கத்தில் சேருமாறு வந்தார்.

2825. அந்தத் திருக்கடவுரில் தொண்டர்கள் தம்மை வரவேற்க ஞானசம்பந்தர் அதன் உள்ளே எழுந்தருளினார். உயிரைப் பிரிக்க வரும் இயமனை உதைத்த இறைவரின் ஒலிக்கும் கழல் அணிந்த திருவடிகளை வணங்கிப் போற்றி விருப்பி அங்குத் தங்கியிருந்தார். அந்நாளில், "திருநாவுக் கரசு நாயனார், எந்தத் திரு நகரில் எழுந்தருளியுள்ளார்?" என்று அடியார்களை அவர் கேட்டருளினார்.

2826. அப்போது அந்த அடியார்களும் ஞானசம்பந்தரின் திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து நின்று, ஆண்ட அரசு, பெருகும் நீர் வளம் உடைய காவிரியாறு சூழ்ந்த திருப்பூந்துருத்தியில் எழுந்தருளி இறைவரைத் துதித்துத் தங்கி அங்குத் திருத் தொண்டு செய்யும் மகிழ்ச்சியால் சேர்ந்து எங்கும் தம் புகழ் தங்கியிருந்த படியை எல்லாம் எடுத்து மொழிந்தனர்.

2827. திருநாவுக்கரசின் இயல்பை அவ்வடியார்கள் அவ்வாறு கூற, அந்த நாவுக்கரசரைக் காண்கின்ற ஒப்பில் லாத அரிய பெரு விருப்பம் மிக்கு ஒங்க, ஒளி மிதம் சுருமை பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானின் அடிகளை வணங்கி அவரது அருள் விடையைப் பெற்றுச், சொல்வதற்கரிய புகழையுடைய சீகாழியில் அவதரித்த ஞானசம்பந்தர் செல்கின்றவராகி,

270 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2828 பூவிரியுந் தடஞ்சோலை புடைபரப்பப் புனல்பரக்கும்
காவிரியின் தென்கரைபோய்க் கண்ணுதலார்
மகிழ்ந்த
இடம்மேவிஇனி தமர்ந்திறைஞ்சிவிருப்புறுமெய்த்
தொண்ட
ரொடு நாவரச ருழைச்சண்பை நகரரசர்
நண்ணுவார்.
- 2829 அந்தணர்கு ளாமணியார் பூந்துருத்திக் கணித்தாக
வந்தருளும் பெருவார்த்தை வாசீசர்கேட்டருளி
நந்தமையா னுடையவரை நாமெதிர்சென்
றிறைஞ்சுவது
முந்தை வினைப் பயன் என்று முகமலர்
அகமலர்வார்.
- 2830 எதிர்சென்று பணிவன் என எழுகின்ற
பெருவிருப்பால்
நதிதங்கு சடைமுடியார் நற்பதங்கள் தொழுதந்தப்
பதிநின்றும் புறப்பட்டுப் பரசமயஞ் சிதைத்தவர்பால்
முதிர்கின்ற பெருந்தவத்தோர் முன்னெய்த
வந்தனைந்தார்.
- 2831 திருச்சின்னம்பணிமாறக் கேட்டநாற்
றிசையுள்ளோர்
பெருக்கின்ற ஆர்வத்தால் பிள்ளையார்
தமைச்சுழ்ந்த
நெருக்கினிடை யவர்காணா வகைநிவத்துப்
பணிந்துள்ளம்
உருக்கி எழும் மனம்பொங்கத் தொண்டர்குழாத்
துடன் அணைந்தார்.
- 2832 வந்தனைந்த வாசீசர் வண்புகலி வாழ்வேந்தர்
சந்தமணித் திருமுத்தின் சிவிகையினைத் தாங்கியே
சிந்தைகளிப் புறவந்தார் திருஞான சம்பந்தர்
புந்தியினில் வேறொன்று நிகழ்ந்திடமுன்
புகல்கின்றார்.

2828. மலர்கள் மலரும் பெரிய சோலை பக்கத்தில் பரவி நிகழுமாறு நீர் பரந்து ஓடுகின்ற காவிரி ஆற்றின் தென்கரை வழியாய்ச் சென்று, நெற்றிக் கண்ணையுடைய இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் தலங்களை அடைந்து, இனிதாய் விரும்பி வணங்கிக் சென்று, விருப்பம் பொருந்திய உண்மை அடியார்களுடன் நாவுக்கரசரிடம் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் நண்ணுவாராகி,

2829. மறையவரின் சிகாமணி போன்ற ஞானசம்பந்தரும் திருப் பூந்துருத்திக்கு அண்மையாய் வந்தருள்கின்ற பெருமொழியைக் கேட்டு நாவரசு முனிவர் செவியேற்றருளி “நம்மை ஆளுடைய பிள்ளையாரை நாம் எதிர் கொண்டு சென்று வணங்குவது முற்பிறவியில் செய்த நல்வினையின் பயனாகப் பெறக் கூடிய தாகும்” என எண்ணி முகம் மலர்ச்சி கொள்ள உள்ளம் மலர்ந்து,

2830. “எதிரே கொண்டு வணங்குவேன்” என்று தம் உள்ளத்தில் மேலும் மேலும் எழும் பெரிய விருப்பத்தால் கங்கை சூடிய சடையாரின் நல்ல அடிகளைத் தொழுது, அந்தத் தலத்தினின்று புறப்பட்டுச் சென்று, பர சமயங்களின் கேட்டை அழித்த பிள்ளையாரிடத்து, முதிரும் பெருந்தவத்தவர்களான அடியார்களின் முன் பொருந்த வந்து சேர்ந்தார்.

2831. முத்துச் சின்னம் முழங்கக் கேட்டவர்களான நான்கு திக்குகளிலிருந்து வந்த அன்பர்கள் பெருகும் ஆசையால் ஞானசம்பந்தரைச் சூழ்ந்து வரும் நெருக்கத்தில், (ஞானசம்பந்தர்) காணாத வகையில் நிலத்தில் விழுந்து பணிந்து, உள்ளத்தை உருக்கி எழும் மனம் ஒங்கத் திருத் தொண்டர் கூட்டத்துடன் சேர்ந்தார்.

2832. அங்ஙனம் வந்து சேர்ந்த திருநாவுக்கரசர் வாய்ந்த சீகாழியினர் வாழத் தோன்றியருளிய அழகிய முத்துச் சிவிகையைத் தாங்குகின்றவருடன் கூடித் தாங்கி (சுமந்து) உள்ளக் களிப்புடனே வந்தார். திருஞான சம்பந்தர் தம் உள்ளத்தில் வேறொரு உணர்ச்சி உண்டானதால் முன் சொல்பவராய்.

- 2833 அப்பர்தாம் எங்குற்றார் இப்பொழுது என்றான்
செய்யச்
செப்பரிய புகழ்த்திருநா வுக்கரசர் செப்புவார்
ஒப்பரிய தவஞ்செய்தேன் ஆதலினால் உம்மடிகள்
இப்பொழுது தாங்கிவரப் பெற்றுய்ந்தேன் யான்
என்றார்.
- 2834 அவ்வார்த்தை கேட்டஞ்சி அவனியின்மேல் இழிந்
தருளி
இவ்வாறு செய்தருளிற் றென்னாம் என்
றிறைஞ்சுதலும்.
செவ்வாறு மொழிநாவர் திருஞானசம் பந்தர்க்கு
எவ்வாறுசெயத்தகுவது என்றெதிரே இறைஞ்சினார்.
- 2835 சூழ்ந்துமிடைந் தருகணையும் தொண்டரெல்லாம்
அது கண்டு
தாழ்ந்துநிலம் உறவணங்கி எழுந்துதலை கை
குவித்து
வாழ்ந்துமனக் களிப்பினராய் மற்றிவரை
வணங்கப்பெற்று
ஆழ்ந்தபிறப் புய்ந்தோம் என் றண்டமெலாம்
உறஆர்த்தார்.
- 2836 திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரசர்தமைப்
பெருகார் வத் தொடும்அணைந்து தழீஇக்கொள்ளப்
பின்னையார்
மருவாரும் மலரடிகள் வணங்கியவுடன்
வந்தணைந்தார்
பொருவாரும் புனற்சடையார் மகிழ்ந்ததிருப்
பூந்துருத்தி.
- 2837 அன்பர்குழாத் தொடுஞ்செல்வார் ஆனேற்றார்
மகிழ்கோயில்
முன் பணித்தா கச்சென்று கோபுரத்தை
முன்னிறைஞ்சித்
துன்பமிலாத் திருத்தொண்ட ருடன்தொழுது
புக்கருளி
என்புரு வலங்கொண்டு பணிந்தேத்தி
இறைஞ்சினார்.

2833. “அப்பர்தாம் (திருநாவுக்கரசர்) இப்போது எங்கு எழுந்தருளினார்?” என்று வினவியருள, சொல்வதற்கரிய புகழையுடைய திருநாவுக்கரசர் விடை தருவராய், “நிகரில்லாத தவத்தை முன்னே செய்தேனாதலின் இப்போது உம் திருவடிகளைத் தாங்கும் பெரும்பேற்றை அடைந்து உய்ந்தேன்” என்று அருளிச் செய்தார்,

2834. அங்ஙனம் சொன்ன அப்பரின் திருமொழிகளைக் கேட்டருளி அச்சம் கொண்டு ஞான சம்பந்தர் சிவிகையினின்று இறங்கியருளி “இப்படித் தாங்கள் செய்தால் என்ன ஆவது?” எனப் பதைப்புடன் கூடி வணங்குதலும், செம்மையே மொழியும் நாவையுடைய அரசு “திருஞான சம்பந்தருக்கு, வேறு எவ்வாறு செய்தல் தக்கதாகும்?” எனக் கூறி வணங்கினார்.

2835. குழ்ந்து நெருங்கி அணையும் உண்மைத் தொண்டர்கள் எல்லாம் அதைப் பார்த்துத் தாழ்ந்து நிலத்தில் பொருந்த வணங்கி எழுந்து தலைமீது கைகளைக் குவித்து உள்ளக் களிப்புடையவராய் “இவரை வணங்கப் பெற்றதால் நாம் ஆழ்ந்துள்ள பிறவிக் கடலினின்றும் ஈடேறி உய்யப் பெற்றோம்” என மொழிந்து அண்டங்கள் எல்லாம் பொருந்த ஆரவாரம் செய்தனர்.

2836. திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் பெருகும் விருப்பத்தோடும் திருநாவுக்கரசரை அணைந்து தழுவிக்கொள்ள நாவுக்கரசர் மணம் கமழும் மலர் போன்ற பிள்ளையாரின் அடிகளை வணங்கி உடன் வர, அலைகள் மோதுகின்ற கங்கை நீரைச் சடையில் கொண்ட இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கின்ற திருப்பூந்துருத்தியில் வந்து சேர்ந்தார்.

2837. அடியார் கூட்டத்துடன் செல்பவரான ஞான சம்பந்தர் காளைக் கொடியையுடைய இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் திருக்கோயில் முன்பு அருகில் சென்று, கோபுரத்தை முன் வணங்கித், துன்பம் இல்லாத தொண்டருடன் தொழுத வண்ணமே, உள்ளே போய், எலும்பு உருகுமாறு கோயிலுள் வலமாக வந்து பணிந்து வணங்கித் துதித்தார்.

2838 பொய்யிலியா ரைப்பணிந்து போற்றியே
 புறத்தணைவார்
 செய்யசடை யார்கோயில் திருவாயில் முன்னாக
 மையறசீர்த் தொண்டர்குழாம் வந்துபுடை
 குழைலகு
 உய்யவரு வார்தங்க னுடன்மகிழ்ந்தங்
 கினிதிருந்தார்.

2839 வாக்கின் தனிமன்னர் வண்புகலி வேந்தர்தமைப்
 போக்கும் வரவும் வினவப் புகுந்தெல்லாந்
 தூக்கின் தமிழ்விசைச் சொல்லிறந்த ஞானமறை
 தேக்குந் திருவாயாற் செப்பி அருள்செய்தார்.

2840 காழியினில் வந்த கவுணியர்தம் போரேற்றை
 ஆழி மிசைக் கல்மி தப்பில் வந்தார் அடிவணங்கி
 வாழிதிருத் தொண்டென்னும் வான்பயிர்தான்
 ஓங்குதற்குச்
 குழும் பெருவேலி யானீர் எனத்தொழுதார்.

2841 பிள்ளையார் தாமுமவர் முன்தொழுது பேரன்பின்
 வெள்ள மனையபுகழ் மாலியார் மேன்மையையும்
 கொள்ளும் பெருமைக் குவச்சிறையார்
 தொண்டினையும்
 உள்ள பரிசெ
 மாழிந்தங்கு உவந்திருந்தார்.

2838. திருப்பூந்துருத்தியில் வீற்றிருக்கும் பொய்யின் அப்பரை வணங்கித் துதித்துப் பின்னர்ப் புற முற்றத்தில் சேர்பவரான ஞானசம்பந்தர் சிவந்த சடையையுடைய இறைவரின் கோயிலின் வாயில் முன்பு குற்றமறும் சிறப்புடைய தொண்டர் கூட்டம் வந்து, தம்மைச் சுற்றிச் சூழ்ந்து வர, உலகம் உய்யும் பொருட்டு வருகின்ற நாயன்மார் இருவரும் அடியார்கள் சூழ அவர்களுடன் மகிழ்ந்து அங்கு இனிதாய் விரும்பித் தங்கியிருந்தார்.

2839. வாக்குக்கு ஒப்பில்லாத அரசரான திருநாவுக் கரசர் வளமையுடைய சிகாழி மன்னரான ஞானசம்பந்தரை அவர் பாண்டி நாட்டுக்குச் சென்றருளியதும் அங்கு நின்று மீண்டதும் ஆகிய வரலாறுகளை வினவ, அங்கு நிகழ்ந்த வரலாறு தொகுதி முழுவதையும், தமிழ்ப்பாட்டின் தலைவரான பிள்ளையார் கூறுவதற்கு அரிய ஞான மறைகளைத் தேக்கும் தம் திரு வாக்கால் உரைத்தருளினார்.

2840. சிகாழியில் தோன்றியருளிய கவுணியர் குலத் தவரின் போர் ஏறு போன்ற ஞான சம்பந்தரை, கடல் மீது கல்லையே மிதப்பாகக் கொண்டு வந்தருளிய திருநாவுக் கரசர் வணங்கி, "வாழ்வை அளிக்கும் திருத்தொண்டு என்னும் பெரிய பயிர் ஒங்கி வளர்ந்து பயன் தரச் செய்வதற்கு உரியதாய்ச் சூழும் பெரிய வேலிபோல் நீவிர் ஆயினீர்" எனக் கூறித் தொழுதனர்.

2841. ஞான சம்பந்தப் பெருமானார் நாவுக்கரசர் முன் தொழுது பெரிய அன்பின் வெள்ளத்தைப் போன்ற புகழையுடைய மங்கையர்க்கரசியாரின் மேம் பாட்டையும் பெருமையையுடைய குலச் சிறையாரின் திருத்தொண்டின் சிறப்பையும் இவற்றின் தன்மைகளையெல்லாம் கூறியருளி அங்கு மகிழ்ந்திருந்தார்.

276 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2842 தென்னற் குயிரோடு நிறனித்துச் செங்கமலத்து
அன்னம் அனையார்க்கும் அமைச்சர்க்கும்
அன்பருளித்
துன்னுநெறி வைதிகத்தின் தூநெறியே ஆக்குதலால்
மன்னுபுகழ் வாசீசர் கேட்டு மனமகிழ்ந்தார்.

2843 சொல்லின் பெருவேந்தர் தொண்டைவள
நாடெய்தி
மல்கு புகழ்க்காஞ்சி ஏகாம் பரமன்னும்
செல்வர் கழல்பணிந்து சென்றதெல்லாஞ்
செப்புதலும்
புல்குநூல் மார்பரும்போய்ப் போற்ற மனம்
புரிந்தார்.

2844 அங்கணரைப் போற்றிஎழுந் தாண்ட அரசமர்ந்த
பொங்கு திருமடத்தில் புக்கங் கினிதமர்ந்து
திங்கட் பகவணியும் சென்னியர் சேவடிக்கீழ்த்
தங்கு மனத்தோடுதாள் பரவிச் செல்லுநாள்.

2845 வாசீச மாமுனிவர் மன்னுதிரு வாலவாய்
நாகம் அரைக்கசைத்த நம்பர் கழல்வணங்கப்
போகும் பெருவிருப்புப் பொங்கப் புகலியின்மேல்
ஏகும் பெருங்காதல் பிள்ளையார் ஏற்றெழுவார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 277

2842. பாண்டிய மன்னருக்கு உயிருடனே திருநீற்றை அளித்தும் செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் அன்னப் பறவை போன்ற மங்கையர்க்கரசி அம்மையாருக்கும் குலச்சிறை அமைச்சர்க்கும் அன்பை அளித்தருளியும், தூய வைதீகச் சைவ நெறியே பொருந்தும் நெறியால் ஆக்கிய தால் நிலைபெற்ற புகழையுடைய திருநாவுக்கரசர் அதனைக் கேட்டு மகிழ்ந்தார்.

2843. சொல்லரசரான திருநாவுக்கரசர் திருத் தொண்டை வளநாட்டைச் சேர்ந்து, மிக்க புகழையுடைய காஞ்சி புரத்தில் நிலை பெற வீற்றிருக்கின்ற செல்வரான ஏகம்பநாதரின் திருவடிகளை வணங்கிச் சென்று வந்த வரலாற்றையெல்லாம் கூறியருளவும், பொருந்திய நூலையுடைய மார்பரான பிள்ளையாரும் அங்குப் போய் வணங்கத் திருவுள்ளம் பற்றினார்.

2844. ஞான சம்பந்தர் இறைவரை வணங்கி எழுந்து ஆளுடைய அரசர் விரும்பி எழுந்தருளிய அன்பு பொங்கும் திருமடத்தில் போய்ச் சேர்ந்து, அங்கு விரும்பி வீற்றிருந்தருளித், திங்களின் பிளவைப் போன்ற பிறையைச் சூடிய தலையையுடைய இறைவரின் சேவடியின்கீழ் தங்கும் திருவுள்ளத்துடன் தாமும் துதித்து எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில்,

2845. வாகீச முனிவரான நாவுக்கரசுக்கு நிலை பெற்ற திருவாவாயில் எழுந்தருளி வீற்றிருக்கின்ற, பாம்பை அரையில் கட்டிய இறைவரின் திருவடிகளை வணங்குவதற்காகச் செல்ல வேண்டும் என்ற பெரிய விருப்பம் மேலும் மேலும் எழவும் ஞானசம்பந்தர் சீகாழியில் போய்ச் சேரும் பெருகிய காதலை மேற் கொண்டவராய்.

- 2846 பூந்துருத்தி மேவும் புனிதர்தமைப் புக்கிறைஞ்சிப்
போந்துதிரு வாயிற் புறத்தணைந்து நாலினுக்கு
வேந்தர் திருவுள்ளம் மேவலிடை கொண்டருளி
ஏந்தலார் எண்ணிறந்த தொண்டருடன் ஏகினார்.
- 2847 மாடுபுன்ற பொன்னி இழிந்து வடகரையில்
நீடுதிரு நெய்த்தானம் ஐயாறு நேர்ந்திறைஞ்சிப்
பாடுதமிழ் மாலைகளுஞ் சாத்திப் பரவிப்போய்
ஆடல் புரிந்தார் திருப்பழனஞ் சென்றணைந்தார்.
- 2848 செங்கண் விடையார் திருப்பழனஞ்
சேர்ந்திறைஞ்சிப்
பொங்கிய காதலின்முன் போற்றும் பதிபிறவும்
தங்கிப்போய்ச் சண்பைநகர் சார்ந்தார்
தனிப்பொருப்பின்
மங்கை திருமுலைப்பால் உண்டருளும் வள்ளலார்.
- 2849 தென்னாட் டமண்மா சறுத்துத் திருநீறே
அந்நாடு போற்றுவித்தார் வந்தணையும்
வார்த்தைகேட்டு
எந்நாள் பணிவது என ஏற்றெழுந்த மாமறையோர்
முன்னாக வேதம் முழங்க எதிர்கொண்டார்.
- 2850 போத நீடுமா மறையவர் எதிர்கொளப் புகலிகா
வலருந்தம்
சேமுத்தணிச் சிவிகைநின் றிழிந்தெதிர் செல்பவர்
திருத்தோணி
நாதர் கோயில்முன் தோன்றிட நகைமலர்க்
கரங்குவித் திறைஞ்சிப்போய்
ஓத நீரின்மேல் ஓங்குகோயி லின்மணிக் கோபுராஞ்
சென்றுற்றார்.

54. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் ப 279

2846. திருப்பூந்துருத்தியில் வீற்றிருக்கும் இறைவரைத் திருக்கோயிலுள் புகுந்து வணங்கிப் போந்து, வாயில் பக்கத்தை அடைந்து, திருநாவுக்கரசின் உள்ளம் பொருந்த அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு பெருமையுடைய பிள்ளையார் அளவில்லாத தொண்டர்களுடன் சென்றார்.

2847. பக்கத்தில் உள்ள சாவிரியில் இறங்கிப் போய், ஆற்றின் வடகரையில் நிலைபெற்றிருக்கும் 'திருநெய்த் தானத்தையும்' திருவையாற்றையும் சேர்ந்து, பணிந்து, பெருமையுள்ள தமிழ் மாலைகளையும் கட்டளையிட்டுத் துதித்துச் சென்று, நடனம் இயற்றும் இறைவரின் 'திருப் பழனத்தை' போய்ச் சேர்ந்தார்.

(திருவையாற்றில் பாடியது 'திருத்திகழ்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

2848. சிவந்த கண்ணையுடைய காளையூர்தியை யுடைய இறைவரின் திருப்பழனத்தை அடைந்து வணங்கிப் பொங்கிய காதலின் முன் போற்றும் தலங்கள் பிறவும் தங்கிச் சென்று, ஒப்பில்லாத பொன்மலை வல்லியான அம்மையாரின் திருமுலைப் பாலையுண்டருளிய வள்ளலான பிள்ளையார் சீகாழிப் பதியினைச் சாரலானார்.

2849. பாண்டிய நாட்டில் சமணம் என்ற குற்றங்களை அழித்துத் திருநீற்றினை அந்நாடு முழுதும் அணியும் படி செய்தருளிய ஞானசம்பந்தர் வருகின்ற சொல்லைக் கேட்டு 'எந்நாளில் அவரைப் பணியப் பெறுவோம்?' என்று ஆர்வம் கொண்டிருந்த மறையவர்கள், வேதங்கள் முழங்க அவர் முன் சென்று எதிர் கொண்டனர்.

2850. ஞானம் மிக்க மாமறையவர்கள் தம்மை எதிர் கொண்டு வரவேற்க சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையாரும் குளிர்ந்த முத்துக்களால் இயன்ற சிவிகையினின்று ஐறங்கி அவர்களின் எதிரே செல்பவராய், அப்போது திருத்தோண்டியில் வீற்றிருக்கும் கோயில் முன்வால் தோன்றப் புதயலாய் மலர்ந்த தாமரை போன்ற சைகவளக் கூப்பி இறைஞ்சிச் சென்று, ஊழி வெள்ளத்தில் மேலே மிதந்த அக்கோயிலின் அழகிய கோபுரத்தைச் சென்றடைந்தார்.

2851 அங்கம் மாநிலத் தெட்டுற வணங்கிப்புக் கஞ்சலிமுடி
ஏறப்
பொங்கு காதலிற் புடைவலங் கொண்டுமுன்
பணிந்துபோற்மெடுந் தோதித்
துங்க நீள்பொருந் தோணியாங் கோயிலை
அருளினால்தொழுதேறி
மங்கையோடுடன் வீற்றிருந் தருளினார் மலர்க்கழல்
பணிவுற்றார்.

2852 முற்று மெய்யெலாம் புளகங்கள் முகிழ்த்தெழ
முகந்துகண் களிகூரப்
பற்றும் உள்ளம்உள் ளலைத்தெழும் ஆனந்தம்
பொழிதரப் பணிந்தேத்தி
உற்றுமை சேர்வது எனுந்திரு வியமகம்
உவகையால் எடுத்தோதி
வெற்றுயாகமீ னவன் அவை எதிர்ந்தி மிசைவரு
கரன்என்பார்

2853 சீரின்மல்கிய திருப்பதி கத்தினில் திருக்கடைக்
காப்பேற்றி
வாரின் மல்கிய வனமுலை யானுடன் மன்னினார்
தமைப்போற்றி
ஆரும் இன்னருள் பெற்றுமீண் டணைபவர்
அங்கையால் தொழுதேத்தி
ஏரின் மல்கிய கோயில்முன் பணிந்துபோந்
திறைஞ்சினர் மணிவாயில்.

2854 தாதை யாரும்அங் குடன்பணிந் தணைந்திடச்
சண்பையார் தனிஏறு
முதெ யில்திரு வாயிலைத் தொழுதுபோய்
முகைமலர்க் குழலார்கள்
ஆத ரித்துவாழ்த் துரைஇரு மருங்கெழ அணிமறு
கிடைச்சென்று
காத வித்தவர்க் கருள்செய்து தந்திரு மாளிகைக்
கடைசார்ந்கார்.

2851. தரையில் எட்டு உறுப்புகளும் பொருந்த வணங்கிக், கோயிலுக்குள் புகுந்து, கைகள் அஞ்சலியாய்க் குவித்தபடி திருமுடியின் மீது ஏற, மிகுந்து மேல் மேல் எழும் அன்புடன் திருக்கோயிலைச் சூழ்ந்து வலமாக வந்து, திரு முன்னர்ப் பணிந்து, பெரிய நீண்ட பெருந்தோணியான கோயிலை அருளால் தொழுது, மலையின் மீது ஏறி, அம்மையாருடன் எழுந்தருளிய இறைவரின் தாமரைப் போன்ற திருவடிகளை வணங்கியவராய்,

2852. திருமேனி முழுவதும் மயிர்ப்புளகம் முகிழ்த்து உண்டாகவும், முன்னுறக் காணும் கண்கள் களிப்புக் கொள்ளவும், அதனால் பற்றிக் கொண்ட திருவுள்ளத்தில் உள்ளே அலையச் செய்து ஆனந்தம் பொங்கி வழியவும் வணங்கி 'உற்றுமை சேர்வது' எனத் தொடங்கும் 'திரு இமயத் திருப்பதிகத்தை' மகிழ்வுடன் எடுத்துப் போற்றி, வெற்றி ஆகும்படி பாண்டியனின் சபையிலும், நீர் எதிர்த்துச் செல்ல வகையாற்றிலும் வரும் திருவருள் செயல் கொண்டவர் எனப் போற்றுவவராய்,

2853. சீரால் நிறைந்த திருப்பதிகத்தில் திருக் கடைக்காப்பும் சாத்திக் கச்சணிந்த அழகிய கொங்கையை யுடைய பெரிய நாயகியம்மையாருடன் நிலைபெற்ற தோணியப்ப இறைவரை வணங்கி நிறைந்த அவரது இனிய அருளைப் பெற்று மீண்டு அணைபவராகி அங்கைகள் கூப்பித் தொழுது துதித்து அழகால் நிறைந்த திருக் கோயிலை முன்னால் வணங்கிப் போய்த் திருவாயிலை அடைந்து தொழார்.

2854. அப்போது அவருடைய தந்தையார் சிவபாத இருதயரும் பணிந்து உடன் அணைந்திடச் சீகாழிப் பதியினரின் ஏற்றைப்போன்ற பிள்ளையார், பழைமையான மதிலுடன் கூடிய வாயிலை வணங்கிச் சென்று, மலர்களை அணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர் அன்புடனே வாழ்த்தும் உரைகள் இரு பக்கமும் திரண்டெழ, அழகிய வீதியில் போய் அன்புடன் வந்தவர்க்கு அருள்செய்து திருமாளிகையின் முன் வாயிலைச் சேர்ந்தார்.

(இங்குப் பாடியது 'உற்றுமை' சேர்வது எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

282 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2855 நறவம் ஆர்பொழிற் புகலியில் நண்ணிய திருஞான
சம்பந்தர்
விறலி யாருடன் நீலகண் டப்பெரும் பாணர்க்கு
மிகநல்கி
உறையு ளாம்அவர் மாளிகை செலவிடுத்
துள்ளணை தரும் பொதில்
அறலின் நேர்குழ லார்மணி விளக்கெடுத்
தெதிர்கொள அணைவுற்றார்.
- 2856 அங்க ணைந்தரு மறைக்குலத் தாயர்வந் தடிவணங்
கிடத்தாமும்.
துங்க நீள்பெருந் தோணியில் தாயர்தாள்
மனங்கொளத் தொழுவாராய்த்
தங்கு காதலின் அங்கமர்ந் தருளுநாள் தம்பிரான்
கழல்போற்றிப்
பொங்கும் இன்னிசைத் திருப்பதிகம் பல பாடினார்
புகழ்ந்தேத்தி.
- 2857 நீல மாவிடந் திருமிடந் றடக்கிய நிமலரை
நேரெய்தும்
கால மானவை அனைத்தினும் பணிந்துடன்
கலந்தஅன் பர்களோடும்
சால நாள்கள்அங் குறைபவர் தையலாள் தழுவிடஊ
குழைகப்பர்
கோல மார்தரக் கும்பிடும் ஆசைகொண்
டெழுங்குறிப் பினரானார்.
- 2858 தண்ட கத்திரு நாட்டினைச் சார்ந்துவந்
தெம்பிரான் மகிழ்கோயில்
கண்டு போற்றிநாம் பணிவதென் றன்பருக்
கருள்செய்வார் காலம்பெற்
றண்டருக்கறி வரும்பெருந் தோணியில் இருந்தவர்
அருள்பெற்றுத்
தொண்டர் சூழ்ந்துடன் புறப்படத்
தொடர்ந்தெழுந் தாதையார்க் குரைசெய்வார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 283

2855. தேன் பொருந்திய மலர்கள் நிறைந்தி
சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழியை அடைந்தருளிய திருஞான
சம்பந்தர் பாடினியாருடனே திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்க்கு
மிகவும் அருள் முகம் அளித்து அவர்தம் இருக்கையான
திருமாளிகைக்குப் போகும்படி விடையளித்துத் தம் திரு
மாளிகைக்கு எழுந்தருளும் போது கரிய மணல் போன்ற
கூந்தலையுடைய பெண்கள் அழகான விளக்குகளை ஏந்தி
வரவேற்க அவர் உள்ளே சென்றருளினார்.

2856. அங்குச் சேர்ந்து அரிய மறையவர் குலத்தில்
வந்த தாய் 'ரான பகவதியார் வந்து அடிவணங்கத் தாமும்
தூய்மையான நீண்ட பெரிய திருத்தோணியில் எழுந்
தருளிய தாயாரான பெரியநாயகி யம்மையாரின் திருவடி
களை உள்ளத்தில் கொண்டு, எதிர் தொழுவார். அங்கே
தங்கும் ஆசையினால் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கின்ற நாள்
களில் தம் இறைவனின் திருவடிகளைத் துதித்து பெருகும்
இனிய இசையுடைய பல திருப்பதிகங்களையும் புகழ்ந்து
பாடினார்.

2857. நீல நிறமான பெரிய நஞ்சைத் திருக்கழுத்தில்
அடக்கிய குற்றமற்றவரான தோணியப்பரை நேரே போய்க்
குப்பிடுவதற்குரிய காலங்களில் எல்லாம் போய் வணங்கி,
உடன் கலந்த அடியார்களோடும் கூடிப் பல நாள்கள் அந்தச்
சீகாழிப்பதியில் தங்கினார் ஞானசம்பந்தர்; அவர் காமாட்சி
அம்மையார் தழுவத் திருமேனி குழைந்து காட்டிய
ஏகம்பநாதரின் திருக்கோலத்தைப் போய் நிறைவு பெறக்
கும்பிடவேண்டும் என்னும் ஆசை மேற்கொண்டு எழும்
உள்ளக் குறிப்பு உடையவரானார்.

2858. 'தண்டகத் திருநாடு' என்று அழைக்கப்படும்
தொண்டை நாட்டைச் சேர்ந்து போய் நம் இறைவர்
வீற்றிருக்கும் கோயில்களைக் கண்டு துதித்து நாம் வணங்கு
வோம் என அடியார்களுக்கு அருள் செய்பவராய், தக்க
காலத்தில் நேர்பட்டுத் தேவர்களுக்கும் அரிய பெரிய திருத்
தோணியில் வீற்றிருக்கும் இறைவர்பால் விடைபெற்றுத்
திருத்தொண்டர் தம்முடன் சூழ்ந்து வரப் புறப்படத் தாமும்
உடன்வரும் பொருட்டாகப் புறப்பட்ட தந்தையாருக்கு
உரை செய்வாராய்.

284 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2859 அப்பர் இனி நீர் இங்கொழிந் தருமறை அங்கிவேட்
 டன்போடும்
 துப்பு நேர்சடை யார்தமைப் பரவ்யே தொழுதிரும்
 எனச் சொல்லி
 மெய்ப்பெ ருந்தொண்டர் மீள்பவர் தமக்கெலாம்
 விடைகொடுத் தருளிப்போய்
 ஒப்பிலாதவர் தமைவழி யிடைப்பணிந் துருகும்அன்
 பொடுசெல்வார்.

2860 செல்வம் மல்கிய தில்லைமு தூரினில் திருநடம்
 பணிந்தேத்திப்
 பல்பெ ருந்தொண்டர் எதிர்கொளப் பரமர்தந்
 திருத்தினை நகர்பாடி.
 அல்கு தொண்டர்கள் தம்முடன் திருமாணி
 குழியினை அணைந்தேத்தி
 மல்கு வார்சடை யார்திருப் பாதிரிப் புலியூரை
 வந்துற்றார்.

2861 கண்ணி மாவனங் காப்பென இருந்தவர் கழலினை
 பணிந்தாங்கு
 முன்ன மாமுடக் காண்முயற் கருள்செய்த
 வண்ணமும் மொழிந்தேத்தி
 மன்னு வார்பொழில் திருவடு கூரினை வந்தெய்தி
 வணங்கிப்போய்ப்
 பின்னு வார்சடை யார்திரு வக்கரை பிள்ளையார்
 அணைவுற்றார்

2859. “அப்பரே! நீங்கள் இனி எம்முடன் வருவதைக் கை விடுக. இங்கு அருமறை விதிப்படி தீ வளர்த்து வேள்வி செய்துகொண்டு அன்புடன் பவளம் போன்ற சடையை யுடைய இறைவரைத் துதித்துத் தங்கியிருப்பீராக!” எனக் கூறிப் பெருமையுடைய மெய்த் தொண்டர்களுள் தம்முடன் வாராது தங்குகின்றவர்க்கெல்லாம் விடை தந்து, தமக்கு ஒப்பில்லாத இறைவரை வழியில் வணங்கிக் கொண்டு, உருகும் அன்புடனே மேலே செல்பவராய்.

2860. ஞானசம்பந்தர் செல்வம் நிறைந்த ‘தில்லை’ என்ற பழைய பெரும்பதியில் இறைவரின் திருக்கூத்தை வணங்கித் துதித்தார். பெருந்தொண்டர்கள் பலரும் வரவேற்கச் சென்று இறைவரின் ‘திருத்தினை’ நகரத்தை அடைந்து பாடிப் போய், அத்தொண்டர்களுடன் ‘திருமாணி குழியினை’ அடைந்து துதித்து, செறிந்து பொருந்திய நீண்ட சடையை உடைய இறைவரின் ‘திருப்பாதிரிப் புலியூரை’ வந்து அடைந்தார்.

(திருமாணி குழிப்பதிகம் ‘பொன்னியல்’ எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

2861. ஞானசம்பந்தர், பெரிய ‘கன்னிவனத்தைத்’ தம் காவலிடமாகக் கொண்டு எழுந்தருளிய சிவபெருமானின் இரண்டு திருவடிகளையும் பணிந்து, அப்பதியில் முன் நாளில் முட்டங்கிப் காலுடன் முயலாய்ச் சபிக்கப்பட்ட மங்கண முனிவர் சாபநீக்கம் பெற அருள்செய்த தன்மையையும் பதிகத்தில் மொழிந்து துதித்துச் சென்று நீண்ட சோலைகள் சூழ்ந்த ‘திருவடுகூரி’னை அடைந்து நீண்ட சடையையுடைய இறைவரின் ‘திருவக்கரை’ என்ற பதியை அடைந்தார்.

(திருப்பாதிரிப் புலியூரில் பாடியது ‘முன்னநின்ற’ எனத் தொடங்கும் பதிகம். திருவடுகூரில் பாடியது ‘சுடுகூ ரெரிமாலை’ என்ற தொடக்கமுடைய பதிகம்.)

286 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2862 வக்க ரைப்பெரு மான்தனை வணங்கிஅங்
கமருநாள் அருளாலே
செக்கர் வேணியார் இரும்பைமா காளமுஞ்
சென்றுதாழ்ந் துடன்மீண்டு
மிக்க சீர்வளர் அதிகைவீ ரட்டமும் மேவுவார்
தம்முன்பு
தொக்க மெய்த்திருத் தொண்டர்வந் தெதிர்கொளத்
தொழுதெழுந் தணைவுற்றார்.

2863 ஆதிதேவர்அங் கமர்ந்தவீ ரட்டானஞ்
சென்றணைபவர் முன்னே
பூதம் பாடநின் றாடுவார் திருநடம் புலப்படும்
படிகாட்ட
வேத பாலகர் பணிந்துமெய் யுணர்வுடன் உருகிய
விருப்போடும்
கோதி லாஇசை குலவு குண்டைக்குறட் பூதம்
என்றெடுத்தேத்தி.

2864 பரவி ஏத்திய திருப்பதி கத்திசை பாடினார்
பணந்தங்கு
விரவும் அன்பொடு மகிழ்ந்தினி துறைபவர்
விமலரை வணங்கிப் போய்
அரவ நீர்ச்சடை அங்கணர் தாம்மகிழ்ந் துறைதிரு
வாமாத்தூர்
சிரபுரத்துவந் தருளிய திருமறைச் சிறுவர்சென்
றணைவுற்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 287

2862. அந்தத் திருவக்கரையில் ஞானசம்பந்தர் இறைவனை வணங்கித் தங்கியிருந்தார். 'அந்நாட்களில் திருவருட் குறிப்பினால் சிவந்த வானம் போன்ற சடையையுடைய இறைவரின் 'திருவிரும்பை மாகாளத்தை'யும் போய் வணங்கி, உடனே திரும்பி, மிக்க சிறப்புகளை வளர்க்கின்ற 'திருவதிகை வீரட்டானத்தைச்' சென்று சேர்பவரான அவர், தமக்கு முன் கூடிய உண்மைத் திருத்தொண்டர்கள் வந்து எதிர்கொள்ளத் தொழுது அங்கு அணைந்தார்.

(திருவக்கரையில் பாடியது 'கறையணி' என்ற தொடக்கம் கொண்ட பதிகம். திருவிரும்பை மாகாளத்தில் பாடியது 'மண்டுக்கை சடை' எனத் தொடங்கும் பதிகம். இடும்பை — ஊரின் பெயர். மாகாணம் — கோயில் பெயர்.)

2863. ஆதிதேவரான சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருக்கின்ற திருவீரட்டானத்தைப் போய்அடைபவரான சம்பந்தர் முன்பு, பூதகணங்கள் பாட நின்றாடும் இறைவர் தம் திருநடனத்தைக் கண்ணுக்குப் புலனாகும்படி காட்டவே, வேதம் வல்லவரான அவர் வணங்கி மெய்யுணர்வுனுடன் உள்ளம் உருகிய விருப்பத்துடன் குற்றம் அற்ற இசையுடன் கூடிய 'குண்டைக் குறள் பூதம்' என்று தொடங்கித் துதித்து,

2864. போற்றித் துதித்த அப்பதிகத்தின் இசையினைப் பாடி, பணிந்து அங்குத் திருப்பதியில் பொருந்திய அன்புடனே மகிழ்ந்து இனிதாகத் தங்கியவரான, சீகாமியில் வந்து தோன்றிய அந்தணர் குலத்துப் பிள்ளையார் பாம்பும் நீரும் தங்கிய சடையையுடைய இறைவர் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் எழுந்தருளிய 'திருஆமாத்தூரினை'ப் போய்ச் சேர்ந்தார்.

(திருவதிகை வீரட்டானத்தில் பாடியது 'குண்டைக் குறள் பூதம்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்)

288 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2865 சென்ற ணைந்துசிந் தையின்மகிழ் விருப்பொடு
 திகழ்திரு வாமாத்தூர்ப்
 பொன்ற யங்குபூங் கொன்றையும் வன்னியும்
 புனைந்தவர் அடிபோற்றிக்
 குன்ற வார்சிலை எனுந்திருப் பதிகமெய் குலவிய்
 இசைபாடி
 நன்றும் இன்புறப்பணிந்துசெல் வார்திருக் கோவலூர்
 நகர்சேர்ந்தார்.

2866 கோவல் நீடிய வீரட்டம் அமர்ந்தவர் குரைகழல்
 பணிந்தேத்தி
 ஆவின் ஐந்துகந் தாடுவார் அறையணி நல்லுரை
 அணைந்தேத்திப்
 பாவ லர்ந்தசெந் தமிழ்கொடு பரவுவார் பரவுசீர்
 அடியார்கள்
 மேவும் அன்புறு மேன்மையாந் தன்மையை
 விளங்கிட அருள்செய்தார்.

2867 சீரின் மன்னிய பதிகமுன் பாடிஅத் திருஅறை
 யணி நல்லூர்
 வாரின் மல்கிய கொங்கையாள் பங்கர்தம் மலை
 மிசை வலங்கொள்வார்
 பாரின் மல்கிய தொண்டர்கள் இமையவர்
 நாடொறும் பணிந்தேத்தும்
 காரின் மல்கிய சோலைஅண்ணாமலை அன்பர்காட்
 டிடக்கண்டார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 289

2865. போய்ச் சேர்ந்து, உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி கொண்ட விருப்பத்துடனே, விளங்கும் திருஆமாதூரின் பொன் போல் விளங்கும் கொன்றையையும் வன்னியையும் அணிந்து வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருவடிகளைத் துதித்துக் 'குன்றவார் சிலை' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தை மெய்ம்மை விளங்கும் இசையுடன் பாடி மிகவும் இன்பம் பொருந்த வணங்கிச் செல்பவரான ஞானசம்பந்தர் 'திருக்கோவலூரை' அடைந்தார்.

(திருஆமாதூரில் பாடியது 'குன்றவார் சிலை' 'துன்னம் பெய்' எனத் தொடங்கும் பதிகங்கள்.)

2866. திருக்கோவலூரில் திருவீரட்டக் கோயிலில் விரும்பி எழுந்தருளிய இறைவரின் ஒலிக்கும் கழல் அணிந்த திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து ஆன்ஐந்து பொருள்களையும் விரும்பியாடுபவரான இறைவரின் 'திருவறையணி நல்லூரை'ப் போய் அடைந்து, போற்றிப் பாட்டுகளாக மலர்ந்த தமிழ்ப் பதிகத்தினால் போற்றுபவரான பிள்ளையார் இறைவரின் புகழ்களையே துதித்து வாழும் தொண்டர்களின் பொருந்திய அன்பினால் உளதாகும் மேம்பாடான தன்மையை உலகம் அறிந்து உய்யுமாறு அருளிச் செய்தார்.

(திருக்கோவலூரில் பாடியது 'படைகொள்' எனத் தொடங்கும் பதிகம். திரு அறையணி நல்லூரில் பாடியது 'பிடினால்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

2867. சீரால் நிலைபெற்ற திருப்பதிகத்தைப் பாடி அந்தத் திரு அறையணிநல்லூரில் கச்சணிந்த கொங்கையை யுடைய உழையம்மை பாகரான சிவபெருமானின் மலையின் மீது வலம் வந்த சம்பந்தர், இந்த வுலகில் மிக்க தொண்டர்களும் தேவர்களும் நாள்தோறும் பணிந்து வணங்குகின்ற மேகங்கள் தவழ்வதற்கு இடமான சோலைகளால் சூழப்பட்ட 'திருவண்ணாமலையை' அன்பர்கள் காட்டக் கண்டார்.

290 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2868 அண்ணா மலைஅங் கமரர்பிரான் வடிவு போன்று
தோன்றுதலும்
கண்ணால் பருகிக் கைதொழுது கலந்து போற்றுங்
காதலினால்
உண்ணாமுலை யாள் எனும் பதிகம்பாடித்
தொண்ட ருடன்போந்து
தெண்ணீர் முடியார் திருவண்ணா மலையைச்
சென்று சேர்வுற்றார்.
- 2869 அங்கண் அணைவார் பணிந்தெழுந்து போற்றி
செய்தம் மலை மீது
தங்கு விருப்பில் வீற்றிருந்தார் தாட்டா மரைகள்
தம்முடிமேல்
பொங்கும் ஆர்வத் தொடும்புனைந்து புளகம்
மலர்ந்த திருமேனி
எங்கு மாகிக் கண்பொழியும் இன்ப அருவி
பெருக்கினார்.
- 2870 ஆதி முர்த்தி கழல்வணங்கி அங்கண் இனிதின்
அமரு நாள்
பூத நாத ரவர்தம்மைப் பூவார் மல ராற் போற்
றிசைத்துக்
காத லால்அத் திருமலையிற் சிலநாள் வைகிக்
கமழ்கொன்றை
வேத கீதர் திருப்பதிகள் பிறவும் பணியும்
விருப்புறுவார்.
- 2871 மங்கை பாகர் திருவருளால் வணங்கிப் போந்து
வட திசையில்
செங்கண் விடையார் பதிபலவும் பணிந்து புகலிச்
செம்மலார்
துங்க வரைகள் கான் பலவும் கடந்து தொண்டைத்
திருநாட்டில்
திங்கள் முடியார் இனிதமருந் திருவோத்
தூரைச் சேர்வுற்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 291

2868. அந்த இடத்தினின்று திருவண்ணாமலை தோன்றும் காட்சி தேவர் தலைவரான சிவபெருமானின் வடிவம் போல் தோன்றவும், கண்ணால் கண்டு, பருகுதல் போல நுகர்ந்து, கைகளால் தொழுது கலந்து, போற்றும் பெருவிருப்பத்தால் 'உண்ணா முலையாள்' என்று தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடித் தொண்டருடன் சென்று தெளிந்த நீரைத் தலையிலே குடிய இறைவரின் திருவண்ணாமலையைச் சேர்ந்தார்.

(திருவண்ணாமலையில் பாடியது 'உண்ணாமுலை' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

2869. அந்த அண்ணாமலையை அடைபவரான ஞானசம்பந்தர், நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி, அந்த மலையின் மீது தங்கும் விருப்புடன் வீற்றிருக்கின்ற இறைவரின் திருவடிகளாகிய தாமரைகளைத் தம் முடியின்மீது, மேல் எழுகின்ற ஆசையுடன் குடி, திருமேனி முழுதும் மயிர்ப்புகம் வரப் பெற்றுக்கொண்டு, கண்களில் பொழியும் ஆனந்தக் கண்ணீரை அருவிபோல் பெருக்கினார்.

2870. ஆதி மூர்த்தியான அண்ணாமலையாரின் திருவடிகளை வணங்கி அங்கு இனிதாய் வீரும்பித் தங்கியிருக்கும் நாளில் பூதங்களுக்குத் தலைவரான அவரைப் 'பூவார் மலர்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடித் துதித்து விருப்பத்துடன் அந்த மலையில் சில நாட்கள் தங்கி, வேதகீதரான இறைவரின் திருப்பதிகள் மற்றவற்றையும் போய் வணங்கும் விருப்பத்தை மேற் கொள்பவராய்.

2871. ஞான சம்பந்தர் உமையம்மையை ஒரு பாகத்தில் உடைய இறைவரின் திருவருளால் வணங்கி விடை பெற்றுச் சென்று, வடக்கில் சிவந்த கண்ணையுடைய காளையை ஊர்தியாகக் கொண்ட இறைவரின் பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிச் சென்று, பெரிய மலைகளையும் காடுகள் பலவற்றையும் கடந்து திருத்தொண்ட நாட்டில் பிறைச் சந்திரனைத் தலையில் குடிய இறைவர் இனிதாய் வீரும்பி வீற்றிருக்கின்ற 'திருவோத்தாரை'ச் சேர்ந்தார்.

(திருவண்ணாமலையில் பாடிய பதிகம் 'பூவார்' என்ற தொடக்கம் உடையது.)

292 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2872 தேவர் முனிவர்க்கு ஓத்தளித்தார் திருவோத்
தாரில் திருத்தொண்டர்
தாவில் சண்பைத் தமிழ்விரகர் தாம்அங் கணையக்
களிசிறந்து
மேவுங் கதலி தோரணங்கள் விளக்கு நிரைத்து
நிறைகுடமும்
பூவும் பொரியும் சுண்ணமும்முன் கொண்டு
போற்றி எதிர் கொண்டார்.
- 2873 சண்பை வேந்தர் தண்டரளச் சிவிகை நின்றும்
இழிந்தருளி
நண்பின் மிக்க சீரடியார் குழ நம்பர் கோபு
ரஞ்சுழ்
விண்பின் னாக முன்னோங்கும் வியன்பொற்
புரிசைகொண்டு
பண்பு நீடிப் பணிந்தெழுந்து பரமர்கோயி
லுள்ளடைந்தார்.
- 2874 வார ணத்தின் உரிபோர்த்த மைந்தர் உமையாள்
மணவாளர்
ஆர ணத்தின் உட்பொருளாய் நின்றார் தம் முன்
அணைந்திறைஞ்சி
நார ணற்கும் பிரமற்கும் நண்ணற் கரிய
கழல்போற்றும்
கார ணத்தின் வரும்இன்பக் கண்ணீர் பொழியக்
கைதொழுதார்.
- 2875 தொழுது விழுந்து பணிந்தெழுந்து சொன்
மாவலகளால் துதிசெய்து
முழுதும் ஆனார் அருள்பெற்றுப் போந்து வைகி
முதலவர்தமைப்
பொழுது தோறும் புக்கிறைஞ்சிப் போற்றி செய்தங்
கமர்வார்முன
அழுது வணங்கி ஒரு தொண்டர் அமணர்
திறத்தொன் றறிவீப்பார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 293

2872. தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் வேதங்களை ஒதுவித்து அருள் செய்த திருவோத்தூரிலே வாழும் திருத் தொண்டர்கள், குற்றம் அற்ற சீகாழித் தலத்தில் தோன்றிய தமிழ் வல்லுநரான ஞானசம்பந்தர் அங்கு வரவே, மிகவும் மகிழ்ந்து. வாழைகளையும் தோரணங்களையும் வீளக்குகளையும் வரிசையாக அமைத்து, நிறை குடங்களையும் பூவும் பொரியும் சுண்ணமும் என்ற இவற்றையும் முன்னே ஏந்தித் துதி செய்து எதிர்கொண்டனர்.

2873. சீகாழியில் அவதரித்த பிள்ளையார் முத்துச் சிவிகையினின்றும் இழிந்து அன்புடைய சிறப்புடைய அடியார் தம்மைச் சூழ்ந்து வர, இறைவரின் கோபுரத்தைச் சூழ்ந்து வானமும் கீழ்ப்படும் வண்ணம் முன்னால் உயர்ந்து விளங்கும் பெரிய பொன் மதிலை வலமாக வந்து, வணங்கிய பண்பில் நீடிப் பணிந்து எழுந்து இறைவரின் திருக்கோயிலுக்குள் சென்றார்.

2874. யானையின் தோலைப் போர்த்துக் கொண்ட வண்மையுடையவரும், உமையம்மையாரின் கணவரும், வேதங்களின் உட்பொருளாக நின்றவரும் ஆன சிவபெருமானின் திருமுன்பு ஞான சம்பந்தர் சேர்ந்து, வணங்கித் திருமாலுக்கும் நான்முகனுக்கும் சேர்வதற்கு அரிய திருவடிகளைத் துதிக்கின்றதால் வருகின்ற இன்பமான ஆனந்தக் கண்ணீர் வழியக் கைகூப்பித் தொழுதார்.

2875. திருஞான சம்பந்தர் தொழுது நிலத்தில் விழுந்து பணிந்து எழுந்து, சொல் மாலைகளினால் துதித்து, எல்லாமாய், நின்ற இறைவரின் திருவருள் பெற்று வெளியே வந்து தங்கியிருந்தார்; இறைவரைக் காலங்கள் தோறும் புகுந்து வணங்கித் துதித்து அங்கு விரும்பியிருப்பவரான அப்பிள்ளையார் திருமுன்பு, ஒரு தொண்டர் அழுது நின்று சமணர்களின் தன்மை பற்றி ஒரு செய்தியை அறிவிக்கத் தொடங்கி,

294 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2876 அங்கை அனலேற் றவர்க்கடியேன் ஆக்கும் பனைக
ளானவெலாம்
மங்கு லுறநீண் டாண்பனையாய்க் காயா வாகக்
கண்டமணர்
இங்கு நீரிட்ட டாக்குவன காய்த்தற்
கடைவுண்டோ என்று
பொங்கு நகைசெய் திழித்து ரைத்தார் அருள
வேண்டும் எனப்புகல.
- 2877 பரம னார்தந் திருத்தொண்டர் பண்பு நோக்கிப்
பரி வெய்தி
விரவு காத லொடும்விரைந்து விமலர் கோயில்
புக்கருளி
அரவும் மதியும் பகைதீர அணிந்தார் தம்மை
அடிவணங்கி
இரவு போற்றித் திருப்பதிகம் இசையிற் பெருக
எடுத்தருளி.
- 2878 விரும்பு மேன்மைத் திருக்கடைக்காப் பதனில்
விமலர் அருளாலே
குரும்பை ஆண்ப னைஈனும் என்னும் வாய்மை
குலவுதலால்
நெருங்கும் ஏற்றுப் பனையெல்லாம் நிறைந்த
குலைகளாய்க்குரும்பை
அரும்பு பெண்ணை யாகி யிடக் கண்டோ
ரெல்லாம் அதிசயித்தார்.
- 2879 சீரின் மன்னுந் திருக்கடைக்காப் பேற்றிச்
சிவனார்அருள் பெற்றுப்
பாரில் நீடும் ஆண்பனைமுன் காய்த்துப் பழுக்கும்
பண்பினால்
நேரும் அன்பர் தங்கருத்து நேரேமுடித்துக்
கொடுத்தருளி
ஆரும் உவகைத் திருத்தொண்டர் போற்ற
அங்கண் இனிதமர்ந்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 295

2876. “உள்ளங்கையில் தீயினைக் கொண்ட இறை வர்க்கு அடியவன் நான். இத்தகைய நான் வளர்க்கும் பனை மரங்கள் எல்லாம் மேக மண்டலம் பொருந்த நீண்டு வளர்ந்தும் ஆண் பனைகளாய்க் காய்க்காது இருப்பதைப் பார்த்துச் சமணர்கள், ‘இங்கு நீவீர் வைத்து வளர்க்கும் பனை மரங்கள் காய்ப்பதற்கு வழியுண்டோ?’ என்று எள்ளி மிகவும் நகைத்து இழிவாய்ப் பேசுகின்றனர். தாங்கள் அந்த இழிவைப் போக்கிப் பனைகள் காய்க்கும்படி [அருள் செய்ய வேண்டும்]” எனக் கூற.

2877. சிவபெருமானது தொண்டரின் அடிமைத் திறத்தைப் பார்த்துத் தம் உள்ளத்தில் ஞான சம்பந்தர் இரங்கி, பொருந்திய பெருவிருப்பத்துடன் விரைந்து போய், இறைவரின் திருக்கோயிலுக்குள் புகுந்து, பாம்பையும் பிறைச் சந்திரனையும் பகை நீங்கும்படி தலையில் குடிய சிவபெருமான அடிகளில் விழுந்து வணங்கி, திருவருளை இரந்து துதித்துப் ‘பூத்தேர்ந்தாயன’ எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பண் இசையால் பெருகுமாறு பாடியருளினார்.

2878. மேன்மை விரும்பும் திருக்கடைக் காப்பில், இறைவரின் திருவருளால் ‘குரும்பைகளை ஆண்பனைகள் ஈனும்’ என்னும் வாய்மை பொருந்தி விளங்குதலால், நெருங்கிய அந்த ஆண்பனைகள் எல்லாம் நிறைந்த குலைகளையுடையனவாய்க் குரும்பையுடைய பெண் பனைகளாக, மாறிவிடவே, பார்த்தவர் எல்லாம் வியப்புக் கொண்டனர்.

(திருவோத்தூரில் பாடிய பதிகம் ‘பூத்தேர்ந்தாயன’ என்ற தொடக்கம் உடையது.)

2879. ஞானசம்பந்தர், சிறப்பால் நிலைபெற்ற திருக்கடைக் காப்புச் சேர்த்துப் பதிகத்தை நிறைவாக்கி இறைவரின் திருவருளைப் பெற்று உலகத்தில் நீடிய ஆண்பனைகள் முன்னே காய்த்துப் பழுக்கும் தன்மை வர விரும்பும் அன்பரின் கருத்தை நேர்பட முடித்துத் தந்து, நிறையான மகிழ்ச்சியுடையத், திருத்தொண்டர் துதிக்க, அந்தநகரத்தில் இனிதாய்த் தங்கியிருந்தார்.

296 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2880 தொன்னாட் டமண்மா சறுத்தார்தஞ் செய்கை
கண்டு திகைத்தமணர்
அந்நாட் டதனை விட்டகல்வார் சிலர்தங் கையிற்
குணடிகைகள்
என்னா வனமற் றிவைஎன்றுத கர்ப்பார் ஐறைவன்
ஏறுயர்த்த
பொன்னார்மேனிப் புரிசடையான் அன்றேஎன்று
போற்றினார்.

2881 பிள்ளை யார்தந் திருவாக்கிற் பிறத்த லால்அத்
தாலமும்முன்பு
உள்ள பாசம் விட்டகல ஒழியாப் பிறவி
தனையொழித்துக்
கொள்ளு நீர்மைக் காலங்கள் கழித்துச் சிவமே
கூடினவால்
வள்ள லார்மற் றவரருளின் வாய்மை கூறின்
வரம்பென்னாம்.

2882 அங்கண் அமரர் பெருமானைப் பணிந்து போந்தா
டரவினுடன்
பொங்கு கங்கை முடிக்கணிந்தார் மகிழும் பதிகள்
பல போற்றி
மங்கை பாகர் அமர்ந்தருளும் வயல்மா கறவை
வழுத்திப்போய்க்
கொங்கு மலர்நீர்க் குரங்கணின்புட் டத்தைச்
சென்று குறுகினார்

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 297

2880. பாண்டிய நாட்டில் சமணமான குற்றத்தை நீக்கிய ஞான சம்பந்தரின் இந்தச் செயலைக் கண்டு திகைத்துச் சமணர் அந்நாட்டை விட்டு நீங்கிச் செல்பவர்களாகிச் சிலர் தம் கையில் ஏந்திய தம் சமயச் சின்னமான நீர்க் குண்டுகைகளை "இவற்றால் என்ன பயன் உண்டு?" என்று கூறி உடைத் தெறிந்து, "முழு முதல் கடவுளாவார் காளைக் கொடியை யுயர்த்திய பொன் போன்ற மேனியுடைய புரிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானே!" என்று போற்றினார்.

2881. திருஞான சம்பந்தரின் உண்மைத் திருவாக்கினால் கூறப்பட்டு வந்து பிறந்த காரணத்தால் அந்தப் பனை மரங்களும் பனையாய்ப் பிறப்பதற்குரியதான முன்னே உள்ள வினை விட்டு நீங்க, ஓயாமல் தொடர்ந்து வருகின்ற பிறவிப் பிணி நீங்கி உடம்பு இருப்பதற்குக் காரணமான பிரார்த்தவினை கொள்ளும் கால அளவு கழித்துப்பின், சிவ பேற்றை அடைந்தன. வள்ளலாரான பிள்ளையாரின் அருளின் மெய்த்தன்மையை எடுத்துக் கூறுவது என்பது வரம்புக்கு உள்ளாகுமோ?

2882. அங்குத் தேவதேவரான இறைவரை வணங்கிச் சென்று, ஆடும் பாம்புடன் பெருகும் நீரையுடைய கங்கையை முடியில் சூடிய இறைவர் மகிழும் பதிகள் பலவும் போற்றி, உமையம்மையை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட இறைவர் வீற்றிருக்கும் வயல்கள் சூழ்ந்த 'திருமாகறலைப்' போற்றிச் சென்று, மணம் பொருந்திய மலர்களையுடைய நீர் சூழ்ந்த திருக்குரங்கனின் முட்டத்தின் அருகில் நெருங்கினார்.

(திருமாகறலில் பாடியது 'விங்கு விளை' எனத் தொடங்கும் பதிகம்)

298 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2883 ஆதிமுதல்வர் குரங்கணின்முட் டத்தை அணைந்து
பணிந்தேத்தி
நீதி வாழுந் திருத்தொண்டர் போற்ற நிகரில்
'சண்பையினில்
வேத மோடு சைவநெறி விளங்கவந்த
கவுணியனார்
மாதொர் பாகர் தாம்மன்னும் மதில்கூழ் காஞ்சி
மருங்கணைந்தார்.
- 2884 நீடுகாஞ்சி வாணரும் நிலவுமெய்ம்மை அன்பரும்
மாடுசண்பை வள்ளலார் வந்தணைந்த ஓகையால்
கூடுகின்ற இன்பநேர் குலாவுவீதி கோலனார்
காடுகொண்ட பூகம்வாழை காமர்தோ
ரணங்களால்.
- 2885 கொடிநிரைத்த வீதியில் கோலவே திகைப்புறம்
சடி கொள்மாலை மொய்த்தபந்தர் கந்தநீர்த்
தசும்புடன்
மடிவில்பொன் விளக்கெடுத்து மாதர்மைந்தர்
மல்குவார்
படிவிளக்கும் அன்பரும் பரந்தபண்பில் ஈண்டுவார்.
- 2886 கோதைமாதர் ஆடலும் குலாவுதொண்டர்
பாடலும்
வேதகீத நாதமும் மிக்கெழுந்து விம்மவே
காதல்நீடு காஞ்சிவாணர் கம்பலைத்
தெழுந்துபோய்
மூதெயிற் புறம்புசென் றணைந்துமுன்
வணங்கினார்

2883. ஆதி முதல்வரான சிவபெருமானின் திருக்குரங்களில் முட்டத்தைச் சேர்ந்து வணங்கித் துதித்துச் சைவ நீதி நெறியில் வழுவாத ஒழுக்கமுடைய திருத்தொண்டர் போற்றச் சென்று, ஒப்பில்லாத சீகாழிப் பதியில் வேத நெறியுடனே சைவ நெறி விளங்குமாறு அவதாரம் செய்த ருளிய கவுணியரான ஞான சம்பந்தர், உமையம்மையை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட ஏகம்பவாணர் நிலையாக எழுந்த ருளியுள்ள மதில் சூழ்ந்த காஞ்சிப் பதியின் பக்கத்தை அடைந்தார்.

(திருக்குரங்கணின் முட்டத்தில் பாடியது 'விழுநீர்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்)

2884. பெருமைமிக்க காஞ்சி நகரத்தில் வாழும் மக்களும், மெய்ம்மை நெறியில் நிலைபெற்ற திருத்தொண்டர்களும், நகரத்தின் அண்மையில் திருஞான சம்பந்தர் வந்து சேர்ந்த மகிழ்ச்சியினால் உண்டான இன்பம் காரணமாய்க் காடுபோல் செறிந்த பாக்குகளும் வாழைகளும் அழகிய தோரணங்களும் என்னும் இவற்றால், நேராக விளங்கிய வீதிகளை அலங்காரம் செய்தனர்.

2885. வரிசையாய் கொடிகளைக் கட்டிய வீதியில் அழகிய திண்ணையின் பக்கத்தில் மணமுடைய பந்தலில் மணநீர் நிறைந்த நிறைகுடங்களுடன் கெடுதல் இல்லாத பொன் விளக்குகளை ஏந்திப் பெண்களும் ஆண்களும் நிறைந்து கூடுவார்களும் பூமி விளக்கம் செய்யும் அன்பர்களும் பரவிய இயல்புடன் வந்து நெருங்குபவர்களாகி,

2886. மாலை சூடிய பெண்களின் ஆடல் ஓசையும், வேத கீதங்களின் நாதமும் கூடி மிக்கு எழுந்து பெருகப், பெருவிருப்பினால் காஞ்சி வாழும் மக்கள் ஆரவாரித்து ஒலிசெய்து எழுந்து சென்று, பழைமையுடைய மதிவின் ஒவளியில் போய்க் கூடி முன்னம் வணங்கினர்.

- 2887 சண்பையாளும் மன்னர்முன்பு தொண்டர்வந்து
சார்தலும்
பண்புநீடி யானமுன் பிழிந்திறைஞ்சு
பான்மைகண்டு
எண்பெருக்கு மிக்கதொண்டர் அஞ்சலித்
தெடுத்தசொல்
மண்பரக்க வீழ்ந்தெழுந்து வானமுட்ட ஆர்த்தனர்.
- 2888 சேனாயர்ந்த வாயில்நீடு சீர்கொள் சண்பை
மன்னனார்
வாணிலாவு நீற்றணி விளங்கிட மனத்தினில்
பூனும்அன்பர் தம்முடன் புகுந்திடப் புறத்துளோர்
காணும்ஆசை யிற்குவித்த கைந்நிரை எடுத்தனர்.
- 2889 வியனெடுந் தெருவினாடு மிக்கதொண்டர்
ஆர்ப்பெழக்
கயல்நெடுங்கண் மாதரும் காதல்நீடு மாந்தரும்
புயல்பொழிந்த தாமெனப் பூவினோடு
பொற்சண்ணம்
இயலுமாறு வாழ்த்தெடுந் திருமருங்கும் வீசினார்.
- 2890 இன்னவண்ணம் யாவரும் இன்பமெய்த எய்துவார்
பின்னுவார் சடைமுடிப் பிரான்மகிழ்ந்த
கோயில்கள்
முன்னுறப் பணிந்துபோய் மொய்வரைத் திருமகள்
மன்னுபூ சனைமகிழ்ந்த மன்னர்கோயில்
முன்னினார்.
- 2891 கம்பவாணர் கோயில்வாயில் கண்டுகை
குவித்தெடுத்து
உம்பரோங்கு கோபுரத்தின் முன்னிறைஞ்சி
உள்ளனைந்து
அம்பொன்மா ளிகைப்புறத்தில் அன்பரோடு
குழுவந்து
இம்பர்ஞாலம் உய்யவந்த பிள்ளையார்
இறைஞ்சுவார்.

2887. சீகாழியில் தோன்றிய ஞானசம்பந்தர் முன்பு அந்தத் தொண்டர்கள் வந்து சேர்ந்தபோது, பண்புமிக்கு முத்துச் சிலிகையினின்றும் இறங்கி வணங்கும் இயல்பைப் பார்த்து, எண்ணம் பெருக்கிய தொண்டர்கள் ஆர்த்துத் துதித்த 'அரகர' என்ற ஒலி உலகத்தில் பரவ, நிலத்தில் விழுந்து எழுந்து, வானம் அளாவ ஆரவாரம் செய்தனர்.

2888. மிக்க சிறப்புக் கொண்ட சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் ஒளி பொருந்திய திருநீற்றுக் கோலம் திருமேனியில் விளங்கிட உள்ளத்தில் சிவனிடம் அன்பே பூணாக உடைய அடியவருடன் வான் அளாவ உயர்ந்த நகரத்துமதில் புற வாயிலுள்ளே புகுந்தபோது, நகர்ப்புறத்தினின்றும் வந்து கூடிய மக்கள் பிள்ளையாரைக் காண்கின்ற ஆசையினால் வரிசையாய்க் கைகளைத் தலைமீது குவித்தனர்.

2889. அகன்ற நீண்ட தெருவின் இடையே கூடிய தொண்டர்களின் முழக்கம் எழ, கயல்மீன் போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய பெண்களும் காதலால் மிக்க மக்களும் மேகம் மழை பெய்ததுபோல் பூக்களுடன் 'பொன் சுண்ணப் பொடியை ஏற்றவாறு வாழ்த்துக் கூறி இரு பக்கங்களிலும் வீசினர்.

2890. இங்ஙனம் எல்லாரும் இன்பம் அடையுமாறு சேர்பவரான ஞானசம்பந்தர் சுருண்ட நீண்ட சடையை யுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்த பல கோயில்களைச் செல்லும் வழியில் வணங்கிப் போய், மலையரசன் மகளான உமையம்மையாரின் நிலைபெற்ற பூசனையை என்றும் மகிழ்ந்து கொண்டு எழுந்தருளுகின்ற ஏகம்பரான இறைவரின் திருக்கோயில் முன்பு சேர்ந்தார்.

2891. ஏகம்ப வாணரான இறைவனின் திருக்கோயில் வாயிலைப் பார்த்துக் கைகளைக் குவித்துத் தலைமீது தூக்கி வணங்கி வானத்தின் மீது ஒங்கும் கோபுரத்தின் முன் வணங்கி, கோயிலுள் போய்ச் சேர்ந்து, அழகிய பொன் மாளிகையின் புறச் சுற்றில் அன்பர்களுடன் வலமாகச் சுற்றி வந்து இந்த வுலகம் உய்யுமாறு தோன்றியருளிய ஞானசம்பந்தர் வணங்குவாராய்.

302 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2892 செம்பொன்மலைக் கொடிதழுவக் குழைந்தருளுந்
திருமேனிக்
கம்பரைவந் தெதிர்வணங்குங் கவுணியர்தங்
காவலனார்
பம்புதுளிக் கண்ணருவி பாய்ந்துமயிர்ப் புளகம் வரதி
தம்பெருகு மனக்காதல் தள்ளநில
மிசைத்தாழ்ந்தார்.

2893 பலமுறையும் பணிந்தெழுந்து பங்கயச்செங்
கைமுகிழ்ப்ப
மருமுகம் அளித்ததிரு மணிவாயால் மறையான்
என்று
உலகுய்ய எடுத்தருளி ஊருகியஅன் பென்புருக்க
நிலவுமிசை முதற்றாளம் நிரம்பியநீர் மையில்நிகழ்.

2894 பாடினார் பணிவுற்றார் பரிவுறும்ஆ னந்தக்கூத்து
ஆடினார் அகங்குழைந்தார் அஞ்சலிதஞ்
சென்னியின்மேல்
சூடினார் மெய்ம்முகிழ்த்தார் சூகரமும்
அன்னமுமாய்த்
தேடினார் இருவருக்குந் தெரிவரியார் திருமகனார்.

2895 மருவிய ஏழிசைபொழிய மனம்பொழியும் பேரன்
பால்
பெருகியகண் மழைபொழியப் பெரும்புகலிப்
பெருந்தகையாந்
உருகியஅன் புள்ளலைப்ப உமைதழுவக்
குழைந்தவரைப்
பருகியமெய் யுணர்வினோடும் பரவியே
புறத்தணைந்தார்.

2892. செம்பொன் மலையரசனின் மகளாரான கொடி. போன்ற காமாட்சியம்மையார் தழுவக் குழைந்த திரு மேனிபையுடைய ஏகாம்ப நாதரைத். திருமுன்பு வந்து எதிரே வணங்கும் கவுணியர் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் துளிக்குந் துளிகளாகி அருவிபோல் கண்ணீர் பெருகத், திருமேனியில் மயிர்ப்புளகம் ஏற்படத் தம் உள்ளத்தில் நிறைந்து பெருகும் பெருவிருப்பம் உந்த நிலத்தின் மீது விழுந்து வணங்கியவராய்.

2893. பல முறையும் வணங்கி எழுந்து தாமரை போன்ற சிவந்த கை குவிய, மலர்கின்ற திருமுகத்தில் தோன்றிய அழகிய ஒளி வீளங்கும் வாக்கினால் 'மறையான்' என்று உலகம் உய்யுமாறு தொடங்கி உள்ளம் உருகிய அன்பு எலும்பையும் உருக்குவதாகப் பொருந்திய பண்ணும் தாளமும் கூட நிரம்பிய தன்மையில் அமைய,

(இங்குப் பாடியது 'மறையானை' எனத் தொடங்கும் பதிகம்)

2894. ஞானசம்பந்தர். பாடினார். பணிந்தார்; அன்பினால் நிறைந்த ஆனந்தக் கூத்து ஆடினார்; மனம் குழைந்து உருகினார்; கைகளைக் குவித்த அஞ்சலியைத் தலைமேல் கொண்டார்; உடல் எங்கும் மயிர்ப்புளகம் வரப் பெற்றார். பன்றியும் அன்னமுமாய் உருவெடுத்து முறையே அடியும் முடியும் தேடியவர்களான இரண்டு பெருந் தேவர்க்கும் தெரிவதற்கு அரியராய் நிமிர்ந்த இறைவரின் மகனான பிள்ளையார் (இத்தகைய இயல்பினராய்)

2895. பொருந்திய ஏழிசைகளையும் வாக்கானது பொழிய, மனத்தினின்றும் மேலிட்டு ஊக்கும் அன்பினால் கண்கள் ஊற்றெடுத்துப் பெருகிய கண்ணீர் மழை பொழிய, பெருமையுடைய சீகாழியில் தோன்றியருளிய பெருந் தகையாரான பிள்ளையார், உள்ளம் உருகுவதற்குக் காரணமான அன்பு மனத்தை அவையச் செய்ய, காமாட்சி யம்மையார் தழுவத் திருமேனி குழைந்த ஏகம்பநாதரை அனுபவித்த மெய் உணர்ச்சியோடும் போற்றி செய்து, கோயில் வெளிப்பக்கத்தை அடைந்தார்.

2896 புறத்தணைந்த தொண்டருடன் போந்தமைந்த
 திருமடத்தில்
 பெறற்கரும்பே றுலகூய்யப் பெற்றருளும் பிள்ளை
 யார்
 மறப்பரிய காதலுடன் வந்தெய்தி மகிழ்ந்துறைவார்
 அறப்பெருங் செல் வக்காமக் கோட்டம் அணைந்
 திறைஞ்சினார்.

2897 திருவேகம் பத்தமர்ந்த செழுஞ்சுடரைச் சேவடியில்
 ஒருபோதும் தப்பாதே உள்ளருகிப் பணிகின்றார்
 மருவுதிரு இயமகமும் வளர் இருக்குக் குறள் மற்றும்
 பெருகும் இசைத் திருப்பதிகத் தொடை
 புனைந்தார்பிள்ளையார்.

2898 தீடுதிருப் பொழிற்காஞ்சி நெறிக்காரைக்
 காடிறைஞ்சித்
 துடுமதிக் கண்ணியார் துணைமலர்ச்சே வடிபாடி
 ஆடுமவர் இனிதமரும் அனேகதங்கா வதம்பரவி
 மாடுதிருத் தானங்கள் பணிந்தேத்தி வைகுநாள்.

2896. வெளியே வந்தருளிய திருத்தொண்டர்களுடன் போய்த் தாம் எழுந்தருளும் பேறு பெற அதற்கென அமைந்த மடத்தில் பெறுவதற்கரிய பேறான சிவஞானத்தை உலகம் உய்யும் பொருட்டாய்ப் பெற்று அவ்வாறே உலகுக்கு அருளும் ஞானசம்பந்தர். இறைவரை மறவாத பெரு விருப்புடன் வந்து மகிழ்ச்சியுடன் தங்கியருள்வார். அந்நாள் எல்லாவற்றையும் வளர்த்து உமையம்மையார் எழுந்தருளியுள்ள பெரிய செல்வம் பொருந்திய காமகோட்டத்தை அடைந்து வணங்கினார்.

2897. திரு ஏகம்பத்தில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் செழுமை பொருந்திய ஞானச் சுடரான இறைவரைத் திருவடியின் கீழ் வழிபடவேண்டிய காலங்களில் ஒரு பொழுதும் தவறாது உள்ளம் உருகிப் பணிகின்றவராய், ஞானசம்பந்தர், அணி பொருந்திய 'திருஇயமகமும்' பொருளால் வளர்கின்ற 'திருவிருக்குக் குறளும்' இன்னும் வேறு பெருகுகின்ற இசை பொருந்திய திருப்பதிக மாலையையும் இறைவருக்கு அணிவித்தார்.

(திருஇயமகப் பதிகம் 'பாயுமால் விடை' எனத் தொடங்குவதாகும். திருவிருக்குக் குறள் 'கருவார் கச்சி' எனத் தொடங்கும் பதிகம். இவையும் 'வெந்தபுண்' எனத் தொடங்கும் பதிகமும் காஞ்சியில் அவரால் பாடப் பெற்றன.)

2898. நீடும் சோலைகள் சூழ்ந்த 'திருக்கச்சி நெறிக் காரைக்காடு' என்னும் திருக்கோயிலைப் போய் வணங்கி, அணியும் பிறையான கண்ணியையுடைய இறைவரின் துணையான மலர் போன்ற திருப்பாதங்களைப் பாடிக் கூத்தியற்றும் இறைவர் இனிதாய் வீற்றிருக்கும் 'திருக்கச்சி அனேகதங் காவதம்' என்னும் திருப்பதியைத் துதித்துப் பக்கத்தில் உள்ள கோயில்களையும் பணிந்து துதித்துத் தங்கியிருக்கும் நாளில்,

(திருக்கச்சி நெறிக் காரைக்காடு பதிகம் 'வாரணவு முலை மங்கை' என்ற தொடக்கம் உடையது. அனேகதம்—யானை)

2899 எண்டிசையும் போற்றிசைக்குந் திருப்பதி மற்றகன்
புறத்து
தொண்டருடன் இனிதேகித் தொல்லைவிடம்
உண்டிருண்ட
கண்டர்மகிழ் மேற்றளியும் முதலான கலந்தேத்தி
மண்டுபெருங் காதலினால் வணங்கிமீண் டினி
திருத்தார்.

2900 அப்பதியில் விருப்பினொடும் அங்கணரைப்
பணிந்தமர்வார்
செப்பரிய புகழ்ப்பாவித் திருநதியின்
தென்கரைபோய்
மைப்பொலியுங் கண்டர்திரு மாற்பேறு
மகிழ்ந்திறைஞ்சி
முப்புரஞ்செற் றவர்தம்மை மொழிமாலை
சாத்தினார்.

2901 திருமாற்பே றுடையவர்தந் திருவருள்பெற்
றெழுந்தருளிக்
கருமாலுங் கருமாவாய்க் காண்பரிய கழல்தாங்கி
மருஆற்றல் மழவிடையார் திருவல்லம்
வணங்கித்தம்
பெருமாற்குத் திருப்பதிகப் பெரும்பிணையல்
அணிவித்தார்.

2902 அங்குள்ள பிறபதியில் அரிக்கரியார் கழல்வணங்கிப்
பொங்குபுனற் பால்யாற்றின் புடையில்வட
பாலிறைவர்
எங்குமுறைபதிபணிவார் இலம்பையங்கோட்டுர்
இறைஞ்சிச்
செங்கண்விடை உகைத்தவரைத் திருப்பதிகம்
பாடினார்.

2899. எட்டுத் திக்குகளில் உள்ளவரும் போற்றும் திருத்தலமான காஞ்சி புரத்தின் புறத்தில் திருத் தொண்டர் களுடன் கூடி இனிதாய்ப் போய் முன் நாளில் நஞ்சை உண்டு அதனால் கருநிறம் உடைய கண்டத்தையுடைய இறைவர் மகிழ்வுடன் வீற்றிருக்கும் 'திருமேற்றளி' முதலான பதிகளில் போய்த் துதித்துச் செறிந்த பெருங் காதலால் வணங்கித் திருக்கச்சி நகரில் மீண்டு இனிதாய் எழுந்தருளித் தங்கியிருந்தார்.

2900. அந்தக் காஞ்சி நகரத்தில் மிக்க விருப்புடன் இறைவரை வணங்கிக் கொண்டு விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கின்ற டின்னையார் கூறுவதற்கரிய புகழுடன் கூடிய பாலியாற்றின் தெற்குக் கரையின் வழியில் போய், நஞ்சு விளங்கும் கழுத்தையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற 'திருமால் பேற்றை' மகிழ்ச்சியுடன் வணங்கி, முப்புரங்களை எரித்த சிவபெருமானைச் சொல் மாலையான திருப்பதிகம் சாத்தியருளினார்.

(திருமாற் பேறு பதிகம் 'குருந்தவன்' என்ற தொடக்கம் உடையது.)

2901. திருமால் பேற்றில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருவருளைப் பெற்று, அங்கிருந்து எழுந்தருளிப் போய்க் கரிய நிறம் கொண்ட திருமாலும் தாம் பன்றி எடுத்தும் காண இயலாத திருவடிகளைச் சுமந்து வரும் வலிமை பெற்றுள்ள இளைய காளையையுடைய இறைவரின் திருவல்லம் என்னும் பதியினை வணங்கித் தம் இறைவர்க்குத் திருப்பதிகமான மாலையைச் சூடியருளினார்.

(திருவல்லத்தில் பாடியது 'எரித்தவன்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்)

2902. அங்குள்ள தலங்களில் திருமாலுக்கு அரிய வரான இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, பெருகும் நீரைக் கொண்ட பாலியாற்றின் பக்கத்தே வடக்கில் இறைவர் எங்கும் எழுந்தருளிய. தலங்களை எல்லாம் வணங்குவாராகித் 'திரு இலம் பையங் கோட்டூரினைத் தொழுது, சிவந்த கண்களையுடைய காளை ஊர்தியை உடையவரைத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

(திரு இலம்பையங் கோட்டூரில் பாடியது 'மலையினார்' எனத் தொடங்குவது.)

2903 திருத்தொண்டர் பலர்குழத் திருவிற்கோ
 லமும்பணிந்து
 பொருட்பதிகத் தொடைமாலை புரம்எரித்த
 படிபாடி
 அருட்புகலி ஆண்டகையார் தக்கோலம்
 அணைந்தருளி
 விருப்பினோடும் திருவூறல் மேவினார்
 தமைப்பணிந்தார்.

2904 தொழுதுபல முறைபோற்றிச் சுரர்குருவுக்
 கிளையமுனி
 வழுவித்தவம் புரிந்தேத்த மன்னினார் தமைமலர்ந்த
 பழுதில்செழுந் தமிழ்மாலைப் பதிகஇசை
 புணைந்தருளி
 முழுதும்அளித்தவர் அருளால் போந்தனர்முத்
 தமிழ்விசை.

2905 குன்றநெடுஞ் சிலையாளர் குலவியபல் பதிபிறவும்
 நின்றவிருப் புடன்திறைஞ்சி நீடுதிருத்
 தொண்டருடன்
 பொன்றயங்கு மணிமாடப் பூந்தராய்ப் புரவலனார்
 சென்றணைந்தார் பழையனூர்த் திருவாலங்
 காட்டருகு:

2906 இம்மையிலே புவியுள்ளோர் யாருங் காண
 ஏழுலகும் போற்றிசைப்ப எம்மை ஆளும்
 அம்மைதிருத் தலையாலே நடந்து போற்றும்
 அம்மையப்பர் திருவாலங்.காடாம் என்று
 தம்மையுடை யவர்முதூர் மிதிக்க அஞ்சிச்
 சண்பைவரும் சிகாமணியார் சாரச் சென்று
 செம்மைநெறி வழுவாத பதியின் மாடோர்
 செழும்பதியில் அன்றிரவு பள்ளி சேர்ந்தார்.

2903. திருத் தொண்டர் பலரும் தம்மைச் சூழ்ந்து வரப் போய்த் 'திருவிற் கோலம்' என்ற தலத்தைத் தொழுது, மெய்ப் பொருளைப் புலப்படுத்தும் திருப்பதிகமான மாலையினைச் சிவபெருமான் திரிபுரம் எரித்த நிலை பற்றித் துதித்துப் பாடியருளி, அருள் உடைய சீகாழிப் பிள்ளையார் 'தக்கோலம்' என்ற பதியைச் சேர்ந்து விருப்பத்துடன் அங்குத் 'திருவூறல்' என்ற கோயிலில் வீற்றிருக்கும் இறைவரை வணங்கினார்.

(திருவிற் கோலத்தில் பாடியது 'உருவினா' என்று தொடங்கும் பதிகம்.)

2904. அங்குத் தொழுது பலமுறையும் வணங்கித் தேவ குருவான வியாழனின் தம்பி சம்வர்த்த முனிவர் குற்றம் இல்லாது தவத்தைச் செய்து போற்ற எழுந்தருளிய இறைவரை அன்பால் மலர்ந்த குற்றம் இல்லாத செழுந்தமிழ் மாலையான பதிக இசையைப் பாடி, எல்லாவற்றையும் படைத்தளித்த இறைவரிடம் விடை பெற்று முத்தமிழ் வல்லுநர் சென்றார்.

(திருவூறலில் பாடியது 'மாறிலவு' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

2905. மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமான் விளங்க எழுந்தருளிய பிறபுல பதிகளையும் நிலையான விருப்பத்துடன் வணங்கிப் பொன்னால் இயன்ற அழகிய மாடங்களையுடைய சீகாழியின் தலைவரான ஞான சம்பந்தர், அன்பு பெருகிய தொண்டருடன் பழையனூர்த் திருவாலங் காட்டின் அருகில் சென்று சேர்ந்தார்.

2906. 'இப்பிறவியில் இம்மண்ணுலகத்தில் எவரும் நேரில் காணும்படி ஏழ் உலகத்தில் உள்ளவரும் துதிக்கும் படி எம்மை ஆள்கின்ற அம்மையாரான காரைக் கால் அம்மையார் தம் திருத்தலையினால் நடந்து போய் அடைந்து போற்றிய அம்மையப்பர் வீற்றிருக்கின்ற பதி 'இத் திருவாலங் காடாகும்' என்று உள்ளத்தில் எண்ணித் தம்மை ஆளுடைய இறைவரின் பழமை பொருந்திய அந்த லுரைக் காலால் மிதித்து உள்ளே செல்ல அச்சம் கொண்டு, சீகாழியில் தோன்றிபருளிய பிள்ளையார் அந்தப் பதியில் அருகில் சாரச் செம்மை நெறியினின்று சற்றும் வழுவாத தூய ஒழுக்கமுடையவர்கள் வாழ்கின்ற அந்தப் பதியின் பக்கத்தில் ஒரு செழுமையான நகரில் அன்று இரவிலே தங்கி உறங்கலானார்.

310 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2907 மாலையிடை யாமத்துப் பள்ளி கொள்ளும்
 மறையவனார் தம்முன்பு கனவிலே வந்து
 ஆலவனத் தமர்ந்தருளும் அப்பர்நம்மை
 அயர்த்தனையோ பாடுதற்குளன் றருளிச் செய்ய
 ஞாலம்இருள் நீங்கவரும் புகலி வேந்தர்
 நடுஇடையா மத்தின்இடைத் தொழுது ணர்ந்து
 வேலைவிடம் உண்டவர்தங் கருணைபோற்றி
 மெய்யுருகித் திருப்பதிகம் விளம்ப லுற்றார்.

2908 துஞ்சவரு வார்ன்றே எடுத்த ஓசைச்
 சுருதிமுறை வழுவாமல் தொடுத்த பாடல்
 எஞ்சலிலா வகைமுறையே பழைய னூரார்
 இயம்புமொழி காத்தகதை சிறப்பித் தேத்தி
 அஞ்சனமா கரியுரித்தார் அருளாம் என்றே
 அருளும் வகை திருக்கடைக்காப் பமையச்
 சாத்திப்
 பஞ்சரமாம் பழையதிறங் கிழமை கொள்ளப்
 பாடினார் பாரெல்லாம் உய்ய வந்தார்.

2909 நீடும்இசைத் திருப்பதிகம் பாடிப் போற்றி
 நெடுங்கங்குல் இருள்நீங்கி நிகழ்ந்த காலை
 மாடுதிருத் தொண்டர்குழாம் அணைந்தபோது
 மாலையினில் திருவால வனத்துமன்னி
 ஆடுமவர் அருள்செய்த படியை எல்லாம்
 அருளிச்செய்து அகமலரப் பாடி ஏத்திச்
 சேடர்பயில் திருப்பதியைத் தொழுது போந்து
 திருப்பாசூர் அதன்மருங்கு செல்ல லுற்றார்.

2907. மாலை முற்றிய நடு யாமத்தில் பள்ளி கொண்டருளும் வேதியரான பிள்ளையாரின் கனவில் வெளிப்பட்டுத் திருவாலங்காட்டில் வீற்றிருக்கும் இறைவர் “நம்மைப் பாடுவதற்கு மறந்தாயோ?” என்று வினவினார். உலகம் இருள் நீங்கி உய்யும் பொருட்டுத் தோன்றியருளிய சீகாழித் தலைவர் நள்ளிருள் யாமத்தில் வணங்கிய படியே உறக்கத்தினின்று உணர்ந்து எழுந்து கடலில் உண்டான நஞ்சை உண்டருளிய சிவபெருமானின் திருவருளைப் போற்றி மெய் உருகித் திருப்பதிகத்தைப் பாடலானார்.

2908. உலகம் உய்யத் தோன்றிய ஞானசம்பந்தர் ‘துஞ்ச வருவாரும்’ என்று தொடங்கிய ஓசையுடைய வேதத்தின் முறை தவறாதபடி பாடிய பாடலில் குறைவற்ற வகையினால் நீதிமுறையின் வழி பழையனூர் வேளாளர் தாங்கள் கூறிய சொல்லைத் தவறாது காத்து அருள் பெற்ற வரலாற்றைச் சிறப்பாய்ப் பாராட்டிக் கரிய யானையை உரித்த இறைவரின் திருவருளேயாகும் இது என்று அருள் செய்யும் தன்மையைத் திருக்கடைக் காப்பில் வைத்துக் குறிஞ்சி யாழ்ப்பண் அமைதித் திறமும் கிழமையும் பொருந்தப் பாடினார்.

(திருவாலங்காட்டில் பாடியது ‘துஞ்ச வருவாரும்’ எனத் தொடங்குவதாகும்.)

2909. எக்காலத்தும் நிலைபெறும் இசையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடித் துதித்தபின் நீண்ட இரவின் இருள் புலர்ந்து நீங்கிய போது பக்கத்தில் திருத்தொண்டர் கூட்டம் வந்து சேர்ந்த போது, இரவில் திருவாலங் காட்டுப் பதியில் ஆடுகின்ற இறைவர் தமக்கு அருள் செய்த விதத்தை யெல்லாம் அவர்களுக்குச் சொல்லி, அத்திருப்பதிகத்தைத் திரும்பவும் உள்ளம் மகிழப் பாடித் துதித்தபின் பெரியவா வாழ்கின்ற அந்தப் பதியை வணங்கி அகன்று போய் - ‘திருப்பாசூர்’ அருகில் செல்லலானார்.

312 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2910 திருப்பாகுர் அணைந்தருளி அங்கு மற்றச்
 செழும்பதியோர் எதிர்கொள்ளச் சென்று புக்குப்
 பொருப்பரையன் மடப்பாவை இடப்பா சுத்துப்
 புராதனர்வேய் இடங்கொண்ட புனிதர் கோயில்
 விருப்பினுடன் வலங்கொண்டு புக்குத் தாழ்ந்து
 வீழ்ந்தெழுந்து மேனியெலாம் முகிழ்ப்ப நின்றே
 அருட்கருணைத் திருவாளன் நாமஞ் சிந்தை
 இடையார்என் றிசைப்பதிகம் அருளிச்
 செய்தார்.

2911 மன்னுதிருப் பதிகஇசை பாடிப் போற்றி
 வணங்கிப்போந் தப்பதியில் வைகி மாடு
 பிஞ்ஞகர்தம் வெண்பாக்கம் முதலாயுள்ள
 பிறபதிகள் பணிந்தணைவார் பெருகும்
 அன்பால்
 முன்னிறைந்த திருவாய்மஞ் சனநீராட்டும்
 முதல் வேடர் கண்ணப்ப நாய னாரை
 உன்னியொளிர் காளத்தி மலைவ ணங்க
 உற்றபெரு வேட்கையுடன் உவந்து சென்றார்.

2912 மிக்கபெருங் காதுலுடன் தொண்டர் குழ
 மென்புனல்நாட் டினையகன்று வெற்பும் கானும்
 தொக்கபெரு வனபுலக்கான் அடைந்து போகிச்
 சூலகபா லக்கரத்துச் சுடருமேனி
 முக்கண் முதற் றலைவனிட மாக யுள்ள
 முகில் நெருங்கு காரிகரை முன்னர்ச் சென்று
 புக்கிறைஞ்சிப் போற்றிசைத்துஅப் பதியில் வைகிப்
 பூதியரோ டுடன்மகிழ்ந்தார் புகலி வேந்தர்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 313

2910. 'திருப்பாசுரை' அணைந்து அங்கு அந்தச் செழும்பதியினர் வந்து எதிர்கொள்ள பதியுள் போய்ப் புகுந்து, மலையரசனின் மகளான பார்வதியம்மையாரை இடப் பாகத்தில் கொண்ட பழமையுடையவரும் மூங்கிலை இடமாகக் கொண்டவருமான இறைவரின் திருக்கோயிலுள் விருப்பத்துடன் வலமாக வந்து உள்ளே புகுந்து இறைவரின் திருமுன்பு நிலம் பொருந்த விழுந்து வணங்கி எழுந்து, திருமேனி முழுதும் மயிர்க்கூச் செறிப்பு உண்டாக நின்று, அருட்கருணை என்ற செல்வத்தையுடைய இறைவரின் திருநாமத்தைச் 'சிந்தையிடையார்' எனத் தொடங்கி இசையுடன் கூடிய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

(திருப்பாசுரில் பாடியது 'சிந்தையிடையார்' எனத் தொடங்கும் பதிகம். பாசு-மூங்கில். இறைவர் மூங்கில் அடியில் எழுந்தருளியுள்ளதால் இப்பெயர்.)

2911. ஞானசம்பந்தர் நிலைபெறும் இசையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடித் துதித்துச் சென்று அப்பதியில் தங்கியிருந்தார். அத்தலத்தின் பக்கத்தில் இறைவர் எழுந்தருளிய 'திருவெண் பாக்கம்' முதலான மற்றப் பதிகளையும் வணங்கியவண்ணம் செல்பவராய்ப் பெருகும் அன்பால் முன் திருவாய் நிறைந்த நீரால் இறைவரைத் திருமஞ்சன நீராட்டும் முதல்வரான 'கண்ணப்ப நாயனாரை' எண்ணி, விளங்கும் 'திருக்காளத்தி மலையைத்' தொழுவதற்குப் பொருந்திய பெருவிருப்புடன் மகிழ்ந்து போய் அருளினார்.

2912. மிக்க பெருவிருப்புடனே தொண்டர் சூழ்ந்து வரப் போய் மெல்லிய தாய்ப் பாய்கின்ற நீர்வளம் கொண்ட பாலியாற்றின் வடகரையில் உள்ள நாட்டின் பகுதியை நீங்கி, மலையும் காடும் போலச் சேர்ந்து நெருங்கிய வலிய நிலம் பரந்த காட்டிடங்களை அடைந்து, சூலமும் கபாலமும் கையில் கொண்டு ஒளிவிளங்கும் திருமேனியையும் மூன்று கண்களையுமுடைய இறைவரின் இடமாகி மேகம் சூழ்ந்த 'திருக்காரி கரையினை' முன்னர் சென்று, கோயிலுள் புகுந்து இறைவரை வணங்கி அந்தப் பதியில் தங்கித் தொண்டருடன் ஞான சம்பந்தர் மகிழ்ந்திருந்தார்.

314 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

“913 இறைவர்திருக் காரிகரை இறைஞ்சி அப்பால்
எண்ணில்பெரு வரைகளிரு மருங்கும் எங்கும்
நிறையருவி நிரைபலவாய் மணியும் பொன்னும்
நிறைதுவலை புடைசிதறி நிகழ்ப வாகி
அறைகழல்வா னவர்க்கிறைவன் குலிசவேற்றால்
அற்றசிறை பெற்றவன்மேல் எழுவ தற்குச்
சிறகடித்துப் பறக்கமுயன் றுயர்ந்த போலும்
சிலைநிலத்தில் எழுந்தருளிச் செல்லா நின்றார்.

2914 மாதவர்கள் நெருங்கு குழாம் பரந்து செல்ல
மணிமுத்தின் பரிச்சின்னம் வரம்பின் றாகப்
பூதிநிறை கடலணைவ தென்னச் சண்பைப்
புரவலனார் எழுந்தருளும் பொழுதுசின்னத்
திதிலொலி பலமுறையும் பொங்கி எங்கும்
திருஞான சம்பந்தன் வந்தான் என்னும்
நாதம்நிறை செவியினவாய் மாக்க ளெல்லாம்
நலமருவு நினைவொன்றாய் மருங்கு நண்ண.

2915 கானவர்தங் குலம்உலகு போற்ற வந்த
கண்ணப்பர் திருப்பாதச் செருப்புத் தோய
மானவரிச் சிலைவேட்டை ஆடும் கானும்
வானமறை நிலைபெரிய மரமும் தூறும்
ஏனைஇமை யோர்தாமும் இறைஞ்சி ஏத்தி
எய்தவரும் பெருமையுவாம் எண்ணிலாத
தானமும்மற் றவைகடந்து திருக்கா ளத்தி
சாரஎழுந் தருளினார் சண்பை வேந்தர்.

2913. ஞானசம்பந்தர் சிவபெருமானின் திருக்காரிகரையைத் தொழுது மேல் போய், அளவில்லாத பெரிய மலைகளில் இரு பக்கங்களிலும் எங்கும் நீர் நிறைந்த அருவிகள் பல வரிசையான மணிகளையும் பொன்னையும் நிறைந்த நீர்த்துளிகளைப் பக்கங்களில் நிரம்பச் சிதறி நிகழ்வனவாகி ஒலிக்கின்ற கழலை அணிந்த தேவ அரசனான இந்திரனின் வச்சிரப்படை தாக்குதலால் அறுபட்ட இறகுகளைப் பெற்று அவன் மீது போருக்கு எழுவதற்காகச் சிறகுகளை விரித்துப் பறக்க முயன்று உயர்ந்தன போன்ற காட்சி தரும் மலை சூழ்ந்த நாட்டின் பகுதியில் எழுந்தருளிச் செல்பவராய்,

2914. சிவனடியார் கூட்டம் பரந்து செல்ல, அழகிய முத்துச்சின்னங்கள் உண்டாக்கும் ஓசை அளவில்லாது எழ. திருநீறு நிறைந்த கடல் அணைவதைப் போல் சீகாழித் தலைவரான ஞான சம்பந்தர் வரும்போது, திருச்சின்னங்களின் ஒப்பில்லாத ஒலி பலமுறையாலும் மேன்மேல் அதிகரித்து எங்கும் திருஞான சம்பந்தர் வந்தார் என்று உண்டாகும் ஒலி நிறைந்த காதுகளை உடையன ஆதலால், ஐந்து அறிவுடைய விலங்குச் சாதிகள் எல்லாம் தம் இயல்பான தீமைமீன்றி நன்மை பொருந்தும் நினைவு ஒன்றையே மேற்கொண்டு பக்கங்களில் வந்து பொருந்த,

2915. வேடுவர் குலத்தை உலகமானது போற்று மாறு அதில் வந்து அவதரித்த கண்ணப்ப நாயனாரின் திருவடிகளில் அணிந்த செருப்புத் தேயுமாறு பெரிய கட்டமைந்த வில் வேட்டையாடும் காடுகளும், வானத்தை மறைக்குமாறு நீண்ட பெரிய மரச் சோலைகளும் தூறுகளும் தேவர்களும் துதிக்க வரும் பெருமையுடைய அளவில்லாத மற்ற இடங்களும் ஆகியவற்றையெல்லாம் கடந்து சென்று திருக்காளத்தி மலையைச் சேரச் சீகாழித் தலைவர் சென்றார்.

316 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2916 அம்பொன்மலைக் கொடிமுலைப்பால் குழைத்த
 ஞானத்
 தழுதுண்ட பிள்ளையார் அணைந்தார் என்று
 செம்பொன் மலைவில்லியார் திருக்கா ளத்தி
 சேர்ந்ததிருத் தொண்டர் குழாம் அடைய
 ஈண்டிப்
 பம்புசடைத் திருமுனிவர் கபாலக் கையர்
 பலவேடச் சைவர்குல வேடர் மற்றும்
 உம்பர் தவம் புரிவார்அப் பதியில் உள்ளோ
 ருடன்வீரும்பி எதிர் கொள்ள உழைச்சென்
 றுற்றார்.

2917 திசைஅனத்தும் நீற்றினொளி தழைப்ப் மண்மேல்
 சிவலோகம் அணைந்ததெனச் சென்ற போது
 மிசைவிளங்கும் மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும்
 வேதபா லகர் இழிந்து வணங்கி மிக்க
 அசைவில் பெருந் தொண்டர்குழாம் தொழுது
 போற்றி
 அர எனும்ஓ சையின் அண்டம் நிறைப்ப
 அன்பால்
 இசைவிளங்குந் தமிழ்விரகர் திருக் காளத்தித்
 திருமலைஇம் மலைகளில்யாது என்று கேட்டார்.

2918 வந்தணைந்த மாதவத்தோர் வணங்கித் தாழ்ந்து
 மறை வாழ்வே சைவசிகா மணியே தோன்றும்
 இந்தமலை காளனோ டத்தி தம்மில்
 இகலிவழி பாடுசெய இறைவர் மேவும்
 அந்தமில்சீர்க் காளத்தி மலையாம் என்ன
 அவனிமேற் பணிந்தெழுந்தஞ் சலிமேற்கு
 கொண்டு
 சிந்தைகளி மகிழ்ச்சிவரத் திருவி ராகம்
 வானவர்கள் தானவர் என்றெடுத்துச் செல்வார்.

84. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 317

2916. அழகிய பொன் மலை மன்னனின் மகளான கொடி போன்ற உமையம்மையாரின் முலைப் பாலில் குழைத்த ஞான அமுதத்தை உண்ட “ஆளுடைய பிள்ளையார் வருகின்றார்” என்று எண்ணி, மேரு மலையை வில்லாகக் கொண்ட இறைவரின் திருக்காளத்தியில் சேர்ந்த திருத் தொண்டர் கூட்டம் நெருங்க வந்து, நெருங்கிய சடையுடைய முனிவர்களும் மண்டை ஓட்டை ஏந்தும் கபாலியர்களும், மற்றும் இங்ஙனம் ‘மாவிரதம்’ முதலான பலபல வேடங்களையுடைய சைவர்களும், மற்றும் மேன்மையான தவம் செய்தவரும், அந்தப் பதியில் உள்ள வருடன் கூடி மகிழ்ந்து, எதிர்கொள்ளப் பக்கத்தில் போய்ச் சேர்ந்தனர்.

2917. எல்லாத் திசைகளிலும் திருநீற்றின் ஒளி பரவ, ‘இந்தவுலகத்தில் சிவலோகம் வந்து சேர்ந்தது’ எனக் கூறுமாறு சென்ற போது, மேலே விளங்கும் அழகிய முத்துச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி வேதத்தில் வல்ல ஞானசம்பந்தர் வணங்கி எதிர் கொண்ட மிக்க அசைவற்ற பெரிய திருத் தொண்டர் கூட்டம் தொழுது வணங்கி ‘அர! அர!’ என்ற பேரொலியால் அண்டம் முழுதும் நிறையுமாறு செய்யப், புகழினால் எங்கும் விளங்கும் தமிழ் வல்லுநரான ஞான சம்பந்தர் அவர்களை நோக்கி, ‘திருக்காளத்தி மலை இங்குத் தோன்றும் மலைகளுள் எது?’ என்று வினவினார்.

2918. எதிர் கொண்டு வரவேற்ற தொண்டர்கள் ஞான சம்பந்தரை வணங்கி “மறையவர்களின் வாழ்வே! சைவத்தலைவர்களுள் சிறந்தவரே! நம் எதிரே தோன்றும் இம்மலைதான் முன்னாளில் ‘காளன்’ என்னும் பாம்பும் யானையும் தமக்குள் மாறுபட்டுத் தம்மைப் பூசை செய்யு மாறு இறைவர் எழுந்தருளியுள்ள கேடில் சிறப்புடைய திருக்காளத்தி மலையாகும்” எனவுரைத்தனர். அப்போது ஞானசம்பந்தர், விழுந்து வணங்கி எழுந்து கைகளைத் தலை மீது குவித்து மனத்துள் மிக்க மகிழ்ச்சி எழுதலால் ‘வானவர்கள் தானவர்கள்’ எனத் தொடங்கும் திருப்பதி கத்தைத் திருவிராக அமைப்பில் பாடிய வண்ணம் மேற் செல்லலானார்.

318 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2919 திருந்தியஇன் னிசைவகுப்புத் திருக்கண் ணப்பர்
 திருத் தொண்டு சிறப்பிதஈத் திகழப் பாடிப்
 பொருந்துபெருந் தவர் கூட்டம் போற்ற வந்து
 பொன்முகலிக்கரை அணைந்து தொழுதுபோகி
 அருந்தவர்கள் எம்மருங்கும் மிடைந்து செல்ல
 ஆளுடைய பிள்ளையார் அயன்மால்தேடும்
 மருந்து வெளி யேஇருந்த திருக்கா ளத்தி
 மலையடி வாரஞ்சார வந்து தாழ்ந்தார்.

2920 தாழ்ந்தெழுந்து திருமலையைத் தொழுது
 கொண்டே
 தடஞ்சிலா தலசோபா னத்தால் ஏறி
 வாழ்ந்திமையோர் குழாம் நெருங்கு மணிநீள்
 வாயில்
 மருங்கிறைஞ்சி உள்புகுந்து வளர்பொற் கோயில்
 சூழ்ந்துவலங் கொண்டிறைவர் திருமுன் பெய்தித்
 தொழுதுதலை மேற்கொண்ட செங்கை போற்றி
 வீழ்ந்தெழுவார் கும்பிட்ட பயன்காண் பார் போல்
 மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார்.

2921 உள்ளத்தில் தெளிகின்ற அன்பின் மெய்ம்மை
 உரு வினையும் அவ்வன்பின் உள்ளே மன்னும்
 வெள்ளச்செஞ் சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கண்
 விமலரையும் உடன் கண்ட விருப்பும் பொங்கிப்
 பள்ளத்தில் இழிபுனல்போல் பரந்து செல்லப்
 பைம்பொன்மலை வல்லிபரிந் தளித்த செம்
 பொன்
 வள்ளத்தில் ஞானஆ ரமுதம் உண்டார்
 மகிழ்ந் தெழுந்து பலமுறையும் வணங்கு
 கின்றார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 319

2919. திருந்திய இனிய பண்ணமைதி வகுப்பினால் திருக்கண்ணப்பரின் திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்துப் பாடியருளிப் பொருந்திய பெரிய திருத் தொண்டர் கூட்டம் சூழ்ந்து துதிக்க எழுந்தருளி வந்து, பொன் முகலியாற்றின் கரையை அடைந்து வணங்கிச் சென்று அரிய தவத்தவர்களான திருத்தொண்டர்கள் எப்பக்கமும் நெருங்கிச் செல்ல, ஆளுடைய பிள்ளையார், நான்முகனும் திருமாலும் தேடிக்காண இயலாத மருந்தான இறைவர் வெளிப்பட எழுந்தருளியிருந்த திருக்காளத்தி மலையின் அடிவாரத்தினை அணுக வந்து நிலத்தில் பொருந்த விழுந்து வணங்கினார்.

2920. ஞான சம்பந்தர் தாழ்ந்து எழுந்து அம்மலையை வணங்கிய வண்ணமே பெரிய மலைப்படிகளின் வழியே ஏறிச் சென்று வாழ்வடைந்து தேவர்கூட்டம் நெருங்கியுள்ள மணிகளையுடைய நீண்ட திருவாயிலின் முன் வணங்கிக் கோயிலுள் புகுந்து, அக்கோயிலை வலமாகச் சுற்றி வந்து, இறைவரின் திருமுன்பு சார்ந்து தொழுது தலையின் மேலே கூப்பிய சிவந்த திருக்கைகளுடன் துதித்து நிலம் பொருந்த விழுந்து வணங்கி எழுந்து செல்பவராய், அவ்வாறு கும்பிட்ட தன் பயனைக் காண்பவரைப் போல், மெய்மையான வேடர் பெருமானாம் திருக்கண்ணப்ப நாயனாரைக் கண்டு அவருடைய அடிகளில் வீழ்ந்தார்.

2921. மனத்தில் தெளிவாய்க் கொள்கின்ற அன்பின் மெய்மையான வடிவத்தையும், அந்த அன்பினுள் நிலையாய் வீற்றிருக்கின்ற சிவந்த சடையையும் நெற்றியில் சிவந்த விழியையும் உடைய குற்றமற்ற இறைவரையும் ஒருசேர ஓரிடத்தில் ஒன்றாகக் கண்டதால் ஆன விருப்பமும் மேன் மேல் அதிகரித்து, மேலிடத்தினின்றும் பள்ளத்தில் இழிந்து ஓடும் நீர் போல் விரைவாகச் செல்ல, பசும் பொன் மலை மன்னன் மகளான கொடி போன்ற உமையம்மையார் அருளுடன் அளித்த செம்பொன் கண்ணத்தில் ஞானமுதை உண்டருளிய ஞானசம்பந்தர் மகிழ்ந்து மேலே பலமுறையும் வணங்குபவராய்.

320 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2922 பங்கயக்கண் அருவிநீர் பாய நின்று
 பரவும்இசைத் திருப்பதிகம் பாடி ஆடித்
 தங்குபெருங் களிகாதல் தகைந்து தட்பத்
 தம்பெருமான் கழல்போற்றுந் தன்மை நீட
 அங்கரிதற் புறம்போந்தங் கயன்மால் போற்ற
 அறியார்தந் திருமலைக்கீழ் அணைந்திறைஞ்சிப்
 பொங்குதிருத் தொண்டர்மடங் காட்ட அங்குப்
 புக்கருளி இனிதமர்ந் தார் புகலி வேந்தர்.

2923 யாவர்களும் அறிவரிய இறைவன் தன்னை
 ஏழுலகும் உடையானை எண்ணி லாத
 தேவர்கள்தம் பெருமானைத் திருக்காளத்தி
 மலையின் மிசை வீற்றிருந்த செய்ய தேனைப்
 பூவலரும் பொழில் புடைகுழ் சண்பை யாளும்
 புரவலனார் காலங்கள் தோறும் புக்குப்
 பாமலர்கொண் டடிபோற்றிப் பருகி யார்ந்து
 பண்பினிய திருப்பதியில் பயிலும் நாளில்,

2924 அங்கண்வட திசைமேலும் குடக்கின் மேலும்
 அருந் தமிழின் வழக்கங்கு நிகழா தாகத்
 திங்கள்புனை முடியார்தந் தானந்தோறும்
 சென்றுதமிழ் இசைபாடுஞ் செய்கைபோல
 மங்கையுடன் வானவர்கள் போற்றி சைப்ப
 வீற்றிருந்தார் வடகயிலை வணங்கிப் பாடிச்
 செங்கமல மலர்வாவித் திருக்கே தாரம்
 தொழுதுதிருப் பதிகஇசை திருந்தப் பாடி.

2922. தாமரை போன்ற கண்களினின்றும் கண்ணீர் வழிந்தோட நின்று துதிக்கும் பண் பொருந்திய திருப்பதிகத்தைப் பாடி ஆனந்தக் கூத்தாடி. தம் உள்ளத்துள் தங்கிக் கிடக்கும் பெருங்களிப்பும் காதலும் வலிந்து தம்மை அங்கே தடைப்படுத்தி நிறுத்த, அதனால் தம் பெருமானின் திருவடிகளைப் போற்றி நிற்கும் இயல்பு நீடித்தலால், அங்கிருந்து அரிதாக வெளியே வந்து நான்முகனும் திருமாலும் போற்றுதற்கு அரிய இறைவரின் திருக்காளத்தி மலையின் அடியில் வந்து அணைந்து வணங்கிப் போய்ப் பெருகிய தொண்டர்கள் திருமடத்தைக் காட்டச் சென்று புகுந்த ஞானசம்பந்தர் அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

2923. யாவரும் அறிவதற்கு அரிய இறைவரை, ஏழ் உலகங்களையும் உடையவரை, எண் இல்லாத தேவர் களின் தலைவரை, திருக்காளத்தி மலையின் மீது வீற்றிருக்கும் சிவந்த தேனை, மலர்கள் மலரும் சோலை குழந்த சிகாழியை ஆளும் வேந்தரான திருஞான சம்பந்தர், உரிய காலங்கள் தோறும் போய்க் கோயிலுள் புகுந்து பதிகம் என்ற மலர் கொண்டு அருச்சனை செய்து துதித்துப் பருகி நிறைவாக அனுபவித்துச் செம்மையான பண்புகளால் இனிய அத் திருப்பதியைப் பொருந்தித் தங்கியிருந்தார் அந்நாளில்,

2924. அங்கு, வடக்கிலும் மேற்கிலும் உள்ள நாடுகளில் அரிய தமிழின் வழக்கு நிகழாததால் ஞான சம்பந்தர் பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய முடியுடைய இறைவரின் மற்றப் பதிகள் தோறும் போய்ப் போய்த் திருப்பதிக தமிழ் இசைபாடும் செயல் போல், தேவர்கள் தொழுது துதிக்கும்படி எழுந்தருளும் சிவபெருமானின் வடகயிலை மலையை இங்கு இருந்தபடியே வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிச், செந்தாமரை மலர்கள் மலர்வதற்கு இடமான நீர்நிலைகளைக் கொண்ட திருக்கோதாரத்தையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் இசையுடன் பாடினார்.

2925 கூற்றுதைத்தார் மகிழ்ந்தகோ கரணம் பாடிக்
 குலவுதிருப் பருப்பதத்தின் கொள்கை பாடி
 ஏற்றின்மிசை வருவார்இந் திரன்றன் நீல
 பருப்பதமும் பாடிமற் றீறைவர் தானம்
 போற்றியசொன் மலர்மாலை பிறவும் பாடிப்
 புகலியர்தம் பெருந்தகையார் புனித மாகும்
 நீற்றின்அணி கோலத்துத் தொண்டர் குழ
 நெடிதுமகிழ்ந் தப்பதியில் நிலவு கின்றார்.

2926 தென்திசையிற் கயிலையெனுந் திருக்கா ளத்தி
 போற்றிஇனி தமர்கின்றார் திரைகுழ் வேலை
 ஒன்றுதிரு வொற்றியூர் உறைவார் தம்மை
 இறைஞ்சுவது திருவுள்ளத் துன்னி அங்கண்
 இன்றமிழின் விரகர்அருள் பெற்று மீள்வார்
 எந்தையார் இணையடி என் மனத்த என்று
 பொன் தரளங் கொழித்திழிபொன் முகலிகூடப்
 புனைந்ததிருப் பதிகஇசை போற்றிப் போந்தார்.

2925. இயமனைக் காலால் உதைத்த இறைவர் மகிழ்ந்த 'கோகரணத்தை'ப் பாடி, காளையின்மீது எழுந்தருளிவரும் இறைவரின் 'இந்திர நீலப் பருப்பதத்தையும்' பாடி, மற்றும் போற்றிய திருப்பதிகள் பிறவற்றையும் பாடிச், சீகாழிப் பதியினரின் தலைவரான ஞானசம்பந்தர், தாய் திருநீற்றின் விளக்கம் மிகு கோலமுடைய தொண்டர்கள் சூழ்ந்து வர, மிகவும் மகிழ்ந்து அந்தப் பதியில் தங்கியிருப்பவராய்,

2926. தெற்குத் திக்கில் உள்ள திருக்கையிலை எனக் கூறப்படுகின்ற திருக்காளத்தியைப் போற்றித் துதித்து இனிதாக அங்குத் தங்கியிருப்பவராய், அலை சூழ்ந்த கடலின் கரை சார்ந்த திருவொற்றியூரிலே வீற்றிருக்கும் இறைவரை சென்று வணங்கும் இயல்பை மனத்தில் கொண்டு அங்கிருந்து இனிய தமிழ் விரகரான ஞானசம்பந்தர் இறைவரின் திருவரூள் விடைபெற்று மீண்டு செல்வராய் 'எந்தையார் இணையடி என் மனத்துள்ளவே' என்ற கருத்துடன் பொன்னும் முத்தும் கொழித்து ஆடிவரும் பொன் முகலியாற்றையும் திருப்பதிக இசையால் போற்றிச் செல்லலா ணார்.

(1. திருக்கயிலாய (திருநொடித்தான் மலை) பதிகம் "பொடி கொளுருவர்" என்ற தொடக்கம் உடையது. 2. திருக்கேதாரம் பற்றிய பதிகம் "தொண்டரஞ்சுகளிறும்" என்ற தொடக்கம் கொண்டது. 3. திருக்கோகரணப் பதிகம் "என்று மரியானயல" என்ற தொடக்கம் கொண்டது. 4. திருப்பருத்தப் பதிகம் "சுடுமணி" என்னும் தொடக்கம் உடையது. 5. திரு இந்திரநீல பருப்பதம் "குலவி பாரிடம்" என்ற தொடக்கம் உடையது. திருக்காளத்தி பதிகம் "சந்த மாரகிலொடு" என்ற தொடக்கம் கொண்டது.)

- 2927 மன்னுபுகழ்த் திருத்தொண்டர் குழாத்தி னோடும்
மறைவாழ வந்தவர்தாம் மலையும் கானும்
முன்னணைந்த பதிபிறவும் கடந்து போந்து
முதல்வனார்
உறைபதிகள் பலவும் போற்றிப்
பன்மணிகள் பொன்வரன்றி அகிலும் சந்தும்
பொருதலைக்கும் பாலிவட கரையில் நீடு
செஷ்னிமதி அணிந்தவர்தந் திருவேற்காடு
சென்றணைந்தார் திருஞானமுண்ட செல்வர்.
- 2928 திருவேற்கா டமர்ந்தசெழுஞ் சுடர்பொற் கோயில்
சென்றணைந்து பணிந்துதிருப் பதிகம் பாடி
வருவேற்று மனத்தவுணர் புரங்கள் செற்றார்
வலிதாயம் வந்தெய்தி வணங்கிப் போற்றி
உருவேற்றார் அமர்ந்துறையும் ஓதவேலை
ஒற்றியூர் கைதொழச் சென்றுற்ற போது
பெருவேட்கை தருவாழ்வு பெற்ற தொண்டர்
பெரும்பதியோர் எதிர்கொள்ளப் பேணி
வந்தார்.
- 2929 மிக்கதிருந் தொண்டர்தொழு தணையத் தாமும்
தொழுதிழிந்து விடையவன் என் றெடுத்துப் பாடி
மைக்குலவு கண்டத்தார் மகிழுங் கோயில்
மன்னுதிருக் கோபுரத்து வந்து தாழ்ந்து
தக்கதிருக் கடைக்காப்புச் சாற்றித் தேவர்
தம்பெருமான் திருவாயி லூடு சென்று
புக்கருளி வலங்கொண்டு புனிதர் முன்பு
போற்றெடுத்துப் படியின்மேல் பொருந்த
வீழ்ந்தார்.

2927. நிலை பெற்ற புகழையுடைய தொண்டர் கூட்டத்துடன் வேதங்கள் வாழும் படியாய்த் தோன்றிய ஞானசம்பந்தர் மலையும் காடும் முன்னால் சேர்ந்த பதிகள் பலவற்றையும் கடந்து வந்து, முழுமுதல்வராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் தலங்கள் பலவற்றையும் துதித்துச் சென்று, பலமணிகளையும் பொன்னையும் இழுத்துக் கொண்டு, அகில் சந்தனம் முதலான மரங்களை மோதி அலைத்துக் கொண்டு ஓடும் பாலியாற்றின் வடக்குக் கரையில் நிலை பெற்ற, தலையில் பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய இறைவரின் திருவேற்காட்டினைச் சிவஞான அமுது உண்ட செல்வரான பிள்ளையார் போயடைந்தார்.

2928. ஞானசம்பந்தர் திருவேற்காட்டில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் செழுஞ்சுடரான இறைவரின் அழகான கோயிலில் போய்ச் சேர்ந்து வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடினார். எதிர்த்து வரும் வேறுபட்ட உள்ளமுடைய பகைவரான அவுணரின் திரிபுரங்களை எரித்த இறைவரின் 'திருவலி தாயத்தில்' வந்து துதித்து, வடிவுடைய காளையையுடைய இறைவர் விரும்பி வீற்றிருக்கும் குளிர்ந்த கடற்கரையில் உள்ள திருவொற்றியூரை வணங்குவதற்குச் சென்ற போது, மிக்க பெரிய விருப்பம் தரும் வாழ்வு பெற்ற தொண்டர்களும் அந்தப் பதியில் உள்ளவர்களும் அவரை எதிர்கொண்டு வர வேற்க அன்புடன் வந்தனர்.

2929. மிகுந்த திருத்தொண்டர் தொழுத வண்ணம் வந்து சேரடி, பிள்ளையார் தாழும் அவர்களை வணங்கிய வண்ணம் முத்துச் சிவிகையினின்று இழிந்து 'விடையவன்' என்ற தொடக்கத்துடன் கூடிய பதிகத்தை எடுத்துப் பாடி, கருமை பொருந்திய திருக்கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் கோயில் நிலை பெற்றுள்ள கோபுரத்தில் வந்து நிலத்தில் விழுந்து வணங்கித் தகுந்த திருக்கடைக் காப்பினை யும் பாடி, இறைவரின் கோயில் வாயிலின் வழியே போய் உள்ளே புகுந்து வலமாகச் சுற்றி வந்து தூயவரான இறைவர் திருமுன்பு துதித்து நிலம் பொருந்த வீழ்ந்து வணங்கினார்.

(திருவொற்றியூர் பதிகம் 'விடையவன்' எனத் தொடக்கம் கொண்டது.)

326 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2930 பொற்றிரள்கள் போற்புரிந்த சடையார் தம்பால்
பொங்கி எழுங் காதல்மிசுப் பொழிந்து வீம்மிப்
பற்றிஎழும் மயிர்ப்புளகம் எங்கு மாகிப்
பரந்திழியுங் கண்ணருவி பாய நின்று
சொற்றிகழுந் திருப்பதிகம் பாடி ஏத்தித்
தொழுதுபுறத் தணைந்தருளித்
தொண்டரோடும்
ஒற்றிநகர் காதலித்தங் கினிது றைந்தார்
உலகய்ய உலவாத ஞானம் உண்டார்.
- 2931 இன்ன தன்மையிற் பிள்ளையார் இருந்தனர்
இப்பால்
பன்னு தொல்புகழ்த் திருமயி லாபுரிப் பதியில்
மன்னு சீர்ப்பெரு வணிகர்தந் தோன்லறார் திறத்து
முன்னம் எய்திய தொன்றினை நிகழ்ந்தவா
மொழிவாம்.
- 2932 அருநி தித்திறம் பெருக்குதற் கருங்கலம் பலவும்
பொருக டற்செலப் போக்கிஅப் பொருட்குவை
நிரம்ப
வரும ரக்கலம் மனைப்படப் பணைக்கரை
நிரைக்கும்
இருநி திப்பெருஞ் செல்வத்தின் எல்லையில்
வளத்தார்.
- 2933 தம்மை உள்ளவா றறிந்தபின் சங்கரற் கடிமை
மெய்ம்மை யேசெயும் விருப்புடன் மிக்கதோர்
அன்பால்
பொய்ம்மை நீக்கிய பொருளிது எனக்கொளும்
உள்ளச்
செம்மை யேபுரி மனத்தினார் சிவநேசர் என்பார்.
- 2934 கற்றை வார்சடை முடியினார் அடியவர் கலப்பில்
உற்ற செய்கையில் ஒழிவின்றி உருகிய மனமும்
பற்றி லாநெறிப் பரசம யங்களைப் பாற்றும்
செற்ற மேவிய சீலமும் உடையராய்த் திகழ்வார்.

2930. பொன்னின் திரட்சிகள் போன்ற முறுக்கிய சடையையுடைய இறைவர்பால் பெருகி எழுகின்ற பெரு விருப்பம் மிகவும் மேலோங்கி விம்மி, திருமேனியைப் பற்றி மேல் எழுதின்ற மயிர்ப் புளகம் மேனி எங்கும் நிரம்பப், பரவி வழியும் கண்ணீர்ப் பெருக்குப் பாய்ந் தொழுக நின்று, சொற் பொருள் மிகவும் விளங்கும் திருப் பதிகத்தைப் பாடி, உலகம் உய்யும் பொருட்டுக் கெடுதல் இல்லாத சிவஞான அமுதண்ட சம்பந்தர் திருவொற்றியூரை விரும்பி அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

2931. இங்ஙனம் ஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளியிருந்தார். இங்குப் புகழ்ந்து பேசப்படுகின்ற திருமயிலாப்பூர்ப் பதியில் நிலை பெற்ற புகழையுடைய பெரு வணிகர் குடியில் வந்த பெருமையுடையவரின் முன்னே பொருந்திய வரலாற்றை இனிப் புகல்வோம்.

2932. அரிய செல்வ வகைகளைப் பெருக்கச் செய்வ தற்காக அரிய மரக்கலங்கள் பலவற்றையும் அலை மோதும் கடல் மீது சென்று நிகழுமாறு வாணிகத் துறையில் செலுத்தி அவ்வாணிகத்தால் திரட்டிய செல்வக் குவியல்கள் நிரம்பத் தம் இல்லத்தில் சேரும்படி கொணர்ந்து, மரக்கலங்களின் குவியல் வரிசை பெறக் குவிக்கும் பெருந்தி முதலான பெருஞ் செல்வங்களின் எல்லையில்லாத வளங்களையுடையவராய்,

2933. தம்மை உள்ளவாறு அறிந்து கொண்டமையால், அதன்பின் சங்கரரான இறைவரிடத்தில் அடிமைத் திறத்தை மெய்ந் நெறி பிறழாது செய்யும் விருப்பத்துடன் கூடிய அன்பினால், பொய்யைக் கடிந்து மெய்ப் பொருள் இதுவே எனத் தெளிந்து கொண்ட உள்ளத்தில் செம்மை நெறியையே இடைவிடாது எண்ணி ஒழுகும் உள்ளம் உடையவர் சிவநேசர் என்று அழைக்கப்படுவர்.

2934. கற்றையான நீண்ட சடையையுடைய முடியு யுடைய இறைவரின் அடியார்களுடன் கூடிய கூட்டத்துடன் பொருந்திய செய்கையில் இடைவிடாது உருகிய உள்ளத் தையும், இறைவனிடத்தில் அன்பு இல்லாத நெறிகளையுடைய பரசமயங்களை நீக்கும் சினம் பொருந்திய நல் லொழுக்கத்தையும் உடையவராய் விளங்குவார்.

328 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2935 ஆன நாள்செல அருமறைக் கவுணியர் பெருமான்
ஞான போனகம் நுகர்ந்ததும் நானிலம் உய்ய
ஏனை வெஞ்சமண் சாக்கியம் இழித்தழித் ததுவும்
ஊன மின்புகழ் அடியர்பால் கேட்டுஉவந்த
துளராய்.

2936 செல்வம் மல்கிய சிரபுரத் தலைவர்கே வடிக்கீழ்
எல்லை இல்லதோர் காதலின் இடையறா
உணர்வால்
அல்லும் நண்பக லும்புரிந் தவரருள் திறமே
சொல்ல வும்செயல் கேட்கவும் தொழிலின
ரானார்.

2937 நிகழும் ஆங்கவர் நிதிப்பெருங் கிழவனின் மேலாய்த்
திகழும் நீடிய திருவினிற் சிறந்துள ராகிப்
புளழும் மேன்மையின் உலகின்ற பொலிந்துளா
ரேனினும்
மகவி லாமையின் மகிழ்மனை வாழ்க்கையின்
மருண்டு.

2938 அரிய நீர்மையில் அருந்தவம் புரிந்தரன்
அடியார்க்கு
உரிய அர்ச்சனை உலப்பில செய்தஅந் நலத்தால்
கரிய வாங்குழல் மனைவியார் வயிறெனுங் கமலத்
தூரிய பூமகள் எனஒரு பெண்கொடி உதித்தாள்.

2939 நல்ல நாள்பெற ஓரையின் நலமிக உதிப்பப்
பல்பெ ருங்கிளை யுடன்பெரு வணிகர்பார்
முழுதும்
எல்லை யில்தனம் முகந்துகொண் டியாவரும்
உவப்ப
மல்லல் ஆவண மறுகிடைப் பொழிந்துளம்
மகிழ்ந்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 329

935. அவ்வாறான நாட்கள் பல செல்ல, அரிய வேதியரான கவுணியர் குலத்தில் தோன்றிய தலைவர் ஞான சம்பந்தப் பெருமான் சிவஞானம் உண்டதையும், உலகம் உய்யும் பொருட்டாகப் பிற சமயங்களான கொடிய சமணம் பௌத்தம் என்ற சமயங்களின் கீழ் நிலையை விளக்கி இழித்து எடுத்துக் காட்டும் வகையில் அவை அடைந்திருந்த தலைமை ஒழித்ததையும், குற்றம் இல்லாத அடியார்கள் வந்து சொல்வக் கேட்டு மகிழ்ந்தவராய்.

2936. அருட்செல்வம் நிறைந்த சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரின் திருவடிகளில் விழுந்து அளவில்லாத ஒப்பற்ற பெருவிருப்புடன் இடையறாத அன்பு பூண்ட உணர்ச்சியால் இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் எண்ணிக் கொண்டு அவரது அருளின் தன்மையையே தாம் வாக்கினால் புகழ்ந்து பாராட்டுதலும் அருட் செயல்களை அன்பர்களிடம் கேட்டலுமாகிய இவையே தம் வாழ்க்கைக்குரிய செயல்களாக மேற் கொண்டவர் ஆனார்.

2937. அவ்வாறு வாழ்கின்ற அந்தச் சிவநேசர் பெரிய நிதிக்குத் தலைவனான குபேரனைவிட மேம்பட்டு விளங்கும் நீடிய செல்வத்தால் சிறந்தவராகி, புகழ் பொருந்திய மேன்மையோடும் உலகத்தில் விளங்கியிருந்தார் என்றாலும், மகிழ்வுடைய இவ்வாழ்க்கைத் திறத்தால் மக்கட்பேறு பெறாமையால் மருண்டு மயங்கி.

2938. அரிய தன்மையுடன் அருந்தவம் செய்த சிவனடியார்களுக்குரிய அளவற்ற அருச்சனைகளைச் செய்து வந்த அந்த நன்மை காரணத்தால், அவரது கரிய சிறந்த கூந்தலையுடைய மனைவியாரின் வயிறு என்னும் தாமரையிடத்தில் உரிமை பொருந்திய பூமகள் போன்ற பெண் ஒருத்தி பிறந்தாள்.

2939. நல்ல நாள் பெறவும் அந்த நாளில் நல்ல ஒரே பெறவும் அவ்வாறு அக்குழந்தை பிறக்க, பல பெரிய சுற்றத்துடன் பெரு வணிகரான சிவநேசர் அளவற்ற செல்வங்களை முகந்து எடுத்து, எல்லாரும் மகிழ்ச்சி, செழிப்புடைய கடைவீதியில் பொழிந்து உள்ளம் மகிழ்ந்தார்.

330 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2940 ஆறு சூடிய முடியினார் அடியவர்க் கன்பால்
ஈறி லாதபூ சனைகள்யா வையும்மிகச் செய்து
மாறி லாமறை யவர்க்குவேண் டினளலாம்
பேறு மற்றிதுவே எனும் பெருங்களி சிறந்தார். களித்துப்
- 2941 சூத நல்வினை மங்கலத் தொழில்முறை தொடங்கி
வேத நீதியின் விதியுளி வழாவகை விரித்த
சாத கத்தொடு சடங்குகள் தசதினஞ் செல்லக்
காதல் மேவிய சிறப்பினில் கடிஷ்டா அயர்ந்தார்.
- 2942 யாவ ரும்பெரு மகிழ்ச்சியால் இன்புறப் பயந்த
பாவை நல்லுறுப் பணிகிளர் பண்பெலாம்
பூவி னாளென் வருதலிற் பூம்பாவை என்றே
மேவும் நாமமும் விளம்பினர் புவியின்மேல் விளங்க. நோக்கிப்
- 2943 திங்கள் தோறும்முன் செய்யும்அத் திருவளர்
மங்க லம்புரி நல்வினை மாட்சியிற் பெருக
அங்கண் மாநகர் அமைத்திட ஆண்டெதிர்
தங்கு பேரொளிச் சேறடி தளர்நடை பயில. சிறப்பின்
அணைந்து
- 2944 தளரும் மின்னின்அங் குரமெனத் தமனியக்
வளரி ளந்தளிர்க் கிளையென மணிகிளர் ஒளியின்
அளவில் அஞ்சுடர்க் கொழுந்தென அணைவுறும்
இளவ னப்பிணை அனையவர்க் கேழியாண்
டெய்த. பருவத்து

2940. கங்கையைச் சூடிய சடையுடைய சிவ பெருமானது அடியார்களுக்கு அன்பு மிகுதியினால் எல்லை யற்ற பூசைகள் எல்லாவற்றையும் மிகவும் செய்தும், ஒப்பில்லாத வேதியர்களுக்கு அவர்கள் வேண்டியவற்றை எல்லாம் தந்தும், இதுவே பெரும்பேறாகும் என்று சொல்லும் படி உள்ளம் மகிழ்ந்தார்.

2941. குழந்தை பெற்றவுடன் செய்யப்படுகின்ற நல்ல சடங்குகளை முறைப்படி செய்யத் தொடங்கி, வைதீக நியமப்படி தவறாது விரித்துக் கூறிய சாதகன்மம் முதலாக வரும் சடங்குகள், குழந்தை பிறந்தபின் பத்து நாட்களிலும் செய்ய, பெருவிருப்பம் பொருந்திய சிறப்பால் மங்கல விழாவைச் செய்தனர். (சாதகன்மம் — சாதகக் குறிப்பு)

2942. எல்லாரும் பெருமகிழ்ச்சியால் இன்பத்தை அடையப் பெற்றெடுத்த பாவை போன்ற பெண்ணின் அழகு விளங்கும் பண்புகளை எல்லாம் பார்த்து, அவை பூமகளின் பண்புபோல் வருதலால் அப்பெண்ணுக்குப் 'பூம்பாவை' என்றே பொருந்தும் பெயரை உலகத்தில் மேலாய் விளங்கு மாறு கூறி இட்டனர்.

2943. மாதந்தோறும் முன் செய்யப்படும் அந்தச் செல்வம் வளரும் மங்கலங்களான சடங்குகளும் மற்ற நல் வினைகளும் மாண்பு பொருந்தப் பெருகுமாறு அங்குப் பெரிய நகரத்தினர் அமைத்திட, ஓராண்டு நிறைந்து தங்கும் பேரொளியுடைய சிற்றடிகள் தளர்நடை பழக,

2944. துவளும், மின்னல் முளை போன்றும், பொன்னால் ஆனதோர் கொடியினது வளர்கின்ற இளந்தளிர் இலை போன்றும், இரத்தின மணிகளினின்றும் கிளர்கின்ற ஒளியின் அளவுப்படாத அழகிய கடர்க் கொழுந்து போன்றும் சார்கின்ற பருவங்களில், இளஅன்னம் போன்ற அவருக்கு ஏழு ஆண்டுகளின் பருவம் எய்த,

332 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2945 அழகின் முன்னிளம் பதமென அணிவிளக் கென்ன
விழவு கொண்டெழும் பேதைய ருடன்வினை
யாட்டில்
கழலொ டம்மனை கந்துகம் என்றுமற் றினைய
மழலை மென்களிக் குலமென மனையிடை ஆடி.

2946 பொற்றொ டிச்சிறு மகளிர்ஆ யத்தொடும்
புணர்ந்து
சிற்பில் முற்றவும் இழைத்துடன் அடுத்தொழிற்
சிறுசோறு
உற்ற உண்டிகள் பயின்றொளி மணியூசல் ஆடி
மற்றும் இன்புறு வண்டலாட் டயர்வுடன் வளர.

2947 தந்தை யாரும்அத் தளிரிளங் கொம்பனாள்
தகைமை.
இந்த வையகத் தின்மையால் இன்புறு களிப்பு
வந்த சிந்தையின் மகிழ்ந்து மற்றிவள்மணம்
பெறுவான்
அந்த மில்லென தருநிதிக் குரியன்ன
றறைந்தார்.

2948 ஆய நாள்களில் அமண்பயில் பாண்டிநா டதனைத்
தூய ஞானமுண் டருளிய தோன்றலார் அணைந்து
மாய வல்லமண் டையரை வாதிவென் றதுவும்
மேய வெப்பிடர் மீனவன் மேலொழித் ததுவும்.

2949 நெருப்பில் அஞ்சினார் தங்களை நீரில்ஓட் டியபின்
மருப்பு நீள்கமுக் கோலில்மற் றவர்களே றியதும்
விருப்பி னால்திரு நீறுமீ னவர்களித் தருளிப்
பொருப்பு வில்லியார் சாதனம். போற்றுவித்
ததுவும்.

2945. அழகு என்று சொல்லப்படுகின்ற பொருளின் முதலில் பெறப்படும் இளம்பதம் எனவும் 'அழகு விளக்கு' எனவும் சொல்லுமாறு வளர்ந்து, விழாக்கொண்டு கூடி, எழும் நிறுமியருடன் சேர்ந்து விளையாடல்பழகுவதில் கழல், அம்மாணை பந்து என இத்தகையவற்றை, மழலை ததும்பும் மென்மையான கிளிக் கூட்டங்கள் போல் பாடி ஓடி இல்லத்தினுள் ஆடி.

2946. பொன்னால் ஆன வளையலை அணிந்த சிறு பெண்களின் கூட்டத்துடன் கூடிச் சிற்றில்களை முற்றக் கட்டியும் அதனுடன் சமைக்கும் தொழிலில் சிறு சோற்றுடன் பொருந்திய உணவுகள் அமைத்தும் உண்ணுதலுமான செயல்களைச் செய்தும் ஒளியுடைய மணிகள் கட்டிய ஊசல் ஆடியும், இன்னும் இங்ஙனம் இன்பம் பொருந்தும் வண்டல் பயிலும் ஆடல்களை ஆடியும் வளர,

2947. கந்தையான சிவநேசர் அந்தத் தளிர்ந்த இளங்கொம்பைப் போன்ற பெண்ணுக்கு ஒத்த பண்பு இந்த வுலகத்தில் வேறு எவருக்கும் இல்லாததால், இன்பத்துடன் கூடிய களிப்புப் பொங்கிய உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியடைந்து. பேறாகிய இவளை மணம் செய்துகொள்ளும் மணமகனே எனது முடிவற்ற அரிய செல்வங்களுக்கெல்லாம் உரிமை உடையவன் ஆவான் என்று சொன்னார்.

2948. அத்தகைய நாளில் சமணர்கள் மிக்கிருந்த பாண்டிய நாட்டைத் தூய ஞான அமுது உண்ட ஞான சம்பந்தர் சென்று வஞ்சனையில் வல்ல சமணர்களான கீழமக்களை வாதில் வென்றதும், பாண்டியனுக்கு வந்த வெப்புநோயின் துன்பத்தை நீக்கியதும்,

2949. அனல் வாதத்தில் தோற்று-அஞ்சிய சமணர்களை அனல் வாதத்தால் வென்ற பின்பு கூர்மையான கொம்பைப் போன்ற நீண்ட கழுமரங்களில் அத்தச் சமணர்கள் ஏறியதும், விருப்பத்துடன் பாண்டிய மன்னனுக்குத் திருநீற்றை அளித்து அதன் மூலம் மலையாகிய வில்லையுடைய சிவபெருமானின் திருநீற்றுச் சாதனத்தைப் பேணியதும்,

334 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2950 இன்ன வாறெலாம் அறிந்துளார் எய்திஅங்
கிசைப்பசி
சொன்ன வர்க்கெலாம் இருநிதி தூசுடன் அளித்து
மன்னு பூந்தராய் வள்ளலார் தமைத்திசை
நோக்கிச்
சென்னி மேற்கரங் குவித்துவீழ்ந் தெழுந்துசெந்
நின்று.

2951 சுற்றம் நீடிய கிளையெலாஞ் சூழ்ந்துடன் கேட்பக்
சுற்ற மாந்தர்வாழ் காழிநா டுடையவர்க் கடியேன்
பெற்றெ டுத்துபூம் பாவையும் பிறங்கிய நிதியும்
முற்றும் என்னையும் கொடுத்தனன் யான் என்று
மொழிந்தார்.

2952 எல்லை யில்பெருங் களிப்பினால் இப்பரி சியம்பி
முல்லை வெண்ணகை முகிழ்முலை யாருடன்
முடியா
மல்கு செல்வத்தின் வளமையும் மறைவளர் புகலிச்
செல்வ ரேடடையாரெனுஞ் சிந்தையால்
மகிழ்ந்தார்.

2953 ஆற்று நாள்களில் அணங்கனார் கன்னிமா டத்தின்
பாற்ற டம்பொழில் மருங்கினிற் பனிமலர்
கொய்வான்
போற்று வார்குழற் சேடிய ருடன்புறம் போந்து
கோற்றொ டித்தளிர்க் கையினால் முகைமலர்
கொய்ய.

2954 அன்பர் இன்புறம் ஆர்வத்தின் அளித்தபாங்
கல்லால்
பொன்பி றங்குநீர்ப் புகலிகா வலர்க்கிது புணராது
என்ப துட்கொண்ட பான்மைஓர் எயிற்றினம்
பணியாய்
முன்ப ணைந்தது போலஓர் முள்ளெயிற் றரவம்.

84 . திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 335

2950. (ஆகிய) இத்தகையவற்றை எல்லாம் அறிந்தவர் அங்குச் சேர்ந்து சொல்ல, வந்து சொன்னவர்க்கெல்லாம் பெருநிதியங்களை ஆடைகளுடன் அளித்து நிலை பெற்ற சிகாழிப் பதி வள்ளலாரான ஞானசம்பந்தரை, அவர் இருந்த திசையை நோக்கித் தலைமீது கை குவித்துக் கூப்பிக்கொண்டு நிலமுற விழுந்து வணங்கி எழுந்து நேர்நின்று.

2951. சுற்றத்தவரும் நீண்ட கிளைஞர்களும் கேட்குமாறு, உரத்த குரலில், "சுற்றவர்களாகிய மக்கள் வாழ்கின்ற சிகாழிப் பிள்ளையாருக்கு அடியேன் பெற்ற பூம்பாவையாரையும் விளக்கமான என் பெருஞ்செல்வத்தையும், முற்றவும் அடிமையாக என்னையும் யான் தந்தேன்!" என வுரைத்தார்.

2952. அளவு இல்லாத பெருங்களிப்பினால் இவ்வாறு சிவநேசர் சொல்லி, முல்லையரும்பைப் போன்ற கூர்மையான வெண்மையான பல் வரிசையையும் முகிழ்க்கும் கொங்கையையும் உடைய மகளுடன் எல்லையில்லாமல் நிரம்பிய செல்வ வளங்களையும் மறையவரின் சிகாழிப் பதியில் அவதரித்த செல்வரான ஞானசம்பந்தரே உடையவர் என்று துணிவு கொண்ட உள்ளத்தில் மகிழ்வும் அடைந்தார்.

2953. இங்ஙனம் சிவநேசர் செயல் ஆற்றி வரும் நாளில் தெய்வப்பெண் போன்ற பூம்பாவையார் கன்னி மாடத்தில் பால் போன்ற தூயநீர் நிறைந்த பொய்கை அருகில் குளிர்ந்த பூவைக் கொய்வதற்காகத் தம்மைப் போற்றும் நீண்ட கூந்தலையுடைய தோழியருடனே வெளியே போய்த் திரண்ட வளையலை அணிந்த தளிர் போன்ற கைகளால் முகைக்கும் பருவத்து மலர்களைக் கொய்ய,

2954. அன்பரான சிவநேசர் இன்பம் பொருந்துகின்ற விருப்பத்தால் அளித்த அளவு மட்டுமேயன்றி, பொன் கொழிக்கும் நிறையுடைய சிகாழி ஞானசம்பந்தருக்கு இது சேர்வுறாது என்பதை மனத்துள் கொண்டுள்ள ஊழானது, நச்சுப் பற்களையுடைய ஒரு பாம்பாகி முன் வந்ததைப் போல முன் போன்ற பற்களையுடைய ஓர் பாம்பு,

336 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2955 மௌவல் மாதவிப் பந்தரில் மறைந்துவந் தெய்திச்
செவ்வி நாண்முகை கவர் பொழு தினில் மலர்ச்
செங்கை
நவ்வி வாள்விழி நறுநுதற் செறிநெறி கூந்தல்
கொவ்வை வாயவள் முகிழ்விரல் கவர்ந்தது
குறித்து.
- 2956 நாலு தந்தமும் என்புறக் கவர்ந்துநஞ் சுகுத்து
மேலெ மும்பணம் விரித்துநின் றாடிவே றடங்க
நீல வலவிடந் தொடர்ந்தெழ நேரிழை மென்பூ
மாலை தீயிடைப் பட்டது போன்றுளம் மயங்கி.
- 2957 தரையில் வீழ்தரச் சேடியர் வெருக்கொடு தாங்கி
வரைசெய் மாடத்தி னுட்கொடு புகுந்திட வணிகர்
உரையும் உள்ளமும் நிலையழிந் துறுதுயர் பெருகக்
கரையில் சுற்றமும் தாமுமுன் கலங்கினார்
கலுழ்ந்தார்.
- 2958 விடந்தொ லைத்திடும் விஞ்சையிற் பெரியராம்
மேலோர்
அடர்ந்த தீவிடம் அகற்றுதற் கணைந்துளார்
அனேகர்
திடங்கொள் மந்திரந் தியானபா வகநிலை முட்டி
தொடர்ந்த செய்வினைத் தனித்தனித் தொழில்
ராய்ச் சூழ்வார்.
- 2959 மருந்தும் எண்ணில மாறில செய்யவும் வலிந்து
பொருந்து வல்விடம் ஏழுவே கமும்முறை பொங்கிப்
பெருந்த டங்கண் மென் கொடியனாள் தலையிசைப்
பிறங்கித்
திருந்து செய்வினை யாவையுங் கடந்துதீர்ந்
திலதால்.

44. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 387

2955. மல்லிகை முல்லைக் கொடிகள் படர்ந்த பந்தலில் மறைந்து வந்து சேர்ந்து, பூம்பாவையார், பருவத்துப் புதிய அரும்புகளைப் பறிக்கின்றபோது, மான் போன்ற கூர்மையான கண்களையும் நல்ல நெற்றியையும் செறிவும் நெறிவும் உடைய கூந்தலையும், கோவைக் கனி போன்ற வாயையும் உடைய பூம்பாவையாரின் மலர் போன்ற கையில் பூக் கொய்யக் கூப்பிய விரலைக் குறித்துக் கடித்தது,

2956. நச்சுப் பற்கள் நான்கும் எலும்பளவும் அமுந்தக் கடித்து நஞ்சைச் செலுத்திப்படத்தை விரித்து நின்று ஆடிய அப்பாம்பு வேறு இடத்தில் மறைந்துவிட்டது. அவ்வாறாகவே, கரிய கொடிய நஞ்சு அதனைத் தொடர்ந்து மேலே எழுந்ததால், மென்மையான பூமாலையில் தீப் பட்டதைப் போல் நல்ல அணிகளை அணிந்த பூம்பாவையார் உள்ளம் மயங்கி,

2957. நிலத்தில் விழ, தோழியர் திடுக்கிட்டு அஞ்சித் தாங்கிச் சென்று அவருக்கென்று அமைக்கப்பட்ட கண்ணி மரடத்தில் கொண்டு புகுந்தனர். அதனால் சிவநேசர் சொல்லும் மனமும் நிலையழிந்து துன்பம் சமஸிடி, அவ்வற்ற சுற்றத்தாரும் தாமும் முன் கலங்கி அழுதனர்.

2958. நஞ்சைத் தீர்த்திடும் கலையில் கைவந்த பெரியோரான மேலோர் பலர் கொடிய நஞ்சைப் போக்கு தற்குச் சேர்ந்தவர்களாய், வன்மையுடைய மந்திரமும் தியானமும் பாவனையும் முட்டி நிலையுமாய்த் தொடர்ந்த தீர்வுச் செயல்களைத் தனிதனிச் செய்யச் சூழ்ந்து.

(முட்டி நிலை— நஞ்சினைத் தணிக்க, மந்திரவாதி தன் கை விரல்களில் பெரு விரலை எடுத்து மற்ற நான்கு விரலையும் மடித்துக் கொண்டு உச்சி முதல் கடிவாய் வரை நஞ்சு ஏறியவர் உடலைத் தடவுதல்.)

2959. மேற் கூறப்பட்ட நான்குடன் அளவில்லாத இணையற்ற மருந்துகளைச் செய்யவும், வன்மையாய்ப் பற்றிக் கொண்டு கொடிய நஞ்சு ஏழு வேகமும் முறையாய் மேல் ஏறி, அகன்ற கண்களையுடைய மென்மையான கொடி போன்ற பூம்பாவையாரின் தலையை மேற்கொண்டு விளங்கத் திருந்துமாறு செய்த தீர்வினைகள் எல்லாவற்றையும் கடந்து தீராமல் போகவே,

338 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2960 ஆவி தங்குபல் குறிகளும் அடைவில வாக
மேவு காருட விஞ்சைவித் தகர் இது விதி என்று
ஒவும் வேலையில் உறுபெருஞ் சுற்றமும் அலறிப்
பாவை மேல்விழுந் தழுதனர் படரொலிக்
கடல்போல்.
- 2961 சிந்தை வெந்துய ருறுசிவ நேசரும் தெளிந்து
வந்த செய்வினை இன்மையில் வையகத் துள்ளோர்
இந்த வெவ்விடம் ஒழிப்பவர்க் கிருவன் கண்ட
அந்த மில்நிதிக் குவை எனப் பறைஅறை வித்தார்.
- 2962 முரசி யம்பிய மூன்றுநாள் அகவையின் முற்ற
அரசர் பாங்குளோர் உட்பட அவனிமே லுள்ள
கரையில் கல்விபோர் யாவரும் அணைந்துதங்
காட்சிப்
புரையில் செய்கையில் தீர்ந்திடா தொழிந்திடப்
போனார்.
- 296 சீரின் மன்னிய சிவநேசர் கண்டுளம் மயங்கிக்
காரின் மல்கிய சோலைகுழ் கழுமலத் தலைவர்
சாரும் அவ்வள வும்உடல் தழவிடை அடக்கிச்
சேர என்பொடு சாம்பல்சே மிப்பது தெளிவார்.
- 2964 உடைய பிள்ளையார்க் கெனஇவள் தனைஉரைத்
ததனால்
அடைவு துன்புறு வதற்கிலை யாம்நமக்கு என்றே
இடரொழிந்தபின் அடக்கியஎன்பொடு சாம்பல்
புடைபெ ருத்தகும் பத்தினிற் புதுப்பெய்து
வைப்பார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 339

2960. உயிர் உடம்பில் தங்குவதற்குரிய பல குறிகளும் பொருந்தாது போக, வந்து சேர்ந்த காருடக் கலையில் வல்லவரும் 'இது விதி' என்று கைவிடும் வேளையில் பொருந்திய பல சுற்றத்தார்களும், கடலைப் போல் அலறிப் பாவைமீது விழுந்து அழுதனர்.

2961. உள்ளத்தில் கொடிய துன்பம் அடைந்த சிவநேசரும், பின்பு தெளிந்து, செய்யக்கூடிய தீர்ச்செயல்கள் ஏதும் இல்லாததால், "உலகத்தில் உள்ளவர்களில் யாவராயினும் இந்தக் கொடிய நஞ்சை ஒழித்தால் அவருக்கு இங்குள்ள எல்லை இல்லாத செல்வத் திரள எல்லாவற்றையும் அளிப்பேன்" என்று எங்கும் யாரும் அறியுமாறு பறை சாற்றினார்.

2962. இங்ஙனம் பறை சாற்றிய பின்னர் மூன்று நாள் எல்லையில், அரச அவையில் உள்ளவர் உட்பட உலகத்தில் உள்ள எல்லை இல்லாத கல்வியுடையவர் யாவரும் முழுவதும் வந்து சேர்ந்து தாம் தாம் உறுதியாய்க் கண்ட குற்றமற்ற தீர் தொழில்கள் எவற்றாலும் தீராத ஒழியாமற் போக நீங்கிச் சென்றனர்..

2963. அந்த நிலைமையைக் கண்ட சிறப்புப் பொருந்திய சிவநேசர் உள்ளம் மயங்கி மேகம் பொருந்திய சோலைகளால் குழப்பட்ட சிகாழித் தலைவர் வந்து சேரும் நாள் வரையிலும் பூம்பாவையாரின் உடலைத் தீயில் இட்டு அடங்கச் செய்து அதில் சேரும் எலும்புடன் சாம்பலையும் சேமித்து வைப்பது எனத் தெளிவுடையவராய்,

2964. ஞானசம்பந்தர் பெருமானுக்கு இவளை அளித்தேன் என்று கூறிவிட்டதால் இதனால் நமக்குத் துன்பம் அடைவதற்கு இல்லையாம் என்று துணிந்து துன்பம் நீங்கினார். பின் தீயில் எரித்த எலும்பையும் சாம்பலையும் பக்க இடம் அகன்ற குடத்தில் புக இட்டு வைப்பார் ஆனார்.

340 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2965 கன்னி மாடத்தில் முன்புபோற் காப்புற அமைத்துப்
பொன்னும் முத்துமேல் அணிகலன் பூந்துகில்
பன்னு தூவியின் பஞ்சணை விரைப்பள்ளி
மன்னு பொன்னரி மாலைகள் அணிந்துவைத்
தனரால்.

2966 மாலை சாந்தொடும் மஞ்சன நாடொறும்
பாலின் நேர்தரும் போனகம் பகல்விளக் கினைய
சாலு நன்மையில் தகுவன நாடொறுஞ் சமைத்தே
ஏலு மாசெய யாவரும் வியப்பெய்து நாளில்.

2967 சன்னை மன்னவர் திருவெற்றி யூர்நகர் சார்ந்து
பண்பு பெற்றநற் றொண்டர்க ளுடன்பணிந் திருந்த
நண்பு மிக்கநல் வார்த்தைஅந் நற்பதி யுள்ளோர்
வண்பு கழப்பெரு வணிகர்க்கு வந்துரை செய்தார்.

2968 சொன்ன வர்க்கெலாந் தூசொடு காசுபொன்
இன்ன தன்மையர் எனவொணா மகிழ்சிறந்
சென்னி வாழ்மதி யார்திரு வெற்றியூர் அளவும்
துன்னு நீள்நடைக் காவணந் துகில்விதா னித்து.

2969 மகர தோரணம் வண்குலைக் கமுகொடு கதலி
நிகரில் பல்கொடித் தாமங்கள் அணிபெற நிரைத்து
நகர நீள்மறு கியாவையும் நலம்புனை அணியால்
புகரில் பொன்னுல கிழ்ந்ததாம் எனப்பொலி
வித்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 341

2965. கண்ணி மாடத்தில் முன்போலவே காவல் பொருந்த அக்குடத்தை வைத்துப் பொன்னும் முத்தும் மேல் அணிகலன்களும் அழகான மென்மையான துகில்களும் சுற்றிப் புனைந்து, புகழ்ந்து பேசப்படும் அன்னத்தூவியிட்ட பஞ்சணையான மணம் கமழும் பள்ளியில் வைத்து, அதன் மேல் நிலைபெற்ற பொன்னரியான கழுத்தணி வகைகளையும் அழகு பெறக் கோலம் செய்து வைத்தார்.

2966. மாலையும் சந்தனத்துடன் திருமஞ்சனமும் நாள் தோறும் விடாமல் பால் சோறும் பகல் விளக்கும் என்ற இவையும் இவை போன்றவற்றையும் பொருந்திய நன்மையினால் தக்கவையாக நாள்தோறும் அமைத்துப் பொருந்தும்படி செய்ய யாவரும் அதைக் கண்டு வியப்பை அடைந்த நாள்களில்,

2967. சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் திருவொற்றியூர் நகரத்தில் வந்து சார்ந்து பண்பையுடைய நல்ல தொண்டருடனும் இறைவரைப் பணிந்து அங்கே எழுந்தருளியிருந்தார் என்ற நட்புடைய நல்ல சொல்லை, அந்த நல்ல பதியில் உள்ள அடியார்கள் வண்ணமையும் புகழும் உடைய பெருவணிகர் தோன்றலாரான சிவநேசரிடம் வந்து கூறினர்.

2968. அங்ஙனம் ஞானசம்பந்தரைப் பற்றித் தம்மிடம் வந்து கூறியவர்க்கெல்லாம் சிவநேசர், ஆடையும், காசும், பொன்னும், அன்புடனே இன்ன தன்மைதான் பெற்றார் என்று சொல்ல முடியாத மகிழ்ச்சி மேல் ஓங்க, தலையில் வாழ்வு பெறும் மதியைத் தாங்கிய இறைவர் எழுந்தருளிய திருவொற்றியூர் அளவும் நெருங்கிய நடைக்காவணம் இட்டுத் துணியால் விதானமும் கட்டி,

2969. மகர தோரணங்களும் வளம் மிக்க குலைக் கழுகுகளும் வாழைகளும், ஒப்பில்லாத பல கொடிகளும் மாலைகளும் ஆகிய இவற்றை அழகு பொருந்த வரிசையாய் அமைத்து நகரம் முழுமையும் உள்ள நீண்ட தெருக்கள் எல்லாவற்றையும் நன்மை பொருந்தச் செய்த அலங்காரங்களினால் குற்றம் இல்லாத தேவலோகமே கீழ் இறங்கியதாம் எனக் கூறுமாறு அழகு செய்வித்தார் சிவநேசர்.

[illegible]

2971 ஆய வேலையில் அருமறைப் புகலியார் பிரானும்
மேய வெற்றியூர் பணிபவர் வியன்நகர் அகன்று
காயல் சூழ்கரைக் கடல்மயி லாபுரி நோக்கிக்
தூய தொண்டர்தங் குழாத்தொடும் எதிர்வந்து
தோன்ற.

8972 மாறில் வண் பெரு வணிகரும் தொண்டரும்
மலர்ந்த
நீறு சேர்தவக் குழாத்தினை நீளிடைக் கண்டே
ஆறு குடினார் திருமக னார் அனைந்தார் என்று
ஈறி லாததோர் மகிழ்ச்சியி னால்விழுந் திறைஞ்சு.

2973 காழி நாடரும் கதிர்மணிச் சிவிகைநின் றிழிந்து
 சூழி ரும்பெருந் தொண்டர்முன் தொழுதெழுந்
 தருளி
 வாழி மாதவர் வணிகர்செய் திறஞ்சொலக்கேட்டே
 ஆழி சூழ்மயி லாபுரித் திருநகர் அணைந்தார்.

34. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம் □ 343

2970. இவ்வாறு அலங்காரத்தைச் செய்து பல்வகையாலும் குறைகள் இல்லாமல் செய்யும் பணியாட்களை ஏவி, “முன் சென்று திருவொற்றியூர் நகரில் முத்தமிழ் விரகரான பிள்ளையாரின் பொற் பாதங்களை வணங்கித் தலைமீது சூட்டிக் கொள்வேன்” என்று எழுவாராகி அந்த மயிலையில் வாழும் பெருந்தொண்டர்களும் தம்முடன் வரத் திருவொற்றியூரை நோக்கிச் சென்றார்.

2971. அந்தச் சமயத்தில் சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தப் பெருமானும் தாம் தங்கியிருந்த திருவொற்றியூரைப் பணிந்து, அந்தப் பெருநகரை விட்டு அகன்று, உப்பளங்கள் சூழ்ந்த கடற்கரையின் துறையையுடைய திருமயிலையை நோக்கித் தூய்மையான தொண்டர்கள் திருக்கூட்டத்தோடும் எதிரில் வந்து தோன்ற,

1972. அச்சமயத்தில் ஒப்பற்ற வண்மையுடைய பெருவாணிகரான சிவநேசரும் அவருடன் வந்த பெருந்தொண்டர்களும் ஒளி விளங்கும் வெண்ணீறு புனைந்த தவத்தையுடைய அடியார் கூட்டத்தினை நெடுந் தொலைவில் பார்த்துக் “கங்கையாற்றைச் சூடிய இறைவரின் மகனார் வந்தனர்” என்று இறுதியில்லாத ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சியால் நிலத்தில் விழுந்து துதிக்க,

2973. சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரும் ஒளி வீசும் முத்துச் சிவிகையினின்றும் இழிந்து சூழ்ந்த பெரிய தொண்டர் முன்னே தொழுது எழுந்தருளி, வாழ்வுடைய மாதவர்களாகிய அடியார்கள் சிவநேசரின் அடிமைப் பண்பை எடுத்துச் சொல்லக் கேட்டு, கடற்கரை சூழ்ந்த திருமயிலைத் திருநகரைச் சேர்ந்தார்.

344 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 2974 அத்தி றத்துடூன் நிகழ்ந்தது திருவுள்ளத் தமைத்துச்
சித்தம் இன்புறு சிவநேசர் தஞ்செயல் வாய்ப்பப்
பொய்த்த வச்சமண் சாக்ஷியர் புறத்துறை அழிய
வைத்த அப்பெருங் கருணைநோக் கால்மகிழ்ந்
தருளி.
- 2975 கங்கை வார்சடை யார்க்பா வீச்சரத் துணைந்து
துங்க நீள்கடர்க் கோபுரந் தொழுதுபுக் கருளி
மங்கை பங்கர் தங் கோயிலை வலங்கொண்டு
வணங்கிச்
செங்கை சென்னிமேற் குவிந்திடத் திருமுன்பு
சேர்ந்தார்.
- 2976 தேவ தேவனைத் திருக்கபா வீச்சரத் தமுதைப்
பாவை பாகனைப் பரிவுறு பண்பினாற் பரவி
மேவு காதலின் விரும்பிய விரைவினால் விழுந்து
நாவின் வாய்மையிற் போற்றினார் ஞானசம்
பந்தர்.
- 2977 போற்றி மெய்யருட் டிறம்பெறு பரிவுடன் வணங்கி
நீற்றின் மேனியில் நிறைமயிர்ப் புளகங்கள்
நெருங்கக்
கூற்ற டர்த்தவர் கோயிலின் புறம்புபோந் தருளி
ஆற்றும் இன்னருள் வணிகர்மேற் செலஅருள்
செய்வார்.
- 2978 ஒருமை உய்த்தநல் லுணர்வீனீர் உலகவர் அறிய
அருமை யாற்பெறு மகள்என்பு நிறைத்தஅக்
குடத்தைப்
பெருமயா னத்து நடம்புரி வார்பெருங் கோயில்
திரும திற்புற வாய்தலிற் கொணர்கென்று செப்ப.

2974. வாணிகரின் அத்திறத்தின் முன்னே நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியைத் தம் உள்ளத்தில் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் அமைத்துக் கொண்டு, உள்ளத்தில் இன்பமடையும் தொண்டரான சிவநேசரின் செயல் வாய்த்திடப், பொய்யான தவத்தை மேற்கொண்டு வருந்தும் சமணர் சாக்கியரின் புறத்துறைகள் அழியத் திருவுளங் கொண்ட அந்தப் பெரிய அருள் நோக்கத்தினால் மகிழ்ந்தருளி,

2975. கங்கையைச் சூடிய நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய, 'திருக்கபாலீசரம்' என்னும் திருக்கோயிலைச் சேர்ந்து, உயர்ந்த நீண்ட ஒளியுடைய கோபுரத்தைத் தொழுது புகுந்தருளி, உமையம்மையாரை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட இறைவர் கோயிலை வலமாகச் சுற்றி வந்து வணங்கிச் சிவந்த கை தலை மீது குவித்திடத் திருமுன்பு வந்து சேர்ந்தார்.

2976. தேவரின் தலைவராயுள்ள இறைவரை, திருக்கபாலீசரத்தில் அமர்ந்த அமுதம் போன்றவரை, தையல் பாகரை, அன்பு பொருந்திய பண்பினால் துதித்துப் பொருந்திய காதலால் விரும்பிய விரைவினால் நிலத்தில் பொருந்த விழுந்து, திருநாவில் பொருந்திய உண்மைத் திருவாக்கினால், ஞானசம்பந்தர் போற்றியருளினார்.

2977. அங்ஙனம் போற்றி மெய்யருள் திறத்தைப் பெறும் இடைவிடாத எண்ணத்துடன் வணங்கித் திருநீறு பூசிய மேனியில் நினைவாக மயிர்ப் புளகம் தோன்ற இயமனைக் காலினால் உதைத்து உருட்டிய இறைவரின் கோயிலின் வெளிப் புறத்தில் சென்று, செய்கின்ற இனிய அருள், வாணிகரின் மீது செல்வதாய் அருளிச் செய்பவராய்.

2978. "சிவனடிமைத் திறத்தில் ஒன்றித்து வைத்த உணர்வுடையீர்! உலகத்தவர் எல்லாம் அறியுமாறு, அரிய தவத்தின் பயனாய்ப் பெற்ற மகளுடைய எலும்பு நிறைந்த அக்குடத்தைப் பெரிய மயானத்தில் கூத்தாடுகின்ற இறைவரின் இப்பெரு கோயிலின் திருமதில் புறத்துத் திருவாயில், முன்னர் கொண்டு வருக" எனக் கூறியருள,

246 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2792 பொங்குபுனற் காவிரிநா டதனின் மீண்டு
 போதுதற்குத் திருவுள்ள மாகப் போற்றும்
 மங்கையருக் கரசியார் தாமும் தென்னர்
 மன்னவனும் மந்திரியார் தாமும் கூட
 அங்கவர்தந் திருப்பாதம் பிரிய லாற்றா
 துடன்போக ஒருப் படும்அவ் வளவு நோக்கி
 இங்குநான் மொழிந்ததனுக் கிசைந்தீ ராகில்
 ஈசர்சிவ நெறிபோற்றி இருப்பீர் என்று.

2793 சாலமிகத் தளர்வாரைத் தளரா வண்ணம்
 தகுவனமற் றவர்க்கருளிச் செய்த பின்பு
 மேலவர்தம் பணிமறுக்க அவரும் அஞ்சி
 மீள்வதனுக் கிசைந்துதிரு வடியில் வீழ்ந்து
 ஞாலமுய்ய வந்தருளும் பிள்ளை யாரைப்
 பிரியாத நண்பினோடுந் தொழுது நின்றார்
 ஆலவிடம் உண்ட வரை அடிகள் போற்றி
 அந்நாட்டை அகன்றுமீண் டணையச் செல்வார்.

2794 பொன்னிவளந் தருநாடு புகுந்து மிக்க
 பொருவிச்சீர்த் திருத்தொண்டர் குழாத்தி
 னோடும்
 பன்னகப்பூண் அணிந் துவர்தங் கோயில் தோறும்
 பத்தருடன் பதியுள்ளோர் போற்றச் சென்று
 கன்னிமதில் திருக்களரும் போற்றிக் கண்டங்
 கறையணிந்தார் பாதாளீச் சுரமும் பாடி
 முன்னணைந்த பதிபிறவும் பணிந்து போற்றி
 முள்ள வாய்க் கரையணைந்தார்
 ஸார்பர்.

2979. எல்லை இல்லாத பெருமகிழ்ச்சியால் நிலத்தின் மீது விழுந்து வணங்கிக் கோயிலினின்றும் வந்து, தம் திரு இல்லத்துள் சேர்ந்து, அங்கு மணம் பொருந்திய நீண்ட சோலையிடை யில் உள்ள கன்னி மாடத்தில் புகுந்து, மகள் உடல் வெந்த சாம்பலுடன் எலும்பை இட்டு வைத்த குடத்தைப் பஞ்சணை முதலியவற்றினின்று வேறாய் எடுத்து வந்து,

2980. பல மணிகள் இழைத்த முடு சிவிகையுள் அந்தக் குடத்தை இனிதாக அமைத்து வைத்து, அதனை முன்போக விட்டு, பக்கத்தில் தோழியர் கூட்டம் சூழ்ந்து வர, ஆடலைச் செய்யும் இறைவரின் திருக்கபாலீசரத்தைச் சேர்ந்து, நீண்ட கோபுரத்தின் வெளியே எதிரில் மணிச் சிவிகையின் நிரையை விலக்கி,

2981. இறைவரின் சன்னிதியின் முன்பாக அவரது திருவடியில் பதிந்த அன்பின் உறைப்பால், பெண்ணின் எலும்புடைய அருட்குடத்தை எடுத்து வைத்துத், திருமுன்பு சிவநேசர் வணங்கினார். வணங்க, பொங்கி வரும் பெரு நீர்ச் சிறப்புடைய சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் இவ்வுலகத்தில் தங்கி வரும் மக்களுக்கு உறுதிப் பொருள் நிலைமை இதுவாம் என நேரே காட்டியருள,

2982. மாடங்கள் ஒங்கிய மயிலைப் பெரு நகரத்தில் உள்ளவர்களும் மற்றும் அந்நாட்டில் உள்ளவர்களும், நன்றி இல்லாத மற்றச் சமயத்தில் உள்ளவர்களும் எப்பக்கங்களினின்றும் சூழ்ந்து, இதன் விளைவைக் காண்பதற்கு வந்து பெருகவும், நீடிய தேவர்களும் மற்றவர்களும் வானத்தில் நெருங்கவும்,

2983. திருத்தொண்டர் கூட்டம் தம் பக்கத்தில் சூழ்ந்து வரவும், பழைமையான தேவரது கோபுர வாயிலின் நேரில் வந்து சேர்ந்து, வண்டுகள் தங்கும் நீண்ட கூந்தலையுடைய பூம்பாவையாரின் எலும்பு நிறைந்த அந்த மண் குடத்தை அருட்பார்வை பார்த்தருளி, இறைவரின் கருணையின் பெருமையை உள்ளத்துள் பாவனை செய்து,

348 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

2984 இந்த மாநிலத் திறந்துளோர் என்பினைப் பின்னும்
நந்து நன்னெறிப் படுத்திட நன்மையாந் தன்மை
அந்த என்பொடு தொடர்ச்சியாம் என அருள்
நோக்கால்
சிந்தும் அங்கம்அங் குடையழும் பாவைபேர் செப்பி .

2985 மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி குடும்
அண்ண லார்அடி யார்தமை அமுதுசெய் வித்தல்
கண்ணி னால்அவர் நல்விழாப் பொலிவுகண்
டார்தல்
உண்மை யாமெனில் உலகர்முன் வருகென
உரைப்பார் .

2986 மன்னு வார்சடை யாரைமுன் தொழுது மட்டிட்ட
என்னும் நற்பதி கத்தினிற் போதியோ என்னும்
அன்ன மெய்த்திரு வாக்கெனும் அமுதம்அவ் வங்கம்
துன்ன வந்துவந் துருவமாய்த் தொக்கதக்
குடத்துள் .

2987 ஆன தன்மையின் அத்திருப் பாட்டினில் அடைவே
போன வாயுவும் வடிவமும் பொலிவொடு நிரம்பி
ஏனை அக்குடத் தடங்கிமுன் னிருந்தெழு
வதன்முன்
ஞான போனகர் பின்சமண் பாட்டினை நவில்வார் .

2988 தேற்ற மில்சமண் சாக்கியத் திண்ணரிச் செய்கை
ஏற்ற தன்றென எடுத்துரைப்பார் என்றபோது
கோற்றொ டிச்செங்கை தோற்றிடக் குடம்உடைந்
தெழுவாள்
போற்று தாமரைப் போதவிழ்ந் தெழுந்தனள்
போன்றாள் .

நான்காம் தொகுதி முற்றும்

2984. இந்த வலகத்தில் இறந்தவரின் எலும்பை மேலும் பெரிய நன்னெறியில் பொருந்தியிட நன்மையாகின்ற தன்மையானது அந்த எலும்புடன் கூடிய தொடர்ச்சியால் ஆவதாகும் என்று எண்ணிய அருள் நோக்கத்தினால், சிந்திய அங்கங்களான அந்த எலும்பை முன்னுடைய உடம்பில் வாழ்ந்த பூம்பாவை என்ற பெயரால் விளித்துச் சொல்லியருளி,

2985. "இந்த மண்ணுலகத்தில் வினைக்கு ஈடாக வந்து பிறந்த உயிர்கள் பெறும் பிறவிப் பயனாகிய உறுதிப் பொருளாவன பிறையை அணியும் பெருமானின் அடியவர்தம்மைத் திருவமுது செய்வித்தலும், கண்களால் அந்த இறைவரின் திருவிழாக்களில் பெரும் பொலிவைக் கண்டு மகிழ்தலும்" என்ற இவை இரண்டுமே உறுதிப் பொருளாவன என்பது உண்மையானால், ஏ பூம்பாவையே! உலகத்தார் முன் உடலும் உயிரும் பொருந்த வருவாயாக!" எனச் சூள் செய்து எடுத்துச் சொல்பவராய்.

2986. நிலை பெற்ற நீண்ட சடையையுடைய இறைவரைத் தொழுது 'மட்டிட்ட' எனத் தொடங்கும் அந்தத் திருப்பதிகத்தில் 'போதியோ' என்று கூறும் அந்த மெய்த் திருவரக்கு என்னும் அமுதமானது, அக்குடத்தினுள் அந்த எலும்பின் உடம்பினுள்ளே பொருந்த வந்து உருவமாகக் கூடியது.

2987. முன் நான்கு பாட்டுக்களில் கூறிய அத்தகைய தன்மையால் 'மட்டிட்ட' எனத் தொடங்கிய அத்திருட் பாட்டைத் தொடர்ந்து முறையே பாடுந் தோறும் போன உயிரும் உருவம் பெறும் உறுப்புப் பகுதிகளும் அழகும் முறையாய் நிரம்பி, வேறாகிய அந்தக் குடத்தில் முன்பு தொக்குக் கூடியிருந்து உரியபடி வெளிப்பட்டு எழுவதன் முன்பு ஞான அமுது உண்ட சம்பந்தப் பெருமான் பின் முறையாய் அநுமம் சமண பாட்டான பத்தாம் திருப்பாட்டை அருளிச் செய்பவராகி,

2988. தெளிவு இல்லாத சமண சாக்கியர்களாகிய தீயர்கள் இந்தச் செய்கை ஏற்றதன்று என்று எடுத்துச் சொல்வார்கள் என அப்பாட்டினைப் பாடி அருள் செய்த போது, முன்னம் வளையல் அணிந்த கை வெளிப்பட்டுத் தோன்றிட, அந்தக் குடம் உடைந்து மேல் எழுவவரான பூம்பாவையார், போற்றும் தாமரை அரும்பு இதழ் அவிழ்ந்து அதிலிருந்து எழும் திருமகளைப் போன்று தோன்றினார்.

நான்காம் தொகுதி முற்றும்

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
அங்கண்	78	அடிகள்	202
அங்கண்	290	அடியவரும்	98
அங்கண்	296	அடியாராம்	40
அங்கண் மேவிய	144	அடைத்திட	102
அங்கண் வட	320	அண்ணாமலை	290
அங்கணர்	50	அணைவுறு	26
அங்கணரைப்	276	அத்தன்மை	258
அங்கணரைப்	236	அத்திருத்தொ	144
அங்கணைந்த	50	அத்திருப்பதி	192
அங்கணைந்தரு	282	அத்திருவாயில்	102
அங்கணைந்து	258	அந்தணர்குளா	270
அங்கணைந்து	36	அந்தணர் தேவ	210
அங்கது	198	அந்நகர்	126
அங்கம் எட்	140	அந்நகரில் அடி	268
அங்கம் மாநில	280	அந்நகரில் அமர்	242
அங்கயற்கண்	228	அந்நகரில் இனி	244
அங்கவர்	106	அந்நாளில்	38
அங்கவரும்	268	அந்நிலை	106
அங்கு நன்மை	62	அப்படிசு	190
அங்கு நின்று	62	அப்பதி	306
அங்குள்ள	306	அப்பதியை	244
அங்கை	294	அப்பர்தாம்	272
அஞ்சலி	134	அப்பநீர்	284
அஞ்சி	256	அப்பரிசங்	268
அஞ்சுப்	194	அப்பரே	98

அப்பொழுதின்	74	அன்றசருளி	102
அப்பொழுது	24	அன்றவர்க்கு	268
அப்போதரை	74	அன்ன	214
அம்பர்	68	அன்னையையும்	40
அம்புயமலராள்	130	ஆங்கவர்தாங்	110
அம்பொன் மலை	316	ஆங்கவர்போற்	50
அம்மலர்க்கு	172	ஆங்கவர்விட	112
அம்மொழி	130	ஆங்கவன்	260
அயவந்தி	30	ஆங்ஙனம்	136
அரசருளிச்செ	52	ஆடல்	56
அரசனுக்கு	158	ஆடும்	216
அரியகாட்சி	210	ஆதலினால்	266
அரியநீர்மை	328	ஆதி ஆட்பால்	214
அருகணையுந்	34	ஆதி தேவர்	286
அருகர்	194	ஆதி மந்திரம்	152
அருநிதித்	326	ஆதி முதல்	298
அருமறைகள்	98	ஆதி மூர்த்தி	290
அருமறையான	104	ஆயநாள்க	332
அருமறைவாழ்	168	ஆயினும்	212
அருவிலை	92	ஆலமே	172
அலகில்	22	ஆலவாய்	228
அலரும்	208	ஆலின்	238
அவ்வகை	128	ஆவதும்	170
அவ்வார்த்தை	272	ஆவதென்	128
அவ்வுரைகேட்	264	ஆவ்தேல்	146
அவனிமிசை	92	ஆவதொன்றி	148
அழகின்	332	ஆவிதங்கு	338
அளவிலா	128	ஆழ்கதிய	210
அறிவுற்ற	82	ஆளுமங்கனார்	138
அன்பர் இன்பு	334	ஆற்றில் நீர்	204
அன்பர் குழாத்	272	ஆற்றின்	222
அன்பராய்	138	ஆற்று	332
அன்பினுக்	100	ஆறணிந்தார்	240

ஆறுகொண்ட	206	உணர்வும்	158
ஆறு குடிய	330	உம்பருய்ய	248
ஆனஅற்	58	உருகிய	28
ஆனஅற்	218	உரைகுழறி	166
ஆனநாள்	328	உலகியல்பு	86
ஆனபுகழ்	234	உலகியல்	208
ஆனவன்	160	உள்ளத்தில்	318
இங்கெழுந்த	136	உறியுடைக்	184
இட்ட	192	ஊழி	80
இத்தன்மை	42	ஊறு	60
இந்நிலைஇவர்	124	எடுத்த	194
இந்நெறியோ	110	எடுத்துரைத்த	266
இப்படி	126	எண்ணரும்	228
இப்படியால்	264	என் திசையும்	506
இப்பரிசுணை	134	எதிர்	270
இம்மையிலே	308	எந்தையாரவர்	214
இரவு	156	எம்பிரான்	220
இருந்தவத்	236	எரியிடை	200
இருதிறத்	162	எல்லையில்	334
இவ்வகை	103	என்பொருட்ட	154
இவ்வகைதிரு	104	என்றபோது	190
இவர்நிலை	152	என்றமண்	198
இறைவர்	314	என்றவர்	80
இன்னத	326	"	168
இன்னவண்ண	300	என்றவர்கள்	114
இன்னவாறரு	142	என்றவன்	176
இன்னவாறு	70	என்று கவுணிய	84
இன்னவாறே	334	என்று கூறலும்	146
இன்னன	204	என்று கூறுவா	146
ஈண்டு	216	என்றுபிள்ளை	66
உடைய	338	என்றுமுன்	164
உணர்வு	264	என்றுரைத்த	260

என்றுவாதுறு	188	காணவும்	206
என்னவாது	188	காதலால்	112
ஏடகம்	222	காதலொடுந்	88
ஏடுகள்	202	காயமும்மன	162
ஏடுநீர்	220	கார்கெழு	204
ஏதமே	200	காரமண்	98
ஏயமாந்தரு	190	காலை	178
ஏறுயர்த்தார்	256	காழியார்வாழ	62
ஐயர்நீர்	26	காழியினில்	274
ஒன்று	230	கானவர்	34
ஒங்கு	70	கானிடைஆடு	170
கண்டஅப்பொ	176	கானிடைநட்	128
கண்ட அப்போ	103	கிளைஞருமற்	22
கண்டபொழுது	166	குண்டுகை	126
கண்டெதிர்	46	கும்பிடுங்	64
கண்ணகன்	66	குலச்சிறை	172
கண்ணார்ந்த	120	குன்ற	308
கண்ணிஷக்	174	கூற்றுதைத்	322
கந்தமாம்	262	கேட்ட	110
கந்தியர்	126	கைகளும்	230
கந்துசீறு	186	கொடி	298
கம்பவாணர்	300	கொடுங்	124
கருதிய	160	கொற்றவன்	174
கருங்கழி	120	கொற்றவன்	162
கருதுங்	216	கொற்றவன்த	152
கழிக்கானல்	34	கொற்றவன்தே	186
கழுமலப்பதி	154	கோதிலா	32
கற்பங்கள்	260	கோதை	293
கற்றைவார்	323	கோயிலுட்	100
கன்னி நாட	114	கோவல்	288
கன்னியாடத்	340	சங்கங்கள்	123
கன்னிமாவன	284	சடையாணை	44

354 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

சண்பைத்திரு	80	செஞ்சொல்ம	84
சண்பைநாடு	108	செஞ்சொல்வ	63
சண்பை மன்ன	340	செப்புதலும்	236
சண்பைமன்ன	68	செம்பியர்	136
சண்பையானும்	300	செம்பொன்ம	302
சண்பை வேந்த	292	செய்தவத்	234
சாலமிகத்	216	செய்யதாமரை	192
சாற்று	190	செய்யமேனிய	156
சிந்தையிற்	150	செய்வதொன்	145
சிந்தை	26	செல்வம்மல்கிய	142
..	338		284
சிரபுரச்	84	செல்வமல்கிய	328
..	134	செழியனும்	178
சிரபுரத்தந்தண	42	சென்ற	136
சிரபுரத்து	116	சென்றனைந்து	288
சிவபாத	236	சென்றவர்கள்	258
சிறப்புடைத்	72	சேனையர்ந்த	300
சிறுத்தொண்	36	சேனையர்	78
சீர்நிலவு	252	சேதுவின்	242
சீர்மலி	126	சேர்த்து	140
சீரின்மலி	48	சைவமைந்த	188
சீரின்மல்	280	சொல்லரசு	96
சீரின்மன்	288	சொல்லின்	276
சீரின்மன்னிய	338	சொற்பெரு	52
சீரின்மன்னு	294	சொன்னஉரை	262
சீருடைப்	230	சொன்னவர்க்	340
சுற்றம்	334	சொன்னவையு	210
சூதநல்வினை	330	ஞான ஆரமுத	180
சூழ்ந்து	272	ஞானத்தின்	166
செங்கண்	190	ஞானபோனக்	142
செங்கண்மால்	242	தக்க	72
செங்கண்விடை	278	தடமெங்கும்	122

தண்டகத்	282	திருமறைக்காடு	112
தந்தை	332	திருமறை	104
தம்பிரான்	88	திருமாற்பேறு	306
தம்மை உள்ள	326	திருமுகம்	186
தம்மையே	212	திருவளர்	182
தமக்குத்	212	திருவிய	232
தருமபுரம்	22	திருவுசாத்தா	120
தரையில்	336	திருவுடைப்	120
தலைமிசை	222	திருவேகம்ப	304
தழைமலர்த்	56	திருவேற்காட	324
தளர்ந்து	154	துஞ்சு	310
தளரும்	330	துடியிடை	234
தாதையாரும்	280	துணரினர்	54
தாழ்ந்தெழுந்து	68	துந்துபிகள்	132
..	318	துன்னுமுழு	132
திங்கள்	330	தென்திரை	120
திசை	316	தென்தமிழ்	204
திருச்சின்னம்	270	தென்திசையிற்	322
திருஞானசம்ப	272	தென்னவர்	252
திருஞானசம்ப	90	தென்னவந்த	108
திருத்தொண்ட	308	..	222
திருந்திசைப்	156	.. த	180
திருந்திய	318	தென்னவன்தா	196
திருநாவுக்கரசு	118	தென்னவன்தா	228
திருநிலவு	130	தென்னவன்தே	174
திருப்பதி	238	தென்னவரோ	182
திருப்பாகூர்	312	தென்னவன்ப	230
திருப்புகலூர்	48	தென்னவன்பெ	142
திருபட்டஞ்சார	164	தென்னவன்மா	208
திருமடப்புற	154	தென்னவன்	200
திருமருகல்	38	தென்னற்குயி	278
திருமறைக்காடு	90	தென்னாட்ட	278

356 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

தென்னாட்ட	296	நின்றவர்	114
தேவர் தந்தலைவ	64	நீடிய	74
தேவர் பிரான்	248	நீடுகாஞ்சி	298
தேவர் முனிவர்	292	நீடுசீர்	232
தேவியார்	150	நீடுசீர்	106
தேன்நில	238	நீடுதிருநீல	32
தொண்டர் தாம்	138	நீடுதிரு	250
தொழுதுபலமு	308	நீடுதிரு	304
தொழுதுவிழுந்	292	நீடுதிருவாஞ்சி	92
தோணியில்	82	நீடும்	310
தோற்கவும்	196	நீடுமெய்ப்	196
தோற்றவ	202	நீணிலைக்	250
தோற்றவர்	224	நீர்	122
தோன்று	214	நீலநக்கடிக	64
நம்பர்	94	நீலமாமிடற்	140
நல்லநாள்	328	நீலமாவிட	282
நள்ளாற்றில்	28	நெருப்பில்	332
நறவம்	282	நெருப்பினில்	202
நன்மை	192	நோக்கிட	170
நாதர்	172	பங்கயக்கண்	320
நாயனருமக்	66	பங்கயப்பாச	26
நாலுதந்த	336	படியில்	54
நாவின்	76	படுபொரு	206
நாவினுக்கரசரு	64	பண்ணிய	132
நாவினுக்குவே	88	பண்புடை	224
நாவுக்கரசர்	50	பணிந்து	58
நானமான்	56	பதிநிலவு	244
நிகழும்	328	பரமனார்	294
நிலமிசைப்	134	பரவிஏத்தி	70
நிறைகுடந்	74	பரவிஏந்திய	286
நிறைசெல்வ	30	பரவிய	32
நின் அறநெறி	176	பரவு	144

பல்லிய	172	புகலியில்	224
பலமுறையும்	302	புண்ணியனார்	240
பலர்	184	புத்தரினம்	254
பள்ளிகள்	124	புந்தியினால்	266
பற்றார்	240	புரசை	152
பறிமயிர் த்	108	புல்லறிவிற்	252
பன்மணி	204	புவனவாரு	62
பாடியஅப்	100	புள்ளல	66
பாடியபதிக	138	புறத்தணந்த	304
பாடினார்	302	புறம்பு	102
பாண்டி	156	புற்றிடங்	60
பாண்டிமாதே	160	பூதிமெய்க்	226
பாண்டிமாதே	166	பூந்துருத்தி	278
பாம்புரத்	72	பூவிரியுந்	270
பாயுடைப்	164	பூழியர்தமிழ்	108
பாவுற்ற	218	பூழியன்	232
பானல்	132	பெருகும்	158
பிரமபுரத்தில்	84	பெற்றியால்	180
பிள்ளையார்	150	பொங்கி	118
பிள்ளையார்	296	பொங்கிய	54
பிள்ளையார் எழு	140	பொங்குபுனற்	246
பிள்ளையார்செ	178	பொங்குவிடந்	44
பிள்ளையார்தந்	28	பொய்	176
பிள்ளையார் தாமும்	274	பொருவிலாத	68
பிள்ளையார்மு	198	பொற்றிரள்கள்	326
பிள்ளையாரும்	188	பொற்றொடிச்	332
பின்பும்	212	பொன்னி வள	246
பீலியும்	124	பொன்னிவள	178
புக்க	146	போதநீடு	278
புக்கிறைஞ்சி	46	போந்து	36
புக்கெதிர்	48	போற்றிச்	76
புகலிகாவலர்	114	போற்றிசைத்து	32

போற்றிசைத்து	350	மற்றை நாள்	90
மகர	340	மறையவர்	226
மங்கை	290	மன்றல்	122
மங்கையர்க்கரசி	130	மன்றலங்	130
மண்ணின்மி	86	மன்னவன் அவ	162
மண்ணினல்ல	238	மன்னவன் இடு	164
மந்திரசி	154	மன்னவன் உ	148
மந்திரியாரை	174	"	150
மருகில்	46	மன்னவன் மாற்	182
மருங்கின்	140	மன்னவன் மாற	224
மருத்து	158	மன்னவன்மொ	184
மருந்தும்	336	மன்னுதிருநள்	30
மருவிய	302	மன்னுதிருப்ப	312
மல்லல்	60	மன்னுதோர	58
மலர்மாரி	118	மன்னுபுகழ்	324
மலைவளர்	248	மன்னும்	214
மழவிடை	128	மாசுசேர்	208
மற்றத்	50	மாடுகும்	58
மற்றது	100	மாடுபுனற்	278
மற்றமாமறை	148	மாதவர்கள்	314
மற்றவ்வூர்	94	மாதுக்க	216
மற்றவன்பதி	70	மாமறையோர்	234
மற்றவர்க்கு	46	மால்பெருக்கு	160
மற்றவர்கட்	116	மாலாயவன்	218
மற்றவர்கள் நி	256	மாலை	340
மற்றவர்கள் வெ	254	மாலைகூழ்	56
மற்றவர் சென்	112	மாலையிட	310
மற்றவர் சொன்	198	மாலைவெண்	146
மற்றவர் தம்	34	மான மன்ன	194
மற்றவர் பிள்ளை	222	மானியார்	152
மற்றிவ்வான்	144	மிக்க திருத்	324
மற்றிவனும்	44	மிக்கபெருங்	312

மீனவற்	226	வலங்கொண்டு	76
மீனவன்கொ	200	வளம் பொழில்	42
மீனவன் செவி	162	வாக்கின் தனி	274
மீனவன் தன்	186	வாசிசமாமுனி	276
மீனவன் தேவி	232	வாயில்	144
முரசியம்ப	338	வாரணத்தின்	292
முற்றுமெய்	280	வாளரவு	38
முன்னணைந்த	96	வானாகி	86
மெய்த்திரு	52	வானுயர்	54
மேற்பட்ட	80	விடதொலைந்	336
மைம்மரு	82	வியனெடுந்	300
மையல்	192	விரவு	56
மொழிந்தருள	168	விரும்பு	294
மௌவல்	336	வீக்கு	24
யாது மொன்ற	182	வெஞ்சமணர்	168
யாவர்களும்	320	வெண்பொடி	150
யாவரும்	330	வெந்த	212
யாழ்	28	வெந்தொழில்	184
யாழின்	142	வெப்பெனுந்	196
வக்கரைப்	286	வெய்யதீங்கிது	156
வண்புகலி	24	வெய்யதொழி	168
வந்த	148	வெறியார்	220
வந்தடைந்த	40	வேதங்கள்	104
வந்தணைந்தமா	316	வேத நெறி	24
வந்தணைந்தவா	270	வேதம்	118
வந்தணைந்து	78	வேதமுதல்	218
வந்திறைஞ்சி	58	வேந்தனுக்கு	158
வந்து	74	வேள்வி	210
வரிசிலைத்	110	வேறொரு	206
வருமிடத்	254	வையகமுய்ய	170

